

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Index Rervm Omnivm, Locorvmq[ue] Insignivm Qvae In Tribvs Dinstictis
voluminibus Consiliorvm Avgvstini Beroii Continentvr

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

P

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96541)

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- nullo ipsa quoque nulla sunt, in consil. vii. nu. 5. & 6. 684
2. A pactis in contractu appositis recessisse uidentur illi, qui a contractu principali recedunt, ibid. nu. 7. 685
2. Pactum, quod inest contractui, in tantum est de ipso contractu, & pars illius, quod fabulato contractu, pactum extinguatur, in consilio ciii. nu. 71. 579
1. Pactum contra substantialia contractus non ualet, in cōf. clxv. n. 17. 618
1. Pactum esse contra naturam contractus, & in se ualere, ac aliis non concurrentibus iustum esse, atque seruandum, statim simul, ibid. 619
3. Ex pacto, & contractu quilibet de iure canonico obligatur naturaliter & ciuilitur, in consil. 138. nu. 2. 388
1. Pactum, & conuentio contrahentium a consuetudine, & statuto loci in formatur, sicut a iure communi, ubi statutum non uigret, in consil. li. nume. 15. 187
1. Pactum in dubio debet intelligi secundum naturam actus, cui apponitur in consil. lxxiii. nu. 10. 304
2. Pacta expressa operantur contra consuetudinem, & declarationem in uim statuti factam, in consil. cxiii. nu. 29. 498
1. Pactum factum in terminis, in quibus ius disponit, debet semper intelligi in terminis iuris communis, in consil. cii. nu. 18. 433
1. Pactum femp intelligendum, ut aliquid operetur, in consilio 122. nume. 2. 490
1. Pacti, & contrahentium uerba quomodo sint intelligenda, & interpretanda, in consil. 139. nu. 13. 529
1. Pactum nihil, uel pactum operari potius tolleratur, quam quod contra naturam actus intelligatur, ibid. nu. 14. 530
1. Pacti uerba dubia sunt uerisimiliter intelligenda, in cōf. clxi. n. 25. 607
1. Pacti uerba simpliciter, & impersonaliter prolata in dubio ad pacificum, & non ad tertium referri debent, in consil. 164. nu. 17. 615
1. Pactum unum dubium declarari potest per aliud praecedens clarum, sicut lex una dubia per aliam praecedentem, uel sequentem declarat, in consil. clxi. nu. 10. & 15. 606
2. Pactum simpliciter factum absque mentione haereditum censetur etiam factum pro haereditibus, in consil. clxiii. nu. 7. 222
1. Et actiue, & passiuè, in consil. cl. nu. 36. 564
1. Pactum, & contractus regulariter ad haereditas transeunt, nisi sint persona lia uel tacite, uel expresse, in consil. 133. nu. 7. 517
2. Pactum, per quod uocantur descendentes simpliciter, & inde finite, censetur reale, & non personale, in consil. 120. nu. 43. 541
1. Pacto in eius fauorem facto quis renuntiare potest, in consil. cli. n. 6. 566
1. Pactum inaequalitatem continens si respectu inaequalitatis sit recipro cum, est iustum, & ualidum, in consil. clxi. nu. 16. 608
1. Ex pacto pro absentibus factio ius agendi absentibus competit, & acquiritur, sequuta ratificatione, & non ante, in consil. 164. nu. 1. 613
1. Pactum etiam iuratum alteri factum quando etiam de iure canonico ualeat, & ex eo ius agendi alteri acquiritur, ibid. nu. 16. 615
1. Pactum tollens liberam de re sua disponendi, illamque distrahendi facultatem est contra regulas iuris communis, in consilio clxix. numero 10. 631
1. Pactum dans materiam delinquendi non ualet, in consil. 180. nu. 17. 683
3. Per pactum etiam iuratum non potest utilitati publica derogari, in consil. cxvii. nu. 13. 555
1. Pactorum inobseruantia, & non implementum operatur, ut a conuen tis, & concessis sub certis pactis recedere liceat, in consil. 88. n. 9. 367
1. Pactum prorogatum iurisdictionis quoruncunque iudicium non suo rum potest quis reuocare, & illius se penitere, in consil. 138. nu. 5. 525
- Et an, & quando hoc uerum sit, in consil. 138. nu. 13. 525
3. Pactum de litigando coram iudice non suo potest usque ad litem con testatam reuocari, in consil. 9. nu. 26. 26
1. Pactum factum ciuitati, seu clero quomodo ciuibz singularibus, seu canonicis, & clericis particularibus non prodesse, nec obesse dica tur, in consil. 3. nu. 38. 15
1. Pactum de succedendo in dotibus monialis ingressa monasterium etiam legatis, si ea ante professionem factam decedat, ualet, in con sil. 128. nu. 14. 91
1. Pactum de succedendo quando ualeat, & quando non, ibidem, & in cō sil. clvii. nu. 13. uol. 2. 686
2. Pacto non defertur haereditas, & bonorum successio, in consil. lxxiii. nume. 2. 357
2. Pactum, quod primogenitus succedat, in certis bonis, fauore matri monii, & agnationis conferuandae ualide fieri potest, maxime stante loci consuetudine, in consil. 84. nu. 33. & 35. p. 361. cum seq. 362
2. Pactum futurae successionis conferuandae est potius quaedam protesta tio, quam pactum de futura successione uiuentis, & ualet, secus est in pacto perdendae, uel querendae successionis, in consilio cxi. nu. mero 42. 619
2. Pactum, & dispositio de bonis uiuentis ipso iure non ualet, etiā inter parentes illius, de cuius successione ageretur, & cum iuramento, in consil. clvi. nu. 2. 680
- Nisi is, de cuius successione agitur, siue ab initio, siue postea consensum suum praestiterit, & in eo usque ad mortem permanserit, ibid. nu. 3. Non tamen sufficit consensus tacitus, & praesumptus ex scientia, & taci turnitate, sed requiritur expressus, ibid. nu. 4. 681
- Et an ipso actu, an uero post interuenire sufficiat, ibid. nu. 8. ead.
2. Pactum de succedendo reciprocum inter aliquos factum de bonis pre sentibus tantum ualet, in consil. clvii. nu. 9. 687
- Idem, si de omnibus bonis praesentibus, & futuris factum esset, neque ad ueram, uel factam traditionem processum esset, alioquin secus, ibid.

- nume. 10.
2. Pactum continens successionem, eiusque modum non ualet in uim uoluntatis, nec in uim pacti, in consil. 180. nu. 39. 779
3. Pactum de uniuersali successione, seu de omnibus bonis praesentibus & futuris non potest fieri, sed factum de aliquibus bonis praesentibus & futuris, seu de omnibus bonis praesentibus ualeat, in consil. 3. 7. & 27. ubi id declaratur, p. 101. cum seq. & 104.
3. Pactum reciproce factum de succedendo inuicem in certis bonis, facti dimidia bonorum, quod ualeat, multi tenebant, ibid. nu. 12. 779
- Contra ibid. nu. 33.
- Et quomodo hoc uerum sit, ibid. nu. 27. & 34. p. 104. & 105.
3. Pactum de futura successione est contra bonos mores ciuiles, & cano cos, & iuramento non firmatur, ratificatum tamen censetur, ibid. de quorum successione agitur, ualet, in consil. 30. nu. 13. 779
3. Pacto de successione uniuersali, seu particulari illi, de cuius successio ne agitur, potest quidem consentire, sed non ipse principaliter, neque ea pacifice, & conuenire, in consil. 30. nu. 26. 779
3. Pactum de futura successione factum super bonis, aut haereditatibus reciproce, siue ab una parte tantum quando ualeat, & quando non, in consil. 30. nu. 27. usque ad nu. 30. & 34. 779
3. Pactum de futura successione factum in consequentiam necessitatis terius contractus ualidum ualet, in consil. 30. nu. 31. 779
3. Pactum de futura successione est contra bonos mores, & ipso iure, ac iuramento non confirmatur absque consensu illius, de cuius suc cessione agitur, in consil. cxv. nu. 12. 779
- Etiā si a patre cum filio, & contra, & multo magis cum extraneo factum esset, ibid. nu. 15. 779
- Viदेas etiam in uerb. conuentio.
1. Pactum continens fauorem, & praedictum dotis, & mulieris quatuor uorem est seruandum, quo uero ad praedictum minimum, in consil. numero 29. 779
1. Pacta conuenta pro faciliiori dotis restitutione ad fauorem mulieris bent omnino seruari, ibid. nu. 32. 779
1. Pacta inaequalia inter dorem, & donationes propter nuptias hodie lent, in consil. cxl. nu. 34. 779
- Reliqua de hoc uideas in uerb. dos, & in uerb. donatio.
1. Pactum commune inter focios omnium bonorum, quod dos commu niabus de communi constitueretur, est ualidum, quamuis aliter alii filias haberet, in consil. cxv. nu. 17. 779
- Reliqua uideas in uerb. focius, & in uerb. dos.
1. Pactum factum de dando pignus insolutum etiam in causa dotum praedictat debitori, quin pecuniam debitam soluere possit, in con sil. ccciii. nu. 15. 779
1. Pactum in emphyteosi expressum, quod emphyteota possit rem emphy teoticam uendere, & concedere, cuiusque uoluerit, quomodo in telligatur, in consil. xliii. nu. 20. 779
1. Pactum in contractu feudi appositum de alienando, ubi hypotheca cum consensu domini operatur, ut etiam cum praedictum aliter possit alienari, & hypothecari, in consil. 73. nu. 19. 779
1. Pactum in concessione emphyteosis ecclesiasticae adiectum huiusmodi quod finita tertio generatione liceat abbati concedere pro diti bus baria retinere, uel pro libito suae uoluntatis alteri concedere, nec modo fit intelligendum, in consil. ciii. nu. 13. 779
1. Pactum inter ecclesiam, & emphyteotam, quod possit rem uendere, uoluerit, debet intelligi de consensu domine ecclesiae, & cum con sentia, ibid. nu. 19. 779
1. Pactum inter emphyteotam, & ecclesiam, quod non liceat emphyteota melioramenta, & ius suum emphyteoticum uendere, uel aliter uti re sine licentia, & requisitione ecclesiae, quomodo in contractu con tentionis seruari debeat, in consil. 128. nu. 12. 779
1. Pactum expressum, quod non liceat emphyteotis in totum, uel in parte rem uendere, & alienare, nisi ecclesiae, qua in emphyteotum concessa sub pena, & quod ipso iure cadant, operatur, ut nec eis consentiat lari, nec ex causa iusta res possit alienari, in consil. 122. nu. 1. & 45. 779
1. Pacto stante, quod non liceat emphyteote rem uendere, & aliter uti pena, & quod ipso iure cadat, si emphyteota rem totam, uel illam rem alienet, penam incurrit, & res etiam in totum ad ecclesiam reuertitur deuoluta, & praeterea licet propria auctoritate rem in parte apprehendere, alterique concedere, absque eo, quod prius iudicis iudicis sententia declaratoria lata fuerit, ibid. nu. 4. 779
1. Et episcopus, & praetor non potest in hoc cala cauere remanere, nec licentiam alienandi dare, nec alienationes factas confirmare, ibid. num. 7. 779
1. Pactum, quod liceat rem emphyteoticam, seu feudum alienare qui reur, ibid. nu. 3. 779
1. Pactum, siue concordia inter praetatos, seu clericos ex uia, & causa cuius loci ex altera, quod praetati, linea finita, teneantur emphy teotum concedere haereditibus, & illis, quibus ab emphyteotico concessa fuisset, an praetatos, & successores liget, in consil. ciii. nu. 4. 779
- Et an in illis, qui ciues essent ex priuilegio ab ipsis ciuibz obtineo cum habeat, ibid. nu. 6. 779
1. Pactum non petendae renouationis in contractibus emphyteoticis similibus latis dicitur probari ex cursu temporis immemorabilis, fra quod nulla fuit petita renouatio, in consil. cxv. nu. 42. 779
1. Pactum de non expellendo conductorem quomodo intelligatur, in con sil. xliiii. nu. 21. 779
1. Pactum factum contra naturam locationis in dubio secundum iuris communis, & ut minus, quam possit, naturae locatiouis, & si iuris de locatione loquentibus praedictum, debet intelligi interpretari, in consil. 136. nu. 6. 779

Oil.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tio prohibeatur, remissive, in consil. clxii. num. 5. 609

Q

Et quando

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- Et quando ea idē operetur, quod intimatio personaliter, uel ad domū
facta, ibid. nu. 25. 639
2. PAPA TITVM, ad quod restator affectionem habuisse præsuntur, si sit
prohibuit alienari, fideicommissum inducitur, & quomodo, in con-
silio 84. nu. 10. 11. 22. & 72. p. 359. cum seq. 369
3. PALVS quid sit, in quod publici iuris esse dicatur, & cognoscatur, ibid.
num. 14. & 17. 398
- Et quando publica est, in quo differat a summe publico, ibid. n. 12. ca.
3. Paludes exsiccare, ac ad frugum fertilitatem reducere ob propriam uti-
litatem, citra tamen grauem iniuriam accolarum, est permittum, in
consil. cxi. nu. 22. 398
- Etiam non habentibus agros uicinos, dummodo iustē, & legitime prin-
cipis auctoritate id facerent, ibid. nu. 23.
1. PAPA, & Imperator sunt duo supremi principes, qui simul concordantes
omnia possunt, in consil. i. nu. 6. 6
1. Papa est ordinarius omnium ordinariarum, & cū quolibet alio ordina-
rio concurrit, in consil. 88. nu. 18. 368
1. In papa, & romana ecclesia imperium, & principatus omnis esse dici-
tur, in consil. 114. nu. 50. 470
3. Papa supra omnes reges, & principes esse dicitur, in consil. 18. nu. 108. 61
- Et est honorum ecclesiarum dominus, in consil. cxviii. nu. 18. 340
- Et index est inter omnes, præsertim inter reges, in consil. xviii. nu. 98. 60
- Et solus de causis maioribus cognoscit, & quando per delegatos, ibid.
num. 99.
3. Ex ore Papæ rectissima sententia exire debet, in consil. 146. nu. 11. 442
- Papæ iudicium prode de uultu dei, ibid.
3. Papa dicitur lex animata, & ab eo ius commune fit, & dependet, in con-
sil. 147. nu. 14. 429
3. Papa, & eius delegatus dicitur esse maior, & superior omnibus aliis or-
dinariis, in consil. 117. nu. 7. 338
- Et quomodo, & quando, ibid. nu. 8.
1. Papæ electio etiam in alio loco, quam in eo, in quo decesit, fieri po-
test, in consil. i. nu. 2. 5
3. Papæ potestas, & auctoritas qualis, & quanta sit, in consil. 147. n. 22. 430
1. Papa in introductis a iure positio plenitudinem potestatis habet, &
causa iusta in eo præsumitur, in consil. 18. nu. 1. p. 31. & in consil. 88. nu.
mero 21. 368
1. Idem in beneficiis, & in bonis temporalibus ecclesiarum in d. consil.
88. nu. 21. cad.
2. Papa habet plenitudinem potestatis super commutatione legatorum
piorum, in consil. 19. nu. 1. 195
- Quod limitatur, ibid. nu. 2.
3. Papa habet plenitudinem potestatis super reuocatione priuilegiarum
in consil. 146. nu. 52. 426
1. Papa in potestate, & auctoritate cum quolibet ordinario concurrit, &
est ordinarius ordinariarum, paterque partium, in consil. 72. n. 25. 302
2. Papæ soli, & principi ex causa iusta, quæ in dubio non præsumitur,
permittum est tollere ea, quæ sunt de iure naturali, aut in ratione na-
turali fundata, in consil. 5. nu. 73. 183
3. In papa semper præsumitur causa iusta, & in quibus rebus, in consil. 147.
num. 5. 429
2. Papa potest legem condendo super matrimonio, eiusque radice dispen-
sare, in consil. 23. num. 13. 100
2. Et post legem condendo, & per rescriptum super matrimonio, eiusque
radice dispensare, in consil. 180. nu. 11. 791
2. Papa non potest dispensare, ut uxor una sit duorum eodem tempore, ibi-
dem nu. 14.
1. Papa potest iuramentum etiam sine causa remittere, & a peccato absol-
uere, in consil. 50. nu. 37. 182
2. Papa potest uoluntatem testatoris mutare, tollere, aut derogare, & quo-
modo, in consil. 22. nu. 23. 93
2. Papa sine iusta causa, & rationabili, quæ in dubio non præsumitur,
non potest ultimam uoluntatem testatoris alterare, in consil. 49. n. 4. 196
2. Papæ dispensatio super commutatione legatorum piorum facta quan-
do non reddat quem tutum in foro conscientiarum, ibi. nu. 6.
2. Papa solus dispensat super relictis ad pias causas, quæ possunt adimple-
ri de iure, & de facto secundum testatoris dispositionem, ibid. nu. 8.
3. Papa legem imponere, & prohibitionem facere non potest, a qua ipse
uel successores sui decedere non possunt, in consil. 147. nu. 27. 431
3. Papa in derogando suæ constitutioni, uel concessionem certam formam,
& legem sibi quidem, sed non successoribus potest imponere, ibi. n. 28
1. Papæ constitutioni maxime prohibetur contrarietas peccati mortali-
ter, in consil. xcii. nu. 2. 384
3. Papæ magis, quam cuiuslibet alii parendum est, in consil. xviii. n. 106. 61
1. Papæ actus non afficit forma, & solemnitas substantialis, in consilio i.
num. 8. 6
3. Papæ etiam aliquid mandanti, seu citanti non est parendum, quando
ex partitione scandala, & mala sequi possent, in consil. 18. nu. 31. 53
1. Papæ inhibiti sine decreto operatur nullitatem actus, in consil. 187.
num. 42. 700
3. Papa etiam de gestis per eum rationem suæ administrationis reddere
tenetur, saltem in alio seculo, ubi durius, & seuerius, quam alius iudi-
cabitur, in consil. 128. nu. 1. & 4. 362
3. Papa nunquam intendit scandalizare catholicos, in consil. 146. n. 27. 423
3. Papa deponit Imperatorem, in consil. 147. nu. 22. 430
1. Papa potest in totum iuri patronatus ex consuetudine acquisito dero-
gare, in consil. 12. nu. 11. 45
- Idem, si ius patronatus aliter, quam ex fundatione, & dotatione acqui-
situm esset, in consil. xii. nu. 12. 45

1. Papa in beneficiis ius alteri quæsum tollere potest, in consil. 146.
num. 12. 442
1. Papa super pensionibus potest, quomodo uult, statuere, in consilio nu.
num. 22. 442
2. Papa an, & quomodo episcopum suo episcopatu, & clericum suo bene-
ficio priuare possit, in consil. 177. nu. 63. 442
3. Papa diuidit dioceses, & territoria, in consil. cxviii. nu. 22. 442
- Et aufert de iure uaius, & alteri concedit, ibid.
1. Papa solus per suum priuilegium spiritualia laicis etiam, & hodie
mas concedere, & in feudum dare potest, in consil. xxi. nu. 4. 442
1. Papa in dubio non censetur uelle per suum priuilegium derogare
alterius, & maxime episcopi, & tunc ordinarii in dubio uelle con-
uare censetur, in consil. 24. nu. 12. 442
3. Papa non præsumitur abque causa iusta, & cognita uelle aliquem
suo, & possessione sua priuare, & si uellet, non posset, in consilio
num. 11. 442
3. Papa non potest priuilegia maxime ex causa onerosa concessa pos-
sunt alteri acquisitum ad libitum reuocare, ibid. nu. 17. 442
3. Papa etiam abque causa reuocat priuilegia maxime subditis con-
cessa, & non subditis cum causa, in consil. cxviii. nu. 22. 442
3. Papa priuilegium, seu concessio, ex quibus ius, uel dominium alteri
quæsum esset, potest ab ipso papa tolli cum clausula generalitatis
non obstante, & in subdito etiam sine causa ibid. nu. 23. 442
3. Papæ priuilegium, & concessio, siue dispositio quomodo per
tollit, in consil. cxviii. nu. 18. 442
3. Papa cum clausula generali aliquem maxime sibi subditum
priuat, ibid. nu. 22. 442
- Et an, quando, & quomodo ius, & dominium alicuius tollere possit
dem nu. 31. 442
3. Ad papam, & principem solum, & ex causa tantum, & non ad inferi-
ores, pertinet aliquid iure suo priuare, in consil. cxvi. nu. 54. 442
3. Papæ concessio, & gratia facta in consilio cum expreso processu,
& Cardinalium consensu non tollitur per clausulam generalis
obstantibus quibuscuque in contraria concessione appositam, in
consil. cxviii. nu. 9. 442
1. Papa potest res ecclesiarum cuiuscunque etiam alicuius utilitatis, quæ
ta expensa sustentantur, cui uelit concedere, & in feudum dare,
concessio abque alia causa, & solemnitate ualet, in consilio
num. 11. 442
- Et de rebus omnium ecclesiarum potest ex certa scientia libere dis-
ponere, ibid. nu. 12.
1. Papa potest cognoscere potest de inualiditate inuestituræ ab eodem,
& an potest inuestire, necne, in consil. 72. nu. 22. 442
1. Papa si inuestiuit aliquem de re alicuius ecclesie inferioris, quæ ad pa-
triam illius forte spectabat, inuestitura ualet, si ipso prælati scientie
& ex post non contradicente, immo recipiente sic inuestituræ ad
ramentum fidelitatis, & ad solutionem census facta fuit, ibid. nu. 23.
- Maxime, si papa, uel princeps rem subditi, uel inferioris scientie
dem concessit, ibid. nu. 24. 442
3. Papæ concessionem de bonis ecclesiarum factam ex iusta causa ualent, in
consil. 147. nu. 21. 442
3. Papa terras ecclesiarum romanæ subiectas potest sibi, & iurisdictioni suæ
mediatè subiacere, adeo quod alium superiorem immediatè non
cognoscant, ibid. nu. 19. 442
- Et in illis dicitur dominus, & habere plenitudinem potestatis extra-
dum, cui uelit concedendi, ibid. nu. 20.
2. Papa potest omnes, & quoscunque illegitimam legitime etiam
clausula generali, uel speciali derogatoria legibus imperialibus, in
consil. 172. nu. 7. 442
- Neque ipse legibus imperialibus ligatur, ibidem, & in consilio
num. 4. 442
2. Papa, uel comes potestatem ab ipso habens potest illegitimam legiti-
me etiam abque expressa mentione facta à patre supplicante de-
rogare, & naturalibus existentibus, dummodo de illis scirentur
rint, in consil. 172. nu. 10. 442
2. Papæ legitimatio nec legem, nec interpretationem à lege civilibus
perit, ibid. nu. 46. 442
- Reliqua uideas in uerbis legitimare, & legitimatio.
1. Papa non potest absque causa dispensare cum illegitimis natis ex
iure diuino reprobatum, neque facere, ut habeatur, perinde ac si
uero, & legitimo matrimonio nati essent, secus in natis ex causa
mana lege reprobato, in consil. 175. nu. 16. 442
2. Papa in dubio nunquam censetur dare potestatem seculari quocun-
que, ibid. nu. 21. 442
2. Papa principi, aut alteri seculari potest iurisdictionem saltem
tariam in clericis tribuere, in consil. cxix. nu. 2. 442
1. Papa noua onera subditis imponens an peccet, in consil. i. nu. 28. 442
1. Papæ auctoritas in omnibus actibus supplet omnem solemnitatem
defectum, in consil. 88. nu. 21. 442
1. Papa solum Deum superiorem habens lege imperiali non ligatur
fil. 80. nu. 4. 442
1. Papa non dicitur dominus feudi, sed procurator, ecclesia n. domini
ibid. nu. 6. 442
1. Papæ confirmationi, & approbationi est standum, in consil. 88. nu. 22. 442
1. Papalis, & apostolica dicitur confirmatio facta à delegatis papæ
ritate ipsius papæ, ibid. nu. 16. 442
- Reliqua de confirmatione papæ, uideas in uerbis confirmatio.
3. Papæ delegatus fungitur iurisdictione papæ, & non sua, in consilio
num. 3. 442
2. Papæ uerba quomodo capi, & intelligi debeant, in consil. cxviii. nu. 12. 442

ij.

Augustini Beroij.

quomodo pat. in naturali succedant, an hodie per ius authenticorum
sit correcta, in conf. cliv. num. 18. & 20. 691. cum seq.

2 §. Sed ea omnia, in iur. de hered. quae ab intesta defer. declaratur, ibid.
num. 25. 696

2 §. In iur. de legat. declaratur, in confil. 28. 127

1 P A R A T V S fassidate, seu facere non dicitur, qui simplici uerbo offer
re facturum, aut fatiaturum, nisi realiter ducendo fideiuflores id
neos offerat, in confil. xcvi. nu. 1. 743

1 P a r a t u s, uel obligatus solvere, seu facere debet intelligi cum effectu,
& realiter, non autem simplici uerbo, ibid. 748

3 P A R I A sunt non facere, & facere perperam, ac inutiliter, in confil. 180.
num. 10. 517

2 P a r i a sunt aliquid per se fuisse expressum, & specialiter declaratum, &
poffe per relationem ad aliud certificari, in confil. cx. nu. 78. 477

2 P a r i a sunt appellatio, & terminus ad appellandum, quoad nihil inno
uandum, illis pendentibus, in confil. 184. nu. 7. 523

3 P a r i f i c a t u r non fieri aliquid, & fieri minus legitime, in confil. 378. nu.
me. 6. 289

2 P a r i f i c a t u r non esse, & esse illegitimè, in confil. xxiii. nu. 6. 79

2 P a r i f i c a t u r non habere procuratorem, seu curatorem, & habere, sed mi
nus legitime ibid. nu. 5. 79

2 P a r i f i c a t u r fortiori forum in loco, & legibus, uel statutis illius loci fu
bitici, in conf. clv. num. 16. 676

2 P a r i f i c a t u r plerumque, an dispositio fiat de omnibus, minus uniuersa
liter, an uero de maiori parte bonorum, in confil. clvii. nu. 14. 686

3 P a r i f i c a t u r, dispositionem esse ab initio praedictaalem, uel postea ta
lem effici, quoad effectum, ut illi non sit standi in cõf. 138. nu. 6. 389

E r a n i d i s t u e r u m, ibid. nu. 17. & 18. 390

2 I n p a r i f i c a t i s e a d e m d e b e t e s s e d e t e r m i n a t i, in confil. 140. nu. 21. 625

2 I n t e r d u o s p a r e s p o t e s t e f f i c i t u r i l l e, c u i a l i q u i d a d d u n t, i n c o n f. 6.
num. 3. 416

3 I n p a r i c a u s a p o t i o r e s t c o n d i t i o p r o h i b e n t i s, & q u a n d o, i n c o n f. 131.
num. 7. & 11. 367

3 I n p a r i c a u s a c o n d i t i o n e m p o s s e s s o r i s e s s e p o t i o r e m, q u o m o d o p r o c e d
at, in confil. 43. nu. 52. 141

1 P A R E S curiae, & dominus non cognoscunt de causa, in qua fiscus con
tra aliquem agit per rebus, quas asserit esse feudales, & reus negat il
las esse feudales, sed ordinarius rei conuenit cognoscit, in confil. 82.
num. 1. 349

N e c r e u s c o r a m p r a d i c t i s c i t a t u s t e n e r e t u r c o m p a r e r e s u m p r i u i l e g
gium allegaturus, ibid. nu. 2. ead.

E t q u a n d o p a r e s c u r i e, uel dominus cognoscant, ibid. nu. 3. ead.

1 P a r e s c u r i e, seu dominus feudi possunt in causa feudali allegari suspe
diti, in conf. 82. nu. 16. 350

1 P A R E N T E S plus in personis filiorum, quam in persona propria pu
muntur, in confil. 77. nu. 11. 332

2 P a r e n t e s a n t f i l i o s m o r i i n d u b i o m a g i s e s t p r a e s u m e n d u m, i n c o n f i l.
98. num. 10. 425

1 P a r e n t e s, & filii donatoris quoad querelam in officio de donationis pa
rificantur, in confil. 49. nu. 51. 171

2 P a r e n t e s i n l e g i t i m a s i b i d e b i t a i n b o n i s f i l i o r u m g r a u a r i n e q u e u n t, i n c o n f i l.
35. nu. 27. 159

2 P a r e n t e s i n f i t u r i, & p o s t m o r t e m g r a u a t i p e r f i d e i c o m m i s s u m a l t e r i r e
sistunt, legitimam trebellanicam detrahunt, & fructusque perceptos
in illis imputant, ibid. num. 28. 159

2 P a r e n t u m a d u e r t e n t u r c o n t r a f i l i u m n a t u m i n d o m o e x u t r o c u m u t r o
cohabitante, quem ipse ut filium nominauerunt, & tradauerunt, filia
tioni non obelli, in confil. 161. nu. 11. 699

Q u i d, i f m a t e r i l l u m m i n o r e m p o s t m o r t e m m a r i t i a l t e r i t a n q u a m f i
liu suu traheret, 4 quo ut filius nominatus, & tractatus esset, ibi. n. 12.
Reliqua de hoc uideas in uer. filius, & in uerb. filatio. 699

2 P A R E R E dicitur mulier etiam mortua, in confil. 99. nu. 12. 429

1 P A R E N D V M est lites apofolicis, quibus mandatur aliquid ad pos
sessionem admitti, & illi de fructibus responderi, in confil. 14. nu. 1. 47

2 P a r e n d u m n o n e s t p a p e e t a m a l i q u i d m a n d a n t i, s e u c i t a n t, q u a n d o
ex paritione scandalosa, & mala fide possent, in cõf. 18. nu. 31. 53

I d e m i n c o n c i l i o, a r c h i e p i s c o p o, & a l i i s i t a c i t a n t i b u s, s e u m a n d a n t i
bus, ibid. num. 32. 53

3 P A R I E S ex quibus iudicetur proprius alicuius, & non communis, in
confil. 132. num. 1. 369

2 P a r i e s q u o d s i t c o m m u n i s i n t e r u i c i n o s p e r i n d i u i s o, q u o m o d o c o g n o
scatur, in confil. 131. nu. 6. 367

2 P a r i e t e m c o m m u n e m s o c i o a l a t e r e s u o p o t e s t i n u i r t o s o c i o, & u i c i n o
incructare, & in op. picturas habere, ibidem nu. 5. ead.

E t q u o m o d o h o c p r o c e d a t, i b i d e m n u. 8. & 2. o. ead. cum sequen.

3 I n p a r i e t e c o m m u n i p e r i n d i u i s o q u a n d o i n u i t o u i c i n o a l i q u i d e d i f i c a
re liceat, & quando non, in confil. 131. num. 8. 367

2 P a r i e t e m c o m m u n e m p e r d i u i s o q u a n d o a l t e r s o c i u s s o l u s n e c d e m o
liri, nec reficere possit, ibid. num. 12. 368

3 I u x t a p a r i e t e m c o m m u n e m i n s o l o s u o n o n l i c e t q u i c u m q u a n e c e r e, p e r
quod paries corrumpatur, uel uisus refectio impediatur, ibid. n. 9. 367

3 I n p a r i e t e c o m m u n i q u a n d o u i c i n u s h a b e a t u s a d i f i c a n d i, & a l i q u i d
faciendi, & quando non, in confil. 132. nu. 8. 10. & 12. 370. cum seq.

3 I n p a r i e t e c o m m u n i q u a n d o t i g n a p o s s i n t i m p o n i, & q u a n d o, n o n, i n
confil. 132. num. 9. 371

3 P a r i e t i c o m m u n i n o n p o t e s t p e r d u o s p e d e s, uel saltem per uniu adu
gi id, per quod paries corrumpi, aut debilitari possit, ibid. nu. 11.

3 I n p a r i e t e c o m m u n i n i h i l f i e r i, s e u e d i f i c a r i p o t e s t c o n t r a l u s s e r u i t u
tis, ibid. nu. 12.

D e f e n e s t r a i n p a r i e t e c o m m u n i, uel proprio, uideas in uerb. fenestra.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 3 In pariete, & solo alieno nihil invito domino fieri, seu edificari potest, & factum, seu edificatum potest à domino propria auctoritate tolli, in consil. 132. nu. 3. 369
- 3 Parietem altius extollere licet, etiam si lumina vicini obsecurentur, & quando, in consil. 135. nu. 4. 380
- Sed ultra modum usitatum eleuare non licet, ibidem nu. 5. 380
- Et multo magis ultra eleuationem inusitatum non licet etiam fenestras, uel alia facere, quæ vicino noceant, ibidem nu. 6. 380
- Iuxta parietem vicini edificare, uideas in uerb. edificare. 380
- Videas etiam in uerb. murus. 380
- 2 PARTISVS in consil. 72. lib. 4. declaratur, in consil. 120. nu. 22. 539
- 2 Et in consil. 73. colu. fin. lib. 2. reprehenditur, in consil. 128. nu. 18. 581
- 1 PARITER, & in capita idem sunt, in consil. 68. nu. 20. 269
- 1 PARRICIDIUM in quibus personis committatur, in consil. 78. numero 17. 341
- 1 Committitur, occidendo uxorem, filium, & sororem, in consil. 77. numero 2. 332
- 1 Sed non, occidendo uxorem fratris, in consil. 78. nu. 17. 341
- 1 PARROCHIAS quoad spiritualitatem diuine est papæ, & principi ecclesiastico permittitur, in consil. 74. nu. 28. 313
- 1 PARROCHIANI laici se à primitiis, & decimarum solutione ex consuetudine etiam longissimi temporis excusare nequeunt, in consil. 19. nu. 5. 58
- 1 PARTIS appellacione in dubio uenit dimidia, nisi ex aliis contrariis colligeretur, in consil. 20. nu. 4. 64
- 1 Partem potius, quam totum designat uerbum quædam, in consil. 21. numero 32. 72
- 1 Partis rei appellacione comprehenditur res, quæ est communis inter plures pro indiuiso, uel diuiso, & magis proprie per indiuiso, in consil. 196. nu. 13. 745
- 1 Partem non faciens nunquam admittitur ad partem, quamuis is, qui ad partem non admittitur, quandoque partem faciat, in consil. 51. nu. 25. 189
- 2 Partem alteri facit ille, qui ad aliquam partem etiam minimam admittitur, perinde ac si in totum succederet, in consil. 79. nu. 53. 334
- 3 Pais, & testis in uno, eodemque actu quis esse non potest, in consil. 88. numero 8. 280
- 1 PARTICULARES termini sunt, & particulae comprehendunt uerba nonnulli, quidam, & aliqui, in consil. 19. nu. 12. 59
- 1 Particulare uerbum; & non uniuersale est uerbum quædam in consil. 21. numero 32. 72
- 1 PARTIS libri referens se ad instrumentum in plus non obligat, quæ faciat instrumentum, in consil. 198. nu. 3. 749
- 3 Partitas descriptas antea in secharta facio, seu quaderno ab uno, qui potestatem scribendi habebat, authenticandi licentia, & auctoritas, eas ad giornale, & librum transferendo alteri ualide dari potest, in consil. 87. nu. 33. 278
- 3 PASSAGIUM facere qui dicitur, in consil. 164. nu. 15. 471
- 2 PATER est, quem nuptiæ etiam de facto contractæ demonstrant, in consil. 161. numero 8. 699
- 1 Pater magis filium, quam se ipsum, & quemlibet alium dilexisse præsumitur, in consil. 49. nu. 27. pag. 170. & in consil. 50. numero 41. 180
- 1 Er plus filium diligit, quam se ipsum, in consil. 76. numero 124. 329
- 1 Pater semper magis filium, omnesque illius tam masculos quam foeminas descendentes in eius portione diligere præsumitur, quam alium filium, ac descendentes ab eo, in consil. 93. nu. 39. 394
- 2 Paterna charitas à nulla uincitur, in consil. 161. nu. 3. 698
- 2 Patris, & patrum bonorum appellacione comprehenduntur ausus, & auia bona non proprie, sed ex interpretatione, in consil. 149. nu. 7. & 56 180
- 1 De patre lex multum confidit, in consil. 50. nu. 41. 180
- 1 Pater non est præsumendus uoluisse filiam fraudare, neque decipere, in consil. 35. nu. 27. 170
- 2 Et in dubio semper optimum consilium pro filiis cepisse præsumitur, in consil. 51. nu. 32. 205
- 1 Pater quod dotando filiam optimum consilium pro ea suscepisse dicatur, quando, & quomodo uerum sit, in consil. 49. numero 17. pag. 169. & in consil. 50. nu. 40. 180
- 1 Pater pro filia, quam habet in potestate, potest sponsalia quomodocumque contrahere, ea sciente, & non contradicente, in consil. 34. nu. 8. 109
- 2 Pater dotando filiam in testamento, aut aliter, & prohibendo, ne bona materna petere possit, censetur de bonis suis dotasse, nisi aliud clarius dixerit, si bona sua ad dotandum in ea summa sufficiant, in consil. 25. numero 18. 111
- 2 Pater in relicto facto filia pro dotibus suis, & pro legitima, & in dotibus matris illi debitis non potest onus fideicommissi, aut aliud grauen in iungere, nisi quatenus legitimam suam excedat, ibi. n. 20. 112
- 2 Et si relinquat aliquid filia pro dotibus suis, ut eo relicto contenta esset, neque bona materna petere possit, an, & quomodo ipsa, uel hæres suus ad bona materna agere possit, ibi. n. 21. 112
- Quid, si filia, uel hæres legatum agnouissent, uel acceptassent, ibi. nu. 22. & 29. 112 & 113
- 2 Pater non potest dotis filia conditionem facere deteriorem, nisi ea consentiente, in consil. 47. nu. 1. 192
- 2 Et an in suo testamento de bonis matris ad præiudicium filiorum disponere possit, in consil. 51. nu. 19. 202
- 1 Pater filiam in matrimonio collocare, & dotare necessario tenetur, in consil. 190. nu. 7. 712
- 1 Et filiam semel dotatam dotare iterum tenetur, dote perditâ, ibi. numero 21. 713
- Reliqua uideas in uerb. dos, & in uerb. dotare. 713

- 1 pater usufructuarius bonorum aduentitiorum filii non tenetur restituere, nisi filii de usufructu, sed de proprietate soluerit, in consil. 53. nu. 4. 111
- 2 Patri, quoad uixerit, debetur usufructus integer de omnibus bonis aduentitiis, siue ex latere materno filio in potestate sua constitutis, in consil. 139. numero 1. 649
- 2 Pater filii, cui aliquid fuit relictum, est legitimus administrator, & aliter fuerit prouisum, ibi. nu. 8. 649
- 2 Et quamuis bonorum filii usufructus ei non deberetur, tamen fructus commoditatem habere debet, ibi. nu. 9. 649
- Et quomodo hoc intelligatur, ibi. nu. 10. & 21. 649
- 2 Patri an, quid, & quando acquiratur, si filius suus hæres institutus, & ei aliquid concedatur, in consil. 139. nu. 12. 649
- 2 Et an, & quando illi acquiratur usufructus, uel usus filio relictus, si sola fructuum commoditas, ibi. nu. 11. 649
- 2 Patri non acquiri usufructum in bonis filio relictis ex tacita, & iudicata mente disponentis in quibuidam casibus demonstratur, ibi. numero 17. 649
- 2 Pater non potest repetere a filio fructus ab eo in bonis ipsius patris perceptos, si illos, seu usufructum sibi debitum à filio perceptum, & nec est contra, in consil. 139. nu. 22. 649
- 2 Pater quod bonorum filio relictorum commoditatem habeat, quando usufructus non acquiratur, quomodo procedat, ibi. n. 10. & 21. 649
- 2 Patri usufructus debetur in bonis matris filiorum, exceptis quibusdam casibus, in consilio exl. numero 1. & 26. 649
- 2 Pater in usufructu bonorum matrem filii sibi præiudicat, & præse, uel tacite renunciando, in consil. exl. nu. 13. 649
- Reliqua uideas in uerb. usufructus, & in uerb. filius. 649
- 1 Pater bona filii administrans rationem administrationis reddere tenetur, in consil. 191. nu. 13. pag. 718. & in consil. 128. nu. 5. uel 3. 581
- 3 Ad partem spectat administratio bonorum aduentitiorum filii, & per illius mortem in filium transferitur, in consil. 129. nu. 3. 581
- 3 Patris contemplacione quando aliquid filius dicitur concessum, & acquiritur, & quando secus, in consil. 155. nu. 9. 409
- 2 Patris contemplacione quando dicitur datum id, quod est ab auctore datum, & quando secus, in consil. 149. nu. 10. 409
- 2 Patris intuitu censetur legatum simpliciter ab auctore nepoti, uero per factum, in consil. 81. nu. 24. 206
- Idem in relicto facto ab auctore nepotibus, & descendentes masculis, ibi. nu. 25. 206
- 2 Patri relictum non censetur, quod est relictum filio sub simplici mentione patris, nisi etiâ de patria potestate merito fieret, in consil. 128. nu. 5. uel 3. 581
- 2 Pater si ex dote uxoris filii fructus percepit, ad quæ illi post mortem spectent, in consil. 51. nu. 3. & 20. 206
- Quid, si filius seorsum a patre habitaret, & pater dorem retineret, ibi. numero 16. 206
- 2 Patri hodie quoad usufructum tantum acquiratur dos filii in pecunia consistens, & quicquid ex hoc usufructu acquiratur, ad hæresque spectat, in consil. 52. nu. 5. 206
- Quod declaratur, ibi. nu. 22. 206
- 2 Aduersus partem filio competit actio in aduentitiis, in quibus usufructus non acquiratur, ibi. nu. 19. 206
- 2 Patri dotis usus, & alimenta remissile, & donasse censetur filio, si per multum tempus non petiit, ibi. nu. 6. 206
- Contra, ibi. numero 23. 206
- 2 Pater, qui dorem uxoris filii recepit, si filius absque culpa sua seorsum à patre habitaret, tenetur illi alimenta etiam præterita, & futura, & eiusque dotis præstare, ibi. nu. 12. 206
- 2 Pater filio absque culpa sua, & cum iusta causa seorsum habitanti, & matrimonio onera subministrare dorem restituit, alioquin ad alimentis dotis tenetur, & quomodo hæc alimenta taxentur, ibi. nu. 14. 206
- 2 Patris bona sunt tacite obligata pro alimentis, quæ debentur filio uxore, & liberis suis ex dote ab ipso patre recepta, in consil. 51. nu. 3. 206
- 2 Pater, uel focero mortuo, matrimonio onera filium sequuntur, ibi. numero 4. 206
- 2 Pater dorem receptam non tenetur restituere filio in potestate sententiæ à patre cum uoluntate patris, uel ex iusta causa habitanti, sed solum arbitrio boni uiri alimenta, & alia onera matrimonio præstare tenetur, in consil. 129. nu. 2. 206
- Et quid, si absque uoluntate patris, & sine iusta causa seorsum habitant, ibi. nu. 4. 206
- 2 Pater filium, & uxorem etiam indotatam, eiusque liberos alere tenetur, & cogi potest, in consil. 52. nu. 1. 206
- 2 Pater filios alere iure naturæ tenetur, in consil. 86. nu. 3. 1. 206
- 2 A patre filios alimenta præterita non petiit, quando aliunde se habent, in consil. 52. numero 2. 206
- 1 Inter partem, & filium ex contractu inter ipsos celebrato obligatio, & ratione iuramenti oritur, in consil. 49. nu. 40. 180
- 1 Cum patre filia potest contrahere, illique renunciare, quamuis renuntiatio non possit sine licentia, & consensu patris contrahere, uel renuntiare, in consil. 50. nu. 41. 180
- 1 Cum patre sine ulla solemnitate ualide contrahit mulier, quæ facit sensu duorum cum iuramento, & iudicis presentia ex dispensatione statui non potest contrahere, in consil. 50. numero 42. 180
- De donatione inter partem, & filium, seu filiam, uideas in uerb. donatio. 180
- 1 Pater emens rem pro filio simpliciter uoluisse donare præsumitur, in consil. 55. numero 2. 712
- 1 Pater, qui emphyteosim pro se, & filiis, & descendentes acquiritur, & restituendum de filiis, seu descendentes hæredem instituens, & filiis, & descendentes præiudicare, sed non instituendo hæredem, & descendentes, ibi. numero 2. 712

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

et non descendente, ille uero, ad quem tanquam filium, in consil. 172. nu. 5. 740
 2 Pater de quibus bonis filii disponere possit, & de quibus non in consil. 156. nu. 19. 683
 1 Paterna bona non dicuntur transferri in filios, seu filius iure suaratis patri succedentes, nec illorum dominium de nouo acquiri, sed continua- ri, & sola bonorum administratio transferatur, in consil. 173. nu. 37. 645
 Et an, & quomodo hoc uerum sit, ibid. nu. 64. 650
 1 Patris, & filii possessio est promiscua, & uno possidente, alter quoque pos- sidere intelligitur, in consil. 173. nu. 63. 650
 2 Pater nec testando, nec filium spurium, seu naturalem legitimando po- test filius legitimis, & naturalibus ex legitimo matrimonio natis in legitima praeiudicare, in consil. 57. nu. 33. 227
 Et an, & quando id sit uerum, & quando secus, ibid. nu. 34. & 35. usque ad num. 46. 227
 1 Pater nullo modo legitimam filii diminueret potest, in consil. 79. nu. 55. 335
 Et an, & quando possit filium in legitima grauare, & quando non, ui- deas in uerb. legitima, & in uerb. filius. 335
 2 Pater filius primi gradus detractionem trebellianicæ expressè, uel saltè tacitè prohibere non potest, in consil. 173. nu. 44. 335
 Reliqua uideas in uerb. trebellianica. 335
 1 Patris familiam, agnationem, & consanguinitatem filii, & filiar, sequun- tur, & non matris, in consil. 83. nu. 10. 354
 2 Pater ob dilapidationem bonorum filii tenetur illa statim, & pleno iu- re filio restituere, in consil. xcii. nu. 3. 394
 1 Patrem allere quando heredes filii extranei teneantur in consil. 186. nu. 10. & 14. 695
 1 Pater, & filii in dispositione facta inter collaterales simul adiunguntur, non autem successiue, in consil. ciii. nu. 8. 448
 Et quando hoc procedat, ibid. nu. 19. 451
 1 Pater arrogator potest filio arrogato in quarta sibi debita substituere pu- pillariter, sed non per fideicommissum, in consil. 70. nu. 44. 287
 1 Patris factio quando filius illius heres possit contrahere, ibi. nu. 41. 286
 1 Pater querelam inofficiosi testamenti filio competentem, & iniuriam, ac offensionem filii remittere non potest, in consil. lxxvi. nu. 23. 320
 1 Patris praeiudicium in testamento filii quomodo succurratur, in consil. xvi. nu. 4. 60
 2 In patris potestate quis praesumitur, in consil. xix. nu. 3. 75
 1 Pater si clauem tradat, & res assignet filio maiori natu, ex qua causa id facere praesumatur, & quid illa traditio, & assignatio operetur, in cõ- sil. 22. nu. 14. 61
 2 Pater familias unusquisque potest de suis facultatibus amplius, quam in iis sit, sperare, in consil. 22. num. 70. 98
 Tres plus in personis filiorum, quam in persona propria puniuntur, in consil. 77. num. 11. 332
 1 Pater in causa filii quando testis idoneus sit, & quando non, in consil. 34. nu. 4. 108
 1 Contra patrem filius non est idoneus, & legitimus testis, in consil. 195. num. 8. 742
 3 Contra patrem, & filium citatio commissa etiam super re inter illos cõ- muni in personam utriusque fieri debet, in consil. 51. nu. 29. 169
 Quid si pater esset legitimus administrator, ibid. nu. 31. 169
 1 Patris delictum, & factum non nocet filiis quoad ea, quae ipsis ut filiis debentur, etiam si esset crimen læsæ maiestatis commissum, non dire- ctè in principem, & in primo capite, sed in aliis capitibus, in consil. 154. num. 2. 449
 2 Pater nihil donare, aut relinquere debet filio spurio, in consil. 175. nu. 34. 761
 Etiam per indirectum, ibidem num. 36. 761
 Reliqua uideas in uerb. filius, & in uerb. spurius. 761
 1 Patris mandatum, & uoluntas praordinata ad legitimandum filium po- test per testes probari, in consil. 179. num. 7. 790
 2 Inter patrem, & filium lis nulla esse potest, in consil. 92. nu. 4. 394
 1 Pater defuncti, & sorores utrinque coniunctæ simul in capita succedunt, in consil. 166. nu. 11. 721
 1 Patris, & matris asseueratio contraria non obest filiationi, & ingenui- tati, in consil. 180. num. 26. 792
 Et quando secus, ibidem nu. 27. 190
 1 Pater cogi potest soluere condemnationem pro filio delinquente con- demnato in contumaciam, statutis disponentibus, uno, quod pater teneatur soluere condemnationem pro delicto filii, & altero, quod contra delinquentem contumacem possit de crimine procedi, & con- tumax pro confesso habeatur, in consil. 202. nu. 32. 177
 Quod declaratur, ibidem. nu. 38. 177
 3 Pater, qui ex forma statuti tenetur pro filio condemnationem soluere, & qui paratur proprie fideiussori indicatū solui, in consil. 202. n. 33. 577
 Pater filium superuixisse an praesumatur, uideas in uerb. filius. 577
 De origine, & domicilio patris, & quod eorū sit attendēdū, & quod filius sequatur, uideas in uerb. origo, in uerb. domiciliū, & in uerb. filius. 577
 Paterna reuerentia, uide in uerb. reuerentia. 577
 2 PATRIA POTESAS: In patria potestate an quis in dubio praesuma- tur, etiam si natus sit ex masculo, & femina simul cohabitantibus, in consil. 19. num. 3. & 21. 75 & 77
 1 A patria potestate liber dicitur princeps etiam filiusfamilias, in con- sil. 46. nu. 2. 190
 1 PATRONVS fundans, & erigens beneficium, & altare non potest sine consensu episcopi qualitates, & condiciones illi beneficio ualide ap- ponere, & consensu episcopi deficiente, ualide sine illis qualitatibus, & conditionibus datur, in consil. 5. nu. 14. & 20. 25 & 26
 Et quando istæ qualitates, & condiciones seruari debeant, ibid. n. 33. 27
 Et an

et non descendente, ille uero, ad quem tanquam filium, in consil. 172. nu. 5. 740
 2 Pater de quibus bonis filii disponere possit, & de quibus non in consil. 156. nu. 19. 683
 1 Paterna bona non dicuntur transferri in filios, seu filius iure suaratis pa- tri succedentes, nec illorum dominium de nouo acquiri, sed continua- ri, & sola bonorum administratio transferatur, in consil. 173. nu. 37. 645
 Et an, & quomodo hoc uerum sit, ibid. nu. 64. 650
 1 Patris, & filii possessio est promiscua, & uno possidente, alter quoque pos- sidere intelligitur, in consil. 173. nu. 63. 650
 2 Pater nec testando, nec filium spurium, seu naturalem legitimando po- test filius legitimis, & naturalibus ex legitimo matrimonio natis in legitima praeiudicare, in consil. 57. nu. 33. 227
 Et an, & quando id sit uerum, & quando secus, ibid. nu. 34. & 35. usque ad num. 46. 227
 1 Pater nullo modo legitimam filii diminueret potest, in consil. 79. nu. 55. 335
 Et an, & quando possit filium in legitima grauare, & quando non, ui- deas in uerb. legitima, & in uerb. filius. 335
 2 Pater filius primi gradus detractionem trebellianicæ expressè, uel saltè tacitè prohibere non potest, in consil. 173. nu. 44. 335
 Reliqua uideas in uerb. trebellianica. 335
 1 Patris familiam, agnationem, & consanguinitatem filii, & filiar, sequun- tur, & non matris, in consil. 83. nu. 10. 354
 2 Pater ob dilapidationem bonorum filii tenetur illa statim, & pleno iu- re filio restituere, in consil. xcii. nu. 3. 394
 1 Patrem allere quando heredes filii extranei teneantur in consil. 186. nu. 10. & 14. 695
 1 Pater, & filii in dispositione facta inter collaterales simul adiunguntur, non autem successiue, in consil. ciii. nu. 8. 448
 Et quando hoc procedat, ibid. nu. 19. 451
 1 Pater arrogator potest filio arrogato in quarta sibi debita substituere pu- pillariter, sed non per fideicommissum, in consil. 70. nu. 44. 287
 1 Patris factio quando filius illius heres possit contrahere, ibi. nu. 41. 286
 1 Pater querelam inofficiosi testamenti filio competentem, & iniuriam, ac offensionem filii remittere non potest, in consil. lxxvi. nu. 23. 320
 1 Patris praeiudicium in testamento filii quomodo succurratur, in consil. xvi. nu. 4. 60
 2 In patris potestate quis praesumitur, in consil. xix. nu. 3. 75
 1 Pater si clauem tradat, & res assignet filio maiori natu, ex qua causa id facere praesumatur, & quid illa traditio, & assignatio operetur, in cõ- sil. 22. nu. 14. 61
 2 Pater familias unusquisque potest de suis facultatibus amplius, quam in iis sit, sperare, in consil. 22. num. 70. 98
 Tres plus in personis filiorum, quam in persona propria puniuntur, in consil. 77. num. 11. 332
 1 Pater in causa filii quando testis idoneus sit, & quando non, in consil. 34. nu. 4. 108
 1 Contra patrem filius non est idoneus, & legitimus testis, in consil. 195. num. 8. 742
 3 Contra patrem, & filium citatio commissa etiam super re inter illos cõ- muni in personam utriusque fieri debet, in consil. 51. nu. 29. 169
 Quid si pater esset legitimus administrator, ibid. nu. 31. 169
 1 Patris delictum, & factum non nocet filiis quoad ea, quae ipsis ut filiis debentur, etiam si esset crimen læsæ maiestatis commissum, non dire- ctè in principem, & in primo capite, sed in aliis capitibus, in consil. 154. num. 2. 449
 2 Pater nihil donare, aut relinquere debet filio spurio, in consil. 175. nu. 34. 761
 Etiam per indirectum, ibidem num. 36. 761
 Reliqua uideas in uerb. filius, & in uerb. spurius. 761
 1 Patris mandatum, & uoluntas praordinata ad legitimandum filium po- test per testes probari, in consil. 179. num. 7. 790
 2 Inter patrem, & filium lis nulla esse potest, in consil. 92. nu. 4. 394
 1 Pater defuncti, & sorores utrinque coniunctæ simul in capita succedunt, in consil. 166. nu. 11. 721
 1 Patris, & matris asseueratio contraria non obest filiationi, & ingenui- tati, in consil. 180. num. 26. 792
 Et quando secus, ibidem nu. 27. 190
 1 Pater cogi potest soluere condemnationem pro filio delinquente con- demnato in contumaciam, statutis disponentibus, uno, quod pater teneatur soluere condemnationem pro delicto filii, & altero, quod contra delinquentem contumacem possit de crimine procedi, & con- tumax pro confesso habeatur, in consil. 202. nu. 32. 177
 Quod declaratur, ibidem. nu. 38. 177
 3 Pater, qui ex forma statuti tenetur pro filio condemnationem soluere, & qui paratur proprie fideiussori indicatū solui, in consil. 202. n. 33. 577
 Pater filium superuixisse an praesumatur, uideas in uerb. filius. 577
 De origine, & domicilio patris, & quod eorū sit attendēdū, & quod filius sequatur, uideas in uerb. origo, in uerb. domiciliū, & in uerb. filius. 577
 Paterna reuerentia, uide in uerb. reuerentia. 577
 2 PATRIA POTESAS: In patria potestate an quis in dubio praesuma- tur, etiam si natus sit ex masculo, & femina simul cohabitantibus, in consil. 19. num. 3. & 21. 75 & 77
 1 A patria potestate liber dicitur princeps etiam filiusfamilias, in con- sil. 46. nu. 2. 190
 1 PATRONVS fundans, & erigens beneficium, & altare non potest sine consensu episcopi qualitates, & condiciones illi beneficio ualide ap- ponere, & consensu episcopi deficiente, ualide sine illis qualitatibus, & conditionibus datur, in consil. 5. nu. 14. & 20. 25 & 26
 Et quando istæ qualitates, & condiciones seruari debeant, ibid. n. 33. 27
 Et an

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

- Et an ex diuturnitate temporis hic consensus presumatur, ibid. n. 15. 25**
- 1 Patronus solus, & episcopus solus contra uoluntatem, & dispositionem testatoris circa qualitates, & conditiones in fundatione beneficii adiectas uenire non possunt, secus ambo simul, in conf. 5. nu. 34. 27**
- 1 Patronus consentientibus, episcopus potest circa spiritualia dispendere, alterando qualitates, & conditiones beneficio annexas, in cōf. 5. nu. 35. 27**
- Saltem pro una uice tantum, ibid. nu. 38. 28**
- 1 Patronus pluribus existentibus, presentatio à maiori parte illorum facta esse debet, alioquin non ualet, in conf. 5. nu. 1. 24**
- 1 Patroni duo ex quatuor si unus ex dictis quatuor presentauerint, presentatio dicitur à maiori parte facta, & ualet, in conf. 5. nu. 29. 27**
- 1 Patronus unus ab aliis compatronis presentatus si consentiat presentatiōi, illamque acceptet, consensus ius pro una uoce computatur, patronis inter se dissentientibus, in conf. 5. nu. 31. 27**
- 1 Patroni per procuratorem de iure presentare possunt, in cōf. 5. nu. 29. 27**
- Patroni de iure unum ex patronis presentare possunt, dummodo is se ipsum non presentet, ibid. 27**
- 2 Patronus presentando potest filium suū eligere, in conf. 13. o. n. 57. 594**
- 2 Patronus auctoritate propria non potest ecclesiam filii sui concedere abique institutione episcopi, ibid. nu. 59.**
- 1 Patronorum consensus in quibus actibus requiritur, in confilio v. numero 58. & 69. 29**
- 1 Patroni consensus requiritur in unione ecclesie patronatæ, ibid. n. 59**
- Idem in permutatione, & subiectione, quæ fieret de beneficio patronato ibid. nu. 60.**
- Idem, si episcopus ecclesiam patronatam simplicem uellet in collegiatam, uel cathedralē erigere, ibid. nu. 61.**
- 1 Patroni consensus an requiritur in alienatione rei ecclesie, in confilio v. numero 62. 29**
- 1 Patroni ius ad quæ extendatur, & sit limitatum, ibi. nu. 63. 30**
- 1 Patrono consentiente, episcopus potest iuri patronatus in totum praeiudicare, in conf. 5. nu. 36. 28**
- 1 Patronus potest in totum iuri patronatus renuntiare, ibid. nu. 37.**
- 1 Sine patronorum consensu, & multo magis cum eorum consensu episcopus ex causa saltem pro una uice potest dispensare cum clerico in minoribus ordinibus constituto, & minore anno xiiii. ut possit admitti ad beneficium habens ordinem sacrum, seu sacerdotalem annexum, in conf. v. nu. 41. 53. & 57. uique ad nu. 64. p. 28. & 29.**
- Et quæ sit iusta causa ita dispensandi, ibid. nu. 42. 28**
- 1 Patrono etiam inuito, episcopus potest ex causa de beneficio patronato aliter dispendere, quam beneficii natura exigat, in conf. 5. nu. 57. 29**
- 1 Sine patroni saltem ecclesiastici scientia, & consensu non cit permittitur rectori ecclesiam alterare, aut aliquid in ea facere, in confilio 6. numero 29. 35**
- 1 Ad patronos non spectat, sed ad episcopum facere ecclesias, & capellas reparari, in conf. vi. nu. 20. 34**
- 1 Patroni non habent ius ædificandi in ecclesia, & quæ iura habere dicantur, ibid. nu. 21.**
- Reliqua de presentatiōe patroni ultra supra posita supra uideas in uerbo presentatio.**
- 1 Patronus accusans libertum excludit à bonorum possessione in confilio lxxvi. nu. 136. 530**
- PATRONATA ecclesia, & patronatum beneficium, uideas in uerb. ecclesia, & in uerb. beneficium.**
- 2 PATRUELES sunt inter se in quarto gradu secundum ius ciuile, & secundum ius canonicum in secundo, in conf. clii. nu. 4. p. 66. & in cōf. cli. nu. 1. 674**
- 2 Patruales de iure communi excluduntur sororibus, in conf. clii. n. 3. 666**
- Idem est etiam statuto excludente sorores tantum, quando concurreret cum fratre, uel filio fratris, ibid. nu. 4.**
- Et idem, statuto excludente matrem defuncti, quando ea cū patruis, uel filiis patris concurrerent, ibid. nu. 5.**
- 2 PATRVS de iure antiquo excludit amitam a successione, in confilio cxliiii. nu. 9. 650**
- Et quis patruus, ibid. nu. 52. 653**
- 2 Patruus substitutus quando excludatur per filias feminas grauati, statuto statuto excludente illas a successione, in confilio cxlii. nu. 5. & 27. p. 486 & 491.**
- 2 Patruis præfertur neptis ex filio patri suo ab intestato succedens, in cōf. cli. nu. 8. 525**
- 1 Patruo de iure nouissimo authenticorum neptis simul cum amita succedebat, secus de iure codicis, in conf. 147. nu. 6. 646**
- 2 Patruo filii fratris, & filii sororis patris, ac etiam magis filii fratris succedunt, in conf. cxlii. nu. 25. 647**
- 2 Patruus magnus de iure communi in succedendo excluditur ab amita, in conf. 148. nu. 12. 650**
- Quid, si statum loci præferret consanguineos in tertio gradu constitutos ipsi matri, & cognatis defuncti in proximiori gradu existentibus, & mater non esset in medio, ibid. nu. 13.**
- 2 Patruo, eiusque filio præfertur foror de iure communi in successione fratris ab intestato defuncti, in conf. cli. nu. 1. 657**
- Idem est in filio sororis præmortalis, ibid. nu. 2. 658**
- 2 Patruus filius in succedendo simul cum forore non admittitur, quamuis per statum patruus ipse admitteretur, in conf. cli. nu. 4. 658**
- 2 Patruus de iure communi indistincte excluditur a fratre uterino, in cōf. clii. nu. 1. 670**
- Quid, si statum excludat matrem, aliosque per lineam maternam descendentes, existente patruo, uel aliis agnatis, ibidem, & nu. 3. 671**
- 3 Patruo quoad successione de iure communi præfertur pro auis matris, in conf. cxlii. nu. 11. & 25. 352 & 353**

- 1 Patruus proprio nomine nominatus præfertur nepotibus in fideicommissio, in conf. cxvii. nu. 20. Reliqua uideas in uerb. nepos.**
- 3 Patruus non excludit proauum maternum à tutela proneptis, in conf. cxlii. nu. 11. & 25.**
- Licet ex forma statuti à successione excluderetur, ibid. nu. 26.**
- 3 Patruus non excludit auum maternum à tutela, in conf. 124. numero 10. & 10.**
- Nec auam maternam, licet ex forma statutorum illam à successione excluderet, ibid. nu. 6. 9. 15. & 18.**
- 3 Patruus, exstante auo materno, non est legitimus tutor, ibid. nu. 11. n. 26.**
- 1 Patruus de Castro in l. iur. liberis C. de collat. dicens docem datari ab extraneo conferti debere, declaratur, in conf. liiii. nu. 4.**
- 1 Et in l. i. C. de condit. inter. in uet. item quæritur, an nepos, declaratur, in conf. cxvii. nu. 9.**
- 2 Et in d. l. i. C. de conf. infer. declaratur, in conf. cxvi. nu. 17.**
- 2 Et in l. hæredes mei §. cum ita ff. ad uet. bell. declaratur, in confilio numero 24.**
- 2 Et in lex tribus C. de inoffic. testam. uolens commodum pupillari institutionis uenire in restitutionem fideicommissi declaratur, in conf. 79. nu. 27.**
- 2 Et in l. si quando §. & generaliter C. de inoffic. testa. quando renuntiatio facta à filia intelligatur de legitima, & eius supplemento, declaratur, in conf. 136. nu. 10.**
- 1 Paul de Cast. in l. si cum uenderet. ff. de pigno. actio. declaratur, in conf. cli. nu. 36.**
- 1 Et in l. delegare uerbi. unum tamen scias ff. de delegat. declaratur, in conf. 198. nu. 16. & 17.**
- 3 Et in l. i. C. de edict. diui. Ad. toll. declaratur, in conf. 57. nu. 25. 191**
- 3 Et in l. si urbana ff. de condic. indebi. declaratur, in conf. clii. nu. 22. 191**
- 3 Et in l. beuorum in fin. ff. rem rat. hab. tanquam contra communem opinionem determinans reprobat, in conf. 199. nu. 5. p. 564. & in conf. cli. nu. 15.**
- 1 Paul de Cast. in conf. 188. aliàs 280. incip. si quæritur, utrum, declaratur, in conf. clii. nu. 8.**
- 2 Et in conf. 14. aliàs 220. incip. uisus, & consideratis lib. i. declaratur, in conf. clii. nu. 37.**
- 2 Et in conf. 79. incip. casus iste frequenter accidit, declaratur, in conf. cxv. nu. 13.**
- 2 Et in conf. diu. incip. uiso puncto, declaratur, in conf. 125. nu. 39. 710**
- 2 Et in conf. 373. incip. uxor lib. i. in ii. dubio declaratur, in conf. cli. nu. 38. 710**
- 1 Et in conf. 126. lib. ij. declaratur, in conf. 191. nu. 39.**
- 3 PAVPER, & inops nec accusare, nec in causa criminis testificari, testis in conf. 200. nu. 7.**
- 2 Pauperibus relictum factum ualet, in conf. 23. nu. 34.**
- 1 Propter pauperum elemosinam fornerari etiam de consuetudine non licet, in conf. 167. nu. 4.**
- 3 Pauperi, qui nec per se, nec per procuratorem potest ad iudicem uenire quomodo succurratur, in conf. 18. nu. 87.**
- 3 Pauperes excluduntur ab onere collectæ non solum à principio institutionis, sed etiam postea, in conf. 150. nu. 32.**
- 1 PAVPERITAS quomodo capiat, & consideretur, in conf. 120. nu. 13. pag. 486. & in conf. 76. nu. 13. uol. 3.**
- 1 Ob pauperem cessio facta ualet, & fraudis suspensio caret, in conf. 188. nu. 24.**
- 2 Paupertatis iuramentum in profitendo regulam Sancti Augustini aliam quomodo intelligatur, in conf. 21. nu. 14.**
- 3 Paupertatis impedimentum exculat citatum à non comparitione in conf. 18. nu. 87.**
- 3 Paupertatis iniuria aliis iniustitiam facere non debemus, in conf. cli. nu. 14.**
- 1 PAX pro temporali salute appellatur dulcis, in conf. 76. nu. 14.**
- 1 Pax debet esse perpetua, & si temporalis esset, diceretur potius regnum, in conf. 76. nu. 35.**
- 1 Pax non dicitur ea, in qua latet insidia, in cōf. 76. n. 3. & 72. 352**
- 1 Pax uera non est, quam diu conuictus pugnat, ibid. nu. 36.**
- 3 Pax, & tregua se non compatiuntur, neque simul stare possunt, in conf. 205. nu. 15.**
- 3 Pacem subditis procurare reges, & principes boni tenentur, in conf. 18. nu. 39.**
- 3 Pax, uero, & tranquillitas in regnis melius per unum, quam per paucos administrantes conseruatur, in conf. 18. nu. 38.**
- 3 Ad pacem, & concordiam partes quandoque à iudice coguntur, in conf. 116. nu. 2.**
- 1 Pacis bonum publicum in se utilitatem continet, in cōf. 76. nu. 13. 352**
- 1 Propter pacem consequendam, & ob publicam utilitatem multa contra regulas iuris conceduntur, in conf. 76. nu. 38.**
- 1 Ob pacis bonum princeps potest subditis praedicare, illis interuendo, & eastrum, aut rem aliam unius alteri etiam cum illius iuramento concedendo, in conf. 76. nu. 37. & 111.**
- 2 Pacis conuentio, ut banniti debeat de banno cancellari, & adimplere per solam sententiam, & declarationem superioris, quamuis iuramento, & actualiter cancellari, in conf. 54. nu. 29.**
- 3 Pax facta bannito ante, uel post bannum, etiam cum iuramento, & prodest, quin possit ab eodem offendi, & quo iure id sit uerum, & non, in conf. 185. nu. 4. pag. 530. & in conf. 183. numero 4. 352**
- 1 Pax uolatio crimen grauissimum, in conf. 114. nu. 38. pag. 530. & in conf. 198. nu. 8. uol. 3.**

Augustini Beroij.

feminas, ibid. nu. 2. 588

3 Pax omnibus hereditis etiam feminis, & non ab uno tantum hare
de debet haberi, si gratia concessa fit sub conditione, in pacem ab hæ
redibus habuerit, in conf. 176. nu. 10. 507

3 Pax facta banito ab offensis prodest illi, ut nequeat impune offendi,
conf. clxxiii. nu. 5. 524

Quod declarat, ibid. nu. 28. 526

3 Pax fragenti auxilium, & opem præstans puniunt eadem peca cum ip
so frangente, etiam si signorauerit pacem fractam, ex eo fragi, in con
sil. xciii. nu. 11. 543

1 Sub pacis vinculo si quis hominē interfecit, bona illius mobilia publi
catur, immobilia vero, & iura, filius cōseruatur, in cōf. 174. nu. 39. 459

Depena peca rupte promissa, uideas in uerb. peca. 469

1 Pæccata: Peccata mortaliter, qui contra constitutionem papæ max
imè prohibuit, & contra expressam canonis prohibitionem uen
it, & facit, in cōf. 91. nu. 2 pag. 384, & in cōf. clxx. num. 9. uol. 3. 20

1 Peccat mortaliter, qui contra extraxit inuentum Pauli papæ ij. rem eccle
siæ ultra triennium locat, & concludit, in conf. 91. nu. 2. 384

1 Peccent ne non soluentes primarias, in conf. 19. nu. 9. 59

1 Peccat mortaliter dominus imponens subditis uicigalia, & grauami
na iniuncta, in conf. 81. nu. 27. 347

1 Peccet ne papa imponens subditis noua onera, ibidem nu. 28. 347

2 Peccat grauius uxoratus cognoscendo uxorem alterius, quam si solutā
cognosceret, in conf. 172. nu. 16. 71

3 Peccat mortaliter seruans iuramentum, quod tendit contra utilitatem
ecclesiæ & loci religiosi, in consilio 8. nu. 13. 20

3 Pæccatum multitudine, & uniuersitatis est dignum uenia, & mise
ricordia, in conf. 105. nu. 7. 601

1 A peccato absoluitur papa potest etiam sine causa, in conf. 50. nu. 57. 182

1 In conuenientibus peccatum in dubio femper turior uia pro anima est
amplianda, in conf. 181. nu. 3. 685

2 Pæcunia: Pæcunia significatio lata est, ut actiones etiam, & nomina debito
rum comprehendat, in conf. 43. nu. 1. 178

Et quando id uerum sit, & quando fecus, ibid. nu. 4. 6. & 19.

Et quando solum pecuniam numeramus, ibid. nu. 2. & 4.

2 Pecunia appellatio in legatis quid comprehendatur, in conf. 43. nu.
6. 13. 21. & 26. 178. & 179

Et quid de iure, & attenta propria significatione, & quid attento com
muni uolendi, ibid. nu. 7. 178

2 Pecunia continet etiam nomina debitorum sumitur largissime, ut etiā
omnia alia bona mobilia, & immobilia, & corpora dictatur compre
hendere, ibid. nu. 9. 178

2 Pecunia simpliciter legata comprehendit solum ea, quæ pondere,
numero, uel mensura consistunt, in conf. 43. nu. 18. 21. & 26. 179

2 Pecunia appellatio in materia legatorum non continetur actiones,
neque nomina debitorum, sed illa, quæ pondere, & numero, uel men
sura consistunt, in conf. 43. nu. 21. & 26. 179

Quid, si in legati mentio facta esset de omnibus, & quibuscunque pecu
niarum, & quid, si de omnibus, & quibuscunque quantitatibus pecu
niarum, quæ in domo tempore obitus testatoris reperiebantur, ibid. n. 22

2 Pecunia debenda, & exigenda, & quæ sunt sub nominibus debitorum,
& actionibus personalibus, ante illarum solutionem, & exactionem
non possunt dici esse, nec reperiri in bonis, & in hereditate credito
ris, sed adhuc sunt in bonis, & in domino debitorum, in conf. 43.
nu. 25. 180

2 Pecunia, & rei appellatio maximè cum illo nomine quæcunque con
tinet nomina debitorum, & sic calendaria, & chirographa, ac etiam
iura, & actiones, quæ in illis consistunt, in conf. 44. nu. 26. & 29. 183

2 Pecunia nondum exacta, quæ tamen exigii potuerunt, quando pro exa
ctis habeantur, & a pari cum illis iudicentur, in consil. 43. nu. 29. 180

2 Pecunia legata pro reliqua emenda, non res emptæ centum legatæ,
sed aliquid, aut pecunia illa est in obligatione, neq; rei emptæ gra
uamen, aut alienationis prohibitio apponi potest, in cōf. 87. nu. 1. 379

Contra ibid. nu. 8.

1 Pecunia sui natura est mutabilis, in conf. 194. nu. 36. 759

2 Pecunia ecclesiæ acquiritur etiam nomine alterius est ecclesiæ, cui do
minium etiam sine traditione acquiritur, in conf. 7. nu. 5. 37

2 Pecunia mutata, siue deposita à prelatore eius nomine, illo mortuo, de
betur hereditas, non ecclesiæ, & quando, ibid. nu. 8. ead.

1 Pro pecunia dotali promissa an, & quando quid certum pro centenario
licite promitti, & exigi possit, & quando non, in conf. 178. num. 22.
& 24. 679

1 Pecunias alienas inuadens, & in suos usus conuertens quando etiam
mora non interueniente ad usuras ultra fortem teneatur, & quando
mora requiritur, in conf. 193. nu. 11. 727

Et usura dictæ pecunie in folito mercari, & negotiari etiam duplum
excedere possunt, ibid. nu. 14. 727

1 Pecuniam domini ociosam tenens, quam dominus exercere consequen
ter, teneatur ad usuras, quas dominus exigere potuisset, in conf. 193.
nu. 15. 727

Reliqua de hoc uideas in uerb. usura, & in uerb. negotium.

1 Pecunia periculum quando fit ipsius creditoris, cui solutio in loco
certo, & certa die fieri debebat, in conf. 194. nu. 1. & 38. 735. & 737

1 Pecunia trajectitiz periculum quare ad creditorem spectet ante, quam
ad locum peruenierit, ibidem nu. 4. & 17. 735. & 736

1 Pecunia periculum ad tantem, & creditorem, & non ad debitorem reci
pientem spectat, quando datur, & illius dominium transferat, ut ex
ea negotietur: & lucrum pro certa parte danti, & pro alia parte ip
si recipienti acquiratur, in conf. 194. nu. 8. 4. & 45. ubi hoc declarat.
pag. 735. & 739

Q 4 Pecuniæ

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Pecunia periculum spectat ad creditorem, quando debitor quantitatit depositum pecuniam debitam cum libera potestate creditori data illa ad eius beneplacitum recipiendi, in cons. 194. nu. 9. 735
- 1 Pecunia data mercatori, ut illam soluat in alio loco, si casu fortuito perierit, debitoris, & non creditoris periculo perit, ibid. nu. 18. 736
- 1 Pecunia debitoris interitus periculum ad hoc, ut spectet ad creditorem, quid requiratur, ibid. nu. 28. 737
- 1 Pecuniam semper solutioni paratam ad omnem voluntatem creditorum mercatoris boni habere censetur, in cons. 194. nu. 5. 735
- 1 Pecunia alicuius apud mercatorem magnum, & legalem, & non solida pecunias sub mutuo recipere existens censetur esse ex causa depositi, ibid. nu. 7. 739
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 18. 739
- 1 Pecuniam si quis in uno loco sub literis, quae dicuntur cambii, in alio loco soluendam recipit, addiciens in literis haec, uel similia uerba, per ualuta di essi, quis contrafactus sit, in cons. 194. n. 10. & 37. 736. & 739
- 1 Pecuniam certam in certo loco ex causa cambii soluere debens dicitur debitor certae quantitatit, & sic generis generalissimi, & ex periculo, casusque fortuito circa bona, & res ipsius contingente non liberatur, etiam si perdidisset omnem pecuniam, quam in illo loco habebat paratam ad soluendum illis, quibus soluere tenebatur, ibid. nu. 16. 739
- 1 Pecunia quando data est mercatori ad cambium cum aliquo certo lucro, non contractus mutui, uel depositi, sed innominatus cambii, & recambii dicitur, ibid. nu. 37. 739
- 1 Pro pecuniae remissione facienda datum mercatori, seu campfori, non dicitur dari ut lucrum, sed ut merces, in cons. 194. nu. 46. 740
- Reliqua de his omnibus uideas in uerb. mercator, & in uerb. campfor.
- 1 Pecuniae promissa ualor, & affirmatio in contractibus attenditur, secundum tempus contractus, & non secundum tempus solutionis, in cons. 143. nu. 28. 545
- Reliqua uideas in uerb. ualor, & in uerb. moneta.
- Pecuniae debitor, uideas in uerb. debitor.
- 1 P E N A, seu ius exigendi uetustigia tanquam regalia non translatum cum translatione iurisdictionis, eiusque exercitii, nisi de illis specialiter sit expressum, in cons. 20. nu. 10. 71
- 1 P E N A R I A negotiatio est utilis, & necessaria ciuitatibus, & ideo licita, & iusta, in cons. 168. nu. 6. 626
- 1 P O E N A ut committatur, non sufficit inceptisse, nisi fuerit perseveratum, in cons. 27. nu. 15. 119
- 1 P o e n a nunquam committitur, nisi ex mora, & culpa, seu delicto alicuius, in cons. 36. 160
- 1 P o e n a non committitur, nisi quis sit in mora faciendi, in cons. 63. num. 13. 251
- 1 P o e n a aliquam incurrisse contrahendo quis in dubio non praesumitur, in cons. 135. nu. 3. 519
- 1 P o e n a id non meretur, quod sit auctoritate principis, in cons. 147. num. 3. 429
- 1 P o e n a legis, uel statuti ut ratione delicti, seu commissi incurratur, dolo fa contrahentio requiritur, in cons. 187. nu. 1. 534
- 1 P o e n a personales requirunt actum consummatum, poenae autem minores etiam inchoati, & quando dicatur inchoati, in cons. 202. nu. 19. 576
- 1 P o e n a in iudicio inquisitionis non imponitur, nisi ratione doli, in cons. 169. nu. 8. 482
- 1 P o e n a ratione criminis ipso iure a lege imposita semper requirit declarationem, ut effectum sortiri possit, in consil. 61. num. 10. 216
- Et quando, & quomodo sufficiens declaratio facta dicatur, ibid. nu. 11. 216
- 1 P o e n a ipso iure imposita intelligitur, sequuta sententia declaratoria, in cons. 176. nu. 90. 667
- Et an, & quomodo hoc sit uerum, ibid. nu. 95. & in cons. 191. nu. 7. & 9. uol. 1. 540
- 1 Et ad hanc declarationem faciendam partis citatio requiritur, in cons. 176. nu. 91. 667
- Nec ea post mortem delinquentis fieri potest, ibid. nu. 92. 668
- Quod limitatur, ibid. nu. 104. 668
- 1 In poenis ipso iure impositis an, quomodo, & ad quid sententia declaratoria requiratur, in cons. 176. nu. 95. 667
- Et quando delictum est manifestum, & notorium, declaratoria in illis non est necessaria, ibid. nu. 98. 667
- 1 In poenis, quae ipso iure infliguntur, executio fieri non potest, nisi sequuta sententia declaratoria, & ad quid illa feratur, in cons. 20. num. 19. pag. 72. & in cons. 91. nu. 4 uol. 2. 390
- 1 P o e n a legalis ipso iure imposita contra haeredes defuncti transit, in consil. 98. nu. 28. 413
- Secus si poena mediante facto hominis, & sententia ex delicto irrogatur, ibid. nu. 31. 414
- Quod declaratur, ibid. nu. 39. 415
- 1 P o e n a ex delicto quando etiam secundum canones ad haeredes, & in haeredes transeat, in consilio 98. nu. 30. 33. 36. & 39. 414
- 1 P o e n a ex delicto ueniens re integra contra haeredes transire non debet, ibid. nu. 6. pag. ead. & in cons. 49. num. 17. uol. 3. 162
- 1 Idem in poena actionis iniuriarum, in consil. 98. nu. 37. 414
- 1 P o e n a effectus quando morte delinquentis non extinguatur, sed ad, & contra haeredes transeat, in consil. 176. nu. 104. 668
- 1 P o e n a legalis re integra contra haeredem non transit, in cons. 49. num. 14. 162
- 1 P o e n a delicto extra territorium commissio non potest a lege, uel statuto imponi, maxime contra non subditos, in cons. 178. num. 15. & 28. pag. 512. & 514
- 1 P o e n a diuersam a iure communi, & praesertim minorem si statutum pro eodem delicto imponat, statutum in hoc dicitur ius commune

- corrigere, & statui statuo, non autem iuri communi, ibid. nu. 2. 512
- 1 P o e n a multiplici ex diuersis legibus delictum unum, & idem poenae potest, nisi hoc sit expresse cautum, & quomodo diuersimode per diuersas leges puniri possit non sit inconueniens, in cons. 192. nu. 17. 734
- 1 P o e n a iuris communis cessat per poenam statuti, in cons. 164. nu. 17. 734
- 1 P o e n a grauior poena principalis delicti non est imponenda, & imposita est moderanda, in cons. 163. nu. 6. 734
- 1 P o e n a ordinaria facit cessare extraordinariam, & ubi est certa, & ordinaria poena, non est ad arbitratum, & extraordinariam recurrentem, in cons. 27. nu. 44. & 48. pag. 597. & in cons. 208. nu. 1. pag. 599. 734
- 1 P o e n a arbitraria ad quantum possit arbitratum, in cons. 164. nu. 7. 734
- 1 P o e n a saltem extraordinaria imponi potest pro quolibet delicto imputato in cons. 207. nu. 11. 734
- Et quando id sit uerum, ibid. nu. 49. 734
- 1 P o e n a extraordinaria criminis stellionatus quanta esse possit, ibid. nu. 11. 734
- 1 P o e n a nouam dispositio noua imponens pro crimine, pro qua in antiquo certa poena fuit imposita, non trahitur ad ius agnoscere, sed quoad effectus de praeterito, in cons. 207. nu. 55. 734
- 1 P o e n e temporales non autem spirituales, nec ecclesiasticae inuigilantur a principibus secularibus, ibid. nu. 7. 734
- 1 P o e n a specialiter imposita in aliquo casu contrauentiois derogat poenae legali, uel conuentionali generaliter impositae, in cons. 171. nu. 30. 734
- 1 P o e n a appositae in principio alicuius statuti poenalis quando contraria repetita in additione posita in fine illius statuti, in cons. 171. nu. 31. 734
- Maxime quando in eo dicitur, idem esse seruandam, uel idem esse, in cons. 171. nu. 39. 734
- 1 P o e n a adiecta in casu, quo copulatiue non sunt, non committitur, nisi utrunque non fuerit adimpletum, nec sufficit alterum tantum adimpletum, in consil. xv. num. 13. 734
- 1 P o e n a est annullatio actus, ibid. nu. 5. 734
- 1 P o e n a proprie non est annullatio actus non in odium alicuius, sed in defectum solemnitate imposita, in cons. 171. nu. 30. 734
- 1 P o e n a annullationis non debet censeri imposita in casu, quo non est premissa, in cons. 176. nu. 55. 734
- 1 P o e n a grauis censetur esse priuare aliquem feudo, in cons. 76. n. 127. 734
- 1 In poena priuationis feudi non est ad uerbis iurium recedendum, ibid. num. 84. 734
- 1 P o e n a priuationis nunquam nisi expressa dicitur imposita, in cons. 45. 734
- 1 P o e n a priuationis adiecta a testatore haeredibus molestantiis inusufructu sibi relicto, si quis ex haeredibus illam molestantiis inusufructu sua acquiratur, in cons. xliiii. nu. 5. 734
- Reliqua de poena priuationis, uideas in uerb. priuatio.
- 1 P o e n a mortis non est puniendus impubes etiam doli capax, quando de crimine puniri potest, in cons. 147. nu. 138. 734
- 1 P o e n a capitalis sententia in bannum absentem lata est conditionalis, si bannitus in fortiam uenerit, in cons. vii. nu. 7. 734
- 1 P o e n a mortis imponere est de arduis, & grauisimis, in cons. ceteris num. 2. 734
- 1 P o e n a capitalis, seu mortis simpliciter in statuto, & lege de qua poena in dubio intelligatur, in consil. ccciiii. num. 19. p. 590. & in consil. ceteris num. 8. 734
- 1 P o e n a mortis ubi est imponenda, probationes luce clariiores, & indubitatae esse debent, in cons. 193. nu. 1. 734
- 1 P o e n a mortis imposita receptatori in l. unica, C. de rapto uirg. quomodo intelligatur, in cons. 178. nu. 8. 734
- 1 P o e n a mortis puniendus est auctor, & caput armatae ad uolentiam occidendam, si homicidium ex illa uolentia, impetu, & tumultu delinquitur, ibid. nu. 17. 734
- Quod declaratur, ibid. num. 21. & 27. ubi quid, si etiam de occisione confiter. 734
- 1 Immo etiam omnes, qui armatae interuenerunt, si plura uoluerint occidere illata, de occiso tenentur, & puniuntur, quomodo etiam puniantur, a quibus uulnera fuissent illata, ibid. nu. 17. 734
- Quod declaratur, ibid. nu. 21. & 27. 734
- 1 P o e n a incendiis est mortis etiam ex forma iuris, ibid. nu. 16. 734
- 1 P o e n a corporali quando quis de crimine possit ex inditiis in dubio condemnare, in cons. 193. nu. 12. 734
- 1 E a ut quis de crimine puniatur, & condemnatur, requiruntur plures testes de uisus, & quales esse debeant, in cons. 177. nu. 9. 734
- 1 P o e n a corporali ut pro delicto imponatur, requiritur scientia alicuiusquam per famam publicam, in cons. 183. nu. 10. 734
- 1 In poena corporali lata culpa non aequiparatur dolo, ibid. nu. 10. 734
- 1 P o e n a corporalem imponere est de arduis, & grauisimis, in consil. 163. nu. 2. 734
- 1 In poena sanguinis imponenda interpretatio strictior, magis poenae debet, & probationes debent esse clariiores, in cons. 177. nu. 27. 734
- 1 P o e n a qua puniatur homicidium sequutum ex facto non dolo, quod quis aggressus, in cons. 178. nu. 23. 734
- 1 P o e n a homicidii commisi in rixa, & multitudine, si de perculsione non appareat, ibid. nu. 26. 734
- 1 P o e n a infamiae non est pecuniaria, sed potius corporalis, in consil. ceteris num. 51. 734
- Et non conuenit collegio, & uniuersitati, ibid. 734
- 1 P o e n a infamiae est poena corporalis, in cons. viii. nu. 37. p. 513. & in cons. cccix. nu. 2. 734
- 1 Et apud bonos, & graues uiros maior poena mortis reputatur, in cons. cccix. nu. 2. p. 600. & in cons. cccvii. nu. 6. 734
- 1 P o e n a infamiae quandoque absque alia poena uel pecuniaria, uel corporali non dicitur, in cons. cccvii. nu. 6. 734

11.

Contra, ibid. nu. 1. 457
 3 Pena in fponfaliis, & matrimoniis contrahendis quando flupulati, & promitti poffit, ibid. nu. 2. 457
 3 Pena pacis rupte commiffa non dicitur ex eo, quodd quis in domo alius mulieris eorum, inter quos erat pax, repertus fuerit, in confil. 206. nu. 5. 489
 3 Penam pacis rupte effe commiffam non facit offensa ex noua caufa, & non animo fe ulcendifi de antiqua iniuria facta, ibid. n. 6. 489
 Et in dubio offensa femper ex noua caufa prefumitur, ibid. nu. 7. & 11.
 Reliqua uideas in uerb. offensa, & in uerb. pax.
 3 Pena non committitur offendendo fratrem illius, quem quis fub pena non offendere promittit, in confil. 206. nu. 4. 488
 3 Ad penam pacis rupte fifco, & parti applicandam ut quis teneatur, requiritur dolus, & animus ulcendifi de iniuriis antiquis, ficut etiam ad penam delicti dolus requiritur, in confil. 197. nu. 11. 466
 3 Ad penam tregue rupte promiffam quando quis non ex facto fuo, fed ex alieno conuenitur, debet de delicto conitare per ueras, & legitimas probationes, non fufficunt probationes, feu confeffiones fidei, & improprie, in confil. 196. nu. 28. 466
 3 Ad penam ut quis teneatur ex promiffione de non offendendo, quae dicitur proprie offensa, in confil. 203. nu. 8. & 22. 475. cum feq.
 3 Ad penam quando quis teneatur ex delicto alterius, uel ex difpofitione ftatuti, uel ex promiffione, & conuentione, alii, & quando reo principali etiam in contumaciam condemnato & ipfe censatur condemnatus, & contra cum fententia executioni ferri poffit, in confil. 202. num. 38. 478
 3 Pena, & obligatio tregue per inftrumentum pacis fubfequentis tollitur, in confil. 205. num. 13. 487
 3 Pena in inftrumento pacis, uel tregue promiffa ut poffit peti, ac exigi requiritur legitima, & plena probatio offensa factae ex eadem, & ex antiqua caufa, in confil. 202. nu. 5. 466
 3 Et contra fideiuflores maior probatio requiritur, quam contra principales, in confil. 199. nu. 15. pag. 565, & in confil. 200. nu. 6. 466
 3 Ad penam pro alio promiffam de non offendendo quando fideiuflores teneantur, & quando non, etiam fi principales delinquent ex offensa facta punirentur, in confil. 202. nu. 30. & 31. 477
 3 Penam foluere pro alio promittens in cafu offenfionis acquiparatur fideiuffori indicatum folui, ibid. nu. 35. 477
 Contra, ibid. nu. 40. & 46. 478. & 480.
 3 Ad penam foluendam cogi non poffunt fideiuflores, nifi de contrauentione perituras, & legitimas probationes conftet, neque ficta confeffio principalis ex contumacia fufficit, in confil. 197. num. 2. 459
 Reliqua uideas in uerb. fideiuffor.
 3 Ad penam pacis rupte conueniam filius in potestate, aut alius eius non mine recte non agit, quando pater ipfi filio effet flupulatus, etiam fi filii ratificatio fequuta effet, in confil. 206. nu. 17. 490
 3 Ad penam conuentionalem ex contractu ratione delicti applicandam fise fifco, fue parti, fue utrique non potest agi per uiam accusationis, uel inquisitionis, fed folum per uiam actionis tam contra reum principalem, quam contra fideiuflores in confil. 206. nu. 24. 28. & 29. pag. 490. cum feq.
 3 Penae conuentionalis fideiuflores ex delicto quomodo conueniantur, in confil. 206. nu. 29. 491
 3 Ad penam in inftrumento pacis, uel tregue promiffam, & fifco applicandam agendi fifco non acquiritur, nifi pena fuerit per ftipulationem promiffa publice perfonae ut notario, uel iudici, uel alii nomine fifci recipienti, in confil. 200. nu. 4. 466
 3 Pena fifco applicanda promiffa priuatis, & non notario, nec alii publice perfonae non potest fifco acquiri, nec recte fifcus ad illam agit, in confil. 197. nu. 16. 460
 3 Ad penam totam etiam parti pro parte applicatam fifcus abfque mandato agit, & partem penae exaete tradit parti, in confil. 200. nu. 2. 492
 Et de qua pena hoc intelligitur, ibid. nu. 3.
 3 Ad penam fifco ratione criminis applicandam quomodo agatur, & quomodo ad penam parti applicandam, in confil. 206. nu. 21. 490
 3 Ad penam delicti legalem parti applicandam non potest agi per uiam accusationis, uel inquisitionis, fed folum per uiam actionis, in confil. 206. nu. 27. 491
 Nifi pena legalis ex difpofitione legis effent fifco, & parti applicata, ibid. nu. 27. 460
 3 Ad penam fifco dumtaxat, & non parti applicandam reus effet condemnatus, quando de crimine per accusationem, uel inquisitionem proceditur, in confil. 206. nu. 22. 490
 3 Ad penam legalem tantum, & non ad conuentionalem ex contractu debitam in dubio condemnatus cenfetur ille, qui in iudicio inquisitionis effet de crimine condemnatus, ibid. nu. 25. 491
 3 Ad penam fifco folum, & non parti applicandam effet obligatus ille, qui promiffit pro aliquo foluere quodcumque condemnatum, & iudicatum in cafu inquisitionis contra eum format, ibid. nu. 31. 491
 3 Quo ad penam legalem fententia lata in iudicio criminali accusationis, & inquisitionis prodest & fifco, & parti, fed non quo ad penam conuentionalem, in confil. 206. nu. 40. 492
 3 Ad penam ratione inobedientiae iudici facit incurfum quo remedio agatur, in confil. clxix. nu. 12. 483
 3 Quoad penam pacis conuentionalem non confideratur excelfus defenfionis, in confil. 198. nu. 7. 466
 3 Pena conuentionalis extra iudicium promiffa quomodo, & quatenus exigi poffit, in confil. 115. nu. 4. 334
 1 Penae conuentionales non debentur, nec peti poffunt, nifi ratione more, in 466

- in consil. 141. nu. 10. 337
- 1 Pena saltem in foro contentioso licite exigitur, in consil. 30. nu. 35. 338
- 1 Pena de iure canonico non infoludum, sed quatenus fuerit contrauentum, committitur, in consil. 196. num. 8. & 14. 744. & 745
- 1 Pena mera ab ecclesia exigi non potest, in consilio. 196. num. 16. 745
- 2 Pena adiecta in contracta dotis est exigibilis, & licitum est id, quod in aliis contractibus dicitur illicitum, & usurarium, in consil. 30. nu. 34. 338
- 2 Sed ea peti, & exigi non potest, nisi facta interpellatione, ibid. nu. 37.
- 1 Pena adiecte solutioni quantitatis tanquam in fraudem usurarum adiecta non sunt exigibiles, etiam si in eodem contractu esset adiecta poena praesentationi pignorum, in consil. 30. nu. 34. 137
- Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 33. 138
- 1 Pena in contractibus quando loco interesse censetur adiecta, & debetur, & quid illius adiectio proferat, in consil. 30. nu. 36. 138
- 1 Pena adiecta non quantitati, sed facto, seu dationi certae rei, & speciei etiam de iure canonico, & in foro ecclesiastico exigi potest, in consil. 158. nu. 37. 598
- 1 Pena certa adiecta in iis, in quibus interesse sui natura debetur, solum poena, & non interesse exigi potest, in consil. 193. nu. 1. 726
- Nisi ultra damna, & interesse poena quoque promissa esset, ibidem. num. 25. 728
- Et nisi mora legalis ex delicto ipso iure commissa foret, ibid. numer. 26
- 1 De poena quando iudicatur idem, quod de interesse, in consil. 200. num. 20. 756
- 1 Pena peti, & exigi infoludum potest, etiam si principalis obligatio pro parte non adimpletur, ibid. nu. 17. 755
- 1 Pena conuentionalis, & interesse quoad illorum remissionem per receptionem fortis quando differant, & quando conueniant, & de uno ad aliud recte arguatur, ibid. nu. 19. 755
- 1 Poena inuadentis rem aliquam clandestinè, & uiolenter, in consil. 57. nu. 2. 189
- 1 Poena l. si quis maior. C. de transac. sunt impositae in odium, & poenam per iurii, & deierant, in consil. 92. nu. 24. 385
- Et an locum habeant in uniuersitate, ibid. nu. 23.
- 1 Et ad illas agi possit, quid requiratur, in consil. 158. nu. 6. & 45. 595. & 598
- 1 Et doli requiritur, nec culpa sufficeret, ibid. nu. 7. 595
- 1 Idem in consil. 151. nu. 9. 566
- 1 Pena promissa in casu, quo principaliter promissa, & conuenta, & iurata obliterata non fuerint, & consequenter in casu l. si quis de maior. C. de transac. usque ad quadruplum ascendere potest, in consil. 158. num. 38. 598
- 1 Pena legalis, & poena conuentionalis in terminis l. si quis maior. C. de transac. quando utraque locum habeat, & quando solum conuentionalis, in consil. 57. nu. 9. 190
- 1 Pena, & dispoitio l. si quis maior. C. de transac. locum in minore non habet, ibid. nu. 11. 191
- 1 Pena l. si quis maior. C. de transac. ut committatur, dolum uerum requirit, ibid. nu. 15. & 38. 191. & 194.
- 1 Ea solum inter ipsos contrahentes locum habet, nec tertio praedictat, in consil. 57. nu. 29. 192
- 1 Poenas l. si quis maior. C. de transac. non incurrit contraueniens iuramentum remeritatio, & illicito appposito super contracta nullo, in consil. 8. nu. 27. 21
- 1 Pena l. si quis maior. C. de transac. sine dolo non incurritur, nec lata culpa sufficit, in consil. 187. nu. 2. 534
- 1 Pena, seu culpa, & mora facilius euicitur, quando non interpellatus quis actualiter satisfecit, quam quando ad alterius interpellationem satisfacere paratus esset, in consil. 76. nu. 54. 322
- 1 A poena etiam perituri, & conuentionali quis ex causa iusta, iustoque impedimento excusetur, in consil. 88. nu. 33. & 36. 370
- Maximè in obligationibus dationis quantitatis, ibid. nu. 38.
- Et quid in obligationibus dationis quantitatis, ibid. nu. 38.
- 1 A poena perituri excusat difficultas solutionis, & praestationis, sed non ab obligatione, & commissione mortis, in consil. 150. num. 34. 564
- 1 A poena etiam caducitatis quilibet iusta causa excusat, in consil. 149. nu. 13. 519
- 1 Poena à superiore comminatae metus excusat conductorem non usum re conductam eo modo, quo ex contractu tenebatur, & ut is non teneatur ad soluendum pensiones conuentas, immò solutas repetat, in consil. 140. nu. 22. 532
- 2 Poenam ut quis euitet, lata sic interpretatio, in consilio 27. nu. 16. 119
- 1 A poena, & caducitate iurium causa quilibet iusta etiam leuis, & quasi facta excusat, in consil. 151. nu. 8. 566
- 1 Poena doli, & banni à quilibet causa etiam iniusta excusat, in consil. 4. nu. 11. 11
- 1 Poena euicandae metus dicitur metus iustus, in consil. 33. nu. 11. 113
- Reliqua uideas in uerb. metus.
- 1 Poena ratione doli imposita propter quam iuris ignorantiam excusetur, in consil. 57. nu. 14. 191
- 1 Poena l. si quis in eam. C. unde ui an. & quando excusetur, & euitetur in milite inuadente possessionem rei alicuius, ibid. nu. 28. 192
- 1 Poena l. si quis maior. C. de transac. ut euitetur, quilibet causa etiam iniusta excusat à dolo, ibid. nu. 39. 194
- 1 Et ab ea quis etiam ex iuris praesertim impliciti, & intricati ignorantia excusetur, ibid. nu. 16. 191
- 1 A poena, & dolo quilibet causa etiam iniusta excusat, in consil. 187. nu. 15. pag. 535. & in consil. 169. nu. 7. 482
- 1 A poena doli etiam propter remeritatem quis excusetur, ibid. nu. 16. 533
- 1 A poena iracundia excusat, in consil. 189. nu. 5. 536
- 1 A poena propter dolum incurrenda quis excusetur ex quacunque causa

- etiam temeraria, & iniusta, ibid. nu. 10. 537
- 1 Immo ex omni credulitate etiam temeraria, & facta, ibid. nu. 11. pag. 537. & in consil. 190. nu. 7. 537
- 1 Poena à transgressoribus legis euicitur propter contrarium usum, ibid. 190. nu. 2. 538
- 1 Item propter consuetudinem, quam superior sciuit, & tollerant, ibid. 190. nu. 5. 538
- 1 Poena legis euicitur propter consuetudinem, & obseruantiam etiam iniustam, & irrationabilem, in consil. ex. nu. 8. 538
- Et an in utroque foro, ibid. nu. 10. 12. & 14.
- 1 A poena, & suspitione fraudis excusetur faciens contractum alii illicitum, & à iure reprobatum, sed in loco consuetum, in consil. num. 9. 538
- 1 Ad poenam euicandam licitum potius, quam illicitum est praestandum, in consil. 198. nu. 11. 538
- 1 Poena temporalis excusetur à consuetudine etiam iniusta, sed non à generalis, in consil. ex. nu. 34. 538
- 1 Poenam, & perituri euitat promittens factum alienum, faciendo, quod quid potuit, in consil. ex. nu. 1. 538
- 1 A poena, & dolo consuetudo excusat, etiam si mala sit, in consil. 171. nu. 9. & 10. 538
- 1 Poena ratione aetatis minuitur, in consil. 192. nu. 7. 538
- Et an, & quando id sit uerum, ibid. nu. 20. 538
- 1 Ad poenam pacis ruptae euicandam semper in dubio noua causa praestatur, in consil. 198. nu. 14. pag. 562. & in consil. 200. nu. 3. & pag. 566. cum seq. 538
- Reliqua uideas in uerb. pax.
- 1 Poena, & delictum potest ab imperatore etiam post sententiam, illius executionem remitti, in consil. 76. nu. 52. 538
- 1 Poena per debitorem incurfa illi remissa censetur à creditore, qui potest moram iam commissam recipit sortem debitam, uel eius partem, in consil. 200. nu. 2. 538
- Nisi receperit cum protestatione, & reservatione iuris sui, ibid. num. 11. 538
- Et quando illud uerum sit, ibid. nu. 13. & 18. 538
- 1 Poena iam commissam etiam per simplicem interpellationem potest remitti, atque sublata, in consil. 200. nu. 3. & 6. 538
- Et quando hoc procedat, ibid. nu. 13. & 22. pag. 755. cum seq. 538
- 1 Poena censetur à creditore remissa, si recepit sortem, & debitorem illi sorte soluta liberauit, etiam cum reservatione, & protestatione super poena, & illius petitione, in consil. 200. nu. 5. 538
- Et an hoc sit uerum, ibid. nu. 19. 538
- 1 Poena quilibet à creditore commissam tollitur, & remittitur per soluentem, uel promissionem de soluendo poena de uoluntate, & consensu creditoris factam, in consil. 200. nu. 6. 13. & 22. ubi hoc declaratur pag. 754. cum seq. 538
- 1 Poena conuentionalis iam incurfa non censetur remissa per creditorem poena partem fortis recipientem saluo iure in remissio, quod modum, & forma contentis in instrumeto solui debebat, in consil. 200. nu. 7. 538
- 1 Poenam, & moram iam commissam non remittit creditor, qui potest à debitore commissam prorogari ei terminum ad soluendam rem, sed solum de nouo committendam impedit, ibid. nu. 12. & 13. 538
- 1 Poena quado per receptionem fortis, aut interpellationem debitoris factam remissa censetur, & quando non ibidem nu. 13. 538
- 1 Poena conuentionalis non remittitur à creditore recipiendo sortem potest moram debitoris, quando in ea fuit apposta clausula rationis pacti, ibid. nu. 14. 538
- Idem, si receperit sortem cum clausula saluo iure suo, & quid ad illam clausula, ibid. nu. 16. 538
- 1 Poenam ob delicta impositarum fructus, & redditus obuenientes debitor fructus, & redditus ciuilibus, in consil. 12. nu. 36. 538
- 1 Poena, & mulctae, quae ob fraudata uectigalia exiguntur, non transeunt cum translatione iurisdictionis, cuius exercitii, sed debentur illi uectigalium, & pedagiorum redditus, ac emolumenta debentur, in consil. 20. nu. 11. 538
- Quid si iurisdictionis exercitium esset in aliquem translatum debitor tempus cum pacto, quod omne lucrum, & commodum, quod deinde dicto tempore hic inde eueniet, sit infoludum, & pleno iure, in quem fuit translatum, ibid. nu. 13. 538
- Quid si per haec uerba, ut habeat ministrare bonam, & ueram, iustitiam unicuique petenti, ibid. nu. 20. 538
- 1 Poena codicis secundo nubentibus impositae hodie correctae sunt, tamen quoad mulieres inhonestae post mortem uiri auariciae, ibid. 32. num. 13. 538
- 1 Poena quae hodie de iure canonico secundo nubentibus impositae habent, in consil. 39. nu. 2. 538
- 1 Poena nomine relictus censetur usufructus uxori relictus casu, quando haec non possit habitare, aut illi haeres alimentum non praestaret, quae locus est, si non poterit cum haerede habitare, aut illi haeres alimentum non praestaret, in consil. 36. nu. 1. 538
- 1 Poena contra omnes haereditas committitur, uno illorum non adimpleto, etiam attenta & quitate canonica, in consil. 110. nu. 16. 538
- 1 Poena licet ex contrauentione unius contra omnes infoludum, sed rigorem iuris ciuilibus committitur, tamen secus est secundum rigorem iuris canonici, & solum quatenus fuit contrauentum, & non illud tantum, qui contrauenit, committitur, in consil. 198. nu. 4. 538
- 1 Ad poenam fideiusor non tenetur, in consil. 193. nu. 4. 538
- Reliqua uideas in uerb. fideiusor.
- Poenae Promissio, uide in uerb. promissio.
- Poenae simoniae uideas in uerb. simonia.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

et odiofum priuare aliquem administratione, & iure iā
 1. Penfiones an fint idem, quod portiones fuper aliquo titulo, uel benefi-
 cio assignate, an uero inter fe diftant, & quomodo, in conf. xvi. n.
 9. ufque ad nu. 12. 56
 2. Penfiones non poffunt cum beneficio permitti, ibid. nu. 11. ead.
 3. Et per mortem non uacant, fed cum perfona penfionarii extinguuntur,
 ibid. nu. 12. 56
 4. Ad penfionem annuam a papa conftitutam preftandum obligatus cen-
 fetur perfonaliter, & in genere obligatus, & propter difficultatem pre-
 ftationis non excufatur, in conf. 17. nu. 19. 54
 5. Idem in obligato ratione tituli, quem habet in ecclefia, ibi. n. 20. ead.
 6. Penfionis conftitutio facta per uicarium epifcopi ex potestate fua a par-
 tibus in compromiffo conceffa tanquam fimoniaca non ualet, etiā
 fi auctoritate papæ facta fuiffet, in conf. 18. num. 9. 57
 7. Penfionem conftituere uicarius epifcopi non poteft, nifi hoc fibi fpecia-
 liter ab epifcopo conceffum fuiffet, in conf. 18. num. 10. ead.
 8. Penfio etiam laico concedi poteft, in conf. xvi. nu. 7. 51
 9. Penfio fimpliciter monacho a papa conceffa quomodo in dubio intel-
 ligatur conceffa, ibid. nu. 6. 51
 10. Penfionem quoad uſum, & adminiftrationem monachus etiam fimplex
 poteft ex prouifione papæ fuper quibufcunque ecclefiis etiam cathedra-
 libus habere, etiam infcio, & inuito abbate, ibid. nu. 5. 51
 11. Penfio dimidiam reddituum non excedens monacho facto epifcopo po-
 teft ex caufa auctoritate apoftolica etiam fuper ecclefia cathedrali re-
 feruari, ibid. nu. 1. 51
 12. Quo iure, ibid. nu. 13. 51
 13. Penfionem certam abbas poteft fuper bonis, & redditibus monafterii
 fimplici monacho concedere, & quomodo, in conf. xvi. nu. 3. 51
 14. Penfio ab abbate conceffa fimplici monacho fi a papa fuerit ad uitam
 monachi confirmata, efficitur quoad abbatem irrevocabilis, in conf.
 16. nu. 4. ead.
 15. In penfionibus, feu preftationibus, uel folutionibus annuis, & perfona
 libus dari quafi poffeffionem, in qua etiam lite pendente quis eſt ma-
 nutenendus, & pro qua poffefforio agi poteft, demonſtratur, in conf.
 19. nu. 5. 342
 Et quando ad illas poffefforio reſtituendæ, & quando retinendæ agi
 poſſit, ibid. nu. 6. & 9. 342
 16. Penfiones, feu preſtationes, & folutiones annuis exigendi quafi poſſeſ-
 ſio quomodo amittatur, in conf. 43. nu. 14. 138
 17. Reliqua uideas in uerb. quafi poſſeſſio, & in uerb. preſtationes. 138
 18. Penfiones, & aſſiſtus idem impoſitant, in conf. xvi. nu. 9. 51
 19. Penfionum appellations continetur etiam, id quod pro locatione ad
 longum tempus ſoluitur, ibid. nu. 10. 51
 20. Penfiones domorum dicuntur fructus, in conf. 143. nu. 5. 542
 21. Penfiones, uel curæ, & ſimilia potius fructibus industrialibus, quam uſu-
 ris equiparantur, in conf. 44. nu. 7. 151
 22. De penfionibus ſoluendis pro fructibus naturalibus iudicatur, ut de ip-
 ſis fructibus ſue perceptis, & à ſolo ſeparatis, ſue percipiendis, & pen-
 dentibus, prout ipſi fructus tunc extant, in conf. 139. nu. 5. 572
 Quid de penfionibus ſoluendis pro fructibus ciuilibus, ſue industria-
 libus, ibid. nu. 6. 572
 23. Penfiones, & mercedes rei locatz propter fructus rei locatz, ſeu con-
 dux debentur, & eorum reſpectu, & non ſimpliciter contemplatione
 temporis condictionis, in conf. clvii. nu. 11. & 14. 592
 24. Penfio in conductore ex multiplicatione fructuum multiplicatur, ibi-
 dem nu. 15. 592
 25. Penfio fundi locati iſta conſideratur habito reſpectu ad fructus, in cō-
 ſil. clvii. nu. 19. 592
 26. Penfiones, & aſſiſtus a conductore ſoluitur in recompensationem fru-
 ctuum, in conf. 84. nu. 5. 266
 27. Penfiones non debentur propter aliquos fructus naturales ſemper dicen-
 tur pendentes, niſi fuerint actualiter exactæ, & perceptæ, in conf. 133.
 nume. 9. 602
 28. Penfionem pro habitatione totius domus communis pro indiſiſto cū
 aliis quis ſoluere non tenetur, in conf. lvi. nu. 30. 184
 29. Penfio in locatione prædiorum urbanorum pro rata temporis, quo con-
 ductor habitauit, debetur, in conf. clvii. nu. 25. 594
 30. Penfio, & aſſiſtus rei uenditæ, & legatæ cui, & quomodo debeantur, in
 conf. 133. nu. 4. 602
 31. Penfiones non exactæ, quæ in uita hæredis grauati deberi ceperunt, &
 quarum dies uenit, an ueniant in reſtitutionem fideicommiſſi uni-
 uerſalis de hæreditate, & quid in fideicommiſſo particulari, ibidem
 nume. 7. & 18. 602. & 603
 32. Penfio ſolum pro rata temporis, quo durauit locatio, debetur, ſi res lo-
 cata facta fit mea, pendente locatione, in conf. clvii. nu. 8. 591
 33. Idem ſi conductor re locata toto locationis tempore uti non potuit, ibi-
 dem nu. 9. ead.
 Et quomodo hæc procedant, ibid. nu. 25. 594
 34. Reliqua de his uideas in uerb. conductor, & in uerb. locatio, & locator.
 35. Penfio rei dotalis in illo anno, quo ſolutum fuit matrimonium, debe-
 tur marito, uel eius heredibus pro rata ultimi anni, quo matrimonium
 durauit, & non pro rata fructuum, in conf. clvii. nu. 10. 591
 36. Et quare, ibid. nu. 26. 594
 37. Penfio in locatione rei uenditæ duratura, donec pretium fuerit ſolutū
 illo ſolutū, debetur pro rata temporis, quo pecunia non fuit numera-
 ta, ibid. nu. 7. 592
 38. Et quare hoc fit, & cur ſecus in locatione cum pacto de uendendo, ibi-
 dem num. 21. 593
 39. Penfionis ſolutiones a conductore factæ quando caducitatem remoue-
 ant, & quando non, in conf. cxvii. nu. 1. 499
 40. Penfio. 499

et odiofum priuare aliquem administratione, & iure iā
 1. Penfiones an fint idem, quod portiones fuper aliquo titulo, uel benefi-
 cio assignate, an uero inter fe diftant, & quomodo, in conf. xvi. n.
 9. ufque ad nu. 12. 56
 2. Penfiones non poffunt cum beneficio permitti, ibid. nu. 11. ead.
 3. Et per mortem non uacant, fed cum perfona penfionarii extinguuntur,
 ibid. nu. 12. 56
 4. Ad penfionem annuam a papa conftitutam preftandum obligatus cen-
 fetur perfonaliter, & in genere obligatus, & propter difficultatem pre-
 ftationis non excufatur, in conf. 17. nu. 19. 54
 5. Idem in obligato ratione tituli, quem habet in ecclefia, ibi. n. 20. ead.
 6. Penfionis conftitutio facta per uicarium epifcopi ex potestate fua a par-
 tibus in compromiffo conceffa tanquam fimoniaca non ualet, etiā
 fi auctoritate papæ facta fuiffet, in conf. 18. num. 9. 57
 7. Penfionem conftituere uicarius epifcopi non poteft, nifi hoc fibi fpecia-
 liter ab epifcopo conceffum fuiffet, in conf. 18. num. 10. ead.
 8. Penfio etiam laico concedi poteft, in conf. xvi. nu. 7. 51
 9. Penfio fimpliciter monacho a papa conceffa quomodo in dubio intel-
 ligatur conceffa, ibid. nu. 6. 51
 10. Penfionem quoad uſum, & adminiftrationem monachus etiam fimplex
 poteft ex prouifione papæ fuper quibufcunque ecclefiis etiam cathedra-
 libus habere, etiam infcio, & inuito abbate, ibid. nu. 5. 51
 11. Penfio dimidiam reddituum non excedens monacho facto epifcopo po-
 teft ex caufa auctoritate apoftolica etiam fuper ecclefia cathedrali re-
 feruari, ibid. nu. 1. 51
 12. Quo iure, ibid. nu. 13. 51
 13. Penfionem certam abbas poteft fuper bonis, & redditibus monafterii
 fimplici monacho concedere, & quomodo, in conf. xvi. nu. 3. 51
 14. Penfio ab abbate conceffa fimplici monacho fi a papa fuerit ad uitam
 monachi confirmata, efficitur quoad abbatem irrevocabilis, in conf.
 16. nu. 4. ead.
 15. In penfionibus, feu preſtationibus, uel folutionibus annuis, & perfona
 libus dari quafi poffeffionem, in qua etiam lite pendente quis eſt ma-
 nutenendus, & pro qua poffefforio agi poteft, demonſtratur, in conf.
 19. nu. 5. 342
 Et quando ad illas poffefforio reſtituendæ, & quando retinendæ agi
 poſſit, ibid. nu. 6. & 9. 342
 16. Penfiones, feu preſtationes, & folutiones annuis exigendi quafi poſſeſ-
 ſio quomodo amittatur, in conf. 43. nu. 14. 138
 17. Reliqua uideas in uerb. quafi poſſeſſio, & in uerb. preſtationes. 138
 18. Penfiones, & aſſiſtus idem impoſitant, in conf. xvi. nu. 9. 51
 19. Penfionum appellations continetur etiam, id quod pro locatione ad
 longum tempus ſoluitur, ibid. nu. 10. 51
 20. Penfiones domorum dicuntur fructus, in conf. 143. nu. 5. 542
 21. Penfiones, uel curæ, & ſimilia potius fructibus industrialibus, quam uſu-
 ris equiparantur, in conf. 44. nu. 7. 151
 22. De penfionibus ſoluendis pro fructibus naturalibus iudicatur, ut de ip-
 ſis fructibus ſue perceptis, & à ſolo ſeparatis, ſue percipiendis, & pen-
 dentibus, prout ipſi fructus tunc extant, in conf. 139. nu. 5. 572
 Quid de penfionibus ſoluendis pro fructibus ciuilibus, ſue industria-
 libus, ibid. nu. 6. 572
 23. Penfiones, & mercedes rei locatz propter fructus rei locatz, ſeu con-
 dux debentur, & eorum reſpectu, & non ſimpliciter contemplatione
 temporis condictionis, in conf. clvii. nu. 11. & 14. 592
 24. Penfio in conductore ex multiplicatione fructuum multiplicatur, ibi-
 dem nu. 15. 592
 25. Penfio fundi locati iſta conſideratur habito reſpectu ad fructus, in cō-
 ſil. clvii. nu. 19. 592
 26. Penfiones, & aſſiſtus a conductore ſoluitur in recompensationem fru-
 ctuum, in conf. 84. nu. 5. 266
 27. Penfiones non debentur propter aliquos fructus naturales ſemper dicen-
 tur pendentes, niſi fuerint actualiter exactæ, & perceptæ, in conf. 133.
 nume. 9. 602
 28. Penfionem pro habitatione totius domus communis pro indiſiſto cū
 aliis quis ſoluere non tenetur, in conf. lvi. nu. 30. 184
 29. Penfio in locatione prædiorum urbanorum pro rata temporis, quo con-
 ductor habitauit, debetur, in conf. clvii. nu. 25. 594
 30. Penfio, & aſſiſtus rei uenditæ, & legatæ cui, & quomodo debeantur, in
 conf. 133. nu. 4. 602
 31. Penfiones non exactæ, quæ in uita hæredis grauati deberi ceperunt, &
 quarum dies uenit, an ueniant in reſtitutionem fideicommiſſi uni-
 uerſalis de hæreditate, & quid in fideicommiſſo particulari, ibidem
 nume. 7. & 18. 602. & 603
 32. Penfio ſolum pro rata temporis, quo durauit locatio, debetur, ſi res lo-
 cata facta fit mea, pendente locatione, in conf. clvii. nu. 8. 591
 33. Idem ſi conductor re locata toto locationis tempore uti non potuit, ibi-
 dem nu. 9. ead.
 Et quomodo hæc procedant, ibid. nu. 25. 594
 34. Reliqua de his uideas in uerb. conductor, & in uerb. locatio, & locator.
 35. Penfio rei dotalis in illo anno, quo ſolutum fuit matrimonium, debe-
 tur marito, uel eius heredibus pro rata ultimi anni, quo matrimonium
 durauit, & non pro rata fructuum, in conf. clvii. nu. 10. 591
 36. Et quare, ibid. nu. 26. 594
 37. Penfio in locatione rei uenditæ duratura, donec pretium fuerit ſolutū
 illo ſolutū, debetur pro rata temporis, quo pecunia non fuit numera-
 ta, ibid. nu. 7. 592
 38. Et quare hoc fit, & cur ſecus in locatione cum pacto de uendendo, ibi-
 dem num. 21. 593
 39. Penfionis ſolutiones a conductore factæ quando caducitatem remoue-
 ant, & quando non, in conf. cxvii. nu. 1. 499
 40. Penfio. 499

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Pensiones nondum solutæ si tempore quo prælatus decessit, fructus, pro quibus pensiones solvuntur, iam percepti essent, an hæredibus prælati defuncti, an vero eius successoribus debeantur, in consilio 138. numero. 1. & 6. 515
- 2 Pensiones domus à die aditæ hæreditatis debentur legatario, cui totus, & integer usus fructus domus legatus fuit, in consilio 50. numero. 5. 198
- 3 Pensio minor quare per conductorem solvatur in locatione ad longum tempus, quam in simplici locatione ad modicum tempus, in consilio 91. numero. 13. & 16. 382
- 4 Pensionis causa non dicuntur tacite obligatæ vestes ad usum uxoris destinatæ, & quibus illa utitur, si in rem conductam illatæ, & inductæ fuerint, in consilio 47. numero. 4. 163
- 5 Pro pensione in contractu innominato simili locationi, & in contractu emphyteutico potest ex conventionione solui non solum certâ pecunia, sed etiam octava, aut alia similis fructum quarta, in consilio 84. numero. 42. 360
- 6 Pensiones non debentur propter aliquos fructus naturales semper dicuntur pendentes, nisi fuerint actualiter exactæ, & perceptæ, in consilio 13. numero. 29. 602
- 7 Pensio minima potest in emphyteosio sui natura apponi, & quare, & quâdo, in consilio 84. numero. 17. 357
- 8 Pensio modica quando rescindat emphyteosim, & quando non, in consilio 84. numero. 19. & 20. p. 357. cum seq. 358
- 9 Et quando in contractu emphyteutico inducat læsionem enormem, & enormissimam, ac dolum, in consilio 84. numero. 20. 358
- 10 In pensione an ecclesia fuerit enormiter læsa, nec ne in concessione in emphyteosim de re illius facta pro certa pensione, quod tempus sit inspiciendum, in consilio 83. numero. 27. 354
- 11 Pensio in emphyteosio rerum ecclesiæ quanta esse debeat adhuc, ut ecclesia læsa dici non possit, in consilio 85. numero. 1. 362
- 12 Pensionis modica læsio non rescindit locationem in emphyteosim, & usque ad secundam, vel ad tertiam generationem, & ad longum tempus factam, in consilio xci. numero. 14. 382
- 13 Et quæ læsio ad hoc, ut possit rescindi, requiratur, ibid. numero. 15. ead. 382
- 14 Pensio in emphyteosio propter quid præstetur, in consilio 130. numero. 3. & 8. 510
- 15 Pensio annua pro contractu emphyteutico solvitur tam in specie certa, quam in pecunia, in consilio 115. numero. 13. 473
- 16 Pensiones si, finita emphyteosio, dominus, & ecclesia ab hærede ultimi emphyteotæ receperit simpliciter, quid hæc solutio, & receptio operetur, in consilio 102. numero. 56. 429
- 17 Quid in syndico, & prælato ecclesiæ simpliciter, ac etiâ scienter dictas pensiones recipiente, an ecclesiæ, & iuri sibi acquisito præiudicare poterint, ibid. numero. 57. 429
- 18 Pensio a prælato augeri non potest, quando res steriles ecclesiæ concessa est in emphyteosim perpetuam, & ea fuit effecta fertilis opera, & labor conductoris, in consilio 83. numero. 13. 352
- 19 Pensionis solutio, & pensionem solvere, videas in verb. solutio, & in verbo solvere.
- 20 Pensionis remissio, videas in verb. remissio.
- 21 PENSIONATIONES publicæ sunt collectæ, & tributa, quæ ordinariæ, & perpetuæ principi, seu republicæ pro rebus solvuntur, in consilio 150. numero. 21. 439
- 22 Ad pensionationes publicas, & ad tributa tenentur ementes, & possidentes bona, non obstante pacto contrario cum venditore, seu auctore suo inito, & quomodo hoc intelligatur, ibid. numero. 22. 439
- 23 PERCVTIENTEM offendere, & percutere pro tuitione sui honoris licitum est non solum eodem genere offensa, sed etiam graviore, nec excessus punitur, in consilio 173. numero. 19. & 21. 493
- 24 Et quando ad defensionem id factum dicatur, in consilio 173. numero. 22. ead. 493
- 25 PERDVLTIONIS crimen, videas in verb. crimen.
- 26 PERDVLTIO cuiuslibet actionis requirit concursum potentie, voluntatis, & modi, in consilio 76. numero. 16. 320
- 27 PERDVLTIVM casus fortuiti ad quem spectare debeat, in consilio 17. numero. 26. 56
- 28 Periculum, & peremptio rei etiam ante moram ad quem spectet in contractu innominato, do, ut des, in consilio 194. numero. 19. 737
- 29 De periculo simpliciter quando quis teneri dicatur, & an etiam de casu fortuito teneatur, ibid. numero. 21. 737
- 30 Periculi appellatione non continetur casus fortuitus, ibid.
- 31 De periculo, & casu fortuito rei quando depositarius etiam ante moram teneri possit, & quando non, in consilio 194. numero. 39. 739
- 32 Propter periculum peremptionis, & casum fortuitum debitor generis generalissimi non liberatur, in consilio 194. numero. 22. 737
- 33 Videas de hoc etiam in verb. debitor.
- 34 Periculi mercium susceptio, & assicuratio licita est, & a iure permixta, in consilio 168. numero. 3. 626
- 35 Et quando secus, ibid. numero. 21. & 29. p. 627. & 629.
- 36 Periculis se supponere nemo cogitur, in consilio xviii. numero. 47. 55
- 37 Periculo vite quis se exponere non tenetur, in consilio 179. numero. 3. 155
- 38 Reliqua de hoc videas in verb. vita.
- 39 Periculum pecuniæ debitor, videas in verb. pecunia.
- 40 Periculum pretii, quomodo spectet ad emptorem, videas in verbo pretium, & in verb. emptor.
- 41 PERITIÀ, & qualitas testium potius attenditur, quando tractatur de informando iudicem, quam nobilitas & dignitas, in consilio 89. numero. 39. 376
- 42 PERITI assumpti dicuntur potius testes, quam arbitri, seu iudices, & de illis, ut de testibus magis est iudicandum, quam ut de iudicibus, seu

- arbitris, in consilio 89. numero. 25.
- 3 Peritorum iudicium etiam in causa graui, ut infamiz, & iniuriæ sententia est, & attendendum, in consilio 161. numero. 24.
- 4 Perito tertio electo, quomodo sit iudicandum, in consilio cxxxiii. numero. 52.
- 5 Peritis est credendum, in consilio 132. numero. 2.
- 6 Peritos ad loca expensis partium mittere index ex officio pro sui iudicatione quandoque, & quotiescunque potest, in consilio xxi. numero. 51.
- 7 Peritorum relatio potest re integra mutari, & corrigi etiam ex immutata prima, & ultima factæ ad declarationem primæ standum est potius, quam primæ, ibid. numero. 53.
- 8 Peritorum relatio potest ex dictis aliorum peritorum reuocari, & probari, in consilio 89. numero. 9.
- 9 Et quid ad hoc requiratur, ibid. numero. 28.
- 10 Videas etiam in verb. relatio.
- 11 Secundum relationem, & consilium peritorum sententia lata non transit in rem iudicatam, in consilio 144. numero. 53.
- 12 Reliqua videas in verb. sententia.
- 13 PERIVRYM, seu iuramentum est vinculum animæ, in consilio 92. numero. 12. 376
- 14 Peritium exposcit dolum, in consilio cli. numero. 11.
- 15 Et sine dolo committi non potest, in consilio 158. numero. 8.
- 16 Et an in dubio dolum præsumatur in maiore, qui iuravit, ibid. numero. 19.
- 17 Peritium pœna absque dolo, & fraude committi non potest, in consilio 189. numero. 1.
- 18 Peritium, & mora non incurritur absque interpellatione, quâdo tempus non est in contractu adiectum, in consilio 159. numero. 39. 376
- 19 Peritium cognitio quoad forum penitentiz, & quando agitur de rebus peccatis, solum ad iudicem ecclesiasticum spectat, in consilio 8. numero. 2. 376
- 20 Propter peritium quis etiam spiritualiter punitur, in consilio numero. 38.
- 21 Peritium est in utroque foro panibile, in consilio 207. numero. 6.
- 22 Peritium uiam statutum aperiens non ualet, nec est sequendum, ibid. numero. 190. numero. 17.
- 23 Peritium uia aperi non debet, ibid.
- 24 Peritium pœna comprehendit solum iurantem, & non hæredes, in consilio cxviii. numero. 5.
- 25 Peritium ne quis dicatur incurrisse, semper in dubio faciendâ interpretatio, in consilio 149. numero. 12.
- 26 Peritium pœna excusatur ex iusta causa, iustoque impedimento, in consilio 88. numero. 33. & 36.
- 27 Maxime in obligationibus facti, ibid. numero. 37.
- 28 Et quid in obligationibus dationis quantitas, ibid. numero. 38.
- 29 Peritium pœna excusatur a difficultate solutionis, & pœnitentis, in consilio 150. numero. 34.
- 30 A peritium excusatur non soluens tempore conuento, si sibi tempus ad soluendum prorogatum fuit, in consilio cli. numero. 2.
- 31 Peritium citat compensando, seu de compensatione opponendo illi qui cum iuramento promittit soluere, in consilio 155. numero. 4. 591
- 32 Contra, ibid. numero. 27.
- 33 Idem si ex causa iusta impeditus sit soluere, in consilio cli. numero. 5.
- 34 Peritium cum peritio compensatur, in consilio vi. numero. 3.
- 35 Peritio quis pœnetur iracundia excusatur, in consilio 189. numero. 4.
- 36 Reliqua videas in verb. iurare, & in verb. iuramentum.
- 37 PERIVRYM non dicitur, qui ex iusta causa iuramentum desinit, in consilio cliiii. numero. 5.
- 38 Peritius non est audiendus, sed a limine iudicii repellendus, in consilio 181. numero. 1.
- 39 Peritius non dicitur, qui factio, & culpa alterius ex contrahentibus trahitur, in consilio cxii. numero. 21.
- 40 PERMANERE importat cum effectu, & omni perfectione, & non ad tempus, in consilio lxxvi. numero. 69.
- 41 PERMISSVM ad tempus dicitur post illud tempus prohibitum, in consilio 177. numero. 77.
- 42 Permissum in uno censetur in alio denegatum, in consilio 144. numero. 49.
- 43 Permissum censetur post tempus illud, quod est ad tempus prohibitum, & contra, in consilio cli. numero. 24.
- 44 Permissio tempore in dubio quid factum præsumitur, in consilio numero. 19.
- 45 Permissa omnia esse censetur in iis, quæ sunt de genere prohibitorum, quæ non apparent, & probentur prohibita, in consilio clix. numero. 7.
- 46 PERMUTATIO differt a pacto de permutando, in consilio cxi. numero. 2.
- 47 Permutationis contractus non comprehenditur in statuto loquente de contractu uenditionis, in consilio 150. numero. 17.
- 48 Permutationis appellatio in statutis non comprehenditur uenditionem, in consilio cliiii. numero. 29.
- 49 De permutationis contractu ad contractum uenditionis, & commutationem non procedit, & quare, in consilio cli. numero. 18.
- 50 PERNOTARE importat cum effectu, & omni perfectione, in consilio cli. numero. 69.
- 51 PERPVTV non dicitur stricte loquendo, sed potius temporis effectus ad uitam hominis alicuius facta, in consilio 11. numero. 6.
- 52 Perpetuum uariis modis secundum subiectam materiam expugnatur, in consilio cli. numero. 23.
- 53 Perpetuum dicitur tempus 30. annorum, in consilio lxx. numero. 101.
- 54 Perpetuum in obligationibus, & promissionibus factis ab imperatore in pace Constantinensi usque ad 50. annos intelligitur, & ad perpetuum ad centum, in consilio lxx. numero. 102. & 103.

peruenit dicitur id, quod est ad uitam alicuius duraturum, in consil. 51.
 & iniuria fecit
 consilio ex parte
 ficio pro iure
 in consilio
 etiam ex parte
 dum est potest
 reuocari, &
 sententia lata
 nimis, in consilio
 uit, ibi, n. 139
 potest, in consilio
 rione, quando
 n. 139, n. 139
 do agitur
 consil. 8. n. 139
 r, in consilio
 n. 6.
 quandum, in
 in heredes, in
 io facienda
 edimento, in
 n. 33.
 rizationis in
 i, si ubi tempus
 e opponendo
 n. 4.
 clv. n. 5.
 (189. n. 4.
 um defensionis
 illendum, in
 contra heredes
 rione, & non
 prohibendum, in
 consil. 144. n. 1.
 tempus prohibendi
 r, in consilio
 ere prohibendum
 consilio clu
 consil. 144. n. 1.
 atato loquens
 henditur consilio
 onis, & econtra
 fectio, in
 rion tempus
 i. n. 6.
 iam capitulum
 v. n. 101.
 dicit ad imper
 ur, & ad p
 Perpetua

1 PETITIO per uiam attentari in secunda instantia coram iudice ad
 quem fieri potest, in consil. 51. nu. 7.
 167
 2 Petitionis pars esse censetur instrumenta, & alia, ad qua in petitione
 habetur relatio, & perinde est, ac si omnia in illis contenta essent in
 petitione posita, & descripta, in consil. 138. num. 3.
 535
 3 Petio facta de certa quantitate, & plus, & minus, prout pobari contige
 rit, tanquam dubia uenit ex processu, & probationibus postea factis
 declaranda, adeo quod solum summam declaratam, & probatam
 continere dicitur, in consil. 105. nu. 1.
 314
 2 PETITIO HÆREDITATIS quando detur hæredi, in consil. 118. nu.
 me. 43.
 519
 2 Ea datur nedum primo, sed etiam secundo, & mediato hæredi, in consil.
 53. num. 1.
 210
 3 Et datur dumtaxat illi, qui de iure uel ciuili, uel pratorio est hæres, in
 consil. 59. nu. 6.
 204
 3 Et datur etiam pro re particulari hereditaria, in consil. 61. num. 1. & 15.
 pag.
 212. & 215
 3 Et non datur contra titulo possidentem, in consil. 59. nu. 7. pag. 204. &
 in consil. 61. nu. 2.
 212
 3 Quod limitatur, in d. consil. 61. num. 26.
 215
 3 Et quod non detur contra titulo possidentem sue cū bona, sue cū mala
 fide quomodo intelligatur, in consil. 74. num. 2.
 240
 Et qualis titulus sufficiat ad excludendum agentem petitione hære
 ditatis, ibi. num. 3.
 241
 3 Petio hæreditatis dicitur remedium petitorium, & non possessorium,
 quamuis in eo petatur etiam aduerlatum cogi ad restituendum re,
 quam possidet, in consil. 74. num. 10.
 241
 3 In petitione hæreditatis quid petatur, & quomodo in ea narretur, & cō
 cludatur, in consil. 53. num. 5. pag. 210. & in consil. 59. num. 5. uolu.
 3. pag. 204. & in consil. 61. num. 1. & 25. uolu. 3.
 212. & 215
 2 Et ad hoc, ut quis in illius iudicio obtrineat, quid requiratur, in consil. 53.
 num. 9.
 210
 2 Et in illo quomodo sententia sit preferenda, ibi. nu. 7.
 210
 2 Petitione hæreditatis agi non potest contra eum, qui emit rem singula
 rem hereditariam siue bona, siue mala fide, & scilicet, & sic contra
 titulo possidentem, dummodo titulus sit ualidus, & ordinatus ad ha
 bendū in re, secus si esset inualidus, in consil. 53. nu. 10.
 210
 2 Petitione hæreditatis ad bonorum possessionem agendo hæreditas dici
 tur adiri, in consil. cxviii. nu. 44.
 530
 3 Petitionis hæreditatis remedium non potest post conclusum in causa
 cum possessorio cumulari, in consil. 74. num. 10.
 241
 2 Petitione hæreditatis, uel aliquo remedio possessorio cum petitione hæ
 reditatis concurrente potest filius prætentus tanquam hæres ab inter
 stato agere, & bona hereditaria à possessore aduocare absque eo, quod
 petat testamentum declarari nullum, in consil. 118. nu. 42.
 529
 1 Petio hæreditatis, & interdictum quorum bonorum in pluribus cou
 currunt, & conueniunt, & quæ remedia sint, & quibus, ac contra quos
 dentur, & contra quos non, in consil. lxvii. n. 66. 68. & 70. 202. & 167
 1 Ea datur habenti ius in feudo contra feudi possessorem siue titulo il
 lud derinentem, ac etiam contra dominum respectu domini utilius,
 & naturalis possessionis, in consil. lxvii. nu. 71.
 263
 1 In petitione hæreditatis, & in interdicto quorum bonorum ueniunt e
 riam feuda, siue alia bona hereditaria. ibi. nu. 65.
 263
 2 Et quando hoc uerum sit, ibi. nu. 67. 69. & 76.
 263
 3 Petitionis hæreditatis iudicium, & interdictum quorum bonorum est
 iudicium generale, & uniuersale, in consil. lxvii. nu. 5.
 152
 3 Petio hæreditatis, & interdictum quorum bonorum in quo differant
 inter se, in consil. cxi. nu. 9.
 318
 2 Cum petitione hæreditatis quando rei uedictio cumulat, quid in li
 bello petatur, in consil. liii. nu. 6.
 210
 3 PETITORIUM solum est intentatum, quando uerba conclusionis so
 lum petitorium inferunt, licet uerba libelli narratiua etiam posses
 sorium inferant, in consil. 48. nu. 8.
 157
 Et sententia tunc utrumque complectens non ualet, ibi. nu. 11. ead.
 3 Petitorium iudicium est, quando agitur actione communi diuidendo, &
 petitur declarari rem esse communem, & pro parte ad se spectare, ibi.
 num. 3.
 156
 3 Petitorium quando inferatur, & non possessorium, si quis etiam in pos
 sessorio reintegrande petat bona restitui, dimitti, & relaxari, tanquā
 ad ipsum agentem pertinentia, in consil. lix. nu. 3.
 204
 3 Petitorium merum est intentatum, & non possessorium, quando conclu
 ditur ad dimittendum, restituendum, & liberè relaxandum, in consil.
 lix. nu. 11.
 208
 3 Petitorio non conueniunt uerba illa libelli, quibus concluditur ad
 reintegrandum ad possessionem suam, sed possessorio, in consil. lix.
 num. 12.
 208
 3 In petitorio peti potest etiam possessionem esse restituendam, & relaxan
 dam, in consil. lxiii. nu. 2.
 226
 3 Petitorium datur non possidenti ratione domini, in consil. 75. n. 12. 244
 3 Petitorium, siue possessorium non datur contra habentem causam à prin
 cipe pro re, quam princeps putans illam esse suam, & eam possidens
 illi concessit, seu donauit, in consil. lvi. nu. 15.
 183
 3 In petitorio, & remedio rei uendicationis concluditur ad dimittendum,
 & relaxandum, in consil. lix. nu. 2.
 207
 Et peti potest rem una cum fructibus restitui, ibi. nu. 3.
 208
 Et quomodo in eo petatur, & concludatur, ibi. nu. 10.
 208
 3 Petitorium esse spirituale, & ecclesiasticum, & possessorium esse tempo
 rale respectu eiusdem rei non est inconueniens, in consil. lvi. n. 14. 183
 3 Petitorio, ac etiam possessorio ad rem amplius agere non potest renun
 cians, & cedens iuribus sibi in re, cuius possessione fuit spoliatus,
 comp-

- competentibus, in consil. xi. nu. 12. 267
 Maxime, si renunciatio, & cessio facta fuisset coram cō sanguineis, & in
 priore loci, ibid. nu. 13. & 16.
 1 Petitorium non datur in iure patronatus, in consil. vi. nu. 2. 34
 2 In petitorio probationes plenae, & concludentes sunt necessariae, in cō
 sil. xix. nu. 29. 61
 3 Petitorio agenti nō nocet sententia lata in possessorio etiam inter eas
 dem personas, in consil. vii. nu. 39. & 48. p. 43. 8. & 44. 2.
 4 Petitorio agens si postea agat possessorio retinendū, dicitur petitorio re
 nunciante, in consil. xvi. nu. 14. 47
 5 Petitorium suspendi potest, cum protestatione, quod solum super posse
 sorio sit procedendum, in consil. xliiii. nu. 1. 143
 6 Super petitorio post litem contestatam procedi si agens possessorio me
 ro permittat, tacite renunciat privilegio, ne possit super petitorio co
 gnosci etiam per viam exceptionis, in consil. xliiii. nu. 23. 145
 7 Petitorio agens, eo suspensio, reuertens ad possessorium, uel ē contra, an
 & quando dicatur sibi contrarius, & quando admittatur, & quando
 non, ibid. nu. 25. 145
 8 Petitorio suspensio, & lite contestata super possessorio, non licet agenti
 possessorio ad petitorium, in iura parte, redire, in cō. xliiii. nu. 16. 144
 Contra, ibid. nu. 29. 145
 9 Petitorio suspensio, uel illi renunciato, potest spoliatus ante cōsiliū
 in causa ad possessorium transire, sed non ē contra de possessorio ad
 petitorium, ibid. nu. 18. 144
 Et an hoc de possessorio ad petitorium sit uerum, ibid. nu. 19. ead.
 Etiam in eadem instantia, ibid. nu. 24. & 31. 145
 10 Petitorio, & possessorii cumulatō ex parte agentis, & eiusdem personae
 admittitur, quando sibi inuicem non aduersantur, in consilio xliiii.
 numero. 21. ead.
 11 Possessorium, & petitorium simul ab initio, & expofitō cumulari
 possunt, ibid. nu. 28. 145
 12 Et simul ambo fuisse intentata, & simul super utroque processū ex qui
 bus inferatur, in consil. 48. numero 1. pag. 156. & in consilio xliiii. nu.
 4. 221
 13 Petitorium, & possessorium posse in causa beneficiā cumulari, an sit
 speciale, in consil. 44. nu. 30. 145
 14 Petitorium non admittitur cum possessorio, parte non opponente, ibi
 dem nu. 13. 144
 Et quando hoc sit uerum, ibid. nu. 26. 145
 15 Petitorium in prima instantia a causae beneficiā intentatum potest in
 causa appellationis cum possessorio cumulari, in consil. 44. nu. 17. 144
 16 Petitorium, & possessorium retinenda simul ab eodem non possunt in
 eodem libello cumulari, & processus super utroque factus, & senten
 tia super utroque lata non ualent, in consil. 48. nu. 4. p. 156. & in consil.
 75. nu. 10. 244
 17 Etiam si nihil de hoc dictum, aut oppositum fuerit, immo partes ita uo
 luerint, in consil. 48. nu. 5. p. 156. & in consil. 75. nu. 13. & 15. 244
 18 Si eas est in possessorio adipiscendae, seu recuperandae, & petitorio simul
 intentatis, in consil. 48. nu. 6. p. 157. & consil. 75. nu. 10. 244
 19 Petitorium, & possessorium retinenda non possunt simul etiam parri
 bus confentientibus cumulari, nec super utroque simul procedi, nec
 iudicari potest, in consil. 51. nu. 1. p. 166. & in consil. cx. nu. 9. 343
 20 Petitorium, & possessorium restituenda, seu reintegranda simul esse in
 tentatum quomodo cognoscatur, in consil. lii. nu. 5. 170
 21 Petitorium causa cēnietur principalis, & possessorii accessoria, quando
 utrumque simul cumulat, seu super utroque simul proceditur, in cō
 sil. lii. nu. 8. p. 170. & in consil. cx. nu. 7. 343
 22 Super petitorio, & possessorio quando sententia simul, & semel ferri pos
 sit, in consil. 34. nu. 9. 115
 23 Super petitorio, & possessorio simul intentatis quomodo sententia a iu
 dice ualide ferri debeat, in consil. xlviii. nu. 7. 157
 Reliqua uideas etiam in uerb. possessorium.
 24 Petrus de Anchar. in l. tres fratres fide pactis declaratur, in consil. cxv.
 numero 16. 511
 25 Et in repeti. c. j. de constitut. in uerbis occurrunt aliae quæstiones, declara
 tur, in consil. xvi. nu. 15. p. 418. & in consil. xliiii. nu. 29. 639
 26 Petrus de Anchar. in consil. cxcii. declaratur, in consil. xv. nu. 6. 57
 27 Et in consil. 100. declaratur, in consil. 26. nu. 14. 136
 28 Et in consil. xlvii. reprehenditur, in consil. lxx. nu. 12. 293
 29 Et in consil. cli. declaratur, in consil. xciii. nu. 73. 405
 30 Et in consilio 185. declaratur, in consil. cliii. nu. 53. & 63. pag. 577. cum
 sequen.
 31 Et in consil. 331. loquens de prescriptione aduersus pactum de uenden
 do, seu retinendo declaratur, in consil. xv. nu. 36. & 55. 41. & 43.
 32 Et in consil. cli. declaratur, in consil. xliiii. nu. 1. 150
 33 Pia causa substituta est loco extranei, in consil. cxix. nu. 8. 531
 34 Pia causa fauore ultima voluntas captatoria ualeat, in consil. lxi. nu. 243
 35 Pia causa si factum sit legatum fundi, uel domus cum suis demonstratio
 nibus per uerba solita demonstrare solum tempus testamenti, & non
 mortis, continetur etiam omne id, quod post factum testamenti fuit
 fundo, uel domui adiectum, in consil. 44. nu. 45. 185
 36 Pia causa si factum sit legatum per uerba generalia, seu uniuersalia
 etiam ad certum locum restricta, & testatoris facultates sunt amplae,
 legatum comprehendit etiam uenalia, & merces, ac domi recondita
 ad tempus, ibid. nu. 20. 183
 37 Pia causa relictum inutiliter quando debeat uenientibus ab intesta
 to, & quando in alium uel simile commutari debeat, & ad quem
 hæc commutatio spectet, in consil. xxi. nu. 15. 85
 Reliqua uideas in uerb. legatum, & in uerb. relictum.
 38 In piam causam quis erogare non debet, necessitatibus suis subtrahem.

- do, in consil. 3. nu. 23.
 1 Pia causa fauore locus non est penitentiae in contrahibus innu
 tis, in consil. 4. nu. 19.
 Et an id sit uerum, ibid. nu. 56.
 2 Pro pia causa iudex, & superior potest officium suum non implere
 impartiri, in consil. xxviii. nu. 41.
 3 Piam causam continet legitima filii iure naturae debita, in consil.
 nu. 8.
 De dispositione ad pias causas, uideas in uerb. dispositio.
 Pia ultima uoluntas, uideas in uerb. ultima uoluntas.
 4 Pia causa habere in pariete communi socius a latere suo possit
 uito socio, & uicino, in consil. cxxxi. nu. 5.
 Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 8. & 20. pag. ead. cum seq.
 5 Pietatis intuitu nō debemus aliis iniustitiam facere, & cō. 76. nu. 1.
 6 Pietatis causa si quid alicui concedatur, non debet id ad aliorum
 riam redundare, in consil. cxlii. nu. 11.
 7 Pietas maior est inter matrem, & filium, quam inter fratres, in
 186. nu. 19.
 8 Pignorat nequeunt bona uxoris pro debito mariti, & an, & qu
 do uxor illa esse sua probare debeat, & quando sua esse presumatur,
 in consil. xlviii. nu. 3.
 9 Pignori, & alienari possunt fructus feudi, in consil. lvi. nu. 16. 347
 10 Pignorata res in alium cum onere pignoris transit, in consilio xlviii.
 numero 8. 347
 11 PIGNORATIO, quae fit pro executione, non potest fieri in bonitate
 terius, quam condemnatio, quomodo cūque sint alienus, in consil.
 xlviii. nu. 6. 347
 12 Pignorat rei legatæ an probet ademptionem legati, in consil. xlviii.
 numero 2. 347
 13 Pignorat rei emphyteoticæ acquirat filio ut filio facta à patre
 lo preiudicat ecclesiæ, & quid sub hac pignoratione ueniat, in
 cxxviii. nu. 4. 347
 14 Pignorat sub conditione facta nullum uis saltem plenum, pignore
 conditione, tribuit, in consil. ciii. nu. 6. 347
 15 PIGNORATITIA actio cui, & contra quem, ad quid, & quando
 in consil. cxx. nu. 11. 347
 16 PIGNVS pignorum quod sit, & quomodo in eo procedatur, in
 cii. nu. 26. & 27. 347
 17 Pignus iudiciale quod sit, & quomodo in eo procedatur, ibid. nu. 27.
 & 27. 347
 18 In eo locus non est primo, nec secundo decreto, quando bona debitoris
 pro executione sententiae diffinitivae capiuntur, ibid. nu. 5. 347
 19 Pignoris obligatio quando imponitur per dictionem super cunctis
 adiectam, in consil. xvii. nu. 4. 347
 20 Pignoris constitutio specialis comprehendit appellatione alienationis,
 in consil. cxxxv. nu. 10. 347
 21 Pignoris obligatio est quod accessorium omni contractu, & perfectio
 non potest, in consil. ciii. nu. 67. 347
 22 Pignoris, & hypothecae obligatio ut ualide contrahatur, quæ requi
 tur, in consil. ciii. nu. 16. 347
 23 Pignoris natura est, ut creditor rem pignori accipiens non tenet
 de ipsius rei periculo, & casu fortuito, sed debitor, qui tempore
 dedit, in consil. clxv. nu. 18. 347
 24 Pignus a creditore possideatur ad commodum, & utilitatem debitoris,
 in consil. li. nu. 11. p. 212. & in consil. ciii. nu. 19. 347
 25 Pignori res tradita pro maiori summa, quam ualeat, adeo quod
 ipse relictionis, an, & quomodo in dominium creditoris transi
 tur, in consil. ciii. nu. 1. 3. & 11. pag. 765. cum seq.
 26 Pignoris plenum ius, & dominium transfertur in creditorem pro
 tionem in solutum, & per pactum de habendo recursum, & regula
 propria auctoritate ad bona pignorata, & obligata, ibid. nu. 18.
 Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 12. & 14. 347
 27 In pignore pactum legis commissoria est lege reprobata, pignore
 minium pignoris in creditorem transfert, in consil. 36. numero 18.
 Secus de iure canonico, si pactum esset iuratum, ibid. nu. 18.
 Et quando in pignore pactum hoc ualeat, & quando non, ibid. nu. 18.
 28 In pignore, seu hypotheca promissioni dotis adiecta exequatur
 nis etiam mere potestati: retrotrahitur ad tempus pignoris
 neque tempus implementi attenditur, in consil. 45. nu. 6. 347
 29 In pignore debitor non potest in creditorem suum, uel singulorum
 celsores plus iuris transferre, quam ipse in iure pignorat hatur,
 in consil. xvi. nu. 4. 347
 30 Pignoris ius resoluitur, extincto iure pignoris, in consil. xvi. nu. 4.
 Et an hoc sit uerum, & quando, ibid. nu. 23. & 24. 347
 31 Pignoris ius, omneque aliud grauamen in re per debitorem, seu
 rem impositum resoluitur, & extinguitur, quando res illa de
 rat, uel ex facto uoluntario debitoris, seu emptoris, & homin
 hoc directe non ordinato ad auctorem, seu uenditorem reuocatur,
 in consil. 46. nu. 1. 347
 32 Quid, si factum illud uoluntarium esset ad hoc ordinatum, & quom
 do tale factum dicitur, ibid. nu. 24. & 26. 347
 33 Pignoris ius quando extinguitur, & quando non, si res in solutum
 tori data, seu ad iudicium fuit, in consil. 46. nu. 10. 347
 34 Pignoris ius an, & quomodo, solutio facta creditoribus, possit
 creditore, seu causam ab eo habente, in consil. 46. nu. 11. 347
 35 Pignus remittere uidentur creditores plures, quibus in solutum
 gnori data fuit, si rem a debitore emanat, in consil. lxxii. nu. 1.
 36 Pignora dando non liberatur ille, qui satisfacere promittitur,
 202. numero 1. 347
 37 Pignoris etiam obligatio tollitur solutione eius, quod debitor

[illegible]

mus, & concedimus ecclesie facta, & maxime pro salute animarum concedimus, in confi. 82. nu. 10. 350

1 PLURALIS numeri uerba debent in pluribus uerificari, maxime quando non est ratio, cur magis in uno, quam in alio, in confi. cxlii. numero 6. 724

2 Pluralis numeri uerba indefinitè posita in plures singularitates referuntur, in confi. 68. nu. 3. 283

Quod limitatur, ibid. nu. 18. 287

2 Pluralis oratio uersifalis quandoque in uno tantum uerificatur, & locum habet, in confi. ci. nu. 16. 436

2 Pluralis sermo non resoluitur in singularitates, in confi. cxix. nu. 2. 530

Et quando fecus, ibid. nu. 26. 533

2 PLURALITAS in substitutione pupillari, & fideicommissaria facta pluribus etiam per nomen collectum, an, & quando in singularitates resoluitur, & quando non, in confi. lix. nu. 3. 289

3 Pluralitas actuum, & instrumentorum in dubio non præsumitur, in confi. xc. nu. 21. 284

3 Pluralitas delictorum quando aggravat delictum, & quando non, in confi. cxv. nu. 14. & 16. 553

Pluralitas personarum non præsumitur, in confi. 187. nu. 4. 697

Pluralitas uinculorum, uideas in uerb. iunculorum. 1

1 PLURALIS simul aliquid alicum facientes, uidentur alter alteri consentire, in confi. 64. nu. 10. 223

1 Plures creditores, quibus in solidum res pignori data fuit, rem à debito remittentes, sibi inuicem consentire, pignusque remittere uidentur, ibid. nu. 11. 284

1 Plures si rem restituunt inuicem subiectam simul uendant, & alienent, quando, & quomodo sibi præiudicent, & quid, si res etiam esset prohibita alienari, in confi. 64. nu. 14. & 22. pag. 218. & 231. 2

1 Plures quando ad successionem sunt ordine successiuo uocati per nomen collectum plurium graduum, & personarum, semper proximiores ultimi decedentis, & non primi antecessoris sunt alius præferendi, in confi. lix. nu. 92. 241

Etiam in successionem feudi, ibid. nu. 94. 242

2 Pluribus uocatis ad substitutionem fideicommissariam ordine successiuo uo, præferendi sunt proximiores grauato, & non testatori, in consilio xviij. nu. 3. & 35. 420. & 421

Et quis dicatur proximior, ibid. nu. 4. & 15. 1

2 Pluribus, inter quos cadit affectio, prius ex ordine scripturæ uocatis, deinde aliis per disjunctam uel, & per nomen collectum uocatis, non potest ullus ex his ultimo uocatis admitti, donec aliquis ex primi nominatis superi, etiam si in locum patris sui deficientis admitti uellet, in confi. xviij. nu. 10. & 17. 421. & 422

Idem si per nomen collectum abique disjuncta uocati essent, ibid. nu. 17. 422

De substitutione, & fideicommissum factis pluribus, uideas in uerb. substitutione, & in uerb. fideicommissum. 1

1 Pluribus in rescripto, per supplicationem petitis, si princeps simpliciter petitioni annuens dicat, Concedimus, quando omnia petita censeantur concessa, & quando non, in confi. lix. nu. 12. 279

1 Pluribus assumptis ad probandum aliquid, statuer dicto maioris partis, etiam si alii non fuerint uocati, uel non deposuerint, in confi. 89. nu. 19. 374

1 Pluribus factum pactum de retrouendendo quomodo obliget ad retro uendendum uni, uel pluribus, etiam si omnes nolint redimere, in confi. clxxij. nu. 9. 612

1 Pluribus retrouendere ex pacto obligatus non tenetur uendere alteri tantum etiam solam partem rei uolenti emere, & totum pretium offerenti, nisi uel in aliis successisset, uel alii ei iuri suo renunciafent, & cessasset, aut illum procuratorem suum constituisfent, in confi. clxxij. nu. 15. 614

1 Pluribus copulatiue si facta sit promissio unius rei, uel summæ diuidua sub unico actu acquiritur, unaque uerborum conceptione, inuicem, pro rata, & uirili portione facta censetur, nisi dictum sit, insolidum, uel quod esset plures rei credendi, uel nisi per aliquod nomen distributiuum uocati essent, & uniuersique ad ratam, & partem suam tantum agere potest, in confi. 181. nu. 6. 685

1 Plures in rixa uulnerantes, & occidentes aliquem pluribus uulneribus, quorum unum tantum fuerit lethale, & necitatur, 3 quo fuerit illatum, an, & quando omnes de occiso teneantur, & puniantur, & quando fecus, in confi. cxliiij. nu. 20 pag. 550. & in confi. cxvi. nu. 26. 556

3 At, si constaret, quis uulnerasset, ille esset puniendus, ibid. 1

Reliqua de hoc uideas in uerb. incertitudo, & in uerb. armata. 1

Plures emphyteote uideas in uerb. emphyteota. 1

Plures heredes, uide in uerb. heredes. 1

Plura remedia, uideas in uerb. remedium. 1

De iurisdictione pluribus competente, uideas in uerb. iurisdictione. 1

1 PONTIS AD pontium reparationem ecclesiarum cum laicis cõserunt, atque contribuant, in confi. 31. nu. 1. 99

Et an sit uerum, ibid. nu. 21. 102

3 AD pontium institutionem, constructionem, & refectionem omnes potest tenei debent, in confi. cxli. nu. 7. 400

1 PONTIFEX : Pontificis electio etiam in alio loco, quam in eo, in quo defunctus fuit, ualide fieri potest, in confi. 1. nu. 2. 5

3 Pro pontificis electione expectatio cardinalium absentium non est de forma, in confi. clxxij. nu. 1. 471

3 POPULVS corruit, ubi non est gubernator, in confi. xviij. nu. 41. 574

3 PORTA domus licet sit de domo, non tamen est in domo, in confi. 177. nu. 20. 109

3 In porta domus insultans non comprehenditur sub statuuto puniente in insultantem. 1

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- fulantem in domo, secus est in insultante intra portæ clausuram, ibidem.
- Secus est etiam, si statum puniret insultantem ad domum suam, ibid. nume. 35.
- In porta, seu hostio factum non dicitur factum in domo, nec extra, ibid. nume. 25.
- Vide etiam in verb. hostium.
- In porta ecclesie existens non dicitur esse in ecclesia, nec extra ecclesiam, sed partim extra, & partim intus, in consil. 177. numer. 23. & 25. 509. cum seq.
- In, & super porta ecclesie facta dicuntur facta in ecclesia ad effectum puniendi illa etiam tanquam facta in ecclesia, ibid. nu. 3.
- Contra, ibid. nu. 20.
- Et quomodo prius dictum intelligatur, ibid. nu. 26.
- In porta ecclesie insultans non comprehenditur sub prouisione punientis insultantem in ecclesia, ibid. nu. 16.
- PORTICVS dicitur pars domus, & de eo, ut de domo iudicatur, in consil. xi. nu. 2. & 5.
- Et quando hoc uerum sit, & quando secus, ibid. nu. 11.
- Et quomodo continetur appellatio domus, ibid. nu. 7.
- In porticu factum non dicitur factum in domo, sed ad domum, in consil. xi. nu. 13.
- In porticu domus debitor captus ante omnia est relaxandus, & suæ libertati restituendus, ibid. nu. 4.
- Contra, ibid. nu. 6. 11. & 16.
- In porticu domus captus confertur permissa, quæ aliis in domo propriæ habitationis est prohibita, ibid. nu. 6.
- In porticu domus aggrediens aliquem puniatur ex statuto puniente aliquem aggredientem in domo sua, in consil. 177. nu. 5.
- Contra, ibid. nu. 20.
- Quod declaratur, ibid. nu. 35.
- Porticus, & ecclesia differunt, & in quibus pariscuntur, in consil. 177. nu. me. 33.
- In porticu ecclesie factum an dicatur factum in ecclesia, & prouiat ut tale, ibid. nu. 4. & 32.
- PORTIONIS appellatio in dubio uenit dimidia, nisi ex aliis contrariis colligeretur, in consil. xi. nu. 5.
- Portio deficiens pluribus pro rata portionum, non autem æqualiter perius accrescendi acquiritur, in consil. xi. nu. 25.
- Idem est per substitutionem, ibid. nu. 26.
- Portionis onus super aliquo titulo, uel beneficio impositum dicitur onus fructuum, & non tituli, tacitamque habet conditionem, si fructus nascantur, & illis non natis, an solutio, an uero remissio sit facienda, in consil. xvii. num. 8. & 13.
- Et quomodo id procedat, ibid. nu. 25.
- Portiones super aliquo titulo assignatz an sint idem, quod pensiones, an uero inter se differant, & quomodo, in consil. xvii. nu. 9. usque ad num. 12.
- POSITIO, & concessio necessario non sequitur ex uerbis priuatiuis, & destructiuis, in consil. clxxi. nu. 38.
- Positio alterius non sequitur necessario ad destructionem unius, quam uis ad positionem unius destructio alterius necessario sequatur, ibid.
- POSITIO generalis semper contra ponentem interpretatur, in consil. clx. nu. 2.
- In positionibus confessio erronea, sequuta sententia, præiudicat etiam quoad proprietatem, in consil. 2. nu. 36.
- Positiones haberi pro confessatis si sit pronuntiatio, hæc pronuntiatio tanquam interloquutoria potest ex causa iusta ante sententiam diffinitiuam per iudicem reuocari, in consil. xlii. nu. 41.
- POSSE non dicitur id, quod cum iniuria possumus, in consil. lxxvi. numero 18.
- Posse uerbum, præcedente negatione, præcisam necessitatem importat, & multo magis, si iunctum sit uerbo non debeat, omnimodamque potentiam priuat, & reddit actum contrarium de iure impossibilem, in consil. xxvii. nu. 10.
- Posse, est uerbum extensiuum, in consil. 130. nu. 24.
- Et arguit arbitrium, & potestatem, ac excludit coactionem, seu necessitatem, in consil. 13. nu. 14.
- POSSESSIO, & in possessione esse longe differunt, in consil. xlii. numero 15.
- Possidere quis in dubio præsumitur ex titulo, & causa præambula, in consil. xv. nu. 40.
- Possidere ex causa præcedenti quando quis præsumatur, in consil. lxxix. numero 7.
- Possidere cum bona fide dicitur qui auctoritate superioris possidet, in consil. lvi. nu. 38.
- Possidere bona fide quis præsumitur, quando antiquior possessor non apparet, in consil. lxxiii. num. 16.
- Et quid si antiquior possessor appareret, ibid. nu. 17.
- Possidisse etiam cum bona fide princeps, seu fideus præsumitur rem, quæ donauit, quando donatarius est in illius possessione, in consil. lvi. numero 18.
- Possidere eandem rem in solidum eodem respectu, eademque possidemdi specie plures non possunt, in consil. lxxiii. nu. 7.
- Nec eodem genere dominii, in consil. lxxv. nu. 3.
- Possidisse tanquam dominus, & proprietarius ex quibus actibus quis dicitur, in consil. llii. nu. 22.
- Possident naturaliter tantum feudatarii, in consil. 21. nu. 2.
- Possident naturaliter ille, cui usus domus, uel alterius rei debet nec potest hac naturali possessione à proprietario molestari, in consil. 48. nu. 7. 196.

- Possidere non dicitur possidens alieno nomine, sed is possidet, cuius nomine possidet, in consil. lvi. nu. 32.
- Possidere pacifice, & iuridice propter litis pendentiam quis non dicitur, & quæ litis pendentia hoc operetur, in consil. 7. nu. 8.
- Etiā si lis indubite, & non iuridice mota fuerit, ibid. nu. 9.
- Possidere clam a domino, & illum in sua ciuili possessione turbantem, ut usufructuarius, uel hæres emphyteotez apprehendens, summe phyteosi per mortem ultimi emphyteotez possessionem rei emphyteotez reddito uti possidetis contra illos obtineat, in consil. 102. nu. 47.
- Possidere clam dicitur ingressus possessionem naturalem absentiatiem, & ipsum absentem in sua ciuili possessione turbare adeo, quod contra illum interdictionem uti possidetis absenti competat, in consil. cii. nu. 44.
- Possidere ui, aut clam ab aduersario quando quis dicatur, & quando non, in consil. lvi. nu. 10.
- Possidere ui, clam, uel precario dici non potest ille, qui per longam tempus, & immemorabile fuit in possessione, uel quasi ibid. nu. 1.
- Possidere iure familiaritatis dicitur mater bona filii administratrix, & eis actus possessorios faciens, in consil. lviii. nu. 9.
- Reliqua uideas in uerb. familiaritatis.
- Possidere ab uno tantum dici non possunt bona communia, sed ab omnibus simul pro indiuiso possidentur, in consil. 78. nu. 16.
- Possidere non potest res incerta ratione loci, & quoruz, nec illius, sed potest transferri ex pacto hominis, secus ex dispositione sine pacto hominis, in consil. 130. nu. 73. & 75. p. 195. cum seq. & consil. xli. nu. 9. uol. 3.
- Reliqua uideas in uerb. incertus.
- Possideri non dicuntur iura, & actiones, & personæ debitorum obligati, in consil. 81. nu. 11.
- Possideri, & haberi ex causa fideicommissi præsumuntur bona fideicommissi subiecta, in consil. ex. nu. 4.
- POSSESSIO naturaliter tantum præscribere potest, in consil. 102. nu. 47.
- Possidens naturaliter corpore suo quando dominum ciuilem tenet suo possidente, sua possessione ciuili priuet per constitutionem factam, uel per ueram traditionem, & quando non, in consil. clx. nume. 28.
- Possidens ciuilitur turbatus a possidente naturaliter potest propriam de ingrediendæ, & pactum constituit, ac precari rem propriam auctoritate, non citato illo, qui naturaliter possidet, & uim naturaliter possidentem expellere, ibid. nu. 29. & 32.
- Possidens ciuilitur animo suo, & naturaliter corpore alieno auctore modo per illum, cuius corpore possidet, sua possessione priuari potest, ibid. nu. 24.
- Possidens ciuilitur quando rem propriam auctoritate ingredi, & possidentem naturaliter expellere, seu turbare possit, in consil. lvi. nu. 24.
- Possidens iniuste debet in possessione retinendæ obtinere, damnum clam, ui, uel precario ab aduersario non possideat, in consil. c. nume. 33.
- Possidens clam, uel precario ab alio, quam ab aduersario, dicitur contra aduersarii iustitiam possidere, in consil. lxxvii. nu. 4.
- Possidens auctoritate iudicis, & superioris iustitiam possidet, nec tenetur restituere conuenti potest, in consil. clxvii. nu. 6.
- Possidens nomine alieno, & super illa possessione ab aliquo commotus remedio possessorio, nominando illum, cuius nomine possidet, debet ab instantia iudicis absolui, nec contra eum procedi debet, in consil. 75. nu. 28.
- Possidens, seu habens rem à fisco, uel principe, non refertur ad fisco, in consil. lxi. nu. 27.
- Possidens rem longum tempus cum bona fide titulo pro soluto, & propriis dominium saltem utile acquirit, in consil. 63. nu. 14.
- Ex quo dominio quis in iudicio rei uendicationis obtinere debeat si in bello dicti esset, rem ad agentem pertinet iure dominii quasi, ibid. nu. 15.
- Possidens rem hæreditariam titulo ualido, & ordinato ad habendum ius in re non conuenitur petitione hæreditatis, secus, si titulus inualidos, in consil. 53. nu. 10.
- Contra possidentem, ac apprehendentem possessionem auctore iureque permittente, non agitur de spolio, nec possessorio potest, in consil. 58. nu. 19.
- Prosidentes bona tenentur ad tributa, & pensiones publicas, & obstant pacto contrario cum auctore suo inito, & quomodo intelligatur, in consil. cl. nu. 22.
- Possidentes bona in aliquo loco subiecti sunt muneribus patrimonialibus illius loci, etiam si alibi domicilium, & originem habeamus, in consil. 173. nu. 33.
- POSSESSIO triplex, in consil. xliii. nu. 40.
- Possessio, & decentatio differunt, & in præiudicium tertii possessionis comprehenditur appellatio determinationis, in consil. 143. nu. 14.
- Possessio per seruum domino immediate acquiritur, in consil. 39. nu. 2.
- Possessio omnis bonorum ingressi religionem penes ingressum monasterio per ingressum acquiritur, in consil. xix. nu. 2.
- Possessionis acquisito requiritur factum hominis, & illa penes decessorem non transit, in consil. lxxviii. nu. 1.
- Quoad possessionis acquisitionem nihil operatur cōcessio alicuius uel iuris in tali loco etiam per uerba generalia, & uniuersalia nisi de iure concedentis appareat, maxime nulla certi loci mentione facta, in consil. xxi. nu. 34.

1 Possessio nulla transfertur ex constituto appposito in instrumento nullo
& inualido, in consil. 56 nu. 36 p. 205, & in consil. 48 nu. 13 uol. 3. 157
1 Nec ex locatione, & conductione super instrumento nullo, & inualido
facta, in consil. 56 nu. 37. 205
1 Possessio in locatorem per rei conductionem transferri dicitur, in con
sil. clviii nu. 4. 595
Quæ uidelicet tunc apud conductentem erat, ibid. nu. 43. 598
1 Possessio nulla transfertur ex simplici pacto constituti de possidendo in
contractu ficticio, simulato, & usurario, in consil. clxvi nu. 13. 623
1 Possessio utraque quandoque in ipsum rogantem ex pacto simplicis
precarii transfertur, & quando, in consil. xlii nu. 5. & 7. 130
1 Possessio & naturalis, & civilis quando ex pacto precarii in creditorē
translata dicatur, in consil. xlii nu. 5. & 7. ead.
1 Possessionem bonorum creditorī debitorē hypothecatorū cum pacto
constituti, & precarii simul iunctis quomodo, & quo respectu credi
tor nancisci dicatur, in consil. xlii nu. 13. & 19. 131. & 132
Et quomodo bona illa possideat, ibid. nu. 14. 132
1 In possessione esse, sed non possidere dicitur debitor, qui cum pacto con
stituti, & precarii simul bona sua creditorī hypothecauit, in consilio
xlii nu. 15. 132
Et si possidet, cui possideat, ibid. nu. 16.
Reliqua de hoc uideas in uerb. debitor, & in uerb. creditor.
1 Possessio utraque transfertur per constitutum, quando constitutus tūc
utroque modo possidebat, in consil. liii nu. 6. 171
Et quando non omnis possessio constitutis, uel sola civilis, uel so
la naturalis transferatur, ibid. nu. 30. & 31. 174
1 Possessio quæ transferatur per pactum constituti, & per donationem rei
cum reservatione usufructus, in consil. liii nu. 31. 174
1 Possessio acquiritur per constitutum illi, cuius nomine factum fuit, in
consil. xlix nu. 18. 163
1 Possessio, & dominium uere, & proprie transfertur per constitutum de
possidendo, & quando, in consil. l. nu. 9. 165
1 Possessio uera naturalis, & civilis acquiritur per constitutum, in consil.
lii nu. 7. 201
Nec in illius præiudicium alteri acquiri potest, ibid. nu. 8.
1 Possessio nulla transfertur ex constituto collato post mortem constitu
entis, in consil. lviii nu. 14. 202
Nec ex constituto appposito sup. re incerta ratione loci, & quorū ibi n. 15
1 Possessio quæ transferatur per constitutum appositum post reservationē
usufructus, uel pactū precarii, in consil. lxii nu. 20. & 22 p. 213. cū seq.
1 Possessio solum tunc penes constituentem existens transfertur per con
stitutum, & ad obtinendum possessionem ex constituto quid requira
tur, in consil. lxii nu. 24. 214
1 Possessio transfertur quidem, & acquiritur ex traditione uera facta ex
causa contractus nulli, & inualidi, sed non ex constituto appposito in
contractu nullo, ibid. nu. 25.
Reliqua an, & quando possessio transferatur per pactum constituti de
possidendo, & precarii, & per reservationem usufructus, uideas in
uerb. constitutum, in uerb. precarium, & in uerb. usufructus.
1 Possessio quidem transfertur ex contractu nullo, sed non dominium, in
consil. 87 nu. 2. 166
1 Possessio quando transferatur ex contractu simulato, ficticio, & usura
rio, & quando non, in consil. clxvi nu. 12 p. 622. & in consil. 167 nu.
11. & 24. 631
1 Possessio uel ius possessionem acquirendi ex contractu nullo, inuili, &
inualido, mediante constituto transferri potest, in consil. ccii n. 7. 761
Contra, ibid. nu. 15. & 35. 762. & 764
1 Possessio ex actu, seu contractu etiam inuili, & nullo, ac putatio tran
sferri potest, sed non dominium, in consil. lii nu. 14. 172
1 Possessio non transfertur, neq; acquiritur ex alienatione, & contractu
contra legis, uel statuti prohibitionem factis, & acquisita censetur ui
tiosa, ac male fidei, in consil. lxviii nu. 12. 14. & 15. pag. 157. cum seq.
1 Possessio ex contractu nullo, & facto contra prohibitionem legis non
transfertur, quando is, qui non poterat alienare nisi cum certa solem
nitate, & in certis casibus, aliter alienauit, in consil. lxviii nu. 15. 158
1 Possessio nulla transfertur ex constituto appposito in contractu nullo, in
consil. lxix nu. 3. 234
1 Possessio non probatur ex constituto appposito in contractu simulato, in
consil. lxx nu. 5. 235
1 Possessio ex contractu nullo, & constituto in eo appposito quando trans
ferri possit, in consil. lxvi nu. 4 p. 150. & in consil. lxix nu. 4. 234
1 Possessio, & dominium ex parte emptoris excluditur per contractum si
mulatum, & usurarium, quando uenditor in possessione rei uendite
remanet, in consil. ccxii nu. 3. 609
1 Possessio non acquiritur emptori, seu donatario cum pacto constituti
illi facto mediante notario, qui ut publica persona pro eo accepta
uit, in consil. liii nu. 35. 20
Etiam in casibus, in quibus dominium ipso iure sine traditione acqui
ritur, ibid. nu. 36.
1 Possessio civilis in donatarium transfertur, & naturalis ipsi donatario
referatur per reservationem usufructus ipsi donatori in donatio
ne factam, in consil. xxix nu. 1. 92
1 Possessio sola civilis in donatarium transfertur per donatorem, qui sal
uo sibi usufructu donauit, & donatarii nomine constituit se possi
dere, & naturalem penes se retinuisse dicitur, in consil. lx. num. 3. &
15. pag. 211. & 213.
Nec ex eo, quod referauit sibi donata, donec uixerit, ut illis uti, & frui
posset dictam civillem possessionem donatarii reuocasse dicitur, ibid.
nu. 15. & 26.
1 Possessio quæ in donatarium translata censetur per donantē rem cū
pacto

1 Possessio translatione confessio quando consenti noceat, & quā
non, in consil. lvi nu. 30. 205
1 Possessio quis per clausas ingreditur, & retinet, in consil. 48. n. 8. 194
1 Possessionem de nouo acquirere furiosus non potest, sed illam, quā an
te habebat, retinet, nec eam potest amittere, in consil. lvi nu. 16. 224
1 Possessionem acquiritur curator furiosus, & possidet non sibi, sed furioso,
ibid. nu. 17.
1 Possessio rei, seu partis incertæ ratione loci, & quorū non potest ex pa
cto hominis transferri, in consil. cxxx nu. 73. 595
1 Possessio rei sine pacto hominis, ibid. nu. 75. 596
1 Possessio rei non acquiritur ex promissione de donando, in consil. clvi.
nu. 11.
1 Possessio rei, & dominium non transfertur, nec alicui acquiritur absque
acta, uel ficta traditione etiam in donatione, quæ a promissione in
reprehensibilis. nu. 14. 683
1 Possessionis, uel dominiū acquisitio arguitur ex his uerbis, ad se specta
ta, & perit, in consil. clxxiii nu. 23. 753
1 Possessio & dominium rei emptæ nomine alterius cui acquiritur, in
consil. clxxviii nu. 9. 788
1 Possessionis, & dominiū acquisitio non impeditur ab omni incertitudi
ne, si qua impeditur, in consil. clx nu. 1. & 18. 600. & 602
1 Possessionis acquisitio, & hereditatis actio differunt, in consil. clxx.
nu. 1. 601
1 Possessio nulla transfertur potest, quando uendita est res incerta ratio
ne, & quorū, in consil. clxvi nu. 14. 622
1 Possessio, & dominium in emptorem transferri non dicitur, quando
accedit tanta rata, & pars pro indiuiso unius possessionis tota
rem ducuntur, quæ certam pecuniariam summam puta libra
nulli caperet, in consil. xli nu. 8. 128
1 Possessio omnis censetur in emptorem translata per conductionem rei
factam per uenditorem ab ipso emptore, ibid. nu. 13.
1 Possessio rerum hereditatis nō acquiritur ex additione hereditatis, nisi
actualiter, & corporaliter apprehendatur, in consil. xlvii nu. 22. 154
1 Possessio unius rei hereditarie si sit apprehensa per heredem etiam cū
reservatione, quod habet animum acquirendi, & possidendi alia bo
na acquiritur quidem heredi dominium omnium rerum heredita
rie, sed non possessio nisi etiam illarum actualiter apprehendatur,
in consil. xlvii nu. 30. 155
1 Possessio uel mediante corpore alieno acquiritur, quid requiritur, ibi
dem nu. 31. 156
1 Possessio, uel quasi aliqua uera, aut ficta non datur in prætationibus,
pactis, & obligationibus personalibus de soluendo annuatim cer
tā pensionem, in consil. lxvii nu. 5. 238
1 Quomodo hoc intelligatur, ibid. nu. 6.
1 Possessio quando, & quomodo corpore alieno cum animo suo acqui
ritur, & quando eius corporalis apprehensio requiritur, in con
sil. lxx nu. 33. 155
1 Possessio alteri acquiri potest etiam per non habentem mandatū, &
uere negotiorum gestorem, ibid. nu. 27. 154
1 Possessio hoc fit uerum, ibid. nu. 18.
1 Possessio nomine alterius per non habentem mandatū ratifica
tione requiritur, alius non prodest, in consil. lxx nu. 9. 172
1 Possessio quomodo acquiritur, & amittitur, ibid. nu. 15.
1 Possessio etiam civilis quomodo hereditibus acquiritur, ibid. p. 17. 173
1 Possessio ex sententia etiam inuili sufficenter acquiri potest, ibidem
nu. 11. 172
1 Possessio bonorum præsertim ab alio possessorum non acquiritur ex so
lo principis restitutione absque alia traditione, & apprehensione,
sed bene dominium ex ea acquiritur, ibid. nu. 32. 174
1 Possessio sola quando importari possit per uerbum sum, es, est, in con
sil. lxxi nu. 1. 165
1 Possessio bonorum hereditarium ab herede mediantibus colonis
possessionem nomine heredis retinentibus, continuantibus acquiri
potest, in consil. lxxii nu. 5. 201
1 Possessio rerum hereditarium non acquiritur per additionem heredi
tatis, sed solum dominium, in consil. lxxii nu. 5. 217
1 Possessio rei non potest ab infante acquiri absque tutore, ibid. nu. 6. ead.
1 Possessio alicuius rei non transfertur ex sententia simplici, condemna
toria lata super certa quantitate debita, nisi facta actuali exequutio
ne ipsius sententie contra debitorem in bonis eius, & illorum adiu
dicatione, ibid. nu. 26. 210
1 Possessio rei incertæ ratione loci, & quorū nō transfertur, ibid. nu. 27.
1 Possessio quomodo absque apprehensione possit heredi defuncti acqui
ri, in consil. lxx nu. 15. 246
1 Possessio difficilis transfertur, quā dominium, in consil. 79. nu. 13. 256
1 Possessio traditione acquiritur ex contractu societatis, in consil. 46 n. 3. 150
1 Possessio, uel quasi acquiritur, sciente, & patiente aduersario per lon
gissimum tempus, in consil. 55 nu. 11. 180
1 Possessio beneficii acquirenda seruanda est consuetudo, si qua in
hoc erat, alius possessio diceretur iniusta, & possessor intrusus, qui
aduersus potestatem seruata consuetudine, & canonice ingredientem nō
posset, ut ipsolatus, restitutionem petere, in consil. 12. nu. 1. 44
1 Possessio omnis transfertur per pactum constituti, in consil. 4. num. 8.
pag. 17. & in consil. 41. num. 12. uol. 3. 128
1 Possessio rei naturalis, & civilis ex pacto constituti transfertur, in con
sil. 25 nu. 5. 93
1 Possessio utraque transfertur ex pacto constituti adiecto reservatione
usufructus, & precario, in consil. 29 nu. 7. ead.
1 In possessionis translatione constitutum, & locatio parificatur, in con
sil. 56 nu. 47. 205

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- paſſio conſtituti, & cum reſervatione uſufructus, in conſil. lxxiii. nu. 20. & 22. pag. 223. cum ſeq.
- 1 Poſſeſſio quæ tranſferatur per eccleſiam, ſive dominum rem alicui in emphyteoſim concedentem, & in inſtrumento conſeſſionis ſe illius nomine poſſidere conſtituentem, in conſil. cii. nu. 52. 428
- 2 Poſſeſſio quæ tranſferatur per remedium l. ſin. C. de edic. diui ad. tollen. & ſtatuti tranſſerentis ipſo iure poſſeſſionem in hæredes abſque alia apprehenſione, in conſil. i. nu. 82. 15
- 3 Poſſeſſio ex ſtatuto tranſſerente ipſo iure poſſeſſionem abſque apprehenſione acquiſita dicitur ciuiliſſima, in conſil. i. nu. 83. 15
- Item & artiſcioſa, ibid. nu. 84.
- Etſque debiliſ uera poſſeſſione, ibid. nu. 85.
- Neque tribuit poſſeſſorium recuperandæ, ibid. nu. 86.
- 1 Poſſeſſio naturalis in uſufructuario tranſſeratur, niſi contrarium ſit actum, ſive conuentum, in conſil. lvi. nu. 31. 205
- 1 Poſſeſſio naturalis, & poſſeſſio ciuilis rei feudalis cuius ſint, in conſil. 74. nu. 6. 311
- 3 Poſſeſſio naturalis quandoque ciuilem ad ſe trahit, in conſil. 72. nu. me. 4. 238
- 3 Poſſeſſio naturalis acquiſita ex locatione ad longum tempus, emphyteoſi, & ex feudo, illis finitis, ſtatim cum ciuili, quæ erat apud dominum, conſolidatur, in conſil. 72. nu. 3. 238
- Nec iudicis ſententia declaratoria requiritur, ibid. nu. 9.
- 1 Poſſeſſio naturalis apud duos eodem tempore eſſe non poteſt, ibi. nu. 7. 314
- 1 Poſſeſſio naturalis ſimul apud plures in ſolidum diuerſa ſpecie poſſidē di eſſe poteſt, in conſil. lxxv. nu. 6.
- Et quomodo, ibid. nu. 8.
- 1 Poſſeſſio naturalis, quam habet uſufructuarius, habet in ſe quid iuris à iure uſufructus ſeparatum, in conſil. 189. nu. 11. 709
- 3 Poſſeſſio naturalis poteſt eſſe multiplex eodem tempore penes plures in ſolidum, in conſil. xlii. nu. 11. 131
- 3 Poſſeſſio naturalis emphyteote per illius mortem uacans ſtatim, & ipſo iure cum ciuili, quam dominus, & eccleſia habent, conſolidatur, in conſil. xlv. nu. 22. 148
- Idem in poſſeſſione naturali uſufructuarii per illius mortem uacante, cum ciuili poſſeſſione proprietarii, ibidem.
- 1 Poſſeſſio naturalis non uacans trahit ad ſe poſſeſſionem ciuilem uacantem, & contra etiam ipſo iure, & ignorante eo, qui poſidet, ibid. nu. 23. pag. ead. & in conſil. lxxii. nu. 21. 224
- 1 Poſſeſſio naturalis non acquiritur, niſi animo, & corpore, & ideo abſenti non acquiritur, in conſil. lvi. nu. 13. 202
- 3 Poſſeſſio naturalis ſolum tranſſeratur per concedentem uſufructum rei, & ſe illius nomine poſſidere conſtituentem, in conſil. lxxiii. nu. 20. 223
- 3 Poſſeſſio naturalis, quæ ſola penes unum extr. uacans ipſo iure conſolidatur cum ciuili, quæ penes alium eſt, in conſil. lxxiii. nu. 21. 224
- 3 Poſſeſſio ciuilis per mortem proprietarii deſuncti, durante uſufructu, uacat, donec apprehendatur, in conſil. liii. nu. 16. 172
- Nec mediante uſufructuario naturaliter poſſidente de nouo acquiritur, aut retinetur, ibid. nu. 21. 173
- 3 Poſſeſſio etiam ſola ciuiliſ animo, & ſolentate retinetur, illiſque extinctis amittitur, ibid. nu. 18.
- 3 Poſſeſſio ciuiliſ eiſdem rei eſt unica tantum, naturalis uero multiplex eodem tempore penes plures in ſolidum, in conſil. xlii. nu. 11. 131
- 3 Poſſeſſioni ciuiliſ creditoris præiudicatur per debitorem, qui ſe nomine creditoris rem precario poſſidere conſtituit, alteri rem illam alienando, acque tradendo, in conſil. lx. nu. 2. 211
- 1 Poſſeſſio ciuiliſ creditoris requieſcens ſuper naturalis debitoris eſt de bilis ac iuribus caret, & ei per factū debitoris alteri rem alienantis, & tradentis præiudicatur, ſecus in ciuili poſſeſſione iuſto titulo per retinentem penes ſe naturaliter translata, quæ non dicitur ſuper naturali requieſcere, in conſil. lx. nu. 13. 312
- 1 Poſſeſſio uera, ac dominium reſu, bonorumque paternorū filio ſtatim mortuo patre acquiritur, ſtante ſtatuto loci, quod poſſeſſio deſuncti in hæredem continuetur, in conſil. lvi. nu. 23. 204
- 2 Poſſeſſio in hæredem per ſtatutum ipſo iure in illum tranſſerens poſſeſſionem non dicitur continuata, ſi ea, mortuo poſſeſſore, ſtatim per alium fuiſſet apprehenſa, in conſil. i. nu. 88. 16
- Et an apprehenſio corporalis, uel ſaltem animus in ea acquirēda requiratur, ibid. nu. 89.
- 2 Poſſeſſionem bonorum fideiſſimilariſ propria auctoritate apprehēdens abſque reticutione ſibi facta iure ſuo priuatur, in conſil. xvi. nu. 31. 65
- Reliqua de hoc uideas in verb. fideiſſimilariſ.
- 1 In poſſeſſionem mitti debet hæres ſcriptus in teſtamento, non obſtante alicuius præteritione, ac etiam inuito, & ignorante præterito, ibid. nu. 33. 65
- Et poteſt etiam poſſeſſionem uacantem propria auctoritate apprehendere, ibid. nu. 34.
- 2 Poſſeſſionem bonorum à deſuncto poſſeſſorum hæres ſcriptus in teſtamento poteſt propria auctoritate ingredi, & apprehendere, & in illa debet manuteneri ex remedio l. ſin. C. de edic. diui ad. toll. in conſil. liii. nu. 1. 112
- 2 In poſſeſſione bonorum a teſtatore poſſeſſorum uel de nouo acquirenda, uel retinenda hæres ſcriptus in teſtamento debet omnibus aliis præferri, ibid. nu. 5. 212
- 3 Poſſeſſio an haberi debeat ab habente titulum, ſive ius a teſtatore ad hoc, ut miſſionem in poſſeſſionem bonorum ex remedio l. ſin. C. de edic. diui ad. toll. poſſit impedire, in conſil. lx. nu. 4. 234
- 3 Poſſeſſionem rei legata: propria auctoritate apprehendendi facultas ex quibus uerbis data cenſetur, in conſil. lx. nu. 7. ead.

- 2 Poſſeſſio ſine uſu, & ex titulo precedenti præſumitur in retinenda bona legata propria auctoritate, præſertim ſi facultas ei propria auctoritate retinendi ſic data, in conſil. lx. nu. 5.
- 2 Poſſeſſio quod debeat in hæredes continuari, ſi ſtatuto canteſatur, ſum non habet locum in fideiſſimilariſ, in conſil. 85. nu. 14. 314
- Et eſt exorbitans, ac contra iuris regulas, ibid. nu. 16.
- 2 Poſſeſſionem nullā acquirit filius ingreſſus bona paterna, ut poſſeſſionem pro quotta legitime acquirat, in conſil. 130. nu. 74. 398
- 2 Poſſeſſionem rei propria auctoritate apprehendere, & ingredi potest, ſi causus ad rem certam titulo inſtitutionis, etiam ſi hæres adminiſtratur, & poſſeſſionem apprehendiſſet, in conſil. 142. nu. 18. 379
- Neque ſic uſum uolentis, aut clauſeſinitatis committit, ibid.
- 1 Poſſeſſio patris, & filii eſt promiſſa, & utroque poſſidete, alter poſſidere intelligitur, in conſil. clxxiii. nu. 63.
- 3 Poſſeſſionis, uel quaſi ius in filios, & hæredes tranſit, in conſil. xlii. nu. me. 15.
- 3 Poſſeſſionem, uel quaſi, quam deſunctus habebat, quo remedio poſſidet, & ſucceſſores illius acquirere, & ad eam agere poſſit, in conſil. lxxii. nu. 16. & 21.
- 3 Ex poſſeſſione de deſuncto in hæredem ex ſtatuto continuata poſſeſſionem ſolum adipiſcendæ reſultat, in conſil. lxxiii. nu. 13. 319
- 3 Poſſeſſionem rei etiam hereditariæ uacantem ingreſſus, & occupat iniuſte, contra quem interdictionum quorundam bonorum non datur, ut remedio poſſit conueniri, in conſil. xliiii. nu. 2. 319
- 3 Poſſeſſio rei hereditariæ uacans ab aliquo ſine iuſta cauſa occupata, ſed relaxari, ſeu reſtitui iis, quorum intereſt, & qui per admiſſionem reditatis domini bonorum hereditarium fuerunt effectus, in conſil. 44. nu. 8.
- 3 Poſſeſſionem uacantem rei hereditariæ ſi quis ante aditam hereditatem dolose inuaſit, & occupauit, an hæres contra illum poſſit agere, ſue adipiſcenda dicta poſſeſſione agere poſſit retineat, C. unde ui, in conſil. lxxiii. nu. 11.
- 3 Poſſeſſionem rei hereditariæ uacantem hæres poteſt propria auctoritate ad eundem apprehendere, in conſil. 47. nu. 16.
- 3 Poſſeſſionem rei legate propria auctoritate occupare poteſt poſſeſſor ante, ac etiam poſt aditam hereditatem, ante tamen apprehenſam poſſeſſionem rerum hereditatis, ibid. nu. 17.
- 3 Poſſeſſionem rei hereditariæ iacentis auctoritate iudicis ingreſſus non comprehenditur ſub ſtatuto Bononiens ſub rubrica, quod ſtatutus occupet poſſeſſionem rei hereditariæ iacentis propria auctoritate ſub certa pena in conſil. xlvii. nu. 15.
- 3 Poſſeſſionem corporalem rei hereditatis propria auctoritate aliter licentia, ſeu auctoritate alicuius iudicis apprehendere licet legibus, uel cauſam, ſive licentiam ab eis habentibus, in conſil. lxxiii. nu. 20. 319
- 3 Poſſeſſio heredis, & poſſeſſio deſuncti diſſerūt, in conſil. 59. nu. 30. 240
- Propter poſſeſſionem ſicam, & continuatam in hæredem ad demum poſſeſſorium reſtituendæ, ſeu reintegrandæ, & quod poſſeſſorium dictum in conſil. lxxi. nu. 7. & 16. pag. 217. cum ſequen.
- 3 Poſſeſſio deſuncti ſi ſtatim poſt mortem fuit ab alio occupata, & ita compertit ad illam poſſeſſorium adipiſcendæ quorundam bonorum in conſil. 62. nu. 10.
- 3 Poſſeſſio deſuncti licet etiam in ſuis hereditibus uera non continetur, ſed apprehenſio requiritur, tamen quædam quaſi, & ſic poſſidet, citur continuari, ibid. nu. 15.
- Et pro hac ſic poſſeſſione an datur remedium c. reintegranda, ibid. nu. 16. uſque ad nu. 19.
- 3 Poſſeſſionem rei hereditariæ uacantem ſi quis occupet, poſſeſſionem reditas ſui adita, quod remedium contra illum datur hereditatem minimum ſuit acquiſitum, in conſil. lxxi. nu. 14.
- 3 Poſſeſſionem bonorum hereditatis pupillo delatæ tutor apprehendit, & ingrediens in dubio nomine pupilli ingredi, & illam pupillo quere cenſetur, in conſil. lxxii. nu. 17.
- 3 Poſſeſſionis, uel quaſi continuatio quando ex priori poſſeſſione dicitur, & ſufficiat abſque eo, quod noua poſſeſſio apprehendatur, in conſil. xi. nu. 6.
- 1 Poſſeſſionis continuatio ipſo iure non datur, etiam concurrentem re eccleſiæ, & pæ cauſe, ibid. nu. 7.
- 3 Poſſeſſio per uxorem, & omnes alios familiares, & domeſticos continetur, in conſil. lvi. nu. 17.
- 3 Poſſeſſionem acquiſitam continere, & armis etiam defendere licet, ſed auctoritate iudicis ingreſſus in poſſeſſionem bonorum hereditatis, & quomodo ei contra turbantem illum in ſua poſſeſſione ſuccurſum, in conſil. lxx. nu. 21.
- 3 Poſſeſſio mediantibus colonis retinetur, in conſil. xlii. nu. 1.
- Et ex cauſa, & contractu precedenti præſumitur, ibid. nu. 2.
- 3 Poſſeſſio uſque ad præſens præſumitur continuata ex priori poſſeſſione, niſi contrarium probetur, in conſil. lxv. nu. 6.
- 3 Poſſeſſio, uel quaſi ſolo animo retinetur, ibid. nu. 7.
- 3 Poſſeſſio rerum corporalium defenditur per interdictionem deſecti in poſſideris, ibid. nu. 2.
- 3 Poſſeſſio in feudis continuatur in filium ſuum hæredem abſque inueſtitura, in conſil. lxxv. nu. 17.
- Et quid in emphyteoſi, ibid. nu. 18. & 19.
- 1 In poſſeſſione feudi tuendus eſt ille, qui uſallo tanquam hæres dicit, quonſque diſtinctum ſit, ad quem feudum ſpectare debeat, in conſil. lxxvii. nu. 40.
- 3 Poſſeſſio retinetur per ſaltuarios, & colonos rem nomine meo poſſidentes, & detinentes, in conſil. xciii. nu. 10.
- 1 Poſſeſſionem beneficii ingreſſus propria auctoritate abſque ſuperioris licentia, & ante, quā ſibi de illo eſſet prouidum, poſſet

Augustini Beroij.

in confil. 50. nu. 6. pag. 164. & in confil. 79. nu. 16. pag. 157. & in confil. xviii. nu. 14. uol. 1. 57

Reliqua de hoc uide plenius in uerb. dominium.

3 Possessio, uel quasi in genere probatur per testes singulares, in confil. 64. num. 3. 227

1 Possessio, uel quasi debet iustificari per eum, qui iuris communis præsumptionem contra se habet, alias in possessorio recuperande, uel retinende nõ obtrinebit aduersus illum, qui pro se habet ius commune, in confil. xx. nu. 12. 65

2 Possessio fine uitio, & ex titulo precedenti præsumitur maximè in muliere post mortem uiri illius bona pro dotibus suis retinente, in cõfil. 60. nu. 5. 234

1 Possessio rei alicuius per longum tempus ex quo titulo præsumitur, in confil. 205. nu. 4. 773

3 Possessio iniuria non præsumitur iniusta, nec clandestina, & antiquior possessionem aliorum interruptit, quando ea processit scientibus, & patientibus antiquioribus possessoribus, alioquin fecus, in confil. 94. nu. 17. 235

3 Possessionis clandestinitas præsumptio tollitur ex titulo, in confil. lvi. nu. 37. 185

1 Possessio antiquior semper præsumitur iusta, & iniuria iniusta, & clandestina, in confil. 89. nu. 2. pag. 200. & in confil. 61. nu. 3. 212

3 Possessio noua quado præsumitur iniusta propter antiquiorem possessionem, & quando fecus, in confil. xlii. nu. 9. 151

3 Possessio antiquior non attenditur in possessorio recuperanda, sed in sua possessione recenti, & noua etiam prædo, & uiolentus possessor est tuendus, in confil. lxiii. nu. 27. 225

Et quomodo, & cui possessor antiquior profit, ibid. nu. 28.

3 Possessionis antiquioris probatio ex parte agentis sufficit ad obtinendum remediõ c. reintegranda iii. q. i. abique eo quod aliter probet se a possessione ex iniusta causa cecidisse, in confil. 64. nu. 4. 227

3 Possessio iusticiens ad obtinendum in possessorio retinendæ acquiritur ex unico actũ, & recenti, & dummodo possessor sit prior, & non clã destina uel precaria ab aduersario, sufficit, licet esset iniusta, uel uitiosa, in confil. 75. nu. 16. pag. 245. & in confil. 20. nu. 14. uol. 1. 66

3 In possessione sua uel quasi ille tuendus est per interdictum ut possideatis, qui possidet non ui, nec clam, nec precario ab aduersario, in confil. lv. nu. 9. 179

3 In possessione quis sit manutendus in iudicio inchoato a præcepto de non accedendo ad possessionem, nec alium molestando, in confil. xlii. nu. 5. 7. & 2. 150. cum sequen.

3 In possessione sua, uel quasi possessor, appellatio pendente, est etiam a iudice a quo manutendus, in confil. cxix. num. 4. & 7. pag. 342. & in confil. 118. nu. 3. 339

1 Idem etiam ependente causa nullitatis, & restitutionis in integrum, in confil. cxix. num. 3. 342

1 In possessione beneficii ita tuendus est dispensatus ad beneficium, sicut beneficiarius de iure communis, in confil. v. nu. 2. 26

1 Possessionem habere abique titulo saltem colorato in spiritualibus, & beneficiabus non prodest ad obtinendum in iudiciis possessoris, in confil. i. nu. 14. 43

1 Possessio beneficii uiolenta, & uitiosa ex titulo superuenienti non iustificatur, in confil. xii. nu. 6. 44

1 Possessio uiolenta quando profit quoad hoc, ut quis in possessione cõferuandus, & quando non, ibid. nu. 7. 44

1 Possessio prior iniusta, & temeraria quado per superuenientem titulum, & imputationem beneficii iustificari possit, & quando nõ, ibi. nu. 8. & 14. 44. & 45

1 Possessione sua, uel quasi iusta, aut iniusta, sed causam a tercio habente utens non inferit iniuriam, nec molestiam, seu turbationem, in confil. xx. nu. 15. 66

1 Possessionem suam, uel quasi continuans alium non spoliat, nec molester, ibid. nu. 16.

Super possessione sua, uel quasi in iudicio contradicens molestiam, seu iniuriam non inferit, ibidem.

1 Possessionem suam continuare dicitur, non autem lite pendente attendere, seu innouare, qui uirtute sue possessionis, in qua erat ante litem motam, aliquid faciat, in confil. 87. nu. 5. 365

1 Possessionis mea non præiudicat locatio rei mee a me possesa facta ab alio, me sciente, & presente, in confil. lvi. nu. 3. 205

1 Possessionem suam quomodo possit recuperare creditor, si debitor post rogationem, seu constitutionem præstitit nomine creditoris factam rem alteri alienauit, & uerè, uel fictè tradidit, in confil. lx. nu. 6. & 10. 212

1 Possessione sua priuatus quando potest de facto illam incontinenti recuperare, multo magis ex intervallo a iura iuris, illam aliquo remedio possessorio recuperare poterit, ibid. nu. 7. 227

1 Possessionis restitutionis remedio interdicti unde ui obtinere potest ille, qui titulum coloratum habet ab habente alias ius conferendi ecclesiam, si uiolenter sit eiectus, in confil. 87. nu. 4. 365

1 Possessione quando liceat expellere propria auctoritate ingressum ui, seu clam, & quando non, in confil. cxi. nu. 5. 428

3 Possessio mea quando inquietatur per id quod fit in rem mea, a me possesa, possum illud auctoritate mea tollere, in confil. 130. nu. 69. 595

3 Possessione sua ueteri quis non est, lite pendente, priuandus, sed in ea a iudice cõferuandus, etiam si iniusta præsumeretur ex eo, quod ius commune possessori restitueret, in confil. cxviii. nu. 2. 339

3 In possessione sua quis dicitur turbari etiam per actus iudicialis iniustos, & propter hanc turbationem possessori succurritur, in confil. lv. nu. 3. & 6. 147

in confil. 50. nu. 6. pag. 164. & in confil. 79. nu. 16. pag. 157. & in confil. xviii. nu. 14. uol. 1. 57

Reliqua de hoc uide plenius in uerb. dominium.

3 Possessio, uel quasi in genere probatur per testes singulares, in confil. 64. num. 3. 227

1 Possessio, uel quasi debet iustificari per eum, qui iuris communis præsumptionem contra se habet, alias in possessorio recuperande, uel retinende nõ obtrinebit aduersus illum, qui pro se habet ius commune, in confil. xx. nu. 12. 65

2 Possessio sine uitio, & ex titulo precedenti præsumitur maximè in muliere post mortem uiri illius bona pro dotibus suis retinente, in cõfil. 60. num. 5. 234

1 Possessio rei alicuius per longum tempus ex quo titulo præsumitur, in confil. 205. nu. 4. 773

3 Possessio iniuria non præsumitur iniusta, nec clandestina, & antiquior possessionem aliorum interruptit, quando ea processit scientibus, & patientibus antiquioribus possessoribus, alioquin fecus, in confil. 94. nu. 17. 235

3 Possessionis clandestinitas præsumptio tollitur ex titulo, in confil. lvi. nu. 37. 185

1 Possessio antiquior semper præsumitur iusta, & iniuria iniusta, & clandestina, in confil. 69. nu. 2. pag. 200. & in confil. 61. nu. 3. 212

3 Possessio noua quado præsumitur iniusta propter antiquiorem possessionem, & quando fecus, in confil. xlii. nu. 9. 151

3 Possessio antiquior non attenditur in possessorio recuperanda, sed in sua possessione recenti, & noua etiam prædo, & uiolentus possessor est tuendus, in confil. lxiii. nu. 27. 225

Et quomodo, & cui possessio antiquior profit, ibid. nu. 28.

3 Possessionis antiquioris probatio ex parte agentis sufficit ad obtinendum remediõ c. reintegranda iii. q. i. abique eo quod aliter probe se a possessione ex iniusta causa cecidisse, in confil. 64. nu. 4. 227

3 Possessio iusticiens ad obtinendum in possessorio retinendæ acquiritur ex unico actũ, & recenti, & dummodo possessio sit prior, & non clã destina uel precaria ab aduersario, sufficit, licet esset iniusta, uel uitiosa, in confil. 75. num. 16. pag. 245. & in confil. 20. nu. 14. uol. 1. 66

3 In possessione sua uel quasi ille tuendus est per interdictionũ uõ possidētis, qui possidet non uĩ, nec clam, nec precario ab aduersario, in confil. lv. nu. 9. 179

1 In possessione quis sit manutendus in iudicio inchoato a præcepto de non accedendo ad possessionem, nec alium molestando, in confil. xlii. nu. 5. & 8. 150. cum sequen.

3 In possessione sua, uel quasi possessor, appellatio pendente, est etiam a iudice a quo manutendus, in confil. cxix. num. 4. & 7. pag. 342. & in confil. 118. nu. 3. 339

1 Idem etiam ependente causa nullitatis, & restitutionis in integrum, in confil. cxix. num. 3. 343

1 In possessione beneficii ita tuendus est dispensatus ad beneficium, sicut beneficiarius de iure communis, in confil. v. nu. 2. 26

1 Possessionem habere abique titulo saltem colorato in spiritualibus, & beneficiabus non prodest ad obtinendum in iudiciis possessoris, in confil. i. nu. 14. 43

1 Possessio beneficii uiolenta, & uitiosa ex titulo superuenienti non iustificatur, in confil. xii. nu. 6. 44

1 Possessio uiolenta quando profit quoad hoc, ut quis in possessione cõferuandus, & quando non, ibid. nu. 7. 44

1 Possessio prior iniusta, & temeraria quado per superuenientem titulu, & imputationem beneficii iustificari possit, & quando nõ, ibi. nu. 8. & 14. 44. & 45

1 Possessione sua, uel quasi iusta, aut iniusta, sed causam a tercio habente utens non inferit iniuriam, nec molestiam, seu turbationem, in confil. xx. num. 15. 66

1 Possessionem suam, uel quasi continuans alium non spoliat, nec molester, ibid. nu. 16.

Super possessione sua, uel quasi in iudicio contradicens molestiam, seu iniuriam non inferit, ibidem.

1 Possessionem suam continuare dicitur, non autem lite pendente attendere, seu innouare, qui uirtute sue possessionis, in qua erat ante litem motam, aliquid faciat, in confil. 87. nu. 5. 365

1 Possessionis mea non præiudicat locatio rei mee a me possesa facta ab alio, me sciente, & presente, in confil. lvi. nu. 3. 205

1 Possessionem suam quomodo possit recuperare creditor, si debitor post rogationem, seu constitutionem præstitit nomine creditoris factam rem alteri alienauit, & uerè, uel fide tradidit, in confil. lx. nu. 6. & 10. 212

1 Possessione sua priuatus quando potest de facto illam incontinenti recuperare, multo magis ex interuallo a iura iuris, illam aliquo remedio possessorio recuperare poterit, ibid. nu. 7. 227

1 Possessionis restitutionis remedio interdicti unde ui obtinere potest ille, qui titulum coloratum habet ab habente alias ius conferendi ecclesiam, si uiolenter sit eiectus, in confil. 87. nu. 4. 365

1 Possessione quando liceat expellere propria auctoritate ingressum ui, seu clam, & quando non, in confil. cxi. nu. 5. 428

3 Possessio mea quando inquietatur per id quod fit in re mea, a me possesa, possum illud auctoritate mea tollere, in confil. 130. nu. 69. 595

3 Possessione sua ueteri quis non est, lite pendente, priuandus, sed in ea a iudice cõferuandus, etiam si iniusta præsumeretur ex eo, quod ius commune possessori restitueret, in confil. cxviii. nu. 2. 339

3 In possessione sua quis dicitur turbari etiam per actus iudicialis iniustos, & propter hanc turbationem possessori succurritur, in confil. lv. nu. 3. & 6. 147

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 3 In possessione sua quis lite pendente turbatur non solum ex facto partis extraiudiciali, sed etiam ex facto iudicis iniusto, ibid. nu. 4. & 6.
- 3 Possessione sua quando dominus priuatur per colonum rem ab alio conducentem, & quando non, ibi nu. 9. pag. 147. & in consil. 49. n. 19. 163
- 3 Possessione sua dominus priuatur, & spoliat per eiectionem coloni, in consil. 45. nu. 10. 147
- Quid, si familia coloni non fuit eiecta, & res, ac bona coloni, in domo, & fundo remanserunt, ibid. nu. 31. 150
- 3 Quoad possessionem colonus facta suo dolo non potest domino praediacare, secus est, si facta alterius, ibid. nu. 32.
- 3 Possessio, uel quasi domini, & proprietarii quando amittitur per expulsionem, seu turbationem coloni, uel conductoris, uel alterius nomine domini possidentis, & quando non, & an, & quando in hoc casu domino competat interdictum uti possidetis, in consil. lv. nu. 21. 181
- Reliqua uideas in uerb. colonus, & in uerb. dominus.
- 3 Possessionis priuatio sententiam, & declarationem iudicis requirit, secus est in priuatione iuris, in consil. 54. nu. 5. 176
- 3 Possessione sua, uel quasi quis non debet absque eius culpa priuari, nec in illa molestari, in consil. 146. nu. 10. 422
- 3 Possessione sua uelle aliquem priuare absque causa iusta, & cognita Papa non praesumitur, & si uellet, non posset, ibid. nu. 11.
- 3 Possessione sua quis iniuste priuatur absque citatione, & uia iuris, etiam occasione privilegii a principe concessi, in consil. 76. nu. 2. & 3. 247
- 3 Possessione sua, uel quasi priuans, & turbans aliquem absque citatione, & uia iudiciali etiam auctoritate rescripti, uel privilegii sibi a principe concessi priuatur omni iure suo, & commodo sui privilegii, & rescripti, ac priuatur est ante omnia restituendus, in consil. 146. n. 6. 427
- 3 Possessione sua, uel quasi uti prohibitus, & impeditus de facto sine citatione, & uia iudiciali etiam auctoritate rescripti, uel privilegii sibi a principe concessi quo remedio contra impediens turbantes, & prohibentes, & contra ea, quae in praedictum iurium suorum facta fuerunt, agere possit, ibi nu. 61. usque in finem consilii.
- 3 In possessione sua non turbatur, qui non possidet, in consil. 53. n. 27. 174
- 3 In possessione sua molestari quando utraque pars ab altera dicit, intenditur remedium possessori retinenda, in consil. 53. nu. 1. 171
- Et in eo quis debeat obtinere, ibid. nu. 2. & 7.
- 3 In possessione sua ciuili dominus turbatur, si usufructuarius, uel eius haeres, finito usufructu uelit in naturali possessione, & detractione rei perseuerare, & proprietarium non admittere, & domino tunc contra usufructuarium, uel eius haeres interdictum uti possidetis competit, in consil. 53. nu. 3. 171
- Quod limitatur, ibid. nu. 26. 174
- 3 In possessione sua ciuili dominus dicitur turbari, si haeres uasalli, aut emphyteote uelit, finitis feudo, seu emphyteosi, possessionem illorum bonorum apprehendere, & contra dominum retinere, & quomodo tunc domino succurratur, in consil. 45. nu. 20. 148
- Et quid, si auctoritate iudicis possessionem apprehenderet, ibi. n. 24. ca.
- 3 Ad possessionem recuperandam agens rei uendicatione potest, illi renu- ciando, postea agere interdicto possessorio, in consil. 38. nu. 17. 124
- 3 Ad possessionem recuperandam quibus, & infra quod tempus competat officium iudicis illis casibus, quibus non datur remedium c. reintegranda iii. q. i. in consil. lix. nu. 23. 206
- 3 A possessione quod quis absque culpa sua ceciderit, quomodo in pos- sessione reintegranda probari possit, ibid. nu. 11. 204
- 3 A possessione cecidisse, & se fuisse expulsum, & se ad possessionem rein- tegrandam esse dicere, & concludere non potest restitutus ex privilegio principis, & super hac restitutione agens, in consil. 60. n. 15. & 16. 209
- 3 Possessione spoliatus auctoritate iudicis propter eius contumaciam, purgando eam, & illius causas iustas allegando potest possessionem recuperare, in consil. 61. nu. 23. & 29. 215
- 3 Possessio per taciturnitatem temporis triginta annorum, immo etiam decem facto, culpa, & negligentia ipsius possidentis amitti dicitur adeo, quod illi ad eam recuperandam remedium c. reintegranda iii. q. j. non datur, in consil. 61. nu. 19. 214
- 3 Possessio rei, sed non dominium perditur, quando quis in animo consti- tuit se nolle esse dominum, in consil. 53. nu. 23. 173
- 3 Ad possessionem reintegrandam, siue restituendam contra illos, qui do- lo, uel sine possessionem uacantem rei alterius fuit ingressus, quod remedium datur, in consil. 61. nu. 13. 219
- 3 Ad possessionem reintegrandam, & relaxandam quod agitur, dicitur intentatū possessorii recuperandae c. reintegranda iii. q. i. in consil. lxiii. n. 1. 221
- 3 Possessionem esse relaxandam, & restituendam etiam in petitorio peti potest, ibid. nu. 2.
- 3 A possessione cadens absque ipsius culpa, & facto est ad illam per reme- dium c. reintegranda 3. q. 1. restituendus, ibid. nu. 18. 223
- 3 Possessionem rei quando iudex ad se aduocat, & fructus sequestrari fa- cit, mandaque partibus ne ad locum accedant, in consil. cxvi. nu. 3. p. 376 & in consil. xli. nu. 6. 151
- 3 Possessio omnis aduocata censetur, quando iudex possessionem ad se ad- uocat, in consil. xlv. nu. 7. 147
- 1 Possessio per iudicem ad se aduocata sine praedictio litigantium quo- ad partes dicitur uacare, in consil. lxvii. nu. 74. 263
- 1 Possessio castorum, & locorum munitorum, quando est controuersa su- per illis penes quem stare debeat, in consil. lxvii. nu. 62. & 63. 262
- 3 Possessione rei, de qua ageretur ab altera parte, alteri acceptanti rela- xata, & renunciata, citra tamen praedictum ambarum partium, quae iura ex his uerbis referuata dicantur, in consil. 2. nu. 10. 8
- 1 Possessionis bonae fidei commodum est fructus lucrari, in consil. 20. nu. mero 10. 67

- 1 Possessio iniusta, & mala fides in casu, quo canon alienationem, & pro- scriptionem prohibet, non excusatur propter errorem iuris, & scilicet, ac auctoritatem episcopi, in consil. 21. nu. 21.
- 1 Possessio, uel quasi longissimi temporis quando ius, & titulum, & dominium, & causa proprietatis acquiri possit, probet, & quantitas, in consil. vi. nu. 5. & 14.
- 1 Possessio temporis immemorialis habet ius constituti, & causae tituli praebet, & privilegium, ac ius ita inducit, quod alium titulum allegare non sit necesse, in consil. 113. nu. 6.
- 3 Ex possessione triginta annorum etiam sine titulo dominium acquiritur, & rei uendicatio utilis causatur, in consil. lxix. nu. 7. 49
- Et de illo satis est probare in rei uendicatione, in cuius libello do- minio, uel quasi propositum esset, ibid. nu. 8.
- 1 Possessionis suae causam nemo potest mutare, in consil. xi. nu. 8.
- 3 Et quando illa possit mutari, etiam in praedictum eius, & qui non primae possessionis est habita, in consil. liii. nu. 11.
- 3 Possessionis causam non potest quis sibi mutare propter causam tamen secus superuenientem, quando prius se pro alio constituit possidet, in consil. lix. nu. 8.
- Contra ibid. nu. 29.
- Et an id sit uerum, ibid. nu. 34. & 35.
- 1 Possessionis causa quo respectu communione cum proprietate habetur, in consil. lxxv. nu. 8.
- 1 Possessionis causa absorbetur a causa proprietatis probata ante finem causae possessoriae, in consil. vi. nu. 24.
- 3 Possessionis ex contractu acquisitae retranslationem non fieri iudicis sententia declaratoria etiam propter penam aliquam, in consil. lxxv. nu. 78.
- 1 Possessio sine animo non amittitur, nec acquiritur, in consil. li. nu. 31.
- 1 In possessione existens nomine alieno non dicitur possidere, sed possidet, cuius nomine possidetur, in consil. lvi. nu. 31.
- 3 In possessione esse, possidere longe differunt, in consil. xlii. nu. 29.
- 1 Possessionis unius cum alia consolidatio quando, & quomodo, in consil. lxxv. nu. 78.
- 1 Possessio uera quandoque non intelligitur in clausula ad habendum, & possidendum, sed corporalis detentatio, in consil. mero 33.
- 3 Possessio non includitur in iure hypothecae, in consil. lxii. nu. 24.
- 3 De possessione iusta, & legitima illius, in cuius praedictum constituit privilegium, debet in privilegio mentio fieri, alias privilegium non ualeat, in consil. cxlviii. nu. 6.
- 1 Possessio uacua a uenditore emptori tradita non dicitur, si aliam in possessione eundem rei causa rei seruandae tantum, uel legatum, uel mulier nomine uentris, in consil. liii. nu. 45.
- Et quando dicatur uacua, ut uenditor sit liberatus, & quando secus, in nu. 21.
- 1 Possessio uacua tradita non censetur, quae post traditionem uel finem, uel facile potest auocari, ibid. nu. 22.
- 1 Possessionem uacuum tradidisse non dicitur ille, qui rem tradidit, tum, uel pro parte ab alio possidemam, siue detentam, in consil. lxxv. nu. 31.
- 1 Possessio libera tradi non dicitur, quae in totum, uel pro parte apparere, ibid. nu. 24. & 32.
- Regula de triennali possessione, uideas in uerb. regula.
- 3 Possessionis, uel quasi recuperandae causa, uideas in uerb. causa.
- De quasi possessione, uideas in uerb. quasi possessio.
- 3 Possessio etiam pendente appellatione debet a iudice a quo sua possessione defendi, & quare, in consil. cxviii. nu. 3. pag. 376 & in consil. cxix. nu. 4. & 7.
- 3 Idem pendente causa nullitatis, & restitutionis in integrum, ibid. nu. 3.
- 3 Possessor, qui fuit declaratus, debet in sua possessione manere, & deici, ad iustitiam, & legitime a sequestro facto appellat, in consil. lxxv. nu. 31.
- 3 Contra possessorem uolentem petuntur fructus percepti, & petuntur di, in consil. lii. nu. 6.
- 3 Possessor intrusus, & uiolentus de fructibus, & redditibus, & de mobiliis quo remedio conueniatur, & rationem reddat, in consil. cxviii. nu. 10.
- 3 Possessores ueri, & legitimi non comprehenduntur in clausula privilegii, amoris alii detentatoribus, in consil. cxlviii. nu. 7.
- 3 Contra possessores ueros, & iustos, ac ius in re habentes non est intentandum rescriptum, seu privilegium praesens mandans, quod amittatur, cumque detentatore, uel possessore quis admittatur, nisi postulat principis iussione, in consil. cxlviii. nu. 17.
- 3 Possessoris conditione in pari causa esse potiore, quomodo probatur, in consil. xliii. nu. 52.
- 3 Possessori uero debentur, & acquiruntur fructus, in consil. lxvi. nu. 1.
- 3 Possessor uerus naturaliter, & ciuilitur dicitur ille, cuius nomine constituitur possideri, adiecto etiam pacto precari, in consil. lxxv. nu. 31.
- 2 Possessoris conditio est melior, in consil. lv. nu. 18.
- 3 Pro possessore in dubio praesumendum, in consil. 21. nu. 21.
- 3 Possessor actualis si, lite pendente super proprietate, uel sola possessione, in sua possessione turbetur, uel per preceptum de non accedendo, uel per aduocationem possessionis, uel alteri, ab aduersario, uel a bitari contingat, quis interim in actuali possessione stare debeat, quid agendum, & quomodo procedendum, in consil. xlv. nu. 1.
- 3 Possessor actualis siue iustus, siue iniustus turbatus ab aduersario, per actum iudicalem, pendente lite, seu appellatione super proprietate, uel etiam super sola possessione, est per iudicem in sua possessione summariè tuendus, donec fuerit negotium principale definitum.

Di.

Di.

1 In possessiois præfetur ille, qui etiã titulu probat, in cõl. 94. nu. 6. 199
 2 Et ille obtinet, qui de antiquiore possessione probat, ibid. num. 11. 294
 3 In possessiois ad probandam possessionem reru corporaliu admittuntur testes singulares de diversis actibus possessoris deponentes, in
 conf. 94. nu. 13. 294
 3 In possessorio iudicio, in quo de sola possessione agitur, probans anti-
 quiorẽ possessionem obtinet, quamvis alius iuniorẽ cum titulo
 probaret, & ille titulus post antiquiorẽ etiam acquiritur, ibid. nu. 11.
 3 In possessorio iudicio agens ex una causa, & probans ex alia debet obti-
 nere, quãdo sola veritate inspecta est procedendum, & cognoscendũ,
 in conf. xliii. nu. 10. 137
 3 In possessorio meri causa libellus sine cõclusionẽ pcedit ibi. n. 49. 140
 3 Contra possessorio mero agens quare de proprietate non apponatur,
 nisi in continenti probetur, in conf. xliii. nu. 51. ead.
 3 In possessoris meris, & summaris, ac etiam in summaris finis quæ
 probatio sufficiat, & requiratur, in conf. xliii. nu. 53. 141
 3 In possessorio meri iudicio testes de auditu probant, ibid. nu. 61. 142
 3 Possessorio, uel petitorio remedio nullo agi potest contra habentẽ
 à principe, uel a fisco ex aliquo iure titulo, in conf. lx. nu. 18. 209
 3 In possessoris iudicis locum habet nominatio, in conf. 75. n. 28. 247
 3 Possessorium nõ est petio hereditatis, & an simul cumulari possint, in
 conf. 78. nu. 10. 253
 3 Possessorii privilegium est, ut causam petitorii secum non admittat,
 parte non opponente, in conf. xliiii. nu. 13. 144
 Et quando hoc fit uerum, ibid. nu. 26. 145
 3 Super possessorio, licet contestata, & suspensio petitorio, non licet agen-
 ti possessorio ad petitoriu, inuita parte, redire, in conf. 44. nu. 16. 144
 Contra, ibid. nu. 29. 145
 3 Ad possessorium transire potest spoliatus ante conclusum in causa, sus-
 pensio, uel renunciatio petitorii, sed nõ contra de possessorio ad
 possessoriu, ibid. num. 18. 144
 Et an hoc de petitorio ad possessorium fit uerum, ibid. nu. 39. ead.
 Etiam in eadem instantia, ibid. nu. 24. & 31. 145
 3 Possessorio mero agens permittens post litem contestatam procedi su-
 per petitorio, tacite renunciat privilegio, ne possit super petitorio
 cognosci etiam per uiam exceptionis, in conf. 44. nu. 23. 145
 3 Ad possessorium fit reuertatur agens petitorio, illo suspensio, uel est contra,
 an, & quando dicatur sibi contrarius, & quando admittatur, & quan-
 do non, ibid. nu. 25. 145
 3 Possessorium cum petitorio etiam post latam sententiam potest cumula-
 ri, quando per rescriptu superioris id est concessu, in cõl. 73. n. 5. 241
 Et an in causa appellations cumulari possit, ibid. nu. 6. 11. 12. & 16.
 Et an post conclusum in causa, & post sententiam in petitorio latam,
 ibid. nu. 7. 9. & 17. 145
 3 Possessorium cum petitorio in causis beneficialis ad sedem apostoli-
 cam per appellationem ad Papam deuoluus potest cumulari, secus si
 ad alios inferiores est appellatum, in conf. 78. nu. 12. 253
 3 Super possessorio, quod in causa appellations interpositu super causa
 petitorii cumulatetur cum petitorio, iudex illius appellations, si est
 inferior papa, & princeps, nõ est idoneus iudex, in conf. 74. nu. 13. 241
 3 Possessorium posse cum petitorio ex iusta causa cumulari etiam post cõ-
 clusum in causa, & post sententiam latam, quomodo fit uerum, & quæ
 fit iusta causa huius cumulationis, ibid. nu. 17. 242
 Et an iusta causa huius cumulationis sit fauor pupillorum, ibid. n. 18.
 3 Possessorium petitorium in causa appellations cum petitorio in prima in-
 stantia causæ beneficialis intentato cumulari, in conf. 44. nu. 17. 144
 3 Possessorii, & petitorii cumulatio ex parte agentis, & eiusdem personæ
 admittitur, quando sibi inuicem non aduerfantur, ibid. nu. 21. 145
 3 Possessorium, & petitorium possunt simul ab initio, & ex post facto cu-
 mulari, in conf. 44. nu. 28. 145
 Et posse cumulari in iura beneficiis an sit speciale, ibid. nu. 30. ead.
 Videas etiam in uerb. petitorium. 145
 3 Possessorium, & petitorium simul fuisse intentatum ex quibus uerbis in-
 feratur, in conf. 48. num. 1. pag. 156, & in conf. 63. nu. 4. 221
 3 Et quando simul super utroque processum dicat, in conf. 63. nu. 4. ead.
 3 Possessorii meri, & petitorii cumulatio quando decur, & quando nõ, in
 conf. 68. nu. 3. & 5. 233
 3 Possessoriu est accessoriu petitorii, cuiusq; naturam sapit, quando ambo
 simul intentantur, in conf. 210. nu. 7. 333, & in conf. 52. nu. 8. 170
 3 Possessorium, & petitorium simul unica sententia terminanda quomo-
 do debeant terminari, & in exsecutione quæ sententia præualeat, in
 conf. xliii. nu. 31. 225
 3 Et super illis simul intentatis quomodo sententia ualide a iudice ferri
 debeat, in conf. 48. num. 7. 157
 3 Et quãdo super illis simul, & femel pronũciari possit, in cõl. 34. nu. 9. 155
 1 Possessorium summarium, & extraordinarium, & quomodo modis pecu-
 niari ordinati, & plenari præparatorium dicitur, quando iudex sub pec-
 na mandat aliquid, ne alium in sua possessione, uel quasi turbet, & mo-
 lester, in conf. xi. nu. 1. 41
 Et ad quem finem fiat iste processus, & hoc iudicium, & quid in eo agen-
 dum, ibid. num. 2. 41
 3 Et in quo differat a iudicio postea faciendũ super petitorio, uel super
 plenario possessorio, ibid. nu. 3. 41
 2 Possessoria merè dicuntur remedium 1. fin. C. de edic. diui adr. toll. &
 statuti trãferentis iure potẽ possessionem in heredes abque alia ap-
 prehensione, in conhl. 1. nu. 28. 15
 3 In possessorio summaris finis 1. fin. C. de edic. diui adr. tol. quæ proba-
 tiones sufficiant, in conf. xliii. nu. 47. 140
 In eo appellari non potest, ibid. nu. 50. 140
 3 Possessorium merum quod dicatur, in conf. cxi. num. 3. 327

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 3 Possessorium merum semper dicitur interdictum unde ui, quod heredi etiam competit, nec ex eo dicitur mixtum, quod is se heredem esse probare debeat, ibid. nu. 4. 327
- Idem est in interdicto uti possidetis, quando rituli, & proprietatis probationem exposcit ibid. nu. 5. 328
- 3 Possessorium merum semper est interdictum quorum bonorum, & quorum legatorum, nec dicitur mixtum, etiam si illo agens se heredem esse probare debeat, in consil. xxi. nu. 6. 327
- Et quare, ibid. nu. 8. 328
- 3 Possessorium mixtum quomodo intelligatur quoad effectum, ut a sententia super eo lata possit appellari, in consil. cx. nu. 38. 326
- 3 Possessorium merum non dici mixtum ex eo, quod quis ut heres illo agat, & se heredem esse probet, in consilio cxi. nu. 4. 327
- Et quare, ibid. nu. 8. 328
- 3 Possessorium quando dicatur mixtum, & appellari possit ex eo, quod agens necesse habet probare se heredem, in consil. lxi. nu. 15. 328
- 3 Possessoria quando dicantur esse mixta cum petitorio quoad effectum, ut in eis possit appellari, in consil. lxi. nu. 10. 170
- 2 Possessorio adipiscenda, & non recuperanda agitur ad possessionem, quae ex iuris dispositione ipso iure acquiritur, in consil. lxi. nu. 25. 247
- 2 Possessorium adipiscenda, & recuperanda ad eandem rem simul non competunt, ibid. nu. 26. 139
- 3 Possessorium adipiscenda quomodo habeat effectum restitutionis, sicut possessorium recuperanda, in consil. 43. nu. 29. 139
- 3 In possessorio retinenda libello, ac iudicio uerba spoliare, & spoliatus quomodo sumi debeat, ut libellus sublineat, in consil. 43. n. 30. cad.
- 3 Possessorium quando adipiscenda, & quando restituenda detur pro qua si possessione percipiendi aliquid annuum, ibid. nu. 34. 139
- 3 Possessorio adipiscenda dominus contra subditos sibi ad aliquid annuum praestandum ex obligatione personali obligatos agere potest, ibid. nu. 35. 139
- 3 Possessorium adipiscenda solum ex qua facti narratione dicatur restitui, etiam si agens dixerit se spoliatum, ibid. nu. 36. cad.
- 3 Possessorium aliquod est etiam ex eodem facto, & inter eandem personas resultans, quod habet naturam tam adipiscenda, quam recuperanda, ibid. nu. 37. 139
- 3 Possessorium adipiscenda solum resultat ex possessione, quae de defuncto in heredem ex statuto continuatur, in consil. 43. nu. 38. 139
- 3 Possessorium adipiscenda quorum bonorum est merum possessorium, & summarium, ibid. nu. 45. 140
- Et in eo quae probationes sufficiant, ibid. nu. 46. 140
- 3 Possessorii meti adipiscenda, uel recuperanda causa est summaria, & modici praedicti, ideoque dicitur momentanea, nec ex eo, quod a sententia in ea lata nequeat appellari, quodque in pari causa potior sit conditio possidentis, contrarium inferatur, in consil. 43. n. 48. 11. & 51. 140
- 3 Possessorio adipiscenda non agit spoliatus, sed restituenda, & reintegranda, ibid. nu. 24. 138
- 3 Possessorium adipiscenda, & possessorium restituenda in origine aduersantur, & ex eodem facto quis tanquam spoliatus utroque agere non potest, in consil. 43. nu. 26. cad.
- Contra, ibid. nu. 37. 139
- 3 Possessorium adipiscenda, & petitorium possunt simul ab eodem in eodem libello cumulari, & processus super utroque factus, & sententia lata ualent, in consil. 48. nu. 6. 157
- 3 Possessorium adipiscenda quorum bonorum competit, quando defunctus usque ad eius mortem possedit, & statim post illius mortem possessio fuit ab alio occupata, & inuasa, in consil. lxi. nu. 10. 217
- In eo peti etiam potest, possessionem restitui, & reintegrari, ibid. n. 11. 218
- 3 Possessorium etiam adipiscenda, & recuperanda non potest cum petitorio cumulari post conclusum in causa super petitorio, in consil. 78. nu. me. 8. 253
- 1 Possessorium retinenda ordinarium quidam, & pro quibus detur, & quis in eo obtineat, in consil. xi. nu. 4. 15. & 16. 41. 43
- 1 Super possessorio retinenda si ad ordinarium fuerit recursus, & coram eo agatur, non potest exequutor in literis beneficiaribus datus cognoscere de subreptione literarum, & de aliis petitorium concernentibus, in consil. 13. nu. 9. 46
- 1 Possessorium retinenda non admittit secum iudicium, & cognitionem concernentem petitorium, seu causam proprietatis, ibid.
- 1 Possessorium retinenda uti possidetis competit possidenti tantum, & in eo is solum obtinet, qui uere, & proprie possidet naturaliter, & ciuiler, uel naturaliter tantum, & non is, qui alieno nomine est in possessione, in consil. 56. nu. 38. 206
- Nec competit usufructuario in possessione rei nomine proprietarii existenti, ibid. nu. 39.
- 1 In possessorio retinenda possessio, uel quasi debet iustificari per eum, qui iuris communis praesumptionem contra se habet, aliis non obtinebit aduersus illum, qui ius commune pro se habet, in consil. 20. nu. me. 12. 65
- 1 In possessorio retinenda debet iniuste possidens obtinere, dummodo clari, uel precario ab aduersario non possideat, in consil. 102. n. 53. 416
- 3 Possessorio retinenda agens, qui primo egit petitorio, dicitur petitorio renunciasse, in consil. 16. nu. 14. 47
- 3 Possessorio retinenda quando agi possit ad praestationes, seu pensiones annuas, & personales, in consil. 119. nu. 6. & 9. 342
- 3 Possessorium retinenda ad quid, & cui detur, ibid. nu. 6. cad.
- Et illo agens ut obtineat, quid requiratur, ibid. nu. 8.
- 3 In possessorio retinenda regulariter, & principaliter non admittitur exceptio, & probatio domini, sed solum possessionis, in consil. 47. nu. me. 11. 151

- Et quis in eo debeat obtinere, & de possessione sua melius probet, ibid. nu. 2.
- Et quando probans etiam de possessione iniusta, & uitiosa debeat obtinere, ibid. nu. 3.
- 3 Possessorii retinenda remedium intentatur, quando utraque pars altera in sua possessione molestari dicit, in consil. 53. nu. 1. 171
- Et in eo quis debeat obtinere, ibid. nu. 2. & 7.
- 3 Possessorio retinenda, & uti possidetis quando agi dicatur, in consil. nu. 2. 171
- 3 In possessorio retinenda quomodo sit concludendum, ibid. nu. 3. 171
- Et quomodo sententia sit ferenda, ibid. nu. 10.
- 3 Possessorium retinenda, & petitorium simul ab eodem non possunt eodem libello cumulari, & processus super utroque factus, & sententia lata non ualent, in consil. 48. nu. 4.
- Etiam si nihil de hoc dictum, aut oppositum fuerit, & partes ita uiderint, ibid. nu. 5.
- 3 In possessorio mero retinenda quis debeat obtinere, in consil. 49. nu. 3. 171
- 3 In possessorio retinenda titulus quando prodest, & quando non, ibid. nu. 4. 171
- Et in eo probatio principaliter de mera possessione, & non de dominio fieri debet, in consil. 1. nu. 4.
- Et quomodo in eo de dominio agatur, & per probationem factam in possessione dicatur etiam dominium probatum, ibid. nu. 5.
- 3 In possessorio retinenda iudicio attenditur, quis tempore litis mortuus fuerit in possessione, dummodo non uideatur, ut precatio ab aduersario possederit, in consil. 70. nu. 6.
- 3 Possessorio mero, & praesertim retinenda causa super re ecclesiae praesertim seculari cognoscitur, quando reus est laicus, in consil. 49. nu. 1. 171
- 3 Possessorio retinenda super molestationibus, & inquietationibus possessionem intentatur, & quomodo in eo narretur, & concludatur, in consil. 71. nu. 9.
- 3 Possessorium retinenda datur solum possessori pro sua possessione, ibid. nu. 11.
- 3 In possessorio retinenda ad obtinendum sufficit possessio acquisita unico actu, & recenti, & dummodo sit prior, & non clandestina, ut per cana ab aduersario, licet esset iniusta, uel uitiosa, ibid. nu. 16. 171
- 3 Possessorium retinenda non potest competere illi, cui potest competere possessorium restituenda, in consil. 51. nu. 3.
- 3 Possessorium retinenda, & possessorium recuperanda non possunt eodem respectu inter easdem personas simul cumulari, & intentari, in consil. 51. nu. 2.
- 3 Possessorium retinenda, & petitorium simul cumulari non possunt, quod duo sunt, qui eandem rem eodem respectu possidere contentantur, solum super possessorio debet procedi, in consil. 75. nu. 10. 244
- Etiam si partes uellent super utroque simul procedi, ibid. nu. 13. & 15. cad. cum seq.
- Secus est in possessorio adipiscenda, & recuperanda, ibid. nu. 10. 244
- 3 Possessorium retinenda, & petitorium non possunt simul etiam peribus consentientibus cumulari, nec super utroque simul procedi, iudicari potest, in consil. 110. nu. 9. pag. 323. & in consil. 51. nu. 1. pag. 323. & in consil. 52. nu. 1.
- 3 Idem in possessorio retinenda, & possessorio reintegranda, sententia, in consil. 52. nu. 2.
- 1 In possessorio retinenda, quod uti possidetis uocatur, emphyteuticis, siue naturalis possessionis aduersus dominum locatorem, contra dominum, & locatorem respectu suae ciuilis possessionis aduersus emphyteutam obtinere debet, pronunciant dumque est, ut possessoria possideatis, in consil. 117. nu. 2.
- Reliqua uideas etiam in uerb. interdictum.
- 1 Possessorium restitutorium, seu recuperanda inter alia sua etiam per supponit agentem non possidere, in consil. 12. nu. 21.
- 1 In possessorio recuperanda possessio, uel quasi debet iustificari per eum, qui iuris communis praesumptionem contra se habet, aliis non obtinebit aduersus illum, qui ius commune pro se habet, in consil. 20. nu. me. 12. 65
- 1 Possessorium restituenda, seu recuperanda non datur illi, qui in suo etiam mediato a possessione cecidit, quamuis etiam committentem cum titulo, & bona fide detur, in consil. 65. nu. 158. 171
- 2 Et cui, & ad quid detur, in consil. 61. nu. 24.
- 2 Possessorium recuperanda non competit ex statuto transferebat re possessionem abique apprehensione, in consil. 1. nu. 86. 171
- 3 Possessorium recuperanda tantum ex qua facti narratione dicatur, in consil. 43. nu. 36.
- 3 Possessorio restituenda quando agi possit ad praestationes, seu pensiones annuas, & personales, in consil. 119. nu. 6. & 9.
- 3 Possessorio restituenda agens non obtinet, nisi probet se ante mortem fuisse sua possessione, uel quasi spoliatus, ac priuatum, in consil. 119. nu. 11.
- 3 Possessorio interdicto ad possessionem recuperandam agere possit, qui prius rei uendicatione egit, huic renuncians, in consil. 48. nu. me. 17. 171
- 3 Possessorium restituenda datur ei, & spoliato sua possessione, qui illi, qui nunquam possedit, in consil. 42. nu. 30.
- Et non datur contra illum, qui iuste, & iuris auctoritate rem ingressus fuit, ibid. nu. 33.
- 3 Possessorium recuperanda datur spoliatis, in consil. 43. nu. 11. 171
- 3 In possessorio recuperanda praesertim contra denegantes petitionem quid a spoliato agente sit probandum, ibid. nu. 12.
- 3 Possessorio restituenda, & possessorio adipiscenda in origine aduersus, & ex eodem facto quis tanquam spoliatus utroque agere non potest, in consil. 47. nu. me. 11. 151

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

possident, non datur restitutor ex privilegio principis etiam ab bona quibus ob delictum fuerat priuatus, in consil. 60. nu. 20.
1. Polseisiorum restituenda, seu reintegranda an datur propter possessionem factam, & continuatam in herede, & quod polseisiorum datur, in consil. 111. nu. 7. & 16.
2. In polseisio maxime reintegranda non potest opponi exceptio concernens causam proprietatis, & petitorij, in consil. 62. nu. 22.
3. In polseisio restitutorio reintegranda, & l. fin. C. unde ui conuentus etiam ad fructus tenetur, & quomodo, in consil. 61. nu. 30.
4. In polseisio restitutorio ueniunt fructus non solum percepti, sed etiam percipiendi, & quomodo, in consil. 63. nu. 16.
5. In polseisio recuperanda non attenditur possessio antiquior, sed in sua possessione recenti, & noua etiam prado, & uiolentus polseisor citandus, in consil. 63. nu. 27.
Et quomodo, & cui polseisio antiquior proferat, ibid. nu. 20.
6. Polseisio recuperanda agens quando ex defectu notorio proprietatis excludatur, ibid. nu. 29.
7. Polseisiorum reintegranda dicitur merum polseisiorum, in consil. cxi. numc. 11.
Et in eo de iure ciuili appellari non potest, ibid. nu. 12.
8. Polseisiorum restituenda, seu reintegranda, & petitorium simul esse intentatum, quomodo cognoscatur, in consil. lii. nu. 5.
9. In polseisio restituenda, seu reintegranda quomodo concludatur, ibi.
10. Polseisio recuperanda agi potest ad restitutionem, & condemnationem damnum contra eum, qui spoliatur, uel cuius mandato spoliatio iuris praesumptione facta censetur, in consil. 147. nu. 18.
11. In polseisio restituenda competenti spoliato de facto locum non habet exceptio, dolo facis, in consil. cxlii. nu. 34.
12. Polseisiorum restituenda, & reintegranda possessionis simul cum petitorio potest ex parte agentis cumulari, in consil. cxii. nu. 2.
13. Polseisiorum restituenda, & reintegranda non competit iis, qui facto, & culpa sua fuerant eiectioni, in consil. cxii. nu. 14.
Nec eiectioni iudicialiter ipsi citatis, monitis, & auditis, ibid. nu. 15.
Nec emphyteota, aut colonus ad longum tempus, qui ob non solutionem canonis, uel pensionis fuit eiectioni, ibid. nu. 19.
14. Polseisio recuperanda agenti non obstat titulus etiam cum bona fide, & multo minus cum mala fide, in consil. lxxiii. nu. 1. p. 240. & in consil. 74. nu. 1.
15. Polseisiorum recuperanda datur etiam contra possidentem cum titulo iusto, & cum bona fide, & multo magis cum mala fide, in consil. 74. nu. 1.
16. Polseisiorum recuperanda non potest cum petitorio cumulari post conclusionem in causa super petitorio, in consil. 78. nu. 8.
17. Polseisio recuperanda agens ut excludatur, an teneat nulla, si iam lite mora super reintegratione possessionis confirmari petatur, sit confirmanda, in consil. lxxi. nu. 3.
18. Et illud quando datur eiectioni a sua possessione facto iudicis sine iusta causa, iurisque ordine non seruato, & quando non, ibid. nu. 11. & 13. & 23.
19. Polseisiorum recuperanda non datur illi, qui facto suo a possessione cecidit, in consil. lxxi. nu. 14.
Nec ad possessionem rei emphyteoticae, a qua agens ob non solum canonem cecidit, contra illum, qui postea ob dictam caducitatem fuit inuectus, ibid.
20. Polseisiorum restitutorum c. saepe de restit. spoliatur, quando, & contra quem datur, & quid in eo sit probandum, & quomodo ab interdicto unde ui differat, in consil. lvi. nu. 34.
21. Polseisiorum omne quo tempore tollatur, in consil. lxi. nu. 20.
22. Polseisiorum, eiusque sententia suspenditur per appellationem, cui per iudicem a quo fuit delatum, in consil. cx. nu. 5.
A sententia lata super polseisio an, & quando appellatur, & quando non, uideas in uerbo appellare, & appellatio.
23. Polseisio remedio legis non inuenio, nec tradito pro possessione siue adipiscenda, siue recuperanda, quo remedio sit agendum, in consilio xliiii. nu. 5.
24. Polseisiorum subsidiarum actionis in factum generalissimae quando datur, ibid. nu. 6.
25. Polseisio agi potest ad praestationes, seu pensiones annuas, & personales, demonstratur, in consil. 119. nu. 5.
26. Polseisio agi non potest pro praestationibus annuis, & obligationibus personalibus de soluendo annuatim certam pensionem, in consil. 72. nu. 5.
Et quomodo hoc intelligatur, ibid. nu. 6.
2. POSTERORVM, & filiorum diuersa est significatio, in consilio 176. numc. 71.
1. Posterorum appellatio continet descendentes per masculum, non per feminam, in consil. 96. nu. 12.
Et quando hoc uerum sit, & quando descendentes per feminam comprehendat, ibid. nu. 13.
1. Pro posteris concessio facta non comprehendit natos ex femina, in consil. xvi. nu. 3. & 13. ubi declaratur, p. 404. cum seq.
2. De posteris, & generatione aut, uel proauis in ultimis voluntatibus dicitur esse nepotes ex filia, seu pro nepotes ex nepre, secus in concessione immunitatis, honoris, uel dignitatis, in consil. 77. nu. 12.
3. De posteris non dicuntur bastardi, & spurii, & minus nepotes, & descendentes ex illis etiam legitimi, in consil. 176. nu. 65.
4. Posterorum nomine uocatis pluribus ab fideicommissum, proximitas respectu cuius sit attendenda, & de quibus posteris sit intelligendum ibid. nu. 67.
2. POSTERITATIS fauore magis attenditur mens testatoris, quam uerbis, in consil. 71. nu. 3.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 2 POSTHUMVS propriè, & impropriè quis sit, in consil. xi. nu. 15. 48
- 2 Posthumus dicitur nepos ex filio natus tempore testamenti, quado per mortem filii suus hæres aucto testatori efficitur, ibid. nu. 2. 47
- Sed impropriè, ibid. nu. 15. 48
- 2 Posthumi dicuntur filii nati post testamentum patrum etiam ex secundo matrimonio, in consil. 18. nu. 1. 70
- 2 Posthumi non continentur appellatione filiorum etiam in materia favorabili, nisi de mente testatoris euidenter constaret, in consil. xviii. nume. 23. 68
- 2 Posthumi institutio comprehendit illum, quem testator ignorabat, aut mortuum credebatur, secus est in institutione, aut exheredatione filiorum, & quare, ibid. nu. 24. 70
- 2 Ad posthumum certum si testator in institutione filiorum nasciturus se restringat, qui comprehendatur, in consil. 18. nu. 2. 70
- 2 Posthumus hodie necessario institui, non autem exheredari debet, in consil. 17. nu. 17. 67
- 2 Posthumi prouiso, & instituto à grauius infirmo, qui se ex illo morbo mortuum credebatur, in certo casu facta ad alium non extenditur, & quilibet posthumus institutus dicitur, ibid. nu. 16. ead.
- 2 Posthumi, aut ventris institutio non differt, & utraque, quicquid filiorum nati fuerit, comprehendit, in consil. xvii. nu. 13. 66
- 2 Posthumi pluribus tam masculis, quam feminis à testatore institutis, omnis ex quacunque etiam uxore nasciturus comprehenditur, ibi. n. 10. ead.
- Idem, si testator uerbis suis tempus inducantibus usus fuerit, ibi. n. 12. ead.
- 2 Posthumi institutio omnem ex quacunque uxore natum posthumum comprehendit, nisi ad certum ex tali uxore nasciturum specialis ratio fiat, ibid. nu. 1. ead.
- Item, nisi testator tempore facti testamenti sciisset uxorem pregnantem, ibid. nu. 2. ead.
- Ex nisi instituisse, dicendo, uentrum uxoris meæ, quæ prægnans est, uel illum, qui in uentre uxoris meæ est, ibid. nu. 3. ead.
- Idem, nisi graui morbo laborans uentrem uxoris suæ instituisse, ibid. nume. 7. ead.
- Quæ omnia declarantur, ibid. nu. 19. 67
- Et contrarium uidetur, ibid. nu. 16. & 20. ead.
- 2 Posthumus in certo casu institutus extra illum nascendo censetur præteritus, rumpique testamentum, in consil. xvii. nu. 8. 66
- 2 In casu plurium posthumorum nasciturorum substitutio facta locum non habet, si unus tantum natus sit, in consil. xvii. nu. 9. 66
- 2 Posthumus si ignoranter fuit in testamento præteritus, & alius filius institutus, & appositus fuit clausula codicillaris, quid ea clausula operetur, in consil. 12. nu. 1. 52
- Reliqua de hoc uidetur plenius in uerb. codicillaris clausula. ead.
- 2 Posthumi natiuitate magis testamentum, quam donatio annullatur, uel saltem pariter, in consil. 63. nu. 26. 215
- 3 POTENTES, & nobiles simpliciter inter se differunt, & potentes quidē omnes possunt dici nobiles, sed non è cōuerso, in consil. 22. nu. 16. 77
- 2 Potentior, & proximior causa, atque interpretatio semper est attendenda in consil. xvii. nu. 21. ead.
- 3 POTENTIA, & nobilitas ad diuersa referuntur, & ad quæ, in consil. 22. nume. 17. 77
- 1 Potentia est principium cuiuscunque effectus, sine qua uoluntas operari non potest, in consil. 76. nu. 30. 320
- 1 Potentia, uoluntas, & modus in perfectione cuiuslibet actionis concurrere debent, ibid. nu. 26. ead.
- Potentia causa, uidetur in uerb. causa. ead.
- 1 POTESTAS propriè dicitur legitime posse, in consil. 76. nu. 28. 320
- 1 In potestate, ac uoluntate effectus omnis consistit, ibid. nu. 27. ead.
- 1 Potestas, & iurisdictio pluribus siue ordinariis, siue delegatis alternatiue concessa, & iurisdictio pluribus siue ordinariis, & accumulatiue concessa, & in ea locus est præuentioni, non attento, quis primo sit nominatus, & absque eo, quod de alterius impedimento constet, in consil. 12. nu. 43. 78
- 2 In potestate alicui concessa rectè non arguitur à maioriore rationis, nec ex tacita mente concedentis, in consil. 12. nu. 20. 246
- 2 Potestas alicuius etiam regis, & imperatoris non extenditur extra suum territorium, in consil. clv. nu. 14. 676
- 2 Potestas, & iurisdictio à principio nulla quomodo possit postea confirmari, & conuallidari, in consil. 171. nu. 28. 737
- 2 Potestas generalis concessa inferiori non extenditur ad ea, quæ superioris principis potestati inhaerent, in consil. 176. nu. 22. 768
- 3 Potestatis, & iurisditionis concessio facta alicui à principe intelligitur cumulatiue, & non priuatiue, in consil. clvi. nu. 7. 453
- Et utroque concurrente, qui præteratur, ibid. nu. 8. ead.
- 3 Potestas expellendi, & resistendi impune si data sit, quomodo intelligatur, in consil. cxlvii. nu. 33. 432
- 3 In potestate testatoris, uel alterius non potest dici fuisse ille qui multo tempore post eius mortem natus fuit, in consil. xlvii. nu. 9. 352
- Potestatis defectus, uidetur in uerb. defectus. ead.
- De plenitudine potestatis, uidetur in uerb. plenitudo. ead.
- De potestate Papæ, uidetur in uerb. Papæ. ead.
- Potestas legitimandi, uidetur in uerb. legitimare. ead.
- 3 PRACTICA, seu praticare ad hoc, ut dicatur, requiritur actus reiteratus, in consil. 178. nu. 29. 514
- Et idem est, quod usus, & conuersatio, ac conuersari, ibid. nu. 30. ead.
- 1 Practica petendi absolutionem à iuramento ad effectum contrarietatis di principaliter contractui, in consil. l. nu. 77. 184
- 3 Practica petendi restitutionem in integrum, in consil. 12. nu. 13. 349
- 1 PRÆBENDA canonici unita censetur esse quid indiuiduū, & cōnexus cum canonica, & quid spirituale, sicut canonica indicatur, in consil. 9. nu. 2. ead.

- 1 Præbenda tantum optata, censetur etiam optata canonica, quando est annexa præbenda, ibid. nu. 3. & 6. ead.
- 1 Præbendæ optatio iuxta consuetudinem, seu statutum ecclesiæ loci, habet, quando Papa alicui etiam ad petitionem illius prouidet præbendam cum speciali clausula derogatoria dicti statuti, seu consuetudinis, in consil. x. nu. 1. & 6. ead.
- Idem si Papa præbendam uacaturam siue generaliter, siue specialiter ad petitionem alicuius sibi referuasset, ibid. nu. 1. & 5. ead.
- 1 Præbendam optandi ius cessat, quando Papa motu proprio facit gratiam super præbenda, & canonicatu uacaturis, uel quando litera derogat statuto, seu consuetudini ecclesiæ de optatione dictis, in consil. x. nu. 6. ead.
- 1 Ad præbendam, & canonicatum is a capitulo recipi non potest, qui sit, & quere non possidet, in consil. vii. nu. 8. ead.
- 1 Ad præbendam habentem annexum ordinem sacerdotalem, seu abbatum, pendente admittitur is solum, qui est in ordine sacerdotali constitutus, in consil. x. nu. 3. ead.
- 1 De præbendæ connexis idem iudicatur, quod de ipsa principali præbenda, ibid. nu. 4. ead.
- 1 Præbenda quæ sit debita illi, cui est facta prouiso de canonica numero, nec non de præbenda uacatura, in consil. xi. nu. 17. & 18. ead.
- 1 In præbenda canonicatus annexa potior dicitur ille, qui est in canonicatu potior, ibid. nu. 17. ead.
- 1 Præbendæ non possunt diuidi, in consil. lxxiii. nu. 23. ead.
- Etan id sit uerum, ibid. nu. 28. ead.
- 1 Præbendas diuidere quoad spiritualitatem est papæ, & principi ecclesiastico permittitur, in consil. lxxiii. nu. 28. ead.
- 1 Præbenda quando laicis quoque concedi possit, in consil. 84. nu. 44. ead.
- 1 PRECARIÆ contractus quando, & quis dicatur, & quid, & quando in ea dari, & concedi possit ad hoc, ut contractus ualeat, in consil. nu. 7. & 18. 377
- 1 Precariæ contractus species quot sint, & quot modis fiat, ibi. col. 2. nu. 1. ead.
- 1 Precariæ contractus, uel illi similis dicitur celebrari, quando contractus res immobilis alicui ad uendum, & fruendum, donec uideretur non ultra, & in recompensationem rei sic concessæ recipiens deinde promittit ipsi concedenti rem, uel certam quantitatem pecunie pleno iure ipsi acquirendam, & quid, & quantum hinc inde dandi concedi possit, ac debeat, ibid. nu. 8. ead.
- Et contractus, ac concessio huiusmodi etiam ab alio, quam ab ecclesiastico fieri potest, ibid. nu. 19. ead.
- 1 Precariæ contractus est etiam de iure ciuili, & in personis secularibus, cuius quous hoc nomen fuerit à iure canonico impositum, ibid. nu. 21. ead.
- 1 Precariæ, & emphyteosis pari passu ambulant, & in omnibus, & personis æquiparantur, in consil. cxvi. nu. 1. ead.
- 1 In precariæ contractui si conductor tempore conuento renouationem non petat, nolente ecclesiæ, absque spe recuperationis à iure suo est ibid. nu. 2. ead.
- Nec refert, an concessio facta fuerit ad uitam, uel ad certum tempus renouandum, uel in perpetuum cum pacto renouationis, ibid. nu. 3. ead.
- 1 Nec renouatio dicitur facit, & ex perseverantia, finito tempore, sed sed pro solemnitate scripturam requirit, ibid. nu. 7. ead.
- Et illi non dicitur satisfactum, nec caducas ex ea prouentionis uiliter remissa, si prælati ecclesiæ postea simpliciter pensiones recipientes de illarum solutione per scripturam apparet, ibid. nu. 8. ead.
- 1 PRECARIÆ contractus siue ex pacto expresso, in consil. lv. nu. 35. ead.
- 1 Precario concedi possunt ea, quæ in iure consistunt, in consil. 134. nu. 27. ead.
- 1 Precario nomine, & ad beneplacitum si facta sit concessio, non potest ea aliqua scriptura induci, nisi spatio triginta annorum, ibi. n. 37. ead.
- 1 Precarium durat, donec fuerit reuocatum per eum, qui concessit, nec per illius successorem, quando hoc actum esset, ibid. nu. 12. ead.
- 1 Precarii pactum reuocare, ac possessionem rei ingredi non potest tutor, durante prorogatione temporis ab ipso debitori ad soluentem facta, in consil. 42. nu. 35. ead.
- Quid si post iam elapsum terminum solutionis prorogatio facta sit, ibid. nu. 37. ead.
- 3 Ex precarii pacto quando possessio, & naturalis, & ciuili in eadem translati dicatur, in consil. xlii. nu. 5. & 7. ead.
- 3 Precarii simplicis pactum quandoque in creditorem, & quandoque in ipsum rogantem utranque possessionem transfert & quando, ibi. nume. 3. & 7. ead.
- 2 Ex precarii pacto in contractu donationis per notarium pro donato absentem recepto acquiritur donatario dominium directum, in consil. cxxx. nu. 70. ead.
- 1 Ex precarii pacto pro tertio absente factum non acquiritur ipsi tertio sententiæ possessio, nisi illius ratificatione sequuta, in consil. xlii. nu. 11. ead.
- 3 Precarii pactum differt à pacto constituti, & quomodo utrumque fiat, quid per utrumque transferatur, in consil. xlii. nu. 1. ead.
- Quid si utrumque pactum in eodem instrumento simul sit appositum, ibid. nu. 2. 4. 5. & 8. ead.
- 1 Precarii pacto si adiectum sit pactum constituti, quid operetur, in consil. xxi. nu. 7. & 9. ead.
- 3 Precarium si apponatur post pactum constituti quando à constituto recessum, & quando secus, in consil. 42. nu. 4. ead.
- 3 Ex precarii, & constituti pactis simul iunctis fructus rei debentur debitori tanquam possessori, ibid. nu. 9. ead.
- 3 Precarii, & constituti pacto si appositum sit etiam pactum de ingendo propria auctoritate, quid operetur, in consil. xlii. nu. 20. & 21. ead.
- 3 Precarii pacti uerba extensa secundum prouisionem ciuitatis Bononiæ ibi quacunque tamen ciuili possessione penes creditorem restant, in consil. 9. nu. 2. ead.

Index Confiliorum

integra referatur, nec non ibi, ita tamen, quodammodo liceat ex
 pedito dicti creditori dicta bona apprehendere, eorumque possessionem
 ingredi, & nancisci, declaratur, in consil. x. nu. 10. & 13. 331
 ecclesie locum illius providebitur, & concedentem præfati
 pontifici ad rempore, quod illi controuerfiam facit, in consil. 13. n. 22. 378
 bona possidere, uidelicet reliqua in uerbis possidere.
 & respectu bonorum in uerbo debitorum, in uerbo creditorum, & in uerbo hypotheca.
 præfati, uidelicet inter canonicos ratione ordinis, uel receptionis ac
 præfati in quibus consistat, in consil. 7. nu. 3. 35
 præfati inter canonicos potest dici esse quod spirituale, & ecclesiasticum
 canonicis consil. 7. nu. 1. 36
 præfati uidelicet in uerbis canonicis.
 præfati ad sequentia, ut in omnia influant, sunt potentiora, quam
 canonicis, in consil. xlii. nu. 38. 26
 præfati ex sequentibus, & contra quando declarantur, in consil.
 17. nu. 12. 29
 præfati certam significationem propriam, iurisque determinatio.
 per se habentia non restringantur, neque interpretantur per se
 in consil. 7. nu. 17. 310
 præfati uerbis, & sequentibus eque ambiguis existentibus, sequē
 præfati præcedentibus declarari debent, quam est contra, in consil.
 18. 310
 præfati uerba etiam in statutis declarant sequentia, in consil. xlii.
 493
 præfati uerba magis, quam sequentia sunt attendenda, in consilio
 xlii. nu. 4. 560
 præfati uerba directa declarare uerba sequentia quādo
 non sunt, in consil. ex. nu. 26. 569
 præfati uerba declarant subsequētia, & contra, in consil. xlii. nu.
 46. & in consil. lvi. nu. 47. 195
 præfati iudicialia ueris legis mosaice non obligant in noua
 quod non sunt a noua approbata, in consil. xlii. n. 22. & 23. 93
 præfati superioris excusat, in consil. ix. nu. 18. 212
 præfati penale superioris excusat eum, qui tenetur facere, si non fa
 cit, in consil. cx. nu. 13. 532
 præfati simpliciter factum minori de non alienando non dicitur nu
 scilicet factum fauore minoris ætatis, in consil. 22. nu. 27. 93
 præfati cum clausula, & si fensit se grauatum & ceterum per sim
 lationem comparationem reuocatur, & ad uiam iuris reductum, uim
 de simpliciter citationis habet, in consil. xix. nu. 30. 68
 præfati iudicis ab eadem causæ cognitione, & partis citatione factum
 potest dici sententia interlocutoria, ibid. nu. 31. 69
 præfati iudicis, & superioris factum in ius quod ad officium suum
 certam ius causæ cognitione, & partis citatione ualet, in consil.
 18. nu. 4. 418
 præfati, ne quis accedat ad possessionem, nec alium moleste, nec
 quando, quomodo, & ad quem effectum ius causæ cognitione
 potest inchoari, & quomodo in hoc iudicio procedatur, &
 quod eo sit in possessione manducandus, in consil. xli. nu. 5. 7. & 8.
 409 cum seq.
 præfati in precibus, & scriptis assertio, & affirmatio idem, quod con
 sensus operatur, & contra ipsum precantem probat, in consil. xlii.
 407
 præfati uerbum præfati, & uerba præfati omnibus iuris remediis
 sunt importent, in consil. cxxx. nu. 2. 615
 præfati facta sunt talia, qualia subiecta demonstrat, consil. 143. n. 8. 637
 præfati hæc uerba, & similia restringunt dispositionem ad casum
 ipsum expresse cum omnibus suis qualitatibus, in consil. xlii. n. 13. 280
 præfati repetituria rerum tantum præcedentium cum suis qualitatibus,
 in consil. cxxii. nu. 7. 370
 præfati omnia, hæc uerba ad omnia præcedentia etiam remota referunt
 consil. cxxi. nu. 1. 539
 præfati tributaria potest, irrequisito fisco, uendi, & alienari, in
 consil. 12. nu. 10. 496
 præfati ubi uerborum appellatione non comprehenditur ædificium,
 quod ad habitationem non sit deputatum, in consil. cxxii. nu. 1. 578
 præfati accessoria, & connexa etiam uel seudo ueniunt, quando casum
 est concessum in feudum cum omnibus iuribus, iurisdictionibus, per
 sonis, & adiacentibus, ibidem nu. 11. ead.
 præfati, & spoliator large, & improprie dici potest, quando debitum
 alium casum nunquam ab eo possedam indebite, & iniuste derinet, &
 occupat in consil. xlii. nu. 7. 138
 præfati in ius occupat, qui proprio nomine possessionem rei alterius
 uacantem, & ad se non pertinet occupat, & usurpat, ac ut præ
 illam restituere tenetur, in consil. cxxviii. nu. 16. 363
 præfati illius de rebus mobilibus, & interesse illius, cuius rem occupa
 uit, in iure, taxatione prius per iudicem facta, ibid. n. 17.
 præfati etiam, & uiolens possessor est tuendus in sua possessione recent
 in consil. 1. nu. 27. 225
 præfati n. 5 demonstrat casum finalem, in consil. lxi. n. 10. 197
 præfati, & primordia statutorum, ac dispositionum demonstrant per
 motum finalem, & proximum, in consil. cxli. n. ume. 3. 401
 præfati extraneum proprio filio testatore uoluisse non esse præ
 cedentem, in consil. 71. nu. 1. 294
 præfati semper in succedendo coniunctus duplici uinculo, in consil.
 10. n. 2. 4. 416
 præfati inter duos partes ille, cui aliquid aditur, in consil. ex. nu.
 1. ead. 416
 præfati semper est magis dilectus minus dilectus, in consilio ex.
 ead. 416

Augustini Beroij.

1 *Præferendus quis fit in fideicommissis, in confi. 1.10. nume. 1.* 468
 2 *Præferitur quandoque ex mente testatoris coniunctio per ius accretionis de substituto, in confi. xxi. nu. 27.* 51
 1 *Præferatur quis, & fit prior in hypothecaria, si ego obligavi titio omnia bona mea, præsentia, & futura, deinde a caio fundum acquisivi, quem ipse prius poffit tamē obligationem a me Titio factam Sempronio obligaverat, Titius nescit, an Sempronius, in confi. xlvii. nu. 7.* 157
 1 *Præferendus quis fit, si prioritas date, & collationis beneficii non constet, in confi. xxi. nu. 9.* 44
 1 *Præferendus est maior minori, in confi. xxii. num. 10.* 75
 1 *Præferendus quod minor fit maiori, consuetudo, seu statum non ualeat, ibid. nu. 21.* 75
 1 *Præferendum esse alterum alteri etiam in eo, quod ipsis infolidum ex potestate ordinaria competit, non inconvincit, ibid. nu. 23.* 75
 De canonicis quis præferatur, uideas in verb. canonicus. 75
 P R A E G N A N T I A uerba, uideas in dictione uerbum. 75
 1 P R A E I U D I C A R E iuribus alteri quæsitis nolle censetur princeps in feudum, & in alium iurisdictionem transferendo, in cõsilio lxxiii. nume. 4. 311
 1 *Præiudicare principem in aliis casibus tertio uoluiffe declarat exceptio illius a sua generali dispositione facta de uno, uel pluribus casibus, in quibus noluit tertio præiudicare, in confi. lxxvi. nu. 61.* 323
 1 *Præiudicare iuribus alteri quæsitis princeps in quibus casibus possit, in confi. lxxvi. nu. 77.* 325
 1 *Præiudicare alteri quando princeps uelle dicatur, in confi. lxxvi. numero 113.* 329
 Præiudicare subditis quando princeps possit, uideas in uerbo subditus. 329
 Præiudicare iuri, & dominio alterius an, & quando princeps, seu alius per legitimacionem, uel alio modo possit, uideas in uerb. ius, in uer. dominium, & in uerb. legitimare, & legitimatio. 329
 2 *Præiudicare alteri, & ius iam quæritum tollere de plenitudine potestatis quomodo inferior possit, in confi. clxxvii. nu. 58. & 66.* 785
 1 *Præiudicet se sibi conduens rem propriam in feudum, in confi. lxxvii. num. 32.* 259
 1 *Præiudicet sibi scienter faciens, aut contrahens cum aliquo ad sui præiudicium in re se posseda, in confi. lxxvi. nume. 34.* 259
 1 *Præiudicare fratrem fratri, & iuribus suis uoluiffe non esse uerisimile, quando procedat in confi. 76. nu. 76.* 325
 2 *Præiudicari non potest dori iam date mulieri absque mulieris consensu etiam ab eo, qui dorem dedit, in confi. lxxvi. nu. 1.* 192
 2 *Præiudicare mihi abique consensu meo non potest ius, cuius prouisione, & facto aliquid ex loco mihi acquisitum, maxime ex contractu stipulationis, uel alio in quo mihi non fit penitentie, ante, quam ius fit mihi perfectè acquisitum, in confi. lxxvi. nu. 2.* 192
 Præiudicatum esse iuri alieno in dubio non debet intelligi, in confi. 68. nume. 10. 725
 1 *Præiudicatur facilius mihiificentanti in iure iam quæsitio, quam in querendo, & maxime quando nec iure uerisimilis spes esset, quod esset querendum, in confi. 1. o4. nu. 28.* 769
 1 *Præiudicari non potest iuri delato, seu acquisito ex prouidentia primi concedentis, nisi per factum primi affectoris, non autem per factum alterius ex illis, quibus ius situm esset delatum, seu acquisitum, in confi. 64. nume. 19.* 229
 1 P R A E I U D I C I V M ne alteri iniussu inferatur, magis tollendū est, con cessione esse frustratorium, in confi. 103. nu. 14. 433
 1 *Præiudicium, & damnatum alterius semper à lege tacite subintelligitur exceptum in concessione principis, in confi. 144 nu. 22. pag. 409. & in confi. clxv. nu. 56. & 7.* 418
 1 *Præiudicium tertii non inferitur ex clausula motus proprii, & ex certa scientia, nisi quatenus uerba clarè, & propriè comprehendunt, in confi. 148. nu. 10.* 434
 1 *Præiudicium iuris alteri perfectè acquisitum non fit per clausulam motus proprii, in confi. clxvi. nu. 39.* 425
 Reliqua de hoc uideas in uerb. clausula. 425
 3 *De præiudicio leui, & modico, non autem de magno intelligitur concessio principis expressa in præiudicium alterius, in consilio clxvi. nu. 19.* 422
 3 *Et quando etiam paruum, & modicum comprehendatur, in confi. 136. nu. 16.* 382
 Reliqua de hoc uideas in uerbo concessio, & in uerbo priuilegium. 382
 1 *Præiudicii appellacione quando etiam lucri amissio continetur, in confi. 144. nu. 27. 28. & 29.* 419
 Videas etiam in uerb. damnatum. 419
 3 *De præiudicio magno si tractetur, titulus non præsumitur ex diuturnitate temporis, in confi. 48. nu. 21.* 159
 1 *Præiudicium alterius tollit præsumptionem, quod ex diuturnitate temporis interuenisse præsumatur solemnitas, & auctoritas, sine cõsensu superioris, uel alterius pro solemnitate requisitus, in confi. v. nu. 17. & 18.* 26
 1 *In præiudicium tertii non potest à contractu recedi, nec locus est penitentie, quando occasione contractus ex legis dispositione illi tertio ius re, uel sepe acquiritur, in confi. 4. nu. 12.* 10
 Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 48. 15
 1 *In præiudicium iuris iam alteri quæsitis actus retrahendi non potest, in confi. 7. nu. 15.* 36
 1 *In præiudicium alterius nunquam trahi debet arbitrium liberum a lege datum, in confi. 33. nu. 11.* 44
 1 *De præiudicio tertii quando agitur citatio generalis de iis, quorum intererit, sufficit, & quid ea operetur, in confi. 19. nu. 38.* 63

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Cum praiudicio alterius quisque potest onus, & conditionem rei suae in alium transferre, & apponere, in consil. 73. nu. 33. 307
- De clausula circa praiudicium, & sine, uel absque praiudicio, uideas in uerb. clausula. 390
- 1 Praiudiciale esse dispositionem, uel postea talem effici, parificatur, quoad effectum, ut illi non sit standum, in consil. 138. nu. 6. 389
- Et an id sit uerum, ibid. nu. 17. & 18. 390
- 1 PRAELATVS ab initio inuentarium de omnibus rebus ecclesiae facere debet, in consil. cxvi. nu. 14. 178
- 1 Praelatus, in quo totum ius residet, mandatum habet à iure cum libera, & generali administratione rerum ecclesiae, ibid. nu. 9. 177
- 1 Praelatus censetur usufructuarius, in consil. cxxviii. nu. 2. 525
- Et quando, ibid. nu. 7. 525
- 1 Praelatus in morte, immo cum incipit infirmari, comparatur usurario, in consil. 138. nu. 7. 525
- 1 Praelati, & administratoris legitimi ecclesiae, locique religiosi onus est onus publicum, in consil. 8. nu. 15. 20
- 1 Praelatus esse dicitur minister, seu custos fratrum minorum, & provincialis, seu vicarius generalis fratrum regularium, in consil. xci. nu. me. 9. 381
- 1 Praelato obedientiam, & reuerentiam subditi praelati tenentur, nulla temporis praescriptione obstante, in consil. xxv. nu. 2. 83
- 1 Praelatus expensas necessarias, & utiles, non autem uoluntarias, seu uoluptuarias facere debet, alias de suo facere censetur, in consil. 3. nu. 16. 12
- 1 Praelati, & milites caelestis militiae non tenentur ultra uires suae ecclesiae de suo soluere, sed solum de fructibus, & bonis ecclesiae, in consil. xvii. nu. 14. 54
- 1 Praelatus ecclesiae maioris si eximat ecclesiam inferiorem cum reservatione certa pensionis facta persona, & non loco, exemptio illa non ualeat, in consil. 18. nu. 8. 57
- 1 Praelatus minus legitimus contrahendo ecclesiae non praiudicat, in consil. lxi. nu. 19. 217
- 1 Nec potest sine causa cedere liti, & causae, in consil. 187. nu. 63. 703
- 1 Praelatus si contra utilitatem ecclesiae cum iuramento contrahat, contractus potest, non obstante iuramento, nomine ecclesiae infirmari, sed non nomine praelati, in consil. lxi. nu. 2. 191
- 1 Praelatus, qui alienauit, seu concessit rem ecclesiae etiam cum forma, & solemnitate requisita, sed non in casu licito, nec ex causa iusta à iure permissa, potest uendicando bona alienata, seu concessa reuocare alienationem, seu concessionem, etiam si iurasset non contrahere, in consil. lxxviii. nu. 11. 367
- Et eam ualde quidem factam, sed cum damno ecclesiae enormi, & enormissimo, potest per restitutionem in integrum rescindere, ibid. nu. 12. 367
- 1 Praelatus nullo iuramento ligatur in praiudicium ecclesiae, quin suo iuramento non attento, possit ad ecclesiae utilitatem, & non suam auctoritate propria, & absque metu periculi, & absolutione contrahere, in consil. xcii. nu. 5. 384
- 2 Praelatus, qui super alienatione rei ecclesiae iurauit non contrahere aliqua ratione, uel causa, quomodo possit contrahere, & quomodo non, in consil. xcii. nu. 59. 96
- 3 Praelatus, qui iurauit a se male alienata non reuocare, potest illa sua auctoritate reuocare, in consil. 18. nu. 35. 54
- 3 Praelatus non potest res ecclesiae alienare, nisi cum certa solemnitate, & in certis casibus, & aliter alienando nec dominium, nec possessionem transfert, in consil. xlviii. nu. 14. 358
- 3 Praelatus dissipando, & dilapidando bona ecclesiae dicitur dolo facere, & illicitum attentare, & tanquam damnosus est ab administratione ecclesiae remouendus, in consil. cxviii. nu. 11. 339
- 3 Et male bona ecclesiae administrans, illaque occupans dicitur praeceptor, & spoliator, quamuis per uim expulsum possessionem illorum non occupauerit, in consil. xliii. nu. 28. 133
- 3 Praelatus quando sine episcopo possit super rebus suae ecclesiae transigere, in consil. vii. nu. 24. 16
- 3 Praelati pactum, & tacita renuntiatio etiam multum grauis praiudicat ecclesiae, quado sic fieret reditus ad ius commune, in consil. 7. nu. 22. ead.
- 1 Praelatus in contractu, quem sibi de re ecclesiae facere permittimus est, potest pro obseruatione conuentorum bona ecclesiae etiam specialiter obligare, in consil. 135. nu. 12. 521
- 1 Praelatus non dicitur dominus feudi, sed procurator, ecclesiae, n. dominus est, in consil. lxxx. nu. 6. 344
- 1 Praelatus ecclesiae non potest transigere, quando per transactionem nihil consequitur, in consil. cxxxvii. nu. 56. 702
- Et habens facultatem transigendi non potest transigere, nisi in utilitate ecclesiae, ibid. nu. 58. 702
- 1 Praelatus bona ecclesiae consanguineis suis in emphyteosim perpetuam concedere, seu illis aliter aliter alienare non potest, in consil. 122. nu. 19. 491
- Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 20. 492
- Et concessionem factam tanquam in fraudem ecclesiae factam sunt ipso iure nullae, ibid. 492
- 2 Praelatus de bonis ecclesiae solum quid minimum, non autem magnum donare potest, in consil. 130. nu. 46. 593
- Et quare, ibid. nu. 55. 594
- 1 Praelatus potest pro remuneratione beneficiorum donare, in consil. lxi. nu. 23. 217
- 1 Praelatus ecclesiae successorem habet, qui contractui praedecessoris stare tenetur, in consil. 26. nu. 21. 87
- 1 Praelatus succedens in ecclesia non tenetur stare colono, cui praedecessorem ad longum tempus locauit, in consil. 83. nu. 8. 351
- 1 Praelati successores non tenentur stare contractui praedecessorum in iis,

- quae contra utilitatem ecclesiae sunt facta, in consil. ciii. nu. 3. 404
- 1 Praelati, seu clerici successores an ligentur pacto, siue conditione iurata inter praelatos, & clericos ex una, & ciues aliquos loci ex altera, quod praelati, linea finita, teneantur emphyteosim concedere haeredibus, & illis quibus ab emphyteosis concessa fuisset, in consil. ciii. nu. 3. 404
- 1 Praelato relicto cui, & cuius contemplatione relicto dicatur, in consil. xxvi. nu. 20. 17
- 1 Praelatus non potest pensionem augere, nec laesionem ecclesiae allegare, & locationi perpetuo, donec pensio soluitur, stare tenetur, quando res sterilis ecclesiae fuit in emphyteosim etiam perpetuam concessa, & ea posita opera, & labore conductoris fertilis effecta fuit, in consil. 83. nu. 13. 17
- 1 Praelati proprii consensus solus quando in alienatione rei ecclesiae faciat, in consil. 83. nu. 22. 17
- 1 Praelatus agens nomine ecclesiae si est in quasi possessione praelatus, non repellitur exceptione, quod non sit praelatus, in consil. 83. nu. 22. 17
- 1 Praelatus, & rector ecclesiae dotem promissam, uel eius augmentum non exigendo ecclesiae tenetur, in consil. iiii. nu. 4. 4
- 1 Praelatus ecclesiae finita emphyteosi, pensiones ab haerede ultimi emphyteotae simpliciter, ac etiam licenter recipiens an ecclesiae & sibi adquisito potuerit praiudicare, in consil. cii. nu. 57. 439
- 1 Praelatus quis, & quando recipiendo canonem non praiudicat ecclesiae iure caducitatis quaesito, in consil. cxvi. nu. 9. 407
- 1 Praelatus solus quando remittendo ius quaesito ecclesiae possit praiudicare, & quando non, ibid. 407
- 1 Praelatus ecclesiae collegiatae simpliciter recipiendo canonem & emphyteosim non praiudicat ecclesiae, cuius ex non solutione canonis erat acquisitum, in consil. cxi. nu. 19. 405
- 1 Praelatus ecclesiae habentis capitulum solus caducitatem remittendi potest, in consil. cxiii. nu. 21. 404
- 1 Praelato licet propria auctoritate rem emphyteoticam ingredi, apprehendere, alterique concedere, absque eo, quod prius super iurisdictione sententia declaratoria lata fuerit, si emphyteota res emphyteoticas, uel eorum partem alienauerit, stante pacto, quod non liceat auctore rem uendere, & alienare, ibid. nu. 5. 404
- Et tunc praelatus non potest caducitatem remittere, nec licentiam mandandi date, neque alienationes factas confirmare, ibid. nu. 7. 404
- 1 Praelatus si post alienationem ab emphyteota factam confirmationem, centiam alienandi dedisset, illa confirmatio quoad ius ecclesiae confirmationem quaesitum ipsi non praiudicat, ibid. nu. 11. 404
- 1 Praelatus potest quidem in querendis, sed non in iam acquisitis ecclesiae praiudicare, ibid. nu. 9. pag. 450. & in consil. 109. nu. 31. 403
- 2 Praelatus habens industriam ad acquirendum, & bona pariternum, & ecclesiastica, si quid acquirat, quomodo illud sit inter haeredes praelati, & ecclesiam diuidendum, in consil. 7. nu. 1. 403
- Et ex quibus rebus acquisiuisse praesumatur, ibid. nu. 1. & 4. pag. 450. cum sequen. 403
- 2 Praelatus an, & quando de bonis intuitu ecclesiae acquisitis, uel de his, & aliis rebus possit, in consil. 178. nu. 11. 403
- 1 Post praelati, seu clerici mortem quicquid de bonis, seu redditibus ecclesiae superest, aut reperitur, cui debeat, an praelatus de illis rebus sit, in consil. 138. nu. 6. 403
- 3 Praelati falsi, & intrusi gesta, & acta quando ualeant, & quando non, in consil. cii. nu. 11. 403
- 1 Praelati, & legitimi administratoris bonorum ecclesiae iuramentum deas in uerb. iuramentum. 403
- 1 De praelato ad tutorem arguitur, in consil. 61. nu. 22. 403
- Reliqua de his omnibus uideas etiam in uerb. rector, & 1 uerbis ceteris. 403
- 2 PRAELATA aliquo respectu de portione haereditatis ipsius gigni in immediatè esse dicuntur, in consil. 79. nu. 19. 403
- 2 Ea non comprehenduntur appellatione haereditatis in substitutione consil. 81. nu. 14. 403
- Quandoque tamen de haereditate dicuntur, & in restitutionem haereditatis facti de haereditate ueniunt, ibid. nu. 37. 403
- 2 Et quando ueniunt in restitutionem fideicommissi, in consilio 79. nu. 19. 403
- 2 Praelegata in fideicommissum, quo quis de restituendo portionem fuit grauat, non ueniunt in consil. 79. nu. 11. 403
- 2 Nec comprehenduntur in fideicommissum uniuersali, quando testator ductus legatis per fideicommissum grauaui, in consilio 79. nu. 13. 403
- 2 Praelegata indistinctè comprehenduntur in fideicommissum uniuersali, quando heres grauat, seu restituit haereditatem per uerbis testatoris, in consil. 81. nu. 22. 403
- 2 Idem in fideicommissum uniuersali facto per haec uerba omnia, & singula bona in consil. ciii. nu. 23. 403
- 2 De prelegatis ad substitutionem pupillarem argumentum procedit ad fideicommissi restitutionem, in consil. 79. nu. 16. 403
- Contra, ibid. nu. 29. 403
- 2 Praelegata sui natura in legitimam computantur, in consilio 79. nu. 24. 403
- 2 Praelegatum uni ex pluribus haeredibus factum pro parte ipsius haereditatis confunditur, & pro parte cohaeredis tanquam legatum dicitur, in consil. 36. nu. 12. 403
- 3 Praelegatum factum haeredi uniuersaliter instituto quando ab ipso possit capi iure prelegati, & quando iure haereditario, in consilio 79. me. 62. 403
- 2 PRAEMIUM: Haec uerba, & similia sunt repetitiua rerum transgredientium cum suis qualitatibus, in consil. 122. nu. 7. 403
- 3 PRAE OCCUPANTIS conditio in indiuiduis, & in iurisdictionibus

Index Confiliorum

[illegible]

Augustini Beroij.

1 Præfcribitur quanto tempore iuri agendi ad legitimam, & ad illius
Supplementum, in cõl. xlv. nu. 16. pag. 169. & in cõl. 174. nu. 28. nol. 2.
2 Præfcribitur quanto tempore revocatio donationis propter fuperven-
nientiam filiorum, in conf. 174. nu. 25. 754
Et quanto tempore ius querelandi teftamentum inefficofum, feu do-
nationem inefficofam, ibid. nu. 27. & 29.
1 Præfcribi iura principis, & fuperioris quomodo poffint, in conf. 115.
nu. 36. 475
3 Præfcribi quo tempore poffint feruitutes caufam difcontinuum habentes,
in conf. 21. nu. 7. 73
3 Ad præfcribendum feruitutes reales, & iura incorporalia non requiritur
aliquis titulus, fed fola poffeffio bonæ fidei, in conf. 144. n. 85. 416
3 Ad præfcribendum mala fide defuncti non tenet hæredibus fuis, in confil.
82. nu. 5. 1 & 16. ubi declarat, pag. 262. & 263.
Et quid de iure canonico, ibid. nu. 16.
3 Ad præfcribendum contra creditorem fcientia debitoris obest ei, & hæ-
redibus huius etiam ftante loci ftatuto præfcriptionem decem annorum
contra creditorem non petentem inducente, in conf. 82. nu. 5. 462
1 Ad præfcribendum fpatio xxx. uel xl. annorum contra ius commune,
uel illius præfcriptione qualis titulus fufficiat, in cõl. 115. nu. 28. 474
1 Ad præfcribendum iura incorporalia non requiritur titulus, fed fola
bona fides fufficit, fecus eft in rebus corporalibus, in confil. cix. nu-
me. 12. 453
Et bona fides in dubio præfumitur in poffeffione diuturna, ibid. nu. 13.
3 Præfcribendi iufta caufa, & iuftus titulus ex diuifione caufatur, in conf.
191. nu. 3. 717
3 Præfcribens tempore xl. annorum nullam moleftiam pati debet, in cõf.
56. nu. 43. 186
3 Præfcribente debitore cum mala fide actionem perfonalem aduerfus
creditorem, quomodo contra eam agi poffit, in confil. 83. nu. 12. 461
1 Præfcribenti non nocet mala fides poft perfectam præfcriptionem fuper-
ueniens, in conf. cxliii. num. 31. 468
3 Præfcripta debita folui debent, & fcellator pro ex oneratione fuz con-
fciencie mander fua debita folui, in confil. xv. nu. 28. 49. & 51. ubi id
declaratur, & limitatur. 41. & 43
1 PRÆSCRIPTIO quando ex curfu temporis inducitur, & quando cõ-
fuetudo, & in quo illa inter fe differant, in conf. cxv. nu. 37. 475
3 Præfcriptio quando à ftatuto ex curfu temporis inducitur, & quomodo
modus probandi, in conf. 82. nu. 9. & 14. 263
3 Præfcriptio folum in curfu temporis eft fundata, ibid. nu. 10. ead.
3 Et in equitate iuris fundata eft, in conf. 134. nu. 21. 378
1 Præfcriptio alia contra ius, & alia fecundum ius, in confil. 114. nu. 32. 468
Ea femper eft contra ius patris, fed non contra ius commune, ibidem.
1 Eft odiofa, & non extenfibilis, in conf. 115. nu. 37. 475
1 Et folum comprehendit illa, fuper quibus exprefse, & fpecialiter facta
fuit, & non alia, in conf. 25. nu. 16. 84
2 Præfcriptionem fit ftatutum indicat, quomodo fit intelligendum, in
conf. ciii. nu. 21. 472
1 Præfcriptio femper eft contra ius, & præfumptio eft contra præfcriben-
tem, in confil. 114. nu. 11. 466
Contra ibid. nu. 32. 470
Et ibi quando id fit uerum.
3 In præfcriptione, & acquisitione rei alienæ potius ius canonicum, quam
ius ciuile debet in utroque foro attendi, in confil. 83. nu. 6. 264
3 In præfcriptionis materia cum bona, uel mala fide ftandum eft difpo-
fitioni iuris canonici in utroque foro, in confil. 82. nu. 17. 264
3 Præfcriptio legalis, & præfcriptio conuentionalis differunt, in confil.
121. nu. 9. 346
3 Præfcriptio legalis inchoata contra defunctum maiorem non finitur
contra pupillum, & minorem heredem, fed durante minori etate dor-
mit, fecus eft in præfcriptione conuentionali, ibid. nu. 8. ead.
3 Præfcriptio conuentionalis contra defunctum inchoata contra mino-
rem heredem finitur abfque fpe reftitutionis, quæ datur ratione mi-
noris etatis, & an ratione ignorantie ex claufula illa, fit quæ mihi
iufta caufa uidebitur minor aduerfus eam reftitui debeat, in conf.
121. nu. 9. & 10. & 11. pag. 345. cum feq. & in confil. 118. n. 1. uol. 1.
3 Præfcriptionis exceptio dicitur exceptio iuris finitæ, & impedit proceffum,
litisque contentationem, & ad fententiam contra reum non potest
deueniri, nifi in abfoluendo ipfum ab obferuatione iudicii, in
conf. 82. nu. 3. pag. 262. & in conf. xv. nu. 35. pag. 41. & in confil. 186.
nu. 2. uol. 1. 411
1 Præfcriptio, & priuilegium etiam quoad fpiritualia à pari procedunt,
idemque operantur, in confil. 11. nu. 7. 71
Et quando id procedat, ibid. nu. 28.
1 Quoad præfcriptionem nihil operatur concessio alicuius rei, uel iuris
in tali loco etiam per uerba generalia, & uniuerfalia facta, nifi de iure
concedentis appareat, maxime nulla certi loci traditione facta,
ibid. nu. 31. 72
1 Præfcriptio fine poffeffione non procedit, nec cum mala fide, feu poffeffione
iniufta, in confil. 21. nu. 20. & 21. pag. 70 & in conf. 83. nu. 4. uol. 3. 264
1 Et quando poffeffionem requirit, & quando non, in conf. 85. nu. 15. 84
3 Præfcriptio cum fcientia inducitur malam fidem nullo tempore fpatio
procedit, in conf. 104. nu. 20. 452
1 Præfcriptio nulla de iure canonico cum mala fide fieri potest, in confil.
114. nu. 6. 466
Immo bona fides requiritur, in confil. exci. nu. 30. 720
1 Præfcriptio contra priuatum bonam fidem requirit, & quomodo ea in
præfcribente præfumatur, in confil. 114. nu. 14. 466
3 Præfcriptio nulla cum mala fide, & fcientia rei alienæ procedit, maxime

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- xi me hodie de iure canonico, in consil. xv. nu. 23. 46
- Etiam si esset mille annorum, in consil. 78. nu. 11. 253
- 1 Præscriptio rerum ecclesiasticarum, & aduersus ecclesiam requirit bonam fidem, & iustum titulum, nec bona fides per se sufficit, in consil. 114. nume. 4. 10. 466
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 28. 468
- 1 Præscriptio non procedit sine titulo, in consil. cxv. nu. 37. 475
- 1 Et quando ea cum bona fide solum absque titulo etiam contra ecclesiam procedat, & quando etiam titulus requiratur, in consilio cxliii. nu. metro. 28. 468
- 1 Præscriptio quando titulum ex parte præscribentis requirit, in consil. 25. nu. 12. 83
- 3 In præscriptione quando requiratur iustus titulus, & quando non, in consil. 144. nu. 82. 415
- 3 Præscriptio non initiatur ex allegatione tituli inualidi, quando in ea titulus non requiritur, ibid. nu. 86. 416
- 3 Præscriptio ante lapsum temporis triginta annorum ultra bonam fidem requirit etiam iustum titulum, in consil. 78. nu. 12. 253
- 3 Ad præscriptionem actionum, & obligationum contra creditorem an mala fides, & peccatum iuxta dispositionem iuris canonici prohibet præscriptionem propter malam fidem, & conscientiam rei alienæ consideretur, in consil. 81. nu. 3. 260
- 3 Præscriptionem prohibens ius canonicum propter malam fidem, & conscientiam rei alienæ, & peccatum procedit in actionibus realibus, & in iis, quæ possideri possunt, non autem in actionibus personalibus ex cursu temporis ob negligentiam non petentis tollendis, seu præscribendis, ibid. 260
- 3 Post præscriptionem finitam scientia, & mala fides non nocet, nec præscriptionem interruptit, in consil. xix. nu. 11. 67
- 1 Præscriptio ex superuenientia scientia rei alienæ, & malæ fidei interruptitur, in consil. 14. nu. 5. 466
- Quid si post perfectam præscriptionem superuenisset, ibid. nu. 31. 468
- 3 Præscriptio ex scientia, & dispositione noua superuenienti interruptitur, in consil. xv. nu. 26. 40
- 3 Præscriptio potest interrupti, dum currit, non autem postquam est perfecta, in consil. xv. nu. 46. 42
- Et bona fide completa non interruptitur ex superuenienti mala fide, ibid. nu. 47. 42
- 3 Præscriptio nondum perfecta ex actibus difformibus interruptitur, in consil. 137. nu. 9. 384
- 1 Præscriptio, & alienationem si canon prohibeat, mala fides, & possessio iniusta non excusatur propter errorem iuris, & consensum, ac auctoritate episcopi, in consil. 21. nu. 22. 70
- 1 Præscriptio nulla contra supremam potestatem Papæ ualeat, in consil. 3. nume. 110. 110
- 1 Præscriptio nulla nisi quadragenaria aduersus ecclesiam locum habet, & statuta laicorum aliter de præscriptione loquentia non comprehendunt ecclesias, nec monasteria, in consil. 27. nu. 1. 88
- 1 Præscriptionis exceptio ut præiudicat, quid requiratur, in consil. cxc. nume. 30. 720
- 3 Præscriptio debiti quando etiam cum scientia, debitoris possit procedere, in consil. xv. nu. 43. 42
- 3 Præscriptio etiam contra ignorantes currit, ibid. nu. 44. 42
- 3 Præscriptio legitima proliis omnem actionem, & obligationem quoad totalem eius effectum tollit adeo, quod iudex ex officio potest agere, contra quos ea obstat, repellere, in consil. xv. nu. 33. 41
- 1 Præscriptio decem annorum quando, & cui noceat, in consil. cxc. nu. 29. 720
- 3 Præscriptio nulla alicuius temporis currit contra pupillos, durante pupillari ætate, in consil. 129. nu. 4. 584
- 2 Præscriptio ut obstat filia: femina ad successionem masculis deficientibus, agendi, & prius per statum exclusæ propter masculos, donec, & quousque masculi supersint, quando illi tempus currere incipiat, in consil. cli. nu. 34. 664
- 1 Præscriptio in feudis eatenus, & ad illas personas se extendit, quatenus & ad quas alienatio extenditur, in consil. lxxvii. nu. 17. 257
- 1 Præscriptio feudi, sicut alienatio, solum nocet illi, contra quem fuit præscriptum, non autem aliis in inuestitura uocatis tunc in rerum natura non existentibus, in consil. vi. nu. 40. 260
- 3 Ex præscriptione meum non potest ex alia causa meum fieri, in consilio 144. nu. 68. 414
- 1 Præscriptio etiam longissimi temporis an profit episcopo, ut solus ad reparationem, & adificationem suæ ecclesiæ de quarta reddituum suorum etiam perceptorum, & prætorum, aliis de suo proprio non teneatur, in consil. lxxv. nu. 7. 10
- 2 Præscriptionis triginta annorum, & ultra exceptio tollit omnem actionem realem, & personalem aduersus quamlibet personam, in consil. 129. nu. 1. 584
- 3 Præscriptio longi temporis non obstat fideicommissario agenti ad bona fideicommissio subiecta contra possessores etiam habentes iustum titulum, bonamque fidem, ibid. nu. 3. ead.
- 2 Præscriptio triginta annorum requiritur contra eum, qui ut hæres potest succedere, & quando illi tempus currere incipiat, in consilio cli. nume. 36. 664
- 1 In præscriptione longissimi temporis in iuribus incorporalibus maxime contra priuatos, & qui ius ecclesiæ non habet, bona fides præsumitur, in consil. cxv. nu. 32. 475
- Et maxime, quando successorum uariatio interuenit, ibid. nu. 33. ead.
- 3 Præscriptio quadragenaria cum bona fide absque titulo aduersus ecclesiam currit, & datur in rebus, quæ per ius commune non possideri prohibentur, in aliis uero possideri prohibitis requiritur etiam titulus

- in consil. cxliii. nu. 22.
- 3 Præscriptio quadragenaria, etiam concurrente scientia debitoris, & ius aduersus personalem de iure canonico datur, in consilio lxxv. nume. 9.
- 3 Præscriptio aduersus obligationem, seu actionem personalem tamen procedit solum spatio triginta annorum, in consilio xx. nu. metro. 24.
- 3 Præscriptio triginta, & quadraginta annorum procedit sine titulo, & de iure civili cum mala fide, de iure autem canonico cum bona fide, in consil. 77. nu. 6.
- 3 Præscriptio 40. annorum plenissimam parit securitatem, in consilio nume. 42.
- 3 Præscriptionis triginta, & quadraginta annorum exceptio obstat, & restitutorio c. reintegranda 3. q. 1. in consil. lvi. nu. 40.
- 3 Præscriptio 30. annorum, uel maior quando currit contra minorem, sique noceat absque spe alicuius restitutionis, & quando secus, in consil. lvi. nu. 52. & 56.
- Quid in præscriptione, quæ cepit currere cum maiore, & similiter cum maiore fuit finita, ibid. nu. 53.
- 3 Præscriptio aliqua nisi spatio 30. annorum induci non potest ex exceptione facta precario nomine, & ad beneplacitum, in consilio lxxv. nume. 17.
- 3 Præscriptio quomodo acquiritur seruitus habens causam communem, ibid. nu. 23. & 26.
- 3 Præscriptio longe possessionis acquiri non possunt loca iure publicæ, seu publicæ, in consil. 136. nu. 4.
- 3 Præscriptio eorum, quæ ad publicam utilitatem pertinent, quamvis tempore fiat, ibid. nu. 6.
- 3 Præscriptio regalium aduersus principem, & ciuitatem quo tempore fiat, in consil. 136. nu. 9.
- 3 Præscriptio aduersus exactionem vestigialium quid requiratur, in consil. 137. nu. 10.
- 3 Præscriptio actionis finium regundorum quo tempore fiat, in consil. 18. nu. 6. & 13. p. 252. & 253.
- 3 Aduersus præscriptionem minores, & ignorantes restituuntur, in consil. 15. nu. 27.
- Et quando hoc sit uerum, ibid. nu. 48.
- 3 Aduersus præscriptionem etiam 30. annorum quis in integritate restituitur ratione istæ ignorantia, in consil. 121. nu. 2.
- Secus est in præscriptione conuentionali, ibid. nu. 5.
- 3 Aduersus præscriptionem 30. annorum datur restitutio ex capite, & ratione, & an idem sit in præscriptione 21. annorum, & longioris temporis, in consil. lvi. nu. 41.
- 3 Aduersus præscriptionem longissimi temporis minor ratione restituitur, in consil. lvi. nu. 45.
- Et an aduersus præscriptionem 40. annorum, ibid. nu. 47.
- 3 Aduersus præscriptionem 30. annorum, uel maiorem, quæ in aduersum currit, & fuit finita in præsentia, non datur restitutio, in consil. lvi. nu. 54.
- Reliqua uideas in uerb. restitutio.
- 1 Præscriptio temporis immemoralis præbet iustam causam, iustumque titulum præscribendi etiam aduersus ius commune, seu illius intentionem suam de iure communi fundatam habet, in consilio nume. 13.
- 1 Præscriptio temporis immemoralis habet uim tituli, & concessio etiam in iis, in quibus ius commune relictum, in consil. 67. nu. 4.
- 1 Et per se sine alio titulo sufficit ad acquiendam libertatem, & communitatem aduersus dominum, & superiorem, illiusque iurisdictionem imperium, in consil. cxv. nu. 25.
- Idem in præscriptione cursus 30. uel 40 annorum, ibid. nu. 26.
- 1 Præscriptio temporis immemoralis est fortior præscriptione 30. annorum, in consil. cxv. nu. 27.
- Habet uim tituli, & priuilegii, ibid.
- Et procedit, quamuis præscribens contra se ius commune, uel illius presumptionem habeat, ibid.
- Et in ea bona fides præsumitur, ibid.
- 1 Et contra ius commune, uel illius præsumptionem sine aliquo procedit, in consil. cxv. nu. 29.
- Et ex ea oritur præsumptio, & probatio fortior, & potentior illa, quæ instrumentum publico inducitur, ibid. nu. 31.
- Neque tunc est ad instrumentum recurrendum, ibid. nu. 38.
- Et ex ea oritur præsumptio iuris, & de iure, ibid. nu. 31.
- 1 Præscriptio temporis immemoralis contra dominum etiam aduersus scientiam, & patientiam procedit, in consil. cxv. nu. 35.
- 1 In præscriptione temporis immemoralis non requiritur etiam iustus alio allegato, siue probatio, in consil. cxliii. nu. 29.
- 3 Præscriptio temporis immemoralis habet uim constituti, & tituli, & priuilegii, in consil. 136. nu. 7.
- Et illam probare satis est etiam in iis, quæ sine titulo haberi non possunt, ibid. nu. 8.
- Nec in ea titulum allegari oportet, ibid. nu. 10.
- De præscriptione uir, uideas in uerb. uia.
- De præscriptione actionis, uideas in uerb. actio.
- De præscriptione actionum, & obligationum facta a debitore contra debitorem, uideas in uerb. debitor.
- De statutis præscriptionem iurium, & actionum, ac debitorum statutis, uideas in uerb. statum.
- De præscriptione iurisdictionis uideas in uerb. iurisdic. tio.
- De præscriptione decimarum, uideas in uerb. decima.
- 1 Præscriptio 20. annorum, & tamen nunquam ad sui præiudicium committitur, in consil. lxxv. nu. 17.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

- admittitur, resurget ex re iudicata, in consil. 137. nu. 12. 384
- 1 Præsumptio iuris, & de iure dicitur liquidissima probatio, & contraria probationem non admittit, in consil. cxv. nu. 42. 476
- 1 Præsumptio iuris, & de iure, contra quam probatio non admittitur, inducitur ex verbis narratiis papæ, super quibus suam dispositionem fundat, in consil. lxxii. nu. 6. 300
- 2 Præsumptionem iuris & de iure contra notorium de dolo inducit defectus solemnitatis in testamento, ut si de falso teneatur, secus in aliis actibus, in consil. i. nu. 2. 17
- 1 Præsumptio iuris, & de iure standum est in foro contentioso, at in foro animæ sola veritas, & non præsumptio attenditur, in consil. lxxx. numc. 39. 138
- 2 Præsumptiones, & fictiones non recipiunt extensionem, in consil. viii. numc. 10. 40
- 2 Præsumptio non potest cum alio speciali concurrere, in consilio xvi. numero 14. 61
- 2 Præsumptio una tollit aliam, pluresque vincunt, unam in consil. 19. n. 12. pag. 76. & in consilio cxix. numc. 18. pag. 332. & in consilio clviii. numero 3. 688
- 1 Et specialis tollit generalem, in consil. cxix. nu. 18. 532
- 1 Et ultima tollit priorem, in consil. i. 58. nu. 3. 688
- 1 Præsumptio una tollitur per aliam, & magis per plures contrarias, in consil. clx. nu. 7. 603
- 1 Præsumptio clandestinæ possessionis tollitur ex titulo, in consilio lvi. numero 37. 185
- 3 Præsumptio, quod qui semel libros penes se habuit, adhuc habere præsumatur, quandoque solo iuramento tollitur, in consil. 19. nu. 22. 68
- 1 Præsumptio fortior tollit debiliorem, in consil. cxv. nu. 31. 475
- 1 Præsumptio ex publico instrumento est iuris tantum, ibid. 475
- 1 Præsumptio ex causa temporis immemoralis est fortior, & potentior, illa, quæ inducitur ex instrumento publico, in consil. cxv. nu. 31. 475
- Neque tunc est ad instrumentum recurendum, ibid. nu. 38. 475
- Ea est iuris, & de iure, ibid. nu. 31. 475
- 1 Præsumptio fraudis, & simulationis contractus, ac usuraria prauitatis est, quando conuentum est, ut conductor cum pacto retrovendendi teneatur ad omnes expensas quoruncunque instrumentorum, quæ alias communes esse deberent, in consil. clxvi. nu. 7. 622
- Idem, si esset læsio in quantitate affectus, & pensionis, ibid. nu. 8. ead.
- Idem, si essent apposta pacta insolita, & quæ sint hæc pacta insolita, in aliquibus exemplificatur, ibid. nu. 9. & in consil. 169. nu. 8. 631
- 1 Præsumptio fraudis, & simulationis contractus ex quibus oritur, in consilio clxvi. num. 10. pag. 622. & in consil. 169. nu. 5. 6. 7. 23. 24. pag. 630. cum seq.
- 1 Præsumptio fraudis, & simulationis contractus est, ubique uendens cum pacto de retrovendendo remansit in possessione rei uenditæ, in consil. 169. nu. 6. 631
- Etiam si uenditor emptoris nomine se possidere constituisse, ibidem numero 23. 633
- Et an, & quomodo hoc procedat, ibid. nu. 24. 633
- 1 Præsumptio fraudis, & simulationis contractus augetur potius quam minuitur, quando plures, & uarij contractus iniri fuerunt, in consil. clxvi. nu. 11. 622
- Reliqua de his uideas in uerb. contractus.
- 3 Præsumptio semper est pro eo, qui offendit, & occidit prouocantem, in consil. cxliiii. nu. 11. 549
- 3 Præsumptiones plures non coniunguntur ad plenam fidem faciendam, in consil. cci. nu. 24. 170
- 3 Ex præsumptionibus, & suspicionibus solis reus non potest in aliquo condemnari, in consil. cxcii. nu. 10. 546
- Præsumptio doli, læsionis, & metus, uideas in uerb. doli, in uerb. metus, & in uerb. læsio.
- Præsumptio uolentia, uideas in uerb. uolentia.
- Præsumptio fraudis, uideas in uerb. fraus.
- 2 PRÆSUMPTIVA probatio dicitur probatio dubia, in consil. 19. n. 14. 76
- 3 Præsumptiue, & per coniecturas ueniens non dicitur uenire propriè, ibid. nu. 16. 67
- 3 PRÆTERIUS esse, & contra ius esse differunt, in consil. 87. nu. 56. 279
- 2 PRÆTERITA: Hæc dictio quid importet, in consil. xc. nu. 12. 387
- 2 PRÆTERITI in testamento à patre potest filia ab eo dotata, & maritata, stante statuto, quod filia dotare, & maritare à patre nullum amplius possint habere regitum ad petitionem hereditatis tam pater nax, quam mater nax, sed sint, & esse debeant tacite, & contentæ doli-bus sibi datis, in consil. 70. nu. 8. 293
- 2 Præteriti ab auctore sine causa non potest nepos legitimatus ex filio spurio etiam uiuente, alias testamentum nullum diceret, in consil. clxiii. nu. 47. & 49. 709
- Contra, ibid. nu. 52. usque ad nu. 55.
- Reliqua uideas in uerb. nepos.
- 2 Præterita ut dici non possit filia dotata, nec tanquam præterita possit testamentum rumpere, quomodo illi sit à patre in testamento prouidendum, in consil. x. nu. 7. 45
- 3 Præterita si sit filia, cui nihil ab intestato debetur, ea contra testamentum uenire non potest, in consil. 174. nu. 2. 749
- Reliqua uideas in uerb. filia, & in uerb. præterito.
- 2 Præterita si sit mater in testamento filia, ei querela inofficiosa aduersus illud competit, in consil. xvi. nu. 1. 59
- Contra, ibid. nu. 5. 60
- Et quando detur querela, & quando non ibid. nu. 10. 61
- 2 Præterita propriissime dicitur mater, de qua in testamento filii nulla sit mentio, nulla iuxta causam, in consil. xvi. nu. 6. 60

- Et testamentum filii est ipso iure nullum ibid. nu. 7.
- Reliqua uideas in uerb. mater, & in uerb. præterito.
- 2 Præteritus nepos ex filio hærede instituto rumpit testamentum, & filius testatoris præcedat, & ideo ipse quoque est institutus, in consil. xi. nu. 1.
- Vel saltem substituendus, ibid. nu. 10. & 11.
- 2 Præteritus dicitur filius, uel nepos sub conditione casuali non potest uia institutus, uel substitutus, in consil. xi. nu. 8.
- Fallit, nisi uiuo testatore conditio illa esset purificata, ibid. nu. 17.
- Reliqua uideas in uerb. filius, & nepos, & in uerb. præterito.
- 2 Præteritus si sit pater in testamento filii, quomodo illi succedat, in consil. xvi. nu. 4.
- 2 Præteritus, seu exheredatus hodie præsumitur gratus, nisi in gradu probetur, in consil. xvi. nu. 9.
- 2 Præteritus censetur posthumus nascendo extra illum casum, in quo institutus, rumpitque testamentum, in consil. xvii. nu. 8.
- Reliqua uideas in uerb. posthumus.
- 2 PRÆTERITIO facta ab auctore materno quando pro exheredatione habeatur, in consil. x. nu. 2.
- 2 Præteritione nepotum ex filia prædefuncta sine causa facta testamentum est ipso iure nullum, ibid. nu. 1.
- 2 Præteritione filii tunc superueniens si testamentum fuit ab intestato, semper durat nullum, etiam si filius patri testatoris præcedat, in consil. x. nu. 2.
- Et quando morte filii præteritæ reconcilesca, & quando non, ibid. nu. 3.
- Sed institutionis titulo relinqui debet, ibid. nu. 6.
- 2 Præteritio matris facta à filio, siue filia habeatur, & exheredatione contra, in consil. xvi. nu. 2.
- 2 Præteritio filii facta à matre quando habeatur pro exheredatione, in consil. xvi. nu. 2.
- 2 Præteritione filia testamentum est ipso iure nullum, in consil. xvi. nu. 2.
- 2 Præteritionis ratione non potest testamentum rumpere filia exheredatæ, licet à successione propter masculos, in consil. cl. nu. 7.
- 2 Præteritio alicuius non impedit heredem scriptum in testamento minus in possessionem immittitur, in consil. xvi. nu. 37.
- 2 Ob præteritionem testamentum quoad quid dicitur nullum, ibid. nu. 37.
- 2 Ob præteritionem ascendentium ignoranter etiam, & absque causa, etiam si testamentum sit nullum legata, & fideicommissa adiacentur, quamvis forte secus sit in testamento nullo ob præteritionem, ibid. in consil. xvi. nu. 28.
- 2 Ob præteritionem etiam ignoranter factam si testamentum sit nullum, clausula codicillaris per uerba præsentis, imperfectæ, & futuræ temporis apposta conseruationem legatorum, & fideicommissorum operatur, & ut testamentum iure codicillorum ualeat, ibid. nu. 30.
- 2 In præteritione quando locum habeat distinctio, licet ne an ignoranter facta fuerit ad hoc, ut clausula codicillaris locum habeat, non, ibid. nu. 27.
- 2 Præteritione si testamentum sit ruptum, clausula codicillaris nihil operari uidetur, nec ad illius ualiditatem, in consil. xvi. nu. 28. & 29.
- Contra, ibid. nu. 19. & 26.
- 2 Præteritione liberorum si testamentum sit nullum, illud ualeat ratione codicillorum, si codicillaris clausula in eo sit apposta, in consil. 147.
- Et liberi præteriti tunc legitimam detrahunt, ibid. nu. 9.
- Quid de trebellianica, ibid. nu. 10.
- Reliqua de his uideas in uerb. testamentum, & in uerb. codicillaris clausula.
- 3 PRÆTERITI temporis uerba important ipso iure adeo, quod hereditas non requiritur, in consil. cxi. nu. 2.
- 3 Præteriti pluraque perfecti subiectiui modi uerba ad futurum referuntur, quando in præteritum uerificari non possunt, in consil. xvi. nu. 4.
- 3 De præterito in præsens non præsumitur in iis, quæ tempore ueruntur, in consil. clx. nu. 10.
- 1 PRÆTIVM non in quota, sed in quantitate consistit, in consil. xvi. nu. 27.
- 1 Pretium iustum illud dicitur, quod arbitrio boni uiri fuit redditum, in consil. clxx. nu. 17.
- 1 Pretium rei suæ quis arbitrio suo, & non alterius statuere debet, in consil. 172. nu. 14.
- 3 Super pretio licitum est maioribus contrahentibus se inuicem decipere usque ad dimidiam iusti pretii, in consil. cxlii. nu. 11.
- 3 Pretium, & ualor melius probatur per aestimatores à iudice assignatos quam per testes examinatos, in consil. cii. nu. 35.
- 3 Super pretii, & ualoris probatione si testes uariant, quibus sit standum, ibid. nu. 34.
- 1 Pretii quantitas, quid uenditum sit, demonstrat, in consil. clviii. nu. 4. pag. 590. & in consil. clx. nu. 3.
- 1 Pretium ex onere rei minuitur, & in eo æstimando oneris ratio habenda est, nec tunc uerus rei ualor est æstimandus, in consil. xvi. nu. 16.
- 1 In pretio se inuicem decipere contrahentibus etiam de iure canonico licet, dummodo non interueniat dolus ex proposito, nec læsio dimidiam iusti pretii, nec resultat contractus usurarius, in consil. xvi. nu. 5. & 30.
- 1 Pretii solutio in incertum tempus mortis collata non alterat contractus emptionis, quin dicatur emptio, in consil. xc. nu. 3.
- 1 Pretii solutio in contractu emptionis potest in diem, & ad tempus rogari, arque differri, ibid. nu. 4.

[illegible]

1 Primogenitura ordo ubiqueque inter aliquos esse feruendus, dicitur in
ter eos inducitur fideicommissum, ibid. nu. 36. ead.

1 Primogenitura qualitas non est de natura feudorum primordialia, &
naturalis, sed accidentalis, & quæ sit primordialialis, & naturalis feudorum
natura, in consi. 71. nu. 43. 295

1 Primogenitura ius in feudo inter alia constituitur, ut ius feudi ad filios, &
descendentes primogeniti, donec super sint, transmittitur, excludit fe-
cundogenito, eiusque descendentes, in consi. 71. nu. 9. 290

1 Primogenituræ ius ad descendentes primogeniti in infinitum transmitti
t fuit ex particulari consuetudine introductum, in consi. 71. n. 3. 293

Et hæc consuetudo contra communem, & naturalem legem feudi, at-
que irrationabilis, & contra pietatem, naturalemque rationem, ibid.
num. 32. 293

2 Primogenitura inter descendentes primi filii introducit per illa verba
de maiori in maiorem, in consi. 120. nu. 10. 538

Et quomodo, & à quibus in ea succedatur, ibid. nu. 16. 538

2 Primogenituræ ius admittit descendentes feminas, & alios per ipsas de-
scendentes, qui sint primogeniti, exclusis etiam masculis à secundo-
genito descendentes, etiam in successione regnorum, in consi. 120.
num. 4. 536

1 In primogenitura quando feming, & ex eis, descendentes succedere pos-
sint, ibid. nu. 11. 542

2 In primogenitura, seu in maioratu exclusus semel intelligitur fem-
per exclusus, in consi. 120. nu. 44. 541

Reliqua de his videas in verb. maioratus. 541

1 PRIMOGENITVS, & maior natus, & primo natus effectualiter unum,
idemque important, in consi. 71. nu. 2. 290

Differunt tamen, ut ibid. nu. 19. cum seq. 292

1 Primogenito an feudum deferatur, an vero maiori natus, differt, & quo-
modo, in consi. 71. nu. 30. 293

1 De primogenito consuetudo disponens non extenditur ad dispositio-
nem loquentem de maiori natus, in consi. 71. num. 33, & 35. pag. ead.
& 295. 293

1 De primogenito disposita non extenditur ad disposita de maiore natus, &
sic extra luum calum, in consi. 71. nu. 39. 295

1 Primogeniti filius etiam minor natus ex iure primogenituræ excludit fe-
cundogenitum, eiusque filios, & descendentes etiam maiores natus, in
consi. 71. nu. 4. & 34. 290 & 293

1 Primogeniti filio an, & quando secundogenitus in feudo ex iure primo-
genituræ sit præferendus, in consi. 71. nu. 7. & 34. ead.

2 Primogenituræ succedere in certis bonis fauore matrimonii, & agnatio-
nis conferuandæ, pactum valide fieri potest, maxime itante loci con-
suetudine, in consi. 84. nu. 33. & 35. 361

2 Primogenitus, & ex eo descendentes primogeniti inter gradus desen-
dentium ex iure primogenituræ semper secundo genitis præferri de-
bent, in consi. 84. nu. 77. 371

Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 78. 371

1 Primogenitus, uel maior natus an sit simpliciter uocatus ad feudum, an
vero cum liberis suis, differt quoad effectum, an nepos locum patris
subintret, & minor natus excludat patrum maiorem natus, in consi. 71.
nu. 17. 298

1 Ex primogenito nepos excludit nepotem ex secundogenito in iure pri-
mogenituræ, in consi. 71. nu. 6. & 34. 290 & 293

Secus, si concessio facta esset maiori natus, ibid. nu. 47. 39

1 Ex primogenito nepos iuris censura, & per fictionem censetur esse in
gradu paterno, & si inuestitura feudi in successione præfert maiorem
natus, nepos ex primogenito, quamvis minor annis, excludit patruum,
eiusque filios, & attenta patris, non autem filii ipsius ætate quoad ius suc-
cedendi dictatur maior natus, & in omne ius, ac priuilegium patris sui
succedit, in consi. lxxi. nu. 16. 291

Quod declaratur, ibid. nu. lii. 297

1 Ex primogenito nepos excluditur a secundogenito, uel eius filio, qui at-
tento tempore genituræ, & natiuitatis sit antiquior, in consi. lxxi. nu-
mero 14. 293

1 Ex primogenito nepos natus post patrum, eiusque filium excluditur a
patruo, eiusque filio, maxime si in dispositione facta fuisse mentio
non de primogenito, sed de maiore etiam simpliciter, in consi. lxxi.
num. 35. 294

Idem, si concessio facta esset primogenito, ibid. nu. 38. 295

3 PRIMORDIALIS, & præstationes statutorum, ac dispositionum demon-
strant rationem finalem, & proximam, in consi. cxlii. nu. 8. 401

2 PRIMA inuestitura reliquis interpretatur, in consi. lxxv. nu. 2. 233

Reliqua videas in verb. inuestitura.

De prima uide uerba debere intelligi quomodo procedat, in consi. 180.
num. 12. 517

2 PRINCIPIS dominium uniuerfale totius mundi, non tamen omnium
rerum particularium, & priuatum habet, in consi. cxlviii. n. 1. 2780

3 Principis iurisdictio se ubique locorum extendit, in consi. lxxxix. nu-
mero 5. 280

3 Principes est lex animata, in consi. 139. nu. 4. pag. 391. & in consi. cxlii.
num. 14. 429

Et ab eo ius commune fit, & dependet, in consi. cxlvii. nu. 14. 429

3 Principes subiecti sunt legi, & rationi naturali, quamvis lege positua
soluti dicantur, in consi. 139. nu. 19. 352

3 Principi etiam non licet recedere ab iis, que sunt de iure diuino, nec su-
per illis dispensare, sed ea uelut ad animam, & sanguinem colere uare
debet, in consi. 128. nu. 16. 390

3 Principes obligationi naturali subiecti, in consi. 138. nu. 1. 383

3 Et in concenertibus animam, & peccatum canonis subiecti, ibid. nu. 4. p.
387, & in consi. 83. nu. 3. 293

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Princeps quomodo lege positiva obligetur, in consil. clxxvii. nu. 60. 785
- 1 Princeps consultationi, & interrogationi respondens dicitur condere ius commune, in consil. xlviii. nu. 15. 411
- 1 Principes seculares iuri gentium subsumunt, non autem praesunt, in consil. lxxiii. nu. 20. 312
- 1 Princeps secundum ius gentium, uel eius aequitatem disponere potest, non tamen contra sine iusta causa, in consil. lxxiii. nu. 26. 313
- 1 Princeps potest legem ad suum beneplacitum condere, in consil. lxx. nu. 13. 233
- 1 Princeps obseruationi iustitiae, & quod subditi sui prudenter regantur semper studet, in consil. lxxi. nu. 24. 293
- 1 Principis facta non possunt ex defectu formae, & solemnitate inualidari, in consil. i. nu. 9. 6
- 1 In principe summo cessat omnis solennitas, ac forma iuris positui, in consil. 170. nu. 14. 386
- 1 Ad principes seculares an pertineat diuisio dominiorum, & separatio regnorum, in consil. 74. nu. 19. & 26. 312
- 1 Princeps secularis non potest prouincias, uel territoria diuidere, in consil. 74. nu. 21. 312
- 1 Et an id sit uerum, ibid. nu. 27. & 28. 313
- 1 Principi soli ex causa iusta expressa, quae in dubio non praesumeretur, permittitur est tollere ea, quae sunt de iure naturali, aut in ratione naturali fundata, in consil. 50. nu. 73. 183
- 1 Princeps de plenitudine potestatis ea, quae a iure communi deuant, facere potest, dominium rerum, seu castrorum in alium ipso iure sine traditione translatum, & aliquid iure suo iam quassito priuare illud, quae in alium transferre, in consil. lxx. nu. 116. 244
- 1 Principi non licet aliquid suo dominio iam sibi acquisito priuare, nisi ex causa publicam utilitatem concernente, ibid. nu. 127. 246
- 1 Principi quando ex certa scientia, & plenitudine potestatis permittitur est priuare aliquid dominio suo, & iuribus quassitis derogare, in consil. 76. nu. 24. 31. & 77. 320. & 325
- 1 Principis actionem alicui quassitam potest quoad sui formalitatem tollere, sed non facere, quin iustitia manu regia, & eo modo saltem, quo de iure gentium reddebatur, ei minuitur, in consil. 77. nu. 25. 335
- 1 Princeps ob pacis bonum potest subditis praediacare, illis iura auferre, & castrum, aut rem aliam unius alteri concedendo etiam cum illius iniuria, in consil. 76. nu. 37. & 111. 321. & 329
- 1 Et in quibus casibus possit iuribus etiam alteri quassitis praediacare, ibidem num. 77. 325
- 1 Principem noluisse ius alterius tollere, & illi praediacare uidetur, nisi id exprimatur, & quae expressio sufficiat, ibid. nu. 102. 328
- 1 Et quando alteri uelle praediacare dicatur, in consil. 76. nu. 114. 329
- 1 Et quando plenitudine potestatis usus censetur, etiam si non expressum sit, ibid. nu. 114. 329
- 1 Princeps non uidetur in dubio usus plenitudine suae potestatis, nisi sit expressum, in consil. lxx. num. 115. pag. 244. & in consilio 137. num. 7. uolum. 3. 329
- 1 Princeps etiam sine causa ius debitum de iure positum tollere potest, in consil. 76. nu. 116. 329
- 1 Et multo magis cum causa, & quando ius erat acquirendum, & nondum realiter acquisitum, ibid. nu. 117. 329
- 1 Princeps ius, & dominium acquisitum de iure ciuili, seu per modos iuris ciuilis facilius tollit, quam acquisitum de iure gentium, seu per modum iuris ciuilis, & iurigenium simul, in consilio 177. num. 7. 9. & 17. 778. & 780
- 1 Princeps potest absque causa tollere actiones, in consil. 177. nu. 12. 779
- 1 Princeps ea, quae sunt de iure gentium, absque causa tollere non potest, ibid. nu. 16. 779
- 1 Et difficultas ea, quae per modum & iurigenium, & iuris ciuilis simul essent acquisita, ibid. nu. 18. 780
- 1 Princeps in iis, quae sunt de iure naturali, uel gentium, non potest in praediacum priuari disponere, ubi certum est causam non subesse, ibid. nu. 20. 780
- 1 Et iusta causa in eo non praesumitur in iis, etiam si essent de iure positum, fundata tamen in ratione naturali, ibid. nu. 24. 780
- 1 Principis dispositio, ut aliquo certo casu dominium uni acquisitum de uno in alium transferatur, nec in foro animae, nec in foro contentioso seruanda est, in consil. 177. nu. 19. 780
- 1 Princeps non potest tollere dominium, & ius alteri quassatum, nisi ex causa publicam utilitatem concernente, ibid. nu. 25. 780
- 1 Princeps ex causa iusta etiam utilitatem publicam concernente praediacare iuri alterius debet in recompensationem, & cambium aliquid aliud tradere, ibid. nu. 30. 781
- 1 Princeps iuri iam quassito praediacare non potest nisi de certa eius scientia appareat, & de illo iure mentio expressa facta fuerit, ibidem numero 32. 781
- 1 Principem posse de plenitudine potestatis alteri praediacare, & ius iam quassatum tollere quomodo intelligatur, in consil. 177. num. 58. & 66. 785
- 1 Et an, & quomodo inferior hoc possit, ibid. 785
- 1 In principe plenitudo potestatis qualiter sumatur, & regulatur, ibidem numero 59. 785
- 1 Princeps potest bona rebellis, & similia ipso iure confiscata in alium transferre, & illorum dominium dicitur in eum per principem translatum etiam absque eo, quod princeps illa possederit, & tradiderit, in consil. 176. nu. 101. & 102. 668
- 1 Princeps sine traditione rem, quae erat alterius, in alium transfert, dummodo illius fuerit dominus, uel possessor, ibid. nu. 102. 668
- 1 Princeps si rem ab alio locatam, uel uenditam auferat, ad quid locator

- & uenditor teneantur conductori, & emptori, in consilio cclxxvii. nu. 4. & 11. 668
- 1 In principe speciale est, quod scienter, & cum mala fide possidet, cum aliquo communem habet, in totum irreuocabiter alium nec focius ad illam agere ualeat, secus in re, quam totum alium spectare sciebat, in consil. 83. nu. 2. 668
- 1 Princeps quod sine causa aliquem iure suo priuare non possit, & cessio ab eo facta intelligatur iure praedicio iuris alterius, in consil. lvi. nu. 19. 668
- 1 Princeps non potest dominum, ac quemlibet alium dominio suo sibi quassito absque iusta causa priuare, in consil. lxxiii. nu. 2. 668
- 1 Princeps potest uendere, concedere, & in alium transferre ea, quae publica de iure gentium, in consil. cxi. nu. 17. 668
- 1 Princeps, & respublica non recognoscens superiorem potest ratione publicae utilitatis ius, & dominium tertio iam quassatum auferre, & concedere, in consil. cxi. nu. 25. 668
- 1 Et multo magis ius non re acquisitum, sed quod spe quadam potuisset, ibid. nu. 27. 668
- 1 Princeps facilius, & sine iusta causa tollit ius quassatum in spe fundatum, quam iam quassatum, in consil. cxi. nu. 27. & 29. 668
- 1 Princeps non potest tollere ius acquisitum de iure gentium, publicam utilitatem concernentem, ibi. nu. 38. 668
- 1 Ad principem solum, & ex causa tantum, & non ad inferiorem potest aliquid iure suo priuare, in consil. cxi. nu. 54. 668
- 1 Princeps an, quando, & quomodo ius, & dominium alicuius tollat, sit, in consil. cxi. nu. 31. 668
- 1 Princeps non potest sine causa ius alteri quassatum auferre, in consil. cxi. nu. 15. 668
- 1 Neque in hoc praesumitur uelle in plenitudine potestatis, ibid. 668
- 1 Princeps defensionem regulariter tollere non potest, ibid. 668
- 1 Princeps si antea concessisset alicui aliquid de iure gentium, & de iure publico, & illi acquiritur, quid iuris postea de alio concedere, aut derelicto, & mutato, uel ex opere manifesto, uel ex uiuam suum fluminis, & quibus acquiritur, in consil. cxi. nu. 19. & 20. 668
- 1 Princeps potest etiam absque iusta causa auferre alicui, & in alium transferre ius ex mutatione cursus fluminis, seu illius deflectione, & acquirendum, in consil. cxi. nu. 28. 668
- 1 Princeps, & habens auctoritatem legis condende potest imperare acquisitionem per auulsiuonem, aut mutationem cursus fluminis, & acquiratur uicinis, sed aliis, ibid. nu. 30. 668
- 1 Princeps non possit uendere, nec alteri concedere acquisitionem de iure gentium iure alicui, seu alluionis, quomodo procedat, ibi. numero 38. 668
- 1 Princeps, & habens iura regularia potest publica, & ad usum publicum deputata efficere iuris priuati ob communem populi, & subditi utilitatem, in consil. cxi. nu. 34. 668
- 1 Principis, seu obtinentis locum principis auctoritas facit licitam, quod alias erat illicitum, in faciendo aliquid flumine, lacu, seu loco alio publico, ibid. nu. 36. 668
- 1 Principis auctoritate licitum est aliquid facere in loco fluminis, & lacu publico pro utilitate facientis sine graui damno alterius etiam cum aliorum praedicio, in consil. cxi. nu. 24. & 35. pag. sequen. 668
- 1 Princeps donare potest id, quod est publicum, in consil. cxi. nu. 38. 668
- 1 Principis concessio de liberalitate regia facta donatio non censetur, in consil. lxx. nu. 10. 668
- 1 Principem, & ipsum proprium est donare, & erga beneficium recipere, ac liberalitate uti, in consil. lxx. nu. 11. 668
- 1 Principis donationes non legum obtineant, in consil. lxx. nu. 12. 668
- 1 Principis uerba geminata, & repetita in concessione ab eo facta, & nationem expriment, sunt interpretanda contra principem aliorum, quibus facta est concessio, ut dicatur potius donatio, quam alia concessio, in consil. lxx. nu. 20. 668
- 1 Principis donatio in dubio motu proprio facta praesumitur, & praetextu subreptionis uitari, ibid. nu. 23. 668
- 1 Principum donationis latissime interpretandae, in consil. lxx. nu. 24. 668
- 1 Principum liberalitates semper saluo iure alterius concedi uidentur, in consil. 177. nu. 21. 668
- 1 Principis donatio non exposcit infirmationem, nec aliquam limitationem, in consil. 176. nu. 36. 668
- 1 Reliqua de donatione principis, uideas in uerb. donatio. 668
- 1 Princeps si donauit, seu concessit, & quia putabat esse suam, & postea pro re illa contra habentem causam a principe non datur petitio, siue petitio, in consil. lvi. nu. 15. 668
- 1 Princeps si alicui donauit, seu concessit rem, quam ipse suam dicebat, & possidebat, concessio, seu donatio tenet irreuocabilem, si tempore concessionis, uel donationis alius tertius illam possederet, in consil. lvi. nu. 16. 668
- 1 Princeps rem, quam donauit, possideret etiam cum bona fide praesumitur, quando donatarius est in illius possessione, ibid. nu. 17. 668
- 1 Principis donatio, seu concessio non praediacat alteri, quomodo sit contra principem donantem, seu concedentem agere, ibid. numero 19. 668
- 1 A principe rem habens ex causa donationis de iure non potest dari ab aliquo ius in ea praetendente non solum ratione potestatis, sed etiam ratione dominii, & ius praetendens solum aduersus principem infra quadriennium a die factae donationis, & non ultra potest, in consil. lxi. nu. 18. 668
- 1 Principis donatio, seu uenditio quando irreuocabiter ualuit, & do secus, in consil. lxi. nu. 22. 668

[illegible]

Principes in derogando suæ constitutioni, vel concessioni certam formam, & legem ibi quidem, sed non successoribus imponere potest, in confi. xlviii. nu. 28. 431

Principes ex causa iusta de nouo superuenienti, & utilitate publicam continenter reuocare potest: priuilegia habentia uim contractus, in confi. xlvii. nu. 7. 3. 1. & 36. pag. 421. 422. & 423. 432

Quæ tamen causa debet probari, & de ea consistere, non autem sufficere eam allegari, ibid. nu. 35. 425

Et cum reiteratione damni principes hoc facere debet, ibid. nu. 44. 426

Principes non potest reuocare priuilegia in uim contractus, & ex causa oriens concessa, & quando possit reuocare, quomodo, & per quæ uerba reuocatio fiat, in confi. xlvii. nu. 23. 423

Et si confiteri illum uelle reuocare, an possit, ibid. nu. 25. & 27. 423

Videos etiam in uerbis priuilegium. 423

Principes aliquem simpliciter restituendo non censetur uelle alteri præiudicare, in confi. lxxvi. nu. 103. 318

Et quando fecus, ibid. nu. 113. 319

Principis indulgentia facta subditis suis quando uim plenæ restitutionis, & reintegrations bonorum, & omnium aliorum amissionum habet, & operetur, in confi. 76. nu. 110. ead.

Principes ex iura plenitudine potestatis potest etiam absque causa bannitorum, & rebelles ad bona etiam alteri acquisita, & ab alio posseda restituere, in confi. cxi. nu. 4. 773

Principes absque iusta causa principaliter utilitatem publicam concernente non potest filium, uel filiam naturalem legitimare, in confi. 73. nu. 34. 309

Principes, seu habens ab eo potestatem potest ex plenitudine potestatis filiam legitimam, & naturalem ab omni successione excludere, uel saltem illi legitimam minuire propter filios mafculos legitimatos, & quando hoc uoluisse ex plenitudine potestatis cognoscere, in confi. 172. nu. 4. 1. pag. 744. & in confi. 173. nu. 6. pag. 750. ubi, quando hoc uerum fit. 750

Principes quando censetur uelle uti plenitudine potestatis in legitimatione, in confi. 172. nu. 9. pag. 740. & in confi. 174. nu. 7. 750

Principes de plenitudine potestatis potest legitimare etiam post mortem illius, de cuius successione agitur, post ad tam hereditatem, & apprehensam possessionem, quodq; legitimari uerè, & propriè efficiuntur legitimi, & comprehenduntur in terminis loquentibus de natis ex uero, & legitimo matrimonio, & potest in comitem, si uale, hanc eandem potestatem transferre, in confi. 177. nu. 5. 777

In dubio tamen hæc potestas in alium translata non censetur, nisi principis illam expresse transferat, ibid. nu. 6. 10. & 11. 778. & 779

Et quomodo comes hæc potestatem uiri debeat, ibid. nu. 51. 784

Principes facilius legitimam, non existentibus agnatis, nec matrem, quam illis existentibus, in confi. 177. nu. 76. 782

Principis potestas in legitimatione exuberantior, quam potestas comitis habentis auctoritatem etiam amplius, ibid. nu. 52. 784

Principes in præiudicium iuris iam in re quas legitime non potest, & multo minus comes, in confi. 177. nu. 51. ead.

Principes, & habens ab eo potestatem potest expresse legitimare re ad præiudicium filiarum feminarum, in confi. 173. nu. 5. ead.

Principes, & habens potestatem legitimandi cum plenitudine potestatis non potest præiudicare sine iusta causa publica illis, quibus dominus esset acquiritum non modo ex additione hereditatis, sed etiam ex apprehensione possessionis, in confi. 177. nu. 57. 784

Immo nec si ex sola additione foret acquiritum, ibid. nu. 61. 785

Principes concedendo aliqui potestatem generalem legitimandi non censetur in dubio concessisse potestatem præiudicandi iuri quæsitio, & plenitudinem potestatis in eum transiit, nisi iis, qui concessit, esset dux, uel comes alicuius provincie, ibid. nu. 60. ead.

Reliqua de his uideas in uerbis legitime, & legitimatione. 785

In principe causa iusta censetur illa, ob quam ipse mouetur, in confi. lxx. nu. 110. 244

In principe iusta causa in dubio præsumitur in iis, quæ sunt de iure positum, fecus in inferiore, in confi. clxxx. nu. 24. 759

In principe disponente iusta causa in dubio præsumitur in confi. 177. nu. 23. 780

Nisi principes contra ius naturale, uel gentium, uel posituum fundatum in ratione naturali aliquid faceret, ibid. nu. 24. ead.

In principe semper causa iusta præsumitur, & in quibus rebus, in confi. clxxii. nu. 5. 419

In principe iusta causa semper præsumitur, fecus in inferiore, in confi. clxxx. nu. 26. 486

Principis contractus ex causa publica celebratus uim legis obtrinet, & est pro lege obseruandus, in confi. 76. nu. 65. 325

Principis dispositiones semper dolo, & fraude carere debent, in confi. 76. nu. 71. 325

Principis contractus proprie sanctus, non autem improprie, & largæ uim legis habet, in confi. clxxi. nu. 24. 644

Principes suo contractui fidei teneretur, & ex illo non solum naturaliter, sed etiam ciuilitur obligantur, in confi. cxviii. nu. 1. 388

Et quid de contractu fidei prædecessoris, ibid. nu. 1. & 9. 389

Principes contractui etiam suo, & iurato stare non tenentur, quando esset damnosus iuribus ipsius principatus, ac etiam subditis suis, in confi. cxviii. nu. 5. & 8. 389

Principis contractus ualde subditis præiudicialis non ualet, & reuocari potest, ibid. nu. 8. 389

Principis contractus pro bono pacis, & concordie factus dicitur esse bonæ fidei, & in dubio dolum excludit, in confi. 138. nu. 10. 389

Principis contractus, & obligatio in præiudicium subditorum absque illis

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- tum consensu non nocet subditis, & ad eorum præiudicium non ua-
let, in consil. cxlvi. nu. 14. 422
- 1 Princeps in contractibus, & illorum reuocatione non utitur plenitudi-
ne potestatis, in consil. cxlvi. nu. 24. 423
- Et osculariter ad obsequium contractus obligatur, ibid. nu. 25. 423
- 1 In principis contractu sola obligatio naturalis actionem producit, in
consil. cxlvi. nu. 27. 423
- 3 Princeps ex causa iusta contractum reuocans, & iuri iam quaesito præiudicium
faciens quomodo hoc debeat facere, in consil. cxlvi. nu. 44. 425
- 3 Princeps, uel eius successor an ratione laionis ex post facto super uenien-
tis possit contractum, & conuenta reuocare, in consil. 128. nu. 18. 390
- 3 Ex principis contractu quando successores in principatu, & subditi obli-
gentur, in consil. 138. nu. 9. usque ad nu. 19. 389
- 1 Princeps successor contractui prædecessoris stare tenetur, in consil. 139.
nume. 4. 389
- Reliqua de his uideas in uerb. contractus. 423
- 3 Princeps quomodo in principatu succedere dicatur, in consil. 138. nu. 4. 389
- Et an h. beat potestatem obligandi suum successorem, ibid. 423
- 1 Princeps ut publice persone transactio facta pro bono pacis, & utilita-
tis diuersalis aliis quoque nocet, in consil. 76. nu. 64. 223
- Reliqua uideas in uerb. transactio. 223
- 3 Princeps boni pacem subditis procurare, & scandala, ac seditiones re-
mouere debent, in consil. 18. nu. 39. 54
- 3 Princeps certa scientia apparet per secundam iussionem illius mandan-
tis aliquid obseruari debere, in consil. vii. nu. 15. 16
- 1 Princeps sententia lata non sedendo, & sine scriptis ualeat, in consil. i. nu. 9. 6
- 1 Principum tutores, & legiti ad ministratores possunt ex causa, mode-
rate tamen donare, in consil. lxi. nu. 24. 217
- 1 Princeps factum suum narrantis uerba narratiua plenè probant, in
consil. lxx. nu. 7. 233
- Maximè, si uerbis illis ex certa scientia, & motu proprio usus fuit, ibid. nu. 2. 233
- 1 Princeps aliquid asserens uerbis non statuit, quando de graui alienius
præiudicio agitur, in consil. lxx. nu. 12. 246
- 3 Princeps factum non nocet habentibus ius in seudo, maximè nondum
natis, in consil. 67. nu. 41. 260
- 1 Principem in aliis casibus uoluisse tertio præiudicare declarat exceptio
ipsum facta à generali sua dispositione de uno, uel pluribus casibus, in
quibus noluit tertio præiudicare, in consil. lxxvi. nu. 61. 313
- 1 Princeps potest quidem de perpetuo facere contrarium, sed non in al-
terius præiudicium, in consil. lxxvi. nu. 74. 315
- 1 Princeps, & locum principis obiens potest cum derogatione uolunta-
ris reuocare diuisionem prohibentis dare licentiam, & dispensare, ut
ad diuisionem deueniant, in consil. xxii. nu. 19. 94
- Et quando hoc sit uerum, ibid. nu. 23. & 44. pag. 93. & 94. 94
- 1 Princeps liber dicitur, in consil. xlii. nu. 7. 10
- Et ualde t. statuit, aliaq. facit, quæ homines sui iuris de iure facere pos-
sunt, ibid. nu. 4. 10
- 3 Coram principe non præsumitur falsum prolatum, in consil. xxi. nu. 3. 73
- 3 A principe, uel coram eo factum dicitur notorium, in consil. cxlii. nu. 1. 429
- 3 Ad principem spectat facere, & creare dignitates, ibid. nu. 24. 430
- 3 A principis nutu, & uoluntate dependens casus quidam fortuitus conse-
quitur, in consil. cxlii. nu. 6. 522
- 3 A principis uoluntate acquisitio dependens censetur impossibilis, & ca-
sa fortuito dependere, in consil. cxli. nu. 28. 398
- 1 Ex principis facto emptori, uel conductori circa rem uenditam, uel loca-
tam damnum, & præiudiciali quando uenditor, uel locator ad ali-
quid emptori, seu conductori præstandum teneatur, & quando non,
in consil. cxlii. nu. 21. 544
- Reliqua de hoc uideas in uerb. locator, & conductor, & in uerb. emptor,
& uenditor. 544
- 3 Princeps ad ius extra regnum uocatus si absque scandalo, & damno re-
gni, uel subditorum suorum uenire non possit, citationi obedire non
cogitur, & a contumacia excusatur, in consil. 13. nu. 41. 54
- Reliqua de hoc uideas in uerb. citare, & citatio. 54
- 3 Princeps, & filius in apprehendendo reuerentiam bonorum illius, qui ex ali-
qua causa eis tenetur, & etiam aliis etiam ex statuti dispositione serua-
ri solitam debet seruare, & alioquin & reuera, & omnia alia inde le-
quata sunt nulla, in consil. 83. nu. 7. 210
- 3 A principe, & filio causam habens non potest remedio recuperanda con-
ueniri, in consil. lx. nu. 17. 209
- Nec aliquo alio possessore, uel petitorio, ibid. nu. 18. & 20. 209
- 3 A principe, uel filio rem habens, aut possidens, non refert, an sit bona fi-
dei, in consil. lxi. nu. 27. 215
- 3 A principe spoliatus, & electus ex aliqua iusta causa non agit remedio c.
reintegranda, & q. i. in consil. lx. nu. 21. 210
- 3 Princeps tenetur etiam de facto suorum officialium, qui illi præiudica-
re possunt, in consil. 139. nu. 36. 394
- 3 Princeps auctoritate spoliatus non censetur spoliatus, nec remedio resti-
tutorio agit, in consil. cxlii. nu. 4. 429
- 3 Princeps auctoritate factum non meretur poenam, ibid. nu. 1. 429
- 3 Princeps non debet contra partem inauditam aliquid diffinire, in consil.
164. nu. 59. 427
- 3 Nec debet la. penum, & capione inducere, in consil. cxlvi. nu. 26. 423
- 3 Princeps conditionem legato adiectam remittere potest, in consil. 170.
nume. 15. 486
- 1 Principem offendit, qui iniuriam, & offendam subditis, & partialibus
principis infert, in consil. 176. nu. 99. 667
- 3 Aduersus principem non potest committi crimen prodicionis, seu rebel-

- lionis per non subditum ratione domicilii, quamuis aliis effectus
ratione rerum, uel delicti, in consil. cxv. nu. 5. 429
- Quod declaratur, ibid. nu. 17. 429
- 3 Principi fidei datam frangens, aut frangi procurans est contemp-
torius principis, & qua pena puniatur, in consil. 165. nu. 10. 429
- 1 Principis factum ex certa scientia improbare est crimen quasi laesæ
gloriæ, & qua pena puniatur, ibid. nu. 11. 429
- 3 Princeps sui amicum se faciens, & illum ut inimicum tacite, & facto
tractans proditorie facit, & qua pena puniatur, ibid. nu. 13. 429
- 3 Princeps maiestati se principaliter opponens committit crimen laesæ
maiestatis, etiam si non sit subditus, ibid. nu. 18. 429
- 3 Princeps, & magistratus maiestas in honore illius consistit, quod la-
maiestas illius dicitur laesa, ibid. nu. 19. 429
- 3 Contra principis personam, siue honorem aliquid machinandum, aut
committit crimen rebellionis, siue laesæ maiestatis, ibid. nu. 20. 429
- 3 Princeps decretum, quod ostendentes te etiam ex noua causa de parte
præiudicari, non ualeat, in consil. cxviii. nu. 15. 429
- Et quomodo debeat intelligi, ibid. nu. 16. 429
- Reliqua de decreto, & statuto principis, uideas in uerb. decretum, & in
uerb. statutum. 429
- 1 Principi ecclesiastico permixtum est præbendas, & parrochias quas
ritualitatem diuidere, in consil. lxxiii. nu. 18. 429
- De principibus secularibus ultra posita supra, uideas reliqua in uerb.
secularis. 429
- 1 Princeps delegatus, uide in uerb. delegatus. 429
- 1 Princeps mandatum, uide in uerb. mandatum. 429
- 1 Princeps receptum, uide in uerb. receptum. 429
- 1 Princeps uasallus, uide in uerb. uasallus. 429
- 3 PRINCIPALI existente nullo, etiam omne id, quod ab illo dependet
sequitur, est nullum, in consil. 9. nu. 11. 429
- 1 Principali actum semper debet attendi, non autem id, quod in
quentiam tendit, in consil. 76. nu. 80. 429
- 1 PRINCIPALIS constitutionis inspicendum tanquam fundamentum
quando generale est, & ab eo sumenda est interpretatio, in consil.
nume. 28. 429
- 1 PRINCIPALIS abbatem dicitur esse potens in opere, & sermone, in
consil. 29. nu. 19. 429
- 1 Prior conuentualis ad administratorem ordinarius, in consil. 26. nu. 16. 429
- 1 Et potest cum conuentu monasterium obligare in iis, ad quæ monas-
terium est destinatum, in consil. xxxi. nu. 19. 429
- 1 Prior conuentualis, & canonicus, illo, umque bona inter se di-
stinguunt, in consil. xxvi. nu. 26. 429
- 1 Priores conuentuales, seu claustrales possunt absque causa ad soluta-
rum superioris remoueri, in consil. xxx. nu. 1. 429
- Quid si ex malitia, odio, & iniuria causa remouerentur, quomodo
tuerentur, ibid. nu. 9. & 13. pag. 97. & 98. 429
- Et quomodo de hac malitia, & iniuria causa constare dicatur, ibid. nu. 10. 429
- 1 PRIOR tempore est prior iure etiam inter receptos ad ecclesiasticum
consil. 7. nu. 1. 429
- 1 Prior in gradu existens semper præfertur in legato facto generi, seu
familie, in consil. 71. nu. 40. 429
- 2 Prior gradu semper sentitur magis dilectus, in consil. cxviii. nu. 6. 429
- 1 Prius in tempore esse præsumitur id, quod est prius in ordine sequenti,
in consil. 84. nu. 3. 429
- 1 PRIORITAS datæ, & collationis beneficii si non consistit, quis sit
ferendus, in consil. xi. nu. 9. 429
- 1 PRÆVARIUM aliquem administratione, & iure iam quaesito præiudice
odiosum, in consil. nu. 6. 429
- 1 Priuare aliquem seudo gratis pena censetur, in consil. 76. nu. 17. 429
- 1 Priuare aliquem usufructu propter contractum matrimonii, & nuptia-
rum dicitur odiosum, & penale, in consil. 11. nu. 4. 429
- 1 Priuare uelle aliquem iure suo, & sua possessione absque causa uultu
cognita Papa non presumitur, & si uellet, non posset, in consil. cxlii. nu. 2. 429
- 1 Priuare aliquem iure suo pertinet ad principem, & Papam soluta
causa tantum, & non ad inferiorem, in consil. cxlii. nu. 4. 429
- 1 Priuare an, & quando possit princeps, & imperator aliquem iure
minio suo, uideas in uerb. princeps, & in uerb. Imperator. 429
- 1 Priuati aliquem iure suo ex causa etiam boni publici potestas
intelligitur, quando est alicui concessa potestas statuendi in peno-
nis ad bonum publicum, in consil. 117. nu. 27. 429
- 1 Priuare iure suo absque culpa, & causa est iniuriam, in consil. 71. nu. 40. 429
- 1 Priuari quis absque eius culpa non debet iure suo, & sua possessione
quasi, nec in ea molestari, in consil. cxlii. nu. 10. 429
- 1 Priuari quis absque causa cognitione, & citatione non debet iure suo
sua possessione, uel quasi etiam occasione recepti, seu priuilegi
principis alicui concessi, in consil. cxlii. nu. 55. & 57. 429
- 1 Priuari quis non potest iure iam quaesito, nisi monito præcedente,
in consil. 113. nu. 2. 429
- 1 Priuari quis iniuste sua possessione, si quis itam absque citatione, &
iuris, et occasione priuilegi ad principem concessi, in consil. 78. nu. 28. 429
- 1 Priuari si quis propter delictum bonis filio acquirendis, an
priuari, & bona filio absque sententia, & alio facto acquirantur,
in consil. cxvi. nu. 3. & 5. 429
- 1 PRIVATIONIS pena nunquam, nisi expressa, dicitur imposita,
cxv. nu. 45. pag. 476. & in consil. liiii. nu. 10. uol. 1. 429
- 1 Priuationis pena ipso iure imposita nullum habet effectum, nisi
declaratio sequatur, in consil. 14. nu. 7. 429
- 1 Priuatio possessionis requirit sententiam, & declarationem iudicis
cuius est in priuatione iuris, in consil. liiii. nu. 5. 429

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689

1 Per privilegium Papa in dubio non censetur uelle iuri alterius, & maxime episcopi derogare, & iura ordinari in dubio uelle conservare censetur, in conf. xxviii. nu. 12. 81

1 Privilegia, & uerba principis semper sunt intelligenda, ne ad alterius iniuriam, uel grauamen trahantur, nisi de contraria intentione ex uerbis expressis clare constaret, in conf. lxx. nu. 106. 244

1 In privilegio, & concessione principis uerba sunt large intelligenda, in conf. lxxi. nu. 88. 251

1 Privilegium principis semper est saluo iure alterius, & absque alicuius præiudicio intelligendum, in conf. 76. nu. 106. 328

Et quando fecus, ibid. nu. 113. 329

1 In privilegiis, & concessionibus alicui factis uerba generalia expressa nunquam debent extendi, nec interpretari, ut per ea tollantur consuetudo ad præiudicium alterius, in conf. 81. nu. 26. 347

1 Privilegium legitimandi comiti concessum est fauorabile, & latissime interpretandum, fecus est in aliis legi mandatis, qui tanquam odiosus de bec strictè interpretari, in conf. 168. nu. 9. 715

2 Privilegium legitimandi pro relictum comiti à Papa, uel Imperatore concessum est diligenter inspicendum, in conf. clxxii. nu. 14. 749

1 Privilegia principis ad fauorem eorum, quibus concessa sunt, latissime interpretanda, in conf. 169. nu. 7. 723

2 Circa privilegium alicuius standum est interpretationi consuetudinis, ibid. nu. 6. 717

1 Privilegijs tenor semper inspicendus, in conf. 176. nu. 19. 768

3 Privilegia principis semper sine alterius iniuria, & sine præiudicio tertii, & iuris alteri quædam debent intelligi, etiam si in eis clausule derogatorie prægnantes essent appozite, in conf. clxxvi. nu. 12. 412

3 Privilegium non censetur concessum in præiudicium tertii per clausulas generales, & prægnantes motus proprii, pro expressis habentes, & non obstantibus, ibid. nu. 16. 413

3 Privilegium concessum causa pietatis, & utilitatis publicæ est strictissimè intelligendum, ne tertio, & iuri alteri quædam præiudicet, etiam si in eo essent appozite clausule derogatorie, & prægnantes, ibi. nu. 17. 414

3 Privilegijs uerba potius debent esse supflua, & nihil, uel parè opari, quæ quod indebitè tertio quoad ius sibi quæsitum præiudicent, ibid. nu. 20. 415

3 Privilegia exemptiua semper sine aliorum subditorum præiudicio intelligi debent, in conf. clxxi. nu. 11. 446

3 Per privilegium præiudicatur consuetudini privilegatiua, de qua etià uerbis generalibus mentio fieret, ibid. nu. 9. 447

1 Privilegium, & concessio principis intelligitur sine præiudicio iuris alterius etiam quoad solam possessionem, in conf. 136. nu. 15. 323

Et quando etiam modicum, ac parum præiudicium comprehendatur, ibid. nu. 16. 324

3 Privilegijs iuri alterius præiudicialia dte strictè, ac proprie intelligi, & in eo casu semper, in quo minus præiudicet, in conf. 148. nu. 11. 414

1 In privilegio le fundans debet probare qualiterque, seu causam, ob quæ datum est privilegium, alias succumbit, in conf. 24. nu. 2. 80

1 In privilegium, & commodum debet succedere is, qui in onus succedit, ibid. nu. 6. 81

1 In privilegium hinc inde concurre standum est iuri communi, in conf. 48. nu. 6. 165

1 Privilegia possunt quidem aliis quoque concedi, sed non ad alios extendi, in conf. 24. nu. 16. 88

1 Privilegium habilitans personam ad ius de futuro quando extendatur etiam ad bona postea extra territorium concedentis privilegium, & quando non, in conf. lxxi. nu. 26. 254

2 In privilegiis, & gratiosis non procedit argumentum de maiori ad minus, in conf. clxxvi. nu. 15. 768

1 Privilegium continens damnum aliquod alterius, & concessum respectu bonorum diocesis non extenditur ad bona posita in ciuitate, in conf. cvii. nu. 16. 447

1 Privilegia concessa alicui non transeunt ad heredes, sed cum persona, cui concessa fuerunt, finiuntur, in conf. 133. nu. 42. 517

1 Privilegium in dubio semper est præsumendum reale, & non personale, & ad heredes etiam transire debet, maxime in quibus eadem, uel maior ratio privilegij militat, in conf. ccv. nu. 11. 774

3 Privilegia personalia non extenduntur ad non comprehensos in eis, in conf. lx. nu. 23. 210

3 In privilegiis non fit extensio etiam de maiori ad minus, in conf. clxvi. nume. 9. 459

1 In privilegijs concessis in præiudicium tertii an diocesis comprehendatur, in conf. clxxvi. nu. 3. 433

3 Privilegia clausula, amotis aliis detentatoribus, non comprehendit ueros, & legitimos possessores, in conf. 148. nu. 7. 434

3 Privilegium præcrite mandans, qd amoto quocunque detentatore, uel possessore quis admittatur, non est contra ueros, & iustos possessores, ac ius in re habentes executioni mandandum, nisi post secunda prius prius inuisionem, ibid. nu. 17. 435

Et privilegium huiusmodi redditur suspectum, ibid. nu. 18. 436

Videas etiam in uerb. relictum.

3 Privilegijs, potestatis, & iurisdictionis concessio facta alicui à principe intelligitur cumulatue, & non priuatue in conf. clxvi. nu. 7. 438

Et utroque concurrente quis præferatur, ibid. nu. 8. 439

3 Privilegium in filo, sigillo, & subscriptione deficiens fidem non facit, in conf. clxxiii. nu. 59. 415

3 In privilegio clausula generalis non obstantibus appozita sub quacumque forma nihil operatur in materia, & super re prohibita per privilegium imperat, sed de dispositione talem imperationem prohibentem specialis, & indiuidua mentio fieri debet, in conf. 2. nu. 13. 8

2 In privilegijs quæ fit uirtus clausulæ derogatorie, in conf. 175. nu. 10. 766

S 2 Privilegium

Augustini Beroij.

- uel quasi, ibid. nu. 55. & 57.
 Et occasione, iuxta auctoritatem dicti privilegii prohibetur, & impeditur
 factio abique citatione, & uia iudicaria uti re lra, & iure iurisdictionis
 prohibentes, ac contra ea, que in praeiudicium suorum iuramentorum
 fuerant, agere possit, ibid. nu. 61. ubique in finem confli. 1.
 1 Privilegium fidei a principe concessi commodum, ac omni iure suo priuilegio
 ille, qui turbat, & priuat aliquem sua possessione, uel quasi possessione
 ratione, & uia iudicaria auctoritate rescripti, et quali praeiudicio
 & priuatis ante omnia est refrutuendus, in conf. c. vi. nu. 45.
 2 Privilegium cœcessi a principe occasione quous iniuriæ sua possessione
 statu priuatur abique citatione, & uia iuris, in conf. lxxv. nu. 45.
 Privilegium legitimacionis, uideas in uero legitimo.
 1 Privilegiatus ratione officii, uel oneris, ut gaudeat privilegio
 talis, quid requiritur, in conf. xliiii. nu. 5.
 1 Privilegiatus non utitur privilegio contra æque privilegio
 conf. 48. nu. 6.
 2 Et faciens actum contrarium suo privilegio censetur privilegio
 cialie, sibi que praeiudiciale, in conf. clii. nu. 14.
 2 PRO; Hac dictio importat modum, in conf. lxxii. nu. 79.
 2 PROAVS quando appellatio aui comprehendatur, & quando
 in conf. xcvi. nu. 10.
 3 Proaus est proprius auius, & proauia est uere aui, in cœ. cxxiii. nu. 1.
 3 Proaus, & auius, & proauia, & aui in materia tutelæ paritatem faciunt
 3 Proaus maternus quoad successiorem præferitur paruo, ibid. nu. 1.
 3 Proaus maternus respectu tutelæ proneptis est legitimus tutor
 ximior, quam fit proauia paterna, ac etiam patruus, ibid. nu. 11.
 ead. cum seq.
 3 Et a tutela propriæ patruum non excluditur, licet ex forma statuti
 cessione excluderetur, ibid. nu. 26.
 PROBABILIS causa, quæ dicitur, uideas in uerb. causa.
 Probabile impedimentum quando dicatur, uideas in uerb. impedimentum.
 3 PROBARE casum debet is, qui se in casu fundat, aliquem casum
 in conf. xcvi. nu. 4.
 2 Probare debet quique semper id, quod est fundamentum summi
 quin fucumbit, in conf. l. iiii. nume. 13. pag. 215. & in conf. l. iiii.
 me. 31.
 Vide etiam in uerb. fundamentum.
 3 Probatur quid facilius in antiquis, quam in non antiquis, in conf. cli.
 nu. 17.
 2 Probati debet qualitas in actu requisita cum ipso actu, neque ab
 sufficiat, in conf. 19. nu. 19.
 3 Probatur frustra id, quod probatum non releuat, in conf. 86. nu. 1.
 3 Probandi modus quando ex cursu temporis a statuto dicatur iudicari
 quando præscriptio, in conf. 82. nu. 9. & 14.
 3 Probandi modus potest quandoque ex causa a lege induci ex causis
 poris cum aliis qualitatibus, & circumstantiis, ibid. nu. 13.
 3 PROBATIO quocunque, in conf. cxxiii. nu. 6.
 3 Probatio plena, & legitima potest esse, quæ tamen non fit ueraciter
 propria, in conf. cii. nu. 16.
 3 Probatio nulla maior confessione adest, fari, in conf. cii. nu. 16.
 3 Probationis simpliciter appellatio in summariis uenit exemplum
 batio, in conf. xc. nu. 2.
 Secus, si fiat mentio de probatione legitima, & de qua probatio
 intelligatur, ibid. nu. 3.
 3 De probatione legitima si in aliqua dispositione principaliter me
 fiat, requiritur uera, & plena probatio, nec sufficit præsumptio
 femplexia, nec etiam iuramentum, in conf. xc. nu. 3.
 3 Probatio uera, & plena requiritur, quando fit mentio de probatio
 per modum conditionis, & tunc nunquam uenit probatio præ
 pria, uel femplexia, ibid. nu. 4.
 3 Probatio conditionaliter a lege, uel a statuto requisita debet
 propria, & legitima, non autem præsumpta, nec per femplexi
 tum, in conf. 19. nu. 12.
 Idem de probatione a statuto requisita maxime in exheredatione
 odiosis, ibid. nu. 15. & 17.
 3 Probationis conditio a statuto, uel ab homine ad actum aliquem
 fiat qualiter debeat, & possit adimpleri, in conf. ccv. nu. 1.
 3 Probatio plena ad iudicium sumitur, & quæ sit probatio leuis, etiam
 & quæ in iudicis plenariis, & que in meris, & summariis probatio
 & quæ in summariis sufficiat, & requiritur, in conf. 43. nu. 1.
 3 Probationes quæ sufficiant in possessorio adipiscende quocunque
 rum, & in quolibet iudicio meri possessorii maxime legitimæ
 conf. xliii. nu. 46.
 Et quæ in possessione summario l. fin. c. de edic. diui adri. coll. l. i.
 nume. 47.
 1 Probatio plena non excluditur, immo includitur in summariis
 ratione, in conf. 82. nu. 7.
 2 Probationes per testes singulas, & concludentes femplexi
 sumptiue admittuntur in causis meris possessorii, in conf. cii. nu. 1.
 1 Probationes plenæ, & concludentes sunt necessariæ in actione
 foria, & in petitorio, in conf. 19. nu. 19.
 2 Probationes non plenæ admittuntur in antiquissimis ad probationem
 plenam faciendam, in conf. 87. nu. 14.
 1 Probatio optima, & legitima esse dicitur subiectio rei oculis
 conf. 88. nu. 24.
 3 Probatio ex rei euidencia nunquam censetur sublatæ, in conf. cii. nu.
 me. 4.
 3 Probatio euidens fit ex inspectione oculorum, in conf. 145. nu. 1.
 3 Probatio ex alpeña quando, & quomodo fieri possit, & quomodo

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

1. Probatio, quæ requiritur in maleficiis probandis, ibid. nu. 3. ead.
2. Probatio in criminalibus in quibus debeat probationem in ciuilibus excidere, ibid. nu. 5.
3. Probatio ad ulteriora iudex potest absque pronuntiatione expressa super emergenti, & tunc tacite super emergenti uidetur pronuntiare, quod non obstat, in cons. 34. nu. 3. 112
4. Procedendo ad ulteriora, iudex tacite censetur pronuntiare esse ad ulteriora procedendum, non obstantibus oppositione, nisi fuerit appellatum, & processus ualeat, ac super eo est iudicandum, in cons. lx. nu. 10. & 17. 235
5. Procedendum esse ad ulteriora si iudex pronunciet, sententia dicitur interloquutoria, in cons. lx. nu. 11. 235
6. Et quoad iudicem in rem iudicatam non transiit, sed quodcumque ab illo ante sententiam diffinitiuam reuocatur, ibid. nu. 12. ead.
7. Procedere quomodocumque cum licentia alicuius quando quis potest, quomodo id intelligatur, in cons. clxvii. nu. 3. & 18. pag. 477. & 479
8. Procedi sine inquisitione, nulloque iuris ordine seruato potest, itante confessione rei, in cons. lxxv. nu. 2. 499
9. Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 4. 499
10. Probatio ad ulteriora non reuocat conclusionem in causa, & quare, in cons. 19. nu. 28. 68
11. Processus ad ulteriora omnia pronuntiatione super exceptionibus emergentibus, & processum concernentibus quando ualeat, & quando non, in cons. 34. nu. 1. 113
12. Processus ad ulteriora quando sufficiat absque expressa pronuntiatione super exceptione incompetencie, & iurisdictionem elidente, ibi. nu. 5
13. Per processum ad ulteriora quando dicitur renunciatum exceptionibus oppositis, & quando non, in cons. 36. nu. 5. 117
14. Per processum ad ulteriora censetur pronuntiatum super exceptionibus, seu replicationibus ad merita causæ oppositis, nec super illis iudex debet necessario expresse pronuntiare, in cons. 120. nu. 4. 344
15. Processus, & sententia illis, qui pro suo iure, & interesse citati non fuerunt, uocare non debet, in cons. xlv. nu. 15. 403
16. Processus quando uideatur per omissionem, & peruerfionem ordinis, & quando non, in cons. 60. nu. 14. 235
17. Processus uitiatur, forma mandati de citando non seruata, in cons. 9. nu. 3. 24
18. Processus factus contra absentem executum est ipso iure nullus, & sententia non tenet, in cons. xviii. nu. 125. 63
19. Processus factus à non delegato tanquam delegato non ualeat, nec potest postea confirmari à superiore, qui illum facere delegatum potuisset, in cons. clxxi. nu. 27. 736
20. Processus factus à iudice delegato, non seruata forma delegationis, non ualeat, in cons. clxx. nu. 19. 525
21. Processus est ipso iure nullus, quomodocumque notum sit iudici, citationem fuisse factam ad locum non uerum, uel citatum esse infirmum, in cons. xviii. nu. 64. & 71. 57 & 58
22. Processus nullitas an, & quando possit allegari, si quilibet de populo sine mandato, & cautione rati non admittatur ad allegandas causas absentis, & impedimenta citati, qui propter iusta impedimenta nec per se, nec per procuratorem ad principalem causam prosequendam comparere tenetur, in cons. 18. nu. 124. & 136. 69 & 64
23. Processus nullitas, & ineptitudo tollitur per confessionem criminis ueram factam coram iudice incompetenti, secus si facta esset coram incompetenti, cuius iurisdictioni protogari non posset, in cons. 120. nu. 16. 570
24. Processus coram inferiore, qui appellationem ad Papam interpositam ignorauit, factus an ualeat, quando utraque pars appellauit, una uidelicet ad Papam, & altera ad inferiorem, in cons. 6. nu. 4. 13
25. Processus factus, appellatione legitima pendente, est nullus, & de illius nullitate dici potest, in cons. 1. nu. 26. 168
26. Processus, & iudicium non uitiatur per omissionem scripturæ notariæ de actis iudicii, si acta aliter legitime probari possunt, in cons. 37. nu. 4. 123
27. Processus factus super possessione retinenda, & peritorio simul ab eodem in eodem libello intentatis ualeat, in cons. 48. nu. 4. 156
28. Etiam si nihil dictum, aut oppositum fuerit, & partes ita uoluerint, ibid. nu. 5. secus est si peritorio, & possessione adipsam simul intentatis, ibi. nu. 6. 157
29. De processu agitato, toroque eius tenore mentio fieri debet in rescripto nouæ commissionis, alias rescriptum est subreptitium, & nullum, in cons. 1. nu. 2. 8
30. Et an sufficiat in genere, & simpliciter de processu causæ, & de principali bus actis, seu articulis, & non de oibus mentione fieri, ibid. nu. 10. 4
31. Et quare de processu causæ coram alio facto sit facienda mentio, ibi. nu. 11.
32. De processu coram alio facto quando in rescripto sit facienda mentio, & quando non, in cons. vi. nu. 10. 13
33. Processus, & acta in criminalibus rectè per testes non probantur, in cons. 183. nu. 20. 526
34. Processus contra aliquem de crimine, non precedente infamia, & inquisitione super ea, ualeat, ubicunque reus tacuerit, nihilque opposuerit, in cons. 175. nu. 3. 495
35. Quod declaratur, ibid. nu. 44. 504
36. Processus publicatio, uideas in uerb. publicatio.
37. Proclamata ut ualeant, à quibus fieri, & publicari debeant, in cons. 163. nu. 3. 467
38. Proclama restringens statutum dicitur statutum, in cons. cxc. nu. 13. 541
39. Proclama contra publicam utilitatem est nullum, in cons. clxxi. nu. 14. 489
40. Proclamatæ notitiam absens habuisse quomodo presumatur, in cons. clxiii. nu. 8. 468
41. Vide etiam in uerb. bannum.
42. Procuratio superioris non potest subditi præscribi, in cons. xxv. nu. 3. 83
43. Ea debetur superiori ratione uisitationis, ibid. nu. 4.
44. Procuratio inferitur, & arguitur ex uisitatione, sed non econtra, in cons. 125. nu. 17. 84

- Et uenit in necessariam consequentiam uisitationis, & in iure priuato, ac temporalitate consistit, ibi.
- Et necessario accedit uisitationi, sed non e contra, ibidem nu. 18.
- 1 Procurator triplex, & quod non omnis procuratio uisitationem inferat in cons. xxv. nu. 19. 84
- 2 **P**ROCURATOR etiam cum clausula generali non potest absque speciali, & indiuiduo mandato ab executione appellare, in cons. xxv. nu. 10. 83
- 3 Procurator etiam habens mandatum generale cum plena, & libera non potest accusare, nec redarguere testes de falso, uel de crimine, nisi do minus hoc specialiter mandauerit, ibi. nu. 11.
- 4 Procurator habens mandatum cum libera, & generali administratione non potest ea facere, per quae dominus posset penam incurere, ibi. numero 13.
- 5 Procurator non censetur habere in mandatis id, per quod faceret domi num cadere in penam, in cons. clxxviii. nu. 9. 536
- 6 Procurator qui habet plenam, & liberam administrationem, & qui habet plenam mandatum, idem importat, in cons. xxiii. nu. 8. 80
- 7 Procurator dispositionem liberam, & generale bonorum administra tionem habere dicitur, in consilio xvi. nu. 9. 477
- 8 Procurator in rem suam ex quibus uerbis dicitur constitutus, in cons. 188. nu. 4. 706
- 9 Procurator in rem suam non conueniunt uerba illa, dat, & concedit, sed mandato simpliciter, ibi. nu. 2.
- 10 Procurator in rem suam exercet se ad utilitatem sui, at simplex ad utili tatem domini, ibi. nu. 3.
- 11 Procurator in rem suam quando quis in instrumento diuisionis ab al tero constituitur, quid hanc constitutionem operetur, in cons. 130. nu. 15; 25. & 31. 589. & 591
- 12 Procurator in rem suam, seu factus dominus litis aequiparatur domino & potest alium substituere, in cons. xxiii. nu. 12. 80
- 13 Procuratoris potestas etiam cum libera &c. quando ad specificata tan tum dicitur restricta, ut ultra illa nihil possit, in cons. 174. nu. 11. 653
- 14 Procurator, cui aliqua specialiter fuerint commissa cum libera, & gene rali administratione, non potest donare, aut aliquid donationem fa piens facere, ibi. nu. 13.
- Idem est in habente mandatum generale cum libera, ibidem, & nu. 5. 654
- 15 Procurator habens mandatum ad uendendum pro pretio, quod sibi ui debitur, uel simpliciter non limitato pretio, potest et habita fide de pretio uendere, & dominus obligatur, in cons. 174. nu. 4. 652
- Idem, si causa uenditionis non fuit expressa, & bona fide uendat, habita fide de pretio, ibi. nu. 5.
- 16 Procurator ad uendendum pro pretio, quod ipsi uidebitur, & ad ipsum pretium recipiendum, & de illo liberandum, & in praedictis, & quoli bet praedictorum cum pleno, libero generali, ac speciali mandato, & cum plena, libera, generali, & speciali administratione potest, habi ta fide de pretio, uendere, etiam si solutioni pretii in mandato cer tum rebus fuisset appositum, in cons. 174. nu. 6. 652
- Contra, ibi. nu. 10. & 14. ead. cum seq.
- 17 Procurator specialiter constitutus ad recipiendum pretii solutionem cu libero, & pleno arbitrio potest terminum solutioni appositum pro rogare, in cons. 174. nu. 6. 652
- 18 Procurator ecclesiae, sicut, aut minoris etiam specialis, uel generalis non potest aliquo modo rem uendere, habita fide de pretio, ibi. nu. 8.
- 19 Procurator debens uendere pro pretio, & pecunia praesenti non potest fidem de pretio habere, in cons. 174. nu. 9. 651
- Quid, si haberet speciale mandatum ad uendendum cum libera, & gene rali administratione, ibi. nu. 10. 24. & 12. ead. cum seq.
- 20 Procurator ad uendendum pro pretio, quod sibi uidebitur, & ad ipsum pretium recipiendum, & in praedictis, & quolibet praedictorum cum plena, libera, & generali, ac speciali administratione si sit constitu tus, quid illa clausula cum plena, libera &c. operetur, & quid sit intel ligenda, in cons. 174. nu. 15. & 23. 653. cum seq.
- 21 Procurator habens speciale mandatum ad uendendum potest fidem de pretio habere, nisi dominus mandauerit, ut uenderet, & pretium reci peret, in cons. clxxiii. nu. 16. 653
- 22 Procurator si data sit potestas uendendi pro pretio, quod sibi uidebitur, non censetur uerifimiliter data etiam potestas habendi fidem de pre tio, ibi. nu. 18.
- 23 Procurator uendens habita fide de pretio dominum ex illo contractu obligat, licet rei uendite dominum non trasferat, in cons. 174. n. 27. 655
- Et quando hoc fit uerum, talisque contractus ualeat, & quando non, ibi dem nu. 28.
- 24 a Procurator meo re mea uendita, si ante traditionem rei, & possessio nis ego alteri ignoranter rem illam uendam, & tradam, secundum em por, cui traditio facta fuit, tanquam prior preferatur, etiam si postea uenditionem primam ratificassem, in cons. clxxiii. nu. 20. 653
- 25 Procurator habens mandatum cum libera ad recipiendum solutionem quocunque tempore, & loco potest solutionem prorogare, secus si sim pliciter mandatum cum libera ad recipiendum solutionem haberet, in cons. clxxiii. nu. 22. & 24. 654
- 26 Procurator habens potestatem uendendi pro pretio, quod sibi uidebitur, & ipsum pretium recipiendi, & in praedictis, & quolibet praedicto rum cum plena, libera, & generali administratione non dicitur ha bere potestatem donandi, in cons. clxxiii. nu. 23. ead.
- 27 Procurator, cui data est specialis potestas donandi, in dubio censetur ha bere solum potestatem donandi rem minimam, non autem magnam, maxime quando dominus fuisset usus uerbis arbitrium boni uiri im portantibus, in cons. cxxx. nu. 45. 593
- Secus, quando aliter esset expressum, ibi. nu. 54. 594

- 28 **P**ROCURATOR habens potestatem, & mandatum donandi cuiuscunque pe sonae non potest filijs suis donare, in cons. cxxx. nu. 47.
- Contra, ibi. nu. 56.
- 29 Procurator habens mandatum ad donandum censetur etiam habere ma datum ad tradendum, & transferendum possessionem, & dominium, & ad omnia, quae solita sunt in his contractibus apponi in cons. lxx. num. 63.
- 30 Procurator ad aliquem contractum petendum potest apponere, & ad penam, bona domini obligare, aliaque apponi consueti proinde uatione contractus adicere, ibi. nu. 64.
- 31 Procurator constitutus ad petendam hereditatem cum hoc, quod de beat lucrari medietatem illius, quomodocunque ipse eam conse quatur, non poterit hanc medietatem habere, nisi procuratorio nomine hereditatem consequutus fuerit, in cons. clxx. nu. 43.
- 32 Procurator habens mandatum cum libera potest ea facere, quae ipse le mandatum requiritur, in cons. xxiii. nu. 9.
- 33 Procurator habens plenum mandatum, seu cum libera potest omnia, quae dominus potest, excepta dilapidatione, & ante licem contractus potest, sicut dominus, alium substituere, ibi. nu. 11.
- 34 Procurator non admittitur ad petendum illud, de quo dominus esse pmissum fecit cum pena, & sequutum fuit laudem, in cons. xxv. nu. 14.
- 35 Procuratori nunquam censetur datum mandatum de faciendo illicitum, & id, per quod posset facere dominum penam incurere, ibi. nu. 3. & 27. ubi id declaratur.
- 36 Procurator si absque speciali mandato aliquid faciat, per quod domi nus alias penam incurat, quae sit practica, in cons. xxv. nu. 4. 81
- 37 Procurator habens mandatum specialiter circa aliqua, quae specialiter datum requiritur, cum clausula illa generali, & ad omnia aliaque, quocunque etiam maiora speciale mandatum requirerent, non potest minas, & defectus opponere, ibi. nu. 5.
- Nec ea facere, per quae dominus posset penam incurere, ibi. nu. 7.
- 38 Quod limitatur, & declaratur, ibi. nu. 15. 25. & 27. 83. cum seq.
- 39 Procurator absque speciali, & indiuiduo mandato crimina, & delicta non opponit, in cons. xxv. nu. 6.
- 40 Per procuratorem supplicari, & rescriptum impetrari non potest absque speciali, & indiuiduo mandato, ibidem numero 8. & 11. eadem se quenti.
- 41 Per procuratorem matrimonium absque speciali, & indiuiduo manda to non contrahitur, nec clausula generalis sufficit, in cons. xxv. nu. 9.
- 42 Procurator sine speciali mandato non potest aliam domini obligare, nec re id, per quod dominus periculum, eiusque penam incureret, in con s. xxv. nu. 14. 22. & 28. ubi id declaratur. 83. cum seq.
- 43 Procurator non ligat animam constituentis ad periculum, nisi conu tuens sit in culpa, in cons. xxv. nu. 28.
- 44 Procuratoris factum etiam in mandato non comprehensum, per quod lias dominus penam, & damnum corporale incidere nocet domino, & ualeat, perinde ac si in mandato specialiter contineretur, quia dominus postea sciuit, & non contrauenisset, sed potius palissi set, in cons. 25. n. 23.
- Idem, si dominus expresse ratificaret etiam post tempus, infra quod deus celebrari debebat, ibi. nu. 24.
- 45 Procurator uel absque speciali mandato, uel absque ratificatione domi ni non potest facere, quod dominus, penam incurat, in cons. 25. n. 23.
- 46 Procurator emptoris denunciatus uenditori licet mota debentur tum illi exhibere, & ostendere, alias uenditor de eundem uno reu retur, in cons. 21. nu. 4.
- 47 Procurator restitutum in integrum petere, ad caducitatem agere potest absque speciali mandato, in cons. 51. nu. 18.
- 48 Procurator non habens mandatum speciale, uel cum libera non potest aliam domini remittere, in cons. 116. nu. 11.
- 49 Procurator etiam habens mandatum exigendi, & recipiendi, simpliciter canones a conductibus, & emphyteosis recipiendo canonem, & qui in iure caducitatis quaelito praedictis, in cons. 116. n. 15. nu. 1.
- 50 Procurator constitutus ad certam causam, quam quis habet, seu habi rus est cum titulo, & ad omnes alias, & quascunque causas, constituitur solum constitutus ad alias causas, quas habet, seu habebit cum titulo, in cons. clxx. nu. 30.
- 51 Procuratores cum libera, & cum potestate substituendi possunt letare cum auctoritate curatoris constitui, quando datus fuit curatoris, ut eius auctoritate minor possit constituere quosdam centu ratatores specialiter, & expresse ad omnes causas cum pleno manda to in forma, & in cons. 23. nu. 7. & 13.
- 52 Procurator a minore cum auctoritate curatoris dati specialiter ad rem causam potest fieri quo ad illam causam tantum, & non ultra, in cons. clxxiii. nu. 3.
- 53 Procuratorem regulariter is in causa ciuili ad expediendum id, qui ipse potest expedire, constituere potest, qui per se adesse, & compa re potest in cons. clxxiii. nu. 3.
- 54 Procuratorem in causa ciuili constituere potest dominus, qui et alio & cause interesse non ualeat, in cons. clxxiii. nu. 5.
- 55 Procuratorem ad aliquem actum unus, uel duo ex pluribus constitu ti eisdem litis constituere possunt, ibi. nu. 10.
- 56 Procurator non habere, & habere sed minus legitime, patet, in cons. 23. nu. 5.
- 57 Per procuratorem non sunt tractandae causae arduae, & graues, sed per se in cons. 18. nu. 13. & 83.
- 58 Et quando hoc uerum sit, & quando etiam per procuratorem tractari possint, ibi. nu. 14.
- 59 Et quando nec procuratorem citatus ad eas mittere teneatur, ibi. nu. 61. & 117.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

Procuratorem mittere quando teneatur citatus, & quando etiam ab eo
 non teneatur, vide in verb. citare.
 Procurator regulariter admittitur in causa matrimonii, in consil. 18.
 Procurator mitti debet ad eam gratiam, & intricatam, & quæ facile non
 potest per procuratorem expediri, nō cogitur citatus, qui sit iustus, &
 procurator impeditur impeditus, in consil. 18. nu. 49.
 Procurator non potest facere dominum cadere in penam, ibid. nu. 47.
 Procurator cum libera non potest litigare, & causam renuciare, in consilio
 clxxxvii. nu. 52.
 Procurator expressè appellationi interpositæ renuciare non potest
 ibid. nu. 53.
 Procurator post litē contestatā nō potest sine causa renocari, ibi. nu. 64. 704
 Procurator constitutus ad lites, & causas presentes, & futuras potest petere
 executionem sententiæ, in consil. clxxxvii. nu. 65.
 Procurator renocatum gesta ante intimationem factam à domi-
 no ualent ad fauorem, in consil. clxxxvii. nu. 72.
 Procurator constitutus cum consensu abbatis an possit per Abbatem re-
 uocari, & quomodo, in consil. clxxxvii. nu. 68.
 Procuratoris falsi exceptio, uideas in verb. exceptio.
 P R O D I G I U S quæ primum respiciunt, non recuperat statim, & ipso
 iure administrationem bonorum suorum, sed requiritur sententia
 iudicis relicta tota, in consil. lvi. nu. 19.
 P R O D I T I O N I S qualitas aggravat omne crimē, in cōf. 77. nu. 7. 332
 Proditionis crimen aduersus principem non potest per non subditum
 ratione domicilii committi, quamuis aliis esse subditus ratione re-
 rum, uel delicti, uel aliter, in consil. 165. nu. 5.
 Quod declaratur, ibid. nu. 17.
 P R O D I T O R I E agit, qui occidit homines de illo multum consi-
 dentes, in consil. lxxvii. nu. 4.
 Proditorie, & in uia publica homicidium committere est de atrocibus,
 & arduis, in consil. clxii. nu. 10.
 Proditorie facit, qui fingens se amicū alicuius illum, ut inimicū taci-
 te, & secrete tractat, in consil. clxv. nu. 12.
 Quid si hoc contra suū principem faciat, & quō puniatur, ibi. n. 17. 475
 P R O H I B I T I V M in prohemio instrumenti causa expressa in dubio
 censetur finalis, in consil. clxxxviii. nu. 22.
 Ex prohemio colligitur causa finalis statuti, & dispositionis, in consil.
 151. nu. 5.
 P R O F E C T I T I V M dicitur id, quod ab auctore prouenit, in consil.
 clxix. nu. 8. & 10.
 Profectitia dos, uideas in verb. dos.
 P R O F E S S I O legitima, & canonica quomodo fiat, in consil. 21.
 nume. 36.
 Et quando in manibus episcopi fieri possit, & facta sit legitima, & cano-
 nica, ibi. nu. 37.
 Professio ut ualeat, & religioni in specie obliget, in manibus cuius, &
 quomodo fieri debeat, & possit, & an in manibus prioris, in consil. 29.
 nu. 17. & 18.
 Et ad obligandum aliquem religioni in genere, in cuius manibus fieri
 possit, ibid. nu. 20.
 Et in cuius manibus facta non obliget in genere, nec in specie, ibi. n. 21.
 Professio facta in manibus non habentis ius incorporandi ordini, nec
 potestatem recipiendi professionem est nulla, nec religioni, seu ordi-
 ni in specie obligat, in consil. xxix. nu. 16.
 Professio, & oblatio facta ab infirmo in ultimo uirz spiritu, & tempore
 quo iam loquelam amiserat, nihil operatur ad fauorem monasterii,
 & in præiudicium hæredum, aut fideicommissariorum, in consil. 28.
 nu. 17. & 19.
 Professio facta à furioso, & demente est nulla, nec profitemtem, illiusque
 bona ligat, in consil. 29. nu. 11.
 Et ut ex hoc utitur, quid requiritur, & cui, & quō profitemtem fuisse
 furiosum probandi onus incumbat, ibi. nu. 12.
 Professio facta in religione nō approbata nō ligat, in cōf. 29. n. 13. cad.
 Professio in religione leuatur facta an liget, ibi. nu. 13. & 14. 94 & 96
 Professio omnis formiter facta ab episcopo recipi potest, etiam ad regulæ
 obseruantiam profitemtem obligat, in consil. xxi. nu. 39. & 41.
 Professio etiam ante annum probationis facta quando ualeat. ibidem
 nume. 42.
 Professio infra annum probationis in regula mendicantium facta, & re-
 cepta solum in genere, & non in specie religioni obligat, in consil.
 29. nu. 12.
 Et an, & quomodo id sit uerum, ibi. nu. 11.
 Ante professionem quis uerè, & propriè monachari, seu monachus fieri
 non dicitur, in consil. 28. nu. 3.
 Ante professionem factam si mulier in monasterio infra annum proba-
 tionis decedat, legatum ei factum, cum monachabitur, ad monaste-
 rium non transmittitur, ibi. nu. 5. & 13.
 Et monasterium tenetur ad restitutionem dotis, & eius quod sibi pro il-
 lius ingressu datum fuit, ibid. nu. 8.
 Professio, & ingressus religionis si suauis, & seductione religionis fiat
 ualent quidem, sed bona ingressi non monasterio, sed hæredibus sua-
 tim acquiruntur, in consilio xxvii. nu. 4.
 Reliqua uideas etiam in verb. religio.
 Professio per solam scripturam ipsius profitemtis sufficienter probatur,
 in consil. 29. nu. 10.
 Professio regularis quando debeat attendi, & non habitus, in consil. xxi.
 nu. 21.
 Professio facta à aliquo loco facit, ut illius loci monachus esse dicatur,
 S 4 in

Procuratorem mittere quando teneatur citatus, & quando etiam ab eo
 non teneatur, vide in verb. citare.
 Procurator regulariter admittitur in causa matrimonii, in consil. 18.
 Procurator mitti debet ad eam gratiam, & intricatam, & quæ facile non
 potest per procuratorem expediri, nō cogitur citatus, qui sit iustus, &
 procurator impeditur impeditus, in consil. 18. nu. 49.
 Procurator non potest facere dominum cadere in penam, ibid. nu. 47.
 Procurator cum libera non potest litigare, & causam renuciare, in consilio
 clxxxvii. nu. 52.
 Procurator expressè appellationi interpositæ renuciare non potest
 ibid. nu. 53.
 Procurator post litē contestatā nō potest sine causa renocari, ibi. nu. 64. 704
 Procurator constitutus ad lites, & causas presentes, & futuras potest petere
 executionem sententiæ, in consil. clxxxvii. nu. 65.
 Procurator renocatum gesta ante intimationem factam à domi-
 no ualent ad fauorem, in consil. clxxxvii. nu. 72.
 Procurator constitutus cum consensu abbatis an possit per Abbatem re-
 uocari, & quomodo, in consil. clxxxvii. nu. 68.
 Procuratoris falsi exceptio, uideas in verb. exceptio.
 P R O D I G I U S quæ primum respiciunt, non recuperat statim, & ipso
 iure administrationem bonorum suorum, sed requiritur sententia
 iudicis relicta tota, in consil. lvi. nu. 19.
 P R O D I T I O N I S qualitas aggravat omne crimē, in cōf. 77. nu. 7. 332
 Proditionis crimen aduersus principem non potest per non subditum
 ratione domicilii committi, quamuis aliis esse subditus ratione re-
 rum, uel delicti, uel aliter, in consil. 165. nu. 5.
 Quod declaratur, ibid. nu. 17.
 P R O D I T O R I E agit, qui occidit homines de illo multum consi-
 dentes, in consil. lxxvii. nu. 4.
 Proditorie, & in uia publica homicidium committere est de atrocibus,
 & arduis, in consil. clxii. nu. 10.
 Proditorie facit, qui fingens se amicū alicuius illum, ut inimicū taci-
 te, & secrete tractat, in consil. clxv. nu. 12.
 Quid si hoc contra suū principem faciat, & quō puniatur, ibi. n. 17. 475
 P R O H I B I T I V M in prohemio instrumenti causa expressa in dubio
 censetur finalis, in consil. clxxxviii. nu. 22.
 Ex prohemio colligitur causa finalis statuti, & dispositionis, in consil.
 151. nu. 5.
 P R O F E C T I T I V M dicitur id, quod ab auctore prouenit, in consil.
 clxix. nu. 8. & 10.
 Profectitia dos, uideas in verb. dos.
 P R O F E S S I O legitima, & canonica quomodo fiat, in consil. 21.
 nume. 36.
 Et quando in manibus episcopi fieri possit, & facta sit legitima, & cano-
 nica, ibi. nu. 37.
 Professio ut ualeat, & religioni in specie obliget, in manibus cuius, &
 quomodo fieri debeat, & possit, & an in manibus prioris, in consil. 29.
 nu. 17. & 18.
 Et ad obligandum aliquem religioni in genere, in cuius manibus fieri
 possit, ibid. nu. 20.
 Et in cuius manibus facta non obliget in genere, nec in specie, ibi. n. 21.
 Professio facta in manibus non habentis ius incorporandi ordini, nec
 potestatem recipiendi professionem est nulla, nec religioni, seu ordi-
 ni in specie obligat, in consil. xxix. nu. 16.
 Professio, & oblatio facta ab infirmo in ultimo uirz spiritu, & tempore
 quo iam loquelam amiserat, nihil operatur ad fauorem monasterii,
 & in præiudicium hæredum, aut fideicommissariorum, in consil. 28.
 nu. 17. & 19.
 Professio facta à furioso, & demente est nulla, nec profitemtem, illiusque
 bona ligat, in consil. 29. nu. 11.
 Et ut ex hoc utitur, quid requiritur, & cui, & quō profitemtem fuisse
 furiosum probandi onus incumbat, ibi. nu. 12.
 Professio facta in religione nō approbata nō ligat, in cōf. 29. n. 13. cad.
 Professio in religione leuatur facta an liget, ibi. nu. 13. & 14. 94 & 96
 Professio omnis formiter facta ab episcopo recipi potest, etiam ad regulæ
 obseruantiam profitemtem obligat, in consil. xxi. nu. 39. & 41.
 Professio etiam ante annum probationis facta quando ualeat. ibidem
 nume. 42.
 Professio infra annum probationis in regula mendicantium facta, & re-
 cepta solum in genere, & non in specie religioni obligat, in consil.
 29. nu. 12.
 Et an, & quomodo id sit uerum, ibi. nu. 11.
 Ante professionem quis uerè, & propriè monachari, seu monachus fieri
 non dicitur, in consil. 28. nu. 3.
 Ante professionem factam si mulier in monasterio infra annum proba-
 tionis decedat, legatum ei factum, cum monachabitur, ad monaste-
 rium non transmittitur, ibi. nu. 5. & 13.
 Et monasterium tenetur ad restitutionem dotis, & eius quod sibi pro il-
 lius ingressu datum fuit, ibid. nu. 8.
 Professio, & ingressus religionis si suauis, & seductione religionis fiat
 ualent quidem, sed bona ingressi non monasterio, sed hæredibus sua-
 tim acquiruntur, in consilio xxvii. nu. 4.
 Reliqua uideas etiam in verb. religio.
 Professio per solam scripturam ipsius profitemtis sufficienter probatur,
 in consil. 29. nu. 10.
 Professio regularis quando debeat attendi, & non habitus, in consil. xxi.
 nu. 21.
 Professio facta à aliquo loco facit, ut illius loci monachus esse dicatur,
 S 4 in

- in consil. ciii. nu. 13. 445
- 2 In prohibendo regulam Sancti Augustini, aut aliam iuramentum pauper-
tatis quomodo intelligatur, in consil. xxi. nu. 14. 85
- 2 PROGENIES: Hoc nomen dicitur esse collectivum diversarum perso-
narum, & diversorum, plurimq; graduum, in consil. vi. nu. 10. 35
- 2 PROHIBERE quoad alios casus uelle videtur ille, qui dispositionem
generalem ad certum casum restringit, in consil. 72. nu. 7. 297
- 3 Prohibetur multa immediatè, quæ mediatè conceduntur, in consil.
174. nu. 14. 498
- 3 Prohibentis causa est potior in pari causa, & quando, in consil. cxxxi.
nu. 7. & 11. 367
- 3 Prohibentis conditio melior est in re communi, quando alius uellet uti
re ad usum naturaliter non destinatum, in consil. cxviii. nu. 16. 340
- 3 Prohibentis conditio in re communi melior est, & unus de ea nihil po-
test facere inuito alio, in consil. cxliiii. nu. 74. 415
- 3 Contra prohibentem uti feruitur, uel iurisdictione, uel iure coheren-
te rei suæ immobili datur interdictum utile uti possidetis, in consil.
cxlvi. nu. 63. 427
- 3 Contra prohibentes de facto, & absque citatione, ac etiam auctoritate
superioris alicuius iuribus, & rebus suis uti competit actio iniuriarum,
quid in hac actione ueniat, ibidem nu. 64. ead.
- 3 Prohibitiva uerba ipso iure annullant facta in coactarium, in consil.
137. numc. 18. 385
- Prohibens testari, uideas in uerb. testari.
- 1 PROHIBITVS regulariter alienare potest bene merenti donare, in
consil. 65. nu. 14. 133
- 1 Prohibitus alienare ingrediens monasterium non dicitur alienare, in
consil. xciii. nu. 9. 400
- 2 Prohibitus alienare in uita, & in morte extra illos de progenie cen-
setur grauius oibus de progenie, donec aliquis exeat, de uno in aliū
ordine successu per fideicommissum restituitur, in consil. 84. nu. 21. 360
- Et quod hoc casu fideicommissum sit conditionale, & non simplex, ibi-
dem nu. 71. 368
- 2 Prohibitus simpliciter alienare extra filios, nepotes, & descendentes
suos non dicitur prohibitus ex testamento transferre in sorores, seu
alios, qui sibi ab intestato successuri essent, in consil. 84. nu. 44. 363
- 2 Prohibitus alienare etiam simpliciter, hoc addito, ut possit puta à titio
hæredè astringi ad reddendum rationem omnium bonorum, quæ in
manus suas perueniunt, & de illis inuentarium facere, dicitur grauius
titio per fideicommissum restituitur, in consil. 86. nu. 7. 375
- 2 Prohibitus alienare sine consensu hæredis potest coheredem inuitum
ad diuisionem prouocare, in consilio lxxxi. nu. 27. 377
- 2 Prohibitus alienare inter uiuos per uiam contractus non prohibetur ali-
enare in ultima voluntate, & hæredè instituere, in consil. 89. nu. 3. 384
- Nisi non modo per uiam contractus, & inter uiuos, sed etiam simpliciter
esset prohibitus alienare, ibid. nu. 4.
- Item nisi prohibitus esset uendere, & alienare aliquibus modis, ratio-
ne, uel causa, ibid. nu. 5.
- 2 Prohibitus alienare non potest alienare etiam ad pias causas monaste-
rium hæredem instituendo, in consil. lxxxix. nu. 7. 384
- 2 Prohibitus alienare potest respectu legitimæ, & trebellianicæ hæredè
extraneū sibi in testamento suo recte instituere, in consil. 93. nu. 27. 400
- 2 Prohibitus simpliciter, & indefinite alienare, & non in certas personas,
non intelligitur prohibitus hæredem sibi uniuersaliter instituere,
aut aliter permittere, quod bona ad hæredes ab intestato perueniant,
in consil. xciii. nu. 28. ead.
- 2 Prohibitus alienare ita, ne res extra familiam exeant, non prohibetur
hæredem sibi instituere illum, qui ab intestato sibi succedere possit,
in consil. 93. nu. 29. 400
- Ac etiam extraneum, ibid. nu. 30.
- 2 Prohibitus alienare respectu certi generis personarum, non prohibetur
hæredes sibi alijs ab intestato successuros, uel etiam extraneos in tes-
tamento instituere, sed solum inter uiuos alienare prohibetur, in
consil. 176. nu. 54. 772
- 2 Prohibitus alienare extra familiam non dicitur prohibitus alienare in
sororem, ibid. nu. 55.
- Fallit in sorore uterina, ibidem nu. 61. 774
- 2 Prohibitus alienare extra familiam, ut bona in familia remaneant, ex-
traneū hæredè sibi non potest instituere, in consil. clxvi. nu. 58. 773
- 2 Et si prohibitio facta esset causatiue, quia uoluit bona debere peruenire
ad posteros, & familiam, & in familia remanere, prohibitus nec ex-
traneum sibi hæredem recte instituit, nec quisquam ab intestato ei
succedit, qui esset testatori extraneus, nec de familia, & posteris ipsius,
ibidem numero 59. 774
- 2 Prohibitus alienare per uerba causatiua, quia uolo bona in familia re-
manere, non potest sibi hæredem instituere, secus, si esset prohibitus
alienare enunciatiue, ut bona in familia remaneant, in consil. 176.
nu. 60. 774
- 1 Prohibitus alienare dicitur etiam prohibitus alienare, & diuidere rem
communem, in consil. 124. nu. 12. 496
- 1 Prohibitus alienare quando, & quomodo in euidentem utilitatem pos-
sit alienare, in consil. cxliiii. nu. 16. 497
- 1 Prohibitus alienare non potest præscribi, si prohibitio habeat causam
prohibitionis perpetuam, & titulum, ac possessionem iustificat, in
consil. xxi. nu. 19. 70
- 1 Prohibita specialiter alienari non sunt etiam ex causa dotis alienabi-
lia, in consil. xxxviii. nu. 23. 129
- Contra, ibid. nu. 35. 130
- 1 Prohibita res alienari in contractu, & inter uiuos non potest etiam ex
causa dotis alienari, in consil. xxxviii. nu. 25. 129

- Contra, ibidem nu. 36.
- 2 Prohibita alienari non ueniunt in fideicommissum uniuersali, in consil.
81. nu. 12.
- Quod declaratur, ibid. nu. 31.
- 1 Prohibita res alienari semel effecta alienabilis semper durat alienabi-
lis, in consil. 85. nu. 12.
- 2 Prohibita alienari fauore ecclesie si alienentur, possunt propria aucto-
ritate apprehendi, in consil. xci. nu. 10.
- 2 Prohibita a testatore alienari nequeunt præscribi, in consil. cxxix. nu. 14. 494
- 2 Prohibita re aliqua alienari, quado quis testando cõtra prohibitionem
faciat, & quando non, in consil. lxxviii. nu. 8.
- 2 De prohibitis per testatorem alienari trebellianica detrahi non potest,
maxime quando in casu alienationis fideicommissum locus esset, in
consil. cxxix. nu. 14.
- 1 Prohibendum ad tempus post illud tempus censetur permissum, & etiam
in consil. cli. nu. 24. pag. 663. & in consil. cxxvii. nu. 1. uol. 1.
- 1 Prohibendum hominibus esse non debere id, quod pecoribus, & alijs
est concessum, & denegari non potest, quomodo intelligatur, in
consil. cxliiii. nu. 99.
- 2 Prohibitus de facto absque citatione, & quia iudiciali uti re sua, & re
sua, aut sua possessione, uel quasi etiã auctoritate rescripsit, uel pro-
legit a principe concessi, quo remedio contra turbantes, & prohiben-
tes, & contra ea, quæ in praiudicium iurij suorum facta fuerunt, agere
possit, in consil. cxlvi. nu. 61. usque in finem consilij.
- 2 PROHIBITIO iuris unã cum prohibitione hominis id operatur,
quod alijs per se non operatur, in consil. xci. nu. 9.
- 2 Prohibitio legis cum prohibitione hominis plus operatur, quam
plex legis prohibitio, in consil. cxxix. nu. 18.
- 3 Prohibitio hominis, & legis simul fortior est, quam qualibet
in consil. xv. nu. 61.
- Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 71.
- 2 Prohibitionibus duabus ad actum impediendum concurrentibus
cum quolibet de per se sufficiat, una sublatã, & non altera, actum
impeditur, in consil. xxi. nu. 54.
- 2 Contra prohibitionem legis factum alijs ipso iure nullum quomodo
lect, in consil. lvii. nu. 8.
- 2 Prohibitio alienandi perpetuo ultra quattuor gradum extenditur,
in consil. lxxviii. nu. 1.
- 2 Prohibitio duplex de non alienando fortior est, quam simplex, in
consil. lxxviii. nu. 69.
- 1 Prohibitio de non alienando bona perpetuo, & ut bona perpetuo ma-
neant in familia, ultra quattuor generationem non extenditur, in
consil. lxx. nu. 104.
- 2 Prohibitio de non alienando simpliciter facta minori non dicitur
da, sed fauore minoris ætatis facta in consil. xxii. nu. 27. & 28. 193
- 2 Prohibitio alienationis facta ob minorem indutiam persone non
citatur nuda, sed ex causa facta, in consil. xxii. nu. 28.
- 2 Prohibitio simplex de non alienando facta a testatore quando inui-
tatur nuda, sed ex causa, in consil. xxii. nu. 29.
- 2 Prohibitio testatoris simpliciter alienationem, seu diuisionem heredi-
tatis concurrentem cum prohibitione legis operatur, ut res eam
in casibus alijs a iure permissis, & cum solemnitatibus requisi-
tis, seu diuidi non possit, in consil. xxii. nu. 30.
- Et quare, ibid. nu. 34.
- Et quid, si magna alienandi necessitas immineret, alijs bona per
prohibita non extarent, ibid. nu. 35.
- 2 Prohibitio testatoris de non alienando, seu non diuidendo fortior
prohibitione, quæ per pactum fieret, & quomodo, in consil. 22. nu. 23.
- 2 A prohibitionem testatoris de non alienando cum prohibitionem legis
currente non potest prætextu alicuius causæ iustissime etiam in casu
alijs de iure permissis, & cum auctoritate superioris dicitur, in
consil. xxii. nu. 36.
- 2 Prohibitio alienationis omnium bonorum hereditatis per testatorem
facta omnibus hæredibus, quia uoluit bona, & iura suæ hereditatis
successiue de gradu in gradum suorum descendendum deinceps
plex fideicommissum inducit etiam in casu, quo nulla esset
alienatio, in consil. xli. nu. 4.
- 2 Prohibitio de non alienando simpliciter facta super re ecclesiastica
ualet, & alienatio facta etiam ex causa a iure permissa non valet,
in consil. xlix. nu. 10.
- 2 Prohibitio alienationis facta, quoad prohibitus uiuere, cum hæredem
ne adiecta, quia uoluit, quod bona sua nunquam de suo uenerunt
eant, dicitur perpetua etiam post mortem prohibiti, in consil. lxx.
numc. 17.
- Et quare, ibid. nu. 19.
- 2 Prohibitio alienationis facta, ut res perpetuo conferretur, & postea
uenire in liberos, & descendentes, & prohibitio alienationis
extra certum genus personarum cum causa, ut in illis personis
seruetur, inducit simplex fideicommissum inter personas non
collectiuis comprehensas etiam in casu non sequitur alienationem
in consil. 88. nu. 4.
- 2 Prohibitio nec ob iustã causam expressam, nec respectu alicuius
næ facta tanquam nuda seruanda non est, nullumque iura dicitur
produci in consil. lxxvi. nu. 1.
- 2 Etiam si pluribus institutis facta dicitur, ibid. nu. 1.
- Et ut ualeat, neque nuda dicitur, quid requiritur, ibid. nu. 4.
- 2 Prohibitio alienationis facta hæredibus, & cuilibet illorum, per
la uerba distributiua cuilibet in solidum facta esse uidetur, in
consil. 78. nu. 6.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

Quod declaratur, ibid. nu. 23. 317
 Prohibito alienationis simplex nihil operatur, in consi. 78. nu. 16. 316
 Prohibito alienationis abique adiectione causae, uel personae, propter
 quam facta fuerit, nulla censetur, & tanquam nudum praeceptum non
 censetur, ibid. nu. 17. 316
 Prohibito alienationis sine causa facta censetur odiosa, ibid. nu. 18. 316
 Prohibito alienationis bonorum a testatore facta operatur etiam prohi-
 bitionem detractionis falcidia, in consi. 79. nu. 42. 332
 Prohibito de non alienando bona, nisi in filios, & descendentes, non
 continet fideicommissum, & si continet, illud est conditionale, in
 consi. 84. nu. 58. 364
 Prohibito simplex de non alienando facta pluribus uocatis non indu-
 cit inter eos fideicommissum, nisi alia concurrant, ex quibus mens te-
 statoris uolentis fideicommittere colligatur, in consi. 84. nu. 65. 368
 Prohibito facta pluribus uocatis, ne alienent, sed in familia retineant,
 fideicommissum facit conditionale: Idem, si esset prohibitus aliena-
 re extra illos de progenie, in consi. 84. nu. 67. 368
 At si haeres grauatus sit restituere illis de familia cum prohibitione a-
 lienationis sequuta, ne fundus de familia exeat, aut ne extra familiam
 alienetur, fideicommissum est simplex, & non conditionale, ibi. nu. 68.
 Secus, si prohibito praecessisset iussum, & grauamen de restituendo,
 ibid. nu. 70. 368
 Prohibito alienationis quando simplex fideicommissum, & quando
 conditionale in casu alienationis inducat. 372
 Et quis sit utriusque fideicommissi effectus, in consi. lxxxv. nu. 1. 372
 Prohibito alienationis simpliciter facta non ualet, at si cum causa, &
 respectu alicuius personae facta sit, ualet, & fideicommissum inducit,
 in consi. lxxxvi. nu. 1. 375
 Prohibito alienationis facta inter unum, uel omnes ex pluribus insti-
 tutis ualet, & inter eos fideicommissum operatur, ibid. nu. 2. 375
 Quod declaratur ibid. nu. 3. 375
 Prohibito alienationis facta, nisi de consensu, & uoluntate alicuius,
 dicitur facta respectu, & ad utilitatem illius, ideoque ualet, & fideicom-
 missum inducit, in consi. lxxxvi. nu. 4. 375
 Prohibito alienationis extra familiam, & nisi requisitis illis de fami-
 lia, eadem est, & ualet, ac fideicommissum inducit, ibid. nu. 6. 375
 Prohibito alienationis ualide facta uni ex filiis inducit fideicommissum
 sub illa conditione subintellecta, si sine filiis decesserit, ibi. nu-
 me. 11. 376
 Prohibito alienationis facta uni sine consensu, & uoluntate alterius
 inducit fideicommissum conditionale in casu alienationis factae sine
 consensu illius, & non aliter, ibid. nu. 12. 376
 Etiam si aliqua uerba postea fideicommissum importantia essent adie-
 cta, nisi alia simplex, & purum post mortem prohibiti significan-
 tia forent apposta, ibid. nu. 13. 376
 Nec uerba adiecta, ut possit attingi ad reddendum rationem, inuenta-
 riumque consociendum, & ut bona debeat diligenter conservare, fidei-
 commissum alterant, ut simplex sit, ibidem nu. 14. 376
 Prohibito alienationis simpliciter facta cum adiectione, quia uoluit,
 quod bona in familia remaneant, fideicommissum simplex post mor-
 tem operatur, ibid. nu. 17. 376
 Prohibito alienationis facta heredibus, ut ipsi bona conferuent suc-
 cessionis suae, & cum onere, ut inter se cauere de non alienando, sed
 de conferuando, non operatur fideicommissum, in consi. 87. nu. 3. 376
 Contra ibid. nu. 10. 380
 Prohibito alienationis rei facta a testatore, quia uoluit illam perue-
 nire ad filios, seu descendentes, seu ad aliquas personas, fideicom-
 missum quoad illas personas inducit, in consi. 87. nu. 4. 379
 Prohibitione de non alienando praecedente, deinde sequente fideicom-
 missum, si contra prohibitionem factum fuerit, & non aliter, locus est
 fideicommissum, in consi. 89. nu. 2. 385
 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 6. 384
 Prohibito alienationis fauore, & respectu certarum personarum fa-
 cta cum adiectione penae priuationis quomodo fideicommissum in-
 ducatur, in consi. xc. nu. 5. 386
 Prohibito alienationis causatiuae, & respectiue facta cum uerbis sui na-
 tura fideicommissum importantibus, censetur fideicommissum sim-
 plex, & absolutum inter omnes prohibitos introduxisse, in consi.
 xc. nu. 15. 388
 Prohibito alienationis quando fideicommissum inducat, in consi.
 cii. nu. 11. 417
 Prohibito de non alienando bona extra personas filiorum suorum, &
 extra familiam suam ex eo, quia uoluit omnia eius bona permanere
 in eius familia cum annulatione alienationis, inducit simplex fidei-
 commissum inter illos de familia ordine successiuo, semper nomina-
 tos praefendo, etiam non sequuta alienatione, in consi. cvii. nu. 17. 460
 Et in eo patruus uocatus proprio nominatus praefertur nepotibus,
 ibid. nu. 20. 460
 Prohibito alienationis bonorum facta respectu familiarum, & agnationis
 inducit fideicommissum inter illos de familia, praesertim si quis ex-
 tra familiam quouis modo etiam heredem instituendo alienauerit,
 in consi. cxvi. nu. 7. 515
 Prohibito de non alienando extra familiam, ut bona in familia rema-
 neant, inducit fideicommissum, in consi. cxvii. nu. 3. 521
 Et in eo nepris ex filio est agnatis transuersalibus, & remotioribus praef-
 erenda, ibid. nu. 11. 522
 Prohibito de non alienando, ut bona in familia remaneant, continet
 fideicommissum sub conditione alienationis, non autem simplici-
 ter, in consi. clxxvi. nu. 53. 772
 Secus si facta esset, quia uoluit, seu desiderauit, quod bona in familia
 permanent, & deueniant, ibid. nu. 56. 773
 Prohibito alienationis extra familiam inducit simpliciter fideicom-
 missum, 723

tionale, si contra prohibitionem alienatio fiat, operatur, in consi.
 84. nu. 45. 363
 Idem, si dictum esset cum conditione, quod non possit alienare, seu dis-
 ponere, nisi in filios, & descendentes suos masculos, ibid. nu. 46. 364
 Prohibito alienationis tam simplex, quam geminata inducit fideicom-
 missum conditionale, & non simplex, in consi. 84. nu. 56. 364
 Prohibito de non alienando bona, nisi in filios, & descendentes, non
 continet fideicommissum, & si continet, illud est conditionale, in
 consi. 84. nu. 58. 364
 Prohibito simplex de non alienando facta pluribus uocatis non indu-
 cit inter eos fideicommissum, nisi alia concurrant, ex quibus mens te-
 statoris uolentis fideicommittere colligatur, in consi. 84. nu. 65. 368
 Prohibito facta pluribus uocatis, ne alienent, sed in familia retineant,
 fideicommissum facit conditionale: Idem, si esset prohibitus aliena-
 re extra illos de progenie, in consi. 84. nu. 67. 368
 At si haeres grauatus sit restituere illis de familia cum prohibitione a-
 lienationis sequuta, ne fundus de familia exeat, aut ne extra familiam
 alienetur, fideicommissum est simplex, & non conditionale, ibi. nu. 68.
 Secus, si prohibito praecessisset iussum, & grauamen de restituendo,
 ibid. nu. 70. 368
 Prohibito alienationis quando simplex fideicommissum, & quando
 conditionale in casu alienationis inducat. 372
 Et quis sit utriusque fideicommissi effectus, in consi. lxxxv. nu. 1. 372
 Prohibito alienationis simpliciter facta non ualet, at si cum causa, &
 respectu alicuius personae facta sit, ualet, & fideicommissum inducit,
 in consi. lxxxvi. nu. 1. 375
 Prohibito alienationis facta inter unum, uel omnes ex pluribus insti-
 tutis ualet, & inter eos fideicommissum operatur, ibid. nu. 2. 375
 Quod declaratur ibid. nu. 3. 375
 Prohibito alienationis facta, nisi de consensu, & uoluntate alicuius,
 dicitur facta respectu, & ad utilitatem illius, ideoque ualet, & fideicom-
 missum inducit, in consi. lxxxvi. nu. 4. 375
 Prohibito alienationis extra familiam, & nisi requisitis illis de fami-
 lia, eadem est, & ualet, ac fideicommissum inducit, ibid. nu. 6. 375
 Prohibito alienationis ualide facta uni ex filiis inducit fideicommissum
 sub illa conditione subintellecta, si sine filiis decesserit, ibi. nu-
 me. 11. 376
 Prohibito alienationis facta uni sine consensu, & uoluntate alterius
 inducit fideicommissum conditionale in casu alienationis factae sine
 consensu illius, & non aliter, ibid. nu. 12. 376
 Etiam si aliqua uerba postea fideicommissum importantia essent adie-
 cta, nisi alia simplex, & purum post mortem prohibiti significan-
 tia forent apposta, ibid. nu. 13. 376
 Nec uerba adiecta, ut possit attingi ad reddendum rationem, inuenta-
 riumque consociendum, & ut bona debeat diligenter conservare, fidei-
 commissum alterant, ut simplex sit, ibidem nu. 14. 376
 Prohibito alienationis simpliciter facta cum adiectione, quia uoluit,
 quod bona in familia remaneant, fideicommissum simplex post mor-
 tem operatur, ibid. nu. 17. 376
 Prohibito alienationis facta heredibus, ut ipsi bona conferuent suc-
 cessionis suae, & cum onere, ut inter se cauere de non alienando, sed
 de conferuando, non operatur fideicommissum, in consi. 87. nu. 3. 376
 Contra ibid. nu. 10. 380
 Prohibito alienationis rei facta a testatore, quia uoluit illam perue-
 nire ad filios, seu descendentes, seu ad aliquas personas, fideicom-
 missum quoad illas personas inducit, in consi. 87. nu. 4. 379
 Prohibitione de non alienando praecedente, deinde sequente fideicom-
 missum, si contra prohibitionem factum fuerit, & non aliter, locus est
 fideicommissum, in consi. 89. nu. 2. 385
 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 6. 384
 Prohibito alienationis fauore, & respectu certarum personarum fa-
 cta cum adiectione penae priuationis quomodo fideicommissum in-
 ducatur, in consi. xc. nu. 5. 386
 Prohibito alienationis causatiuae, & respectiue facta cum uerbis sui na-
 tura fideicommissum importantibus, censetur fideicommissum sim-
 plex, & absolutum inter omnes prohibitos introduxisse, in consi.
 xc. nu. 15. 388
 Prohibito alienationis quando fideicommissum inducat, in consi.
 cii. nu. 11. 417
 Prohibito de non alienando bona extra personas filiorum suorum, &
 extra familiam suam ex eo, quia uoluit omnia eius bona permanere
 in eius familia cum annulatione alienationis, inducit simplex fidei-
 commissum inter illos de familia ordine successiuo, semper nomina-
 tos praefendo, etiam non sequuta alienatione, in consi. cvii. nu. 17. 460
 Et in eo patruus uocatus proprio nominatus praefertur nepotibus,
 ibid. nu. 20. 460
 Prohibito alienationis bonorum facta respectu familiarum, & agnationis
 inducit fideicommissum inter illos de familia, praesertim si quis ex-
 tra familiam quouis modo etiam heredem instituendo alienauerit,
 in consi. cxvi. nu. 7. 515
 Prohibito de non alienando extra familiam, ut bona in familia rema-
 neant, inducit fideicommissum, in consi. cxvii. nu. 3. 521
 Et in eo nepris ex filio est agnatis transuersalibus, & remotioribus praef-
 erenda, ibid. nu. 11. 522
 Prohibito de non alienando, ut bona in familia remaneant, continet
 fideicommissum sub conditione alienationis, non autem simplici-
 ter, in consi. clxxvi. nu. 53. 772
 Secus si facta esset, quia uoluit, seu desiderauit, quod bona in familia
 permanent, & deueniant, ibid. nu. 56. 773
 Prohibito alienationis extra familiam inducit simpliciter fideicom-
 missum, 723

- missum, in consil. clxxvi. nu. 57.
- 2 Prohibitio alienationis non facta in certas personas, nec in certum genus personarum, sed simpliciter alienationem in ultima voluntate non comprehendit, in consil. clvii. nu. 12. 685
- 3 Prohibitio alienationis cautative facta etiam cum pena adiectione si de commissum inducit, in consil. 176. nu. 66. 774
- 2 Prohibitio alienationis facta cautative, quia voluit bona debere peruenire ad posterios, & familiam, & in familia permanere, prohibuit nec sibi heredem extraneum recte instituit, nec quisquam ab intestato ei succedit, qui esset testatori extraneus, nec de familia, & posteris ipsius, in consil. clxxvi. nu. 19. 774
- 2 Prohibitio alienationis bonorum ad praedictum substitutorum non continet nudum praecipitum, sed in prohibitione facta substitutis simpliciter, in consil. xciii. nu. 4. 396
- 2 Prohibitio alienationis aliorum bonorum censetur inducta ex eo, quod testator permittit heredibus posse aliqua bona pro debitis alienare, in consil. xciii. nu. 19. 399
- Contra ibid. nu. 21. & 26.
- 2 Prohibitio alienationis an possit apponi rei emptae ex pecunia, quae pro re illa emenda fuit apponita, in consil. 87. nu. 1. & 8. 379
- 2 Prohibitio alienationis etiam ad favorem, & respectum aliquorum facta per haec verba, ut supra, quomodo intelligatur, in consil. xc. nu. 3. 386
- 2 Prohibitio alienationis facta liberis, vel heredibus, quia voluit re prohibitam perpetuo ad descendentes suos devenire, extenditur ad omnes descendentes in infinitum, in consil. 87. nu. 7. & 9. pag. 379. cu sequ.
- 2 Prohibitio alienationis perpetua ultra quartum gradum non extenditur, in consil. 87. nu. 2. 379
- Et quando ultra quartum gradum extendatur, ibid. nu. 7. & 9.
- 2 In prohibitione alienationis non fit extensio de re, & persona ad aliam rem, & personam, in consil. 84. nu. 51. 365
- 2 Prohibitio alienationis onus, odium, iurisque exorbitantiam continet, in consil. 85. nu. 7. 373
- Et debet ueri, & proprie intelligi, nec de casu vero ad improprium extenditur, ibid. nu. 8.
- Et facta filiis non extenditur ad nepotes, ibid. nu. 9.
- Nec ultra quartum gradum trahitur, ibid. nu. 10.
- Et facta simpliciter, quae non sit respectiva, non tenet, ibidem nu. 11.
- 2 Prohibitio de non alienando conditionaliter expressa quando valere dicatur, in consil. 84. nu. 55. & 60. 365 & 367
- 2 Prohibitio alienationis expressa in alicuius favorem facta operatur, ut sequuta alienatione, is, in cuius favorem facta fuit, propria auctoritate rem alienatam apprehendere possit, in consil. xci. nu. 5. 390
- Nec iudicis declaratio est necessaria, ibid. nu. 19. 393
- 2 Prohibitio alienationis expressa à testatore facta impedit translationem domini, in consil. xci. nu. 6. 390
- 2 Prohibitio alienationis quando manus in unctionem sapiat, & quando per eam potestas apprehendi rem propria auctoritate data dicatur, in consil. xci. nu. 8. 391
- 2 Prohibitio alienationis duplex ex fideicommissio uniuersali resultat, in consil. xci. nu. 11. ead.
- 2 Prohibitio alienationis expressa ab homine concurrens cum prohibitione iuris communis de non alienando operatur, ut res nullo modo possit alienari, in consil. xcxi. nu. 4. 490
- 2 Prohibitio de non alienando, huc non alienando nisi certo modo, si est personalis, & semel legitime cum conicula illius, in cuius favorem prohibitio facta fuit, res fuerit alienata, licet in futurum poterit, non obstat tali prohibitione, simpliciter alienari, in consil. clxxii. nu. 9. 641
- 2 Prohibitio de non alienando in forensem absque licentia non onus, sed potius interdictio, aut iniquitas, & iniuria dicitur, in consil. clxxiii. nume. 13. 645
- Et quod iniquitas, nec iniuria, nec onus dicatur, ibid. nu. 15. & 16.
- 2 Prohibitio alienandi quando nec iniqua, nec onerosa dici possit, ibid. nume. 16. 645
- 2 Prohibitio alienationis ad tempus ualeat, & post illud tempus alienatio est permessa, in consil. clvi. nu. 12. 645
- 2 Prohibitio alienationis ad certum tempus potest utilitatem, & commodum continere, sed in simplici alienationis prohibitione, in consil. xciii. nu. 12. 398
- 2 Prohibitio alienationis facta filiis est in illis fauorabilis, & ad legitimam quoque extendi potest, in consil. xciii. nu. 1. 396
- Et quomodo hoc uerum sit, ibid. nu. 12. 398
- 2 Prohibitione alienationis per patrem facta non obstante, filius haeres potest impune aliqua bona uique ad legitimam suam alienare, in consil. xciii. nu. 21. 399
- 2 Prohibitio alienationis bonorum ad praedictum substitutorum facta à testatore non includit alienationem bonorum usque ad legitimam, & trebellianicam, in consil. xciii. nu. 23. ead.
- 2 Prohibitio alienationis bonorum facta filio à patre sine licentia tutorum, & curatorum suorum ualeat etiam quoad legitimam, & trebellianicam, in consil. clxvi. nu. 10. 645
- 2 Prohibitio alienationis siue expressa licentia titii sub pena priuationis hereditatis alii in hoc casu applicanda à testatore facta ualeat, & seruanda est, ibid. nu. 14. 645
- 2 Ex prohibitione alienationis bonorum falcidia quoque, & trebellianica dicitur prohibita, in consil. xciii. nu. 2. 396
- Contra ibid. nu. 13. pag. 398. maxime in filiis primi gradus.
- 2 Prohibitio alienationis certe rei legatæ continet etiam prohibitionem detractionis falcidiae, & trebellianicae ex re illa, sed est in prohibitione alienationis omnium bonorum, & quæ sit ratio differentiae, in consil. xciii. nu. 15. 398

- 2 Prohibitione alienationis instante, facilius trebellianica, quam falcidia detrahatur, & quare, in consil. xciii. nu. 16.
- 2 Prohibitio diuisionis ad certum tempus facta non dicitur nuda, nec in causa, in consil. 22. nu. 26.
- 2 Prohibitio de diuidendo facta minori à testatore operatur, ut minor etiam cum iuramento diuidens possit diuisioni contrahere, & quomodo in consil. xlii. nu. 58.
- Reliqua uideas in uerb. diuisio.
- 1 P R O M I T T O uerbum redactum in scriptis quando stipulationem importet, & quid in epistola, in consil. xcvi. nu. 5. & 6.
- 1 Promitto uerbum in scriptis redactum promissionem per stipulationem à praesente praesenti factam fuisse importat, in consil. xcvi. nu. 10. Etiam in scriptura priuata, & inter mercatores, ibid. nu. 12.
- 3 Et probatur à teste non continet, nec probat stipulationem, sed potius in consil. xcvi. nu. 14.
- 1 Promittere de alienando non potest, qui non potest alienare, in consil. clviii. nu. 12.
- Promittere indebitum, uideas in uerb. indebitum.
- 1 Promittit si quis dare, & concedere rem liberam, expeditam, & tantum quid illa uerba, liberam, & expeditam, & uacuum, imponere, in consil. clvi. nu. 9.
- 1 Promittit si quis soluere specialiter Bononiæ, Regii, Ferrariæ, & aliis ubique locorum, quomodo, & de quibus locis illa clausula, & ubique locorum intelligatur, in consil. 138. nu. 4. & 10. ubi quid ad notandum pag. 525. ubi hoc dicitur.
- 1 Promittens nomine hereditario alicuius, a quo facti heredes instituti censetur relationem ad testamentum habuisse, ac modo, & forma testamenti contentis promissile in consil. 37. nu. 11.
- 1 Promittit si quis sub fide sua, haec uerba pactum etiam interducentur, important, & in literis, seu epistolis prolata probant, illisque scriptis tenentem est standum, in consil. lix. nu. 17.
- 1 Promittens per iuramentum per metum, qui in constantem uirtutem se potest, & per dolum re ipsa, tenetur iuramentum seruare, licet absque interitu salutis aeternae, nec contrahere potest, nisi iurata, & obiecta absolutio, in consil. li. nu. 3.
- Que illi propter dictum metum, & dolum, parte tamen citata censetur, ibid. nu. 4.
- Et sic potest contrahere etiam ratione minoris aetatis, & pectore, in consil. li. nu. 8.
- 2 Promittens uendere sub pena, uendendo adimplet, neque penam tantum rem non tradendo, in consil. clvi. nu. 12.
- 1 Promittens per stipulationem rem, & eius possessionem uacuum tradere quando teneatur, & obligatus sit uel dominium, uel saltem utendi conditionem transferre, & per nudam facti traditionem liberetur, in consil. clviii. nu. 23. & 35. pag. 596. & 597.
- 1 Promittens simpliciter rem tradere censetur illam liberam tradidisse, in consil. clviii. nu. 24.
- 1 Promittens in soludum de cessione, & ad legitimam, & generalis pensionem rei uendite in latissima forma se ad omnes promittit in instrumento uenditionis factas obligasse censetur, in consil. clvi. nu. 6.
- 1 Promittens de praesenti die certum tempus appositum dicitur, in consil. clxxvi. nu. 76.
- 1 Promittens de certo tempore, & ultra ad petitionem creditore perueniunt temporis certi, non expectata creditore interpellatione, in mora constituitur, ibid. nu. 77.
- 1 Promittens dotes in una oratione perfecta si postea in alia oratione ostium his uerbis, & amplius ultra dotes promittit omnia bona, secunda promissio non dotes, sed donationis causa facta censetur, in consil. 37. nu. 19.
- 1 Promittens factum alienum etiam cum iuramento, ut quod quæritur, ad quid teneatur, & quomodo liberetur, in consil. 137. nu. 10.
- 1 Promittens factum alienum cum iuramento, uel pena adiectione censetur, in consil. clxiii. nu. 5.
- Alioquin non obligatur, in consil. cciii. nu. 1. uol. 3.
- 3 Et faciendo, quicquid potuit, penam, & peritium curat, in consil. clvi. nu. 1.
- 3 Promittens factum alienum absque interpellatione teneatur, & quomodo in consil. clx. nu. 6.
- Et quando etiam interpellatio requiritur, ibid. nu. 7.
- 3 Promittens de rato pro minore quando teneatur facere illum ratum, in consil. 75. nu. 25.
- Et quid, si aliquis simpliciter absque promissione rati nomine fecisset, ibid.
- 3 Promittens aliquid infra certum tempus facere sub conditione aliquid per partem aduersam antea faciendi, non constituitur in mora ante illius conditionis implementum, in consil. clx. nu. 2.
- Nec contra promittentem ius agendi competit, nisi prius agens conditionis implementum pro parte sua impieuerit, uel se paratum impieuerit, ibid. nu. 3.
- 3 Promittens facere dari alicui saluumconductum debet interpellari, & licet in mora non constituitur, in consil. clx. nu. 9.
- Nec ipse promittens offerre tenetur, ibid. nu. 11.
- 3 Promittens cum iuramento non accusare offendentem, potest, non obstante iuramento, illum accusare, in consil. xcvi. nu. 15.
- 3 Promittens debet esse in mora faciendi ad hoc, ut pena incipiat cedenti dispositione, seu obligatione committatur, in consil. clx. nu. 1.
- 3 Promittens pro aliquo soluere quodcumque condemnatum, & in causa inquisitionis contra illum formatæ obligatur se solvere, & penam fisco, & non parti applicandam, in consil. cxi. nu. 31.

Index Confiliorum

Promissio pro alio penam solvere in causa offensionis acquiparatur soli iudicandum soli in confi.cclii.nu.35. 577
Promissio iudicandum soli in confi.cclii.nu.35. 580.
Promissio cum iuramento affictus solvere quando illos solvere teneatur etiam si iure pro ueris illicitis soli dicerentur, in confi.84.nu.266
Promissio cum iuramento solvere usuras, & affictus an petendo abfolueretur iuramento in fine termini possit impedire executionem sententiæ, & oluarum, in confi.84.nu.9. ead.
Promissio nomine tituli solvere, si non constat de mandato illi per te facta, dicitur promittere non tanquam nuncius, nec tanquam procurator, sed tanquam expressioris, & intercessor, in confi.cxcix.nu.7.753
Promissio pro tertio quod effectum dicitur abique duobus tamquam ex promissa, & intercessore, fidei fidem obligatus, licet quoad uerba colligatur, ut principalis, ibid.nu.8.
Promissio non offendere aliquem per se, uel per alium de eius parentibus, si ab uno de paterna offendantur, non tenetur, nisi mandatum de offendendo præcesserit, in confi.ccciii.nu.28. 585
Promissio de rato pro illis de paterna fideliter adhibita, & talis hoc causa hæc promissio operatur, ibid.nu.39.
Promissio principalis, ac etiam fideiusor de iudicio sibi, ac etiam iudicandum soli non tenetur lapso tempore, infra quod causa debebat expelli, in confi.xciiii.nu.6. 586
Promissio precise tenetur facere, nec soluendo interesse liberatur ubi promissio promissioni rei tradenda, & promissioni facti actum est momentum, in confi.clviii.nu.35. 597
Promissio præsertim ab episcopo seruanda sunt, in confi.iii.nu.27.1584
Promissio dari mulieri nomine dotis future, ut quando nuptiarum, non debet ante nuptias, & in integra reuocari, in confi.37.nu.16. 120
Promissio, & iurata non obsecrans priuatis solum actione oriente exercitur, super quo deliquit, non autem alia, que ex alto contrahitur, quare causa sibi acquireretur, in confi.clviii.nu.49. 599
Promissio cui non fuerunt seruata, potest si ex postfacto contra promissa non impugnetur uenire, in confi.108.nu.12. 530
Promissio obligo pcedit solutione, & liberatione in col.47.nu.17.164
Promissio facta simpliciter absque expressione alicuius causae censetur facta causa donationis, in confi.lv.nu.1. 200
Promissio facta expressè simpliciter ab eo, qui nullam adeffe causam sciebat, in confi.47.nu.19. 120
Promissio facta præstribus, & ad eorum fauorem dicitur ab eis accepta, si de acceptance aliter non constat, in confi.iii.nu.31. 12
Promissio facta clerico ab episcopo quod canonicos quoque comprehendant, demonstratur, in confi.iiii.nu.29. & 34. 12, & 13
Promissio facta, nulla seruata forma solemnitatis requiritur, promittens non ciuitatem, nec naturalem obligat, in confi.lv.nu.4. 202
Promissio, uel dispositio in falsa causa fundata non debet effectu fortassis, in confi.clvi.nu.18. 683
Promissio erronea, & in falsa causa fundata, non nocet, & condici potest, si cum iuramento facta foret, in confi.175.nu.56. 765
Promissio aliena causa confanguinitate, & affinitate censetur fictitia, & error illius ipso iure uitiat contractum, & promissionem, in confi.47. ead.
Promissio geminata, maxime iurata tollit præsumptionem erroris, in confi.clviu.17. & 18. 555
Promissiones, & iuramenta sunt personalia, nec personam excedunt, & aliquando successores adiacet, & passiuo non transmittunt, nisi etiam defensoribus fuisset promissum, & iuratum, in confi.149.nu.55. 557
Promissio itronica obligationem non parit, in confi.cxlxviii.nu.10. 678
Promissio, & conuentio simplex in foro mercatorio habet vim stipulationis adeo, quod per am nonatio fieri posset, in confi.198.nu.13.750
Promissio quando præcelit, & fieri subsequente acceptatione, tunc ex preteritis habet pactum resultat, in confi.xcv.nu.13. 297
Promissio presentia iudicialis, & promissio conuenientialis quæ dicantur, in confi.ccli.nu.46. 379
Promissio quæ dicatur acquirari promissioni iudicandum soli in confi.ccciu.49. 586
Promissio, seu obligatio sui natura non importatur per hæc uerba bene placita, si dictarent, non li uererei mai manco, & li sostenerci fuori, & similia, in confi.clxv.nu.34. 502
Promissio oblatio generalis sui iuramentum facta fuit, & alia species generalis, locum non habet in causa specialiter prouiso, fed in specie, & particulari in casu fido, in confi.137.nu.19. 544
Promissio ex causa dotis, & matrimonij facta ualere absque innuatione, non solennitate, in confi.37.nu.14. 120
Promissio pro filibus absentibus facta faceret maximè ex causa dotis, si uxorem fuerit pro filiis stipulatus, non potest reuocari, ibid.nu.15. 122
Promissio dotis ad fauorem mulieris absentis facta etiam re integra reuocari non potest, in confi.37.nu.33. ead.
Reliquæ de promissione dotis uidende in uerbis dos.
De promissione, & obligatione generali non continentur bona, & iuramenta, maxime si mulier plura alia bona ultra dotalia habeat, in confi.47.nu.5. 119
Promissio, seu conuentio gratuita super dispositis in testamento facta quomodo ualide fieri debeat, in confi.37.nu.27. 121
Promissio partis hereditatis facta pacto, uel contractu ualer, secus, si quis herediterum promittat, in confi.liiii.nu.3. 194
Promissio bonorum omnium non simpliciter, fed omnium, uel partis bonorum mobilium, immobilium, & se mouentium ualer, nec comprehendit iura, & actiones, in confi.liii.nu.7. ead.
Promissio facta de dimidia omniū bonorum mobilium, & immobiliū

Augustini Beroij.

lium, de bonis tamen, ac rebus suæ hereditatis post mortem, intelligitur facta de dimidia bonorum, quæ erunt de hereditate post eius mortem, & non de dimidia hereditatis, in consi. l.iii. nu. 10. cad.

1 Promissio omnium post mortem ualeat, & de quibus bonis, & quomodo intelligatur, in consi. l.iii. nu. 11. cad.

3 Promissio omnium bonorum post mortem promittentis facta ualeat, & de presentibus intelligatur, & de ea falcidia detrahi potest, in consi. 30. nu. 4. & 27. ubi hoc distinguendo declarat. pag. 101. & 104.

Idem de promissione hereditatis suæ post mortem collata, de qua potest rebellianica detrahi, ibid. nu. 5. 9. 10. & 27. pag. 101. cum seq.

3 Promissio de omnibus bonis presentibus, & futuris post mortem facta ualeat, nec restanti facultatem tollit, in consi. 30. nu. 9. & 27. ubi hoc distinguendo declarat. pag. 102. & 104.

1 Promissio si facta sit iurata de soluendo hereditibus suis, in uita sua non potest ea illa promissione agere, in consi. 41. nu. 24. 145

1 Ex promissione inter aliquos facta de soluendo Titio nulla titio acquiritur actio, nec obligatio, in consi. cxviii. nu. 1. 749

Etan hoc uerum sit, ibid. nu. 21. 751

1 Promissio de soluendo tertio ante solutionis tempus, & ante, quam solutio fiat, potest reuocari, in consi. cxviii. nu. 2. 749

Et quomodo procedat, & quando secus sit, ibid. nu. 7. & 8. cum pluribus sequentibus.

1 Promissio de soluendo quando par sit solutioni, & quando secus, in consi. 158. nu. 17. 758

1 Promissio de soluendo in contractu, qui re contrahitur, non sufficit, ibid. nu. 20. 758

3 Promissio de soluendo Kalendis quando de primis, & quando de sequentibus intelligatur, in consi. 84. nu. 4. 266

3 Promissio de soluendo debitum intelligitur de debito, ad quod antea uere tenebatur, & non aliter, in consi. cxi. nu. 33. 592

Reliqua uideas in uerb. soluere.

3 Promissio simpliciter facta ualeat, quando merita præcesserunt, & ex causa donationis uel merita facta censetur, etiam si in promissione nihil sit de meritis dictum, in consi. 64. nu. 1. 217

1 Promissio, & transactio super pseudo facta pro se, & suis hereditibus, & successoribus de quibus hereditibus, & successoribus intelligatur, in consi. 63. nu. 10. 274

2 Promissio de donando ob certam causam, uel ob euentum certe conditionis, & promissio de uendendo sunt contractus innominati, differunt; a uenditione, & de donatione, & ad quid ex illis agi possit in consi. clvi. nu. 13. 682

1 Ex promissione de donando nec dominium, nec possessio rei acquiritur, & quid de actione ad rem donari promissam, ibi. nu. 11.

1 Promissio de renunciando donationi sibi factæ secundum tenorem, & minutam sibi donatore dandam non excludit promissionem de renunciando etiam simpliciter, & aliter quam tenor, & minuta continet, nec dicitur reuocata hæc promissio per renunciationem factam, prout sibi donatori uisum fuit, in consi. 59. nu. 18. 210

2 Promissio de non contrahendo contractui precedenti iurato aliqua ratione de iure, uel de facto etiam non expressa tacite inclit, in consi. 130. nu. 10. 588

3 Promissio omnis de non contrahendo habet in se hæc tacitam conditionem, rebus sit stantibus, in consi. l.iii. nu. 36. 175

2 Promissio de uendendo, & uendere differunt, in consi. clvi. nu. 2. 682

1 Promissio de uendendo, uel dando rem ob certam causam, aut conditionem dicitur contractus innominatus, & ex ea oritur actio præscriptis uerbis, in consi. 15. nu. 17. 39

3 Promissio de cedendo, uendendo, & permutando differat ab ipsa cessione, uenditione, & permutatione, in consi. 62. nu. 25. 219

1 Promissionem de uendendo minor de iure communi potest cum iuramento facere, & illam ratione sui iuramenti obseruare tenetur in consi. cl.iii. nu. 8. 581

1 Promissio de alienando prohibet per statutum prohibens alienationem rei minoris, ibid. nu. 3. cad.

1 Promissio per minorem de retrouendendo uenditoris rem ab eo empti facta sine solemnitate statuti prohibentis uenditionem, & alienationem rei minoris fieri abique certa solemnitate est ipso iure nulla, in consi. cl.iii. nu. 1. 580

1 Quid si facta esset promissio cum iuramento, & statutum reprobat iuramentum, & prohibet sub pena iuramentum minori præstari illoque aduersus minorem uti, in consi. cl.iii. nu. 4. 8. 19. & 21. 581. cū seq.

1 Promissio uni rei, res summe diuiduæ facta pluribus copulatiue sub unico actu acquirendi, unaque uerborum cōceptione, unicuique per ratam, & uirili portionem facta censetur, nisi dictum sit infolidum, uel quod esset plures rei credendi, uel nisi per aliquod nomen distributum uocati essent, & uniusquisque ad ratam, & partem suam tantum agere potest, in consi. 181. nu. 6. 685

1 Promissio generalis de cessione simpliciter ad quid, & quomodo promittentem obliget, in consi. clvi. nu. 7. 590

1 Promissio facta de eo, quod quis declarauerit, dicitur sub conditione facta, si declarauerit, etiam si id magnum foret in consi. 176. nu. 69. 664

3 Promissio facta ad beneplacitum alienius quando dicatur pura, & quando conditionalis, in consi. ccliii. nu. 23. 584

1 Promissio, & obligatio remissa uoluntati, uel beneplacito alienius per uerba denotantia principaliter tempus, & secundario conditionem, non dicitur pura, sed conditionalis, uidelicet, si ille declarauerit, in consi. ccliii. nu. 8. 583

3 Promissioni, & obligationi simpliciter factæ, & habenti causam successuam tempus adiectum per dictionē ad, quoad, uel quousque, non differt, sed limitat, ut duret in effectu durare toto tempore, in consi. ccliii. nu. 3. 583

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 3 In promissione facta sub conditione requiritur interpellatio, in consil. clx. nu. 8. 469
- 3 Promissio iurata contra publicam utilitatem de iure civili non ualeat, in consil. 183. nu. 4. 530
- 3 Promissio ois penalis dicitur cōcipi sub condōne, in consil. cclii. nu. 5. 575
- 3 Promissio pōnæ pro alio in casu offensionis dicitur iudicialis, & non conuentionalis, in consil. cclii. nu. 37. 578
- 3 Quod declaratur ibid. nu. 50. 580
- 3 Promissio pōnæ pro alio quando æquiparetur promissioni, & obligationi iudicatum solui, & quando non, in consil. cclii. nu. 39. 45. & 47. pag. 578 cum sequen. 580
- 3 Promissio de nō offendēdo dici pō iudicialis nō pratoria, ibi. n. 51. ead. 575
- 3 Promissio de non offendendo sub pōna intelligitur de offēsa stricte, & propriè sumpta, in consil. cclii. nu. 7. 575
- 3 Eut quis ex hac promissione teneatur, quæ dicatur propriè offēsa, ibid. nu. 8. 575
- 3 In promissione de non offendendo quomodo intelligatur offēsa in consil. cclii. nu. 22. 576
- 3 Promissio, & fides de non offendendo ab inimicis data bannito cum auctoritate superioris illi prodest, ut non possit impune offēdi, in consil. 185. nu. 11. 530
- 3 Vide etiam in uerbo fides. 530
- 3 Promissio de se præstando, uel de satisfaciendo debitori facta uirtute capture, & arrestationis nullæ, & nulliter factæ debet dici nulla, & inualida, in consil. cxviii. nu. 11. 25
- 3 Promissio de stando iuri non continet promissionem de iudicatum sol uendo, licet econtra secus sit, in consil. xliii. nu. 3. 36
- 3 Etiam si facta sit promissio de stando iuri in forma, in consil. 14. nu. 4. ead. Reliqua de his uideas in uerb. satisfactio, & in uerb. fideiussio. 36
- 3 Promissio, & obligatio carcerati an, & quando ualeat, & quando non, in consil. lxxv. nu. 19. 247
- 3 Promissio, quod alius ratificabit, dicitur potius facti proprii, quam alieni promissio, in consil. cxx. nu. 5. 586
- 3 Promissio, quod alius ratificabit infra certum tempus, continet in se diem, & conditionem de natura actus, uidelicet, si tunc uiuet, in consil. cclii. nu. 10. 587
- 3 Promissioni dies appositæ interpellat pro homine, & illius lapsus etiā abque alia interpellatione promissorem in mora impurgabili constituit, quando est adiecta pōna, & quomodo hoc uerum sit, in consil. cclii. nu. 6. & 11. pag. 585. cum seq. 587
- 3 PROMOVERI non potest illegitime natus ad beneficium, & clericatū absq. dispensatione superioris, in consil. 167. nu. 3. 727
- 3 PROMVIGATVM publice non est necesse singulorum auribus intimari, in consil. 170. nu. 1. 637
- 3 PRONOTUS dicuntur esse tertia generatio cuiuslibet, in consil. cix. nume. 15. 433
- 3 Pronepos quandoq. cōprehēditur appellatione nepotis, ibid. nu. 17. ead. 433
- 3 Pronepotes propriè non comprehenduntur appellatione filiorum, in consil. xvi. nu. 18. 419
- 3 Et quando appellatione nepotis comprehendantur, & quando non. 419
- 3 Et quid in emphytheos ecclesiæ pro se, filiis, & nepotibus stipulata, in consil. xvi. nu. 10. 407
- 3 Pro nepotes non comprehenduntur in concessione emphytheos facta pro se, filiis, & nepotibus usque in tertiam generationem, in consil. iii. nu. 26. pag. 29. & in consil. cix. nu. 15. & 18. uol. 1. 407
- 3 Pronepotes ex nepte in ultimis uoluntatibus dicuntur esse de posteris, & generationis proauis, secus in concessione immunitatis, honoris, uel dignitatis, in consil. lxxvii. nu. 11. 309
- 3 PRONOMINA hic, & is, & similia stant demonstratiue, in consil. lviii. nume. 48. 196
- 3 Pronomen alius alia aliud denotat rem, causam, uel casum similem expresso, & totalem similitudinem infert, in consil. 41. nu. 10. 174
- 3 Reliqua uideas in uerb. alius. 174
- 3 PRONVNCIARE super incidenti iudex uidetur, pronunciando diffinitiuè, in consil. 34. nu. 4. & 8. 113. & 114
- 3 Et per processum ad ulteriora uidetur pronunciare super emergenti, quod non obstat, ibid. nu. 3. 113
- 3 Pronunciari simul, & semel super possessorio, & petitorio quando possit, in consil. 34. nu. 9. 115
- 3 Pronunciandum quando sit expresse super exceptione incompetentiæ, & iurisdictionem elidente, & quando sufficiat processus ad ulteriora, in consil. 34. nu. 5. 113
- 3 Pronunciandum est prius secundum ordinem causæ ad causam super exceptionibus declinatoriis, & processum causæ principalis impediētiis, quam super negotio principali, & non simul, ibid. nu. 6. 114
- 3 Pronunciatio iudicis expressa non est necessaria super exceptionibus, seu replicationibus ad merita causæ oppositis, sed per processum ad ulteriora censetur super illis pronunciatum, in consil. cxx. nu. 4. 344
- 3 Reliqua uideas in uerb. sententia, & in uerb. iudex. 344
- 3 PRONVVS quando appellatione nurus comprehendatur, & quando non in consil. xcvii. nu. 10. 407
- 3 PROPINQVIOREVS ad successionem uocatus, qui ueniant, in consil. 144. nu. 2. & 10. 639. & 641
- 3 De propinquoibus si statum loquatur, qñ solū de propinquoibus in succedendo, & non ingradu intelligatur, in consil. 144. nu. 10. 641
- 3 Propinquorum præsentia in contractu, seu actu aliquo requisita oēm doli, & fraudis præsumptionem excludit, in consil. cxxvii. nu. 4. 360
- 3 PROPRIA, & impropria significatione, aut appellatione rei alicuius concurrentibus, semper assumitur propria, & impropria omittitur, in consil. xx. nu. 8. 79

- Nisi communi usus loquendi esset contra propriam, ibid. nu. 9. 79
- 2 PROPRIA, & improprie diuersis respectibus unum, idemq. uerb. lege positum intelligi non est inconueniens, in consil. xviii. nu. 1. 79
- 2 Proprie sumptum dici potest tam id, quod est stricte sumptum, quam quod large, & largissime sumptum dicitur improprie, in consil. nu. 9. pag. 412. & in consil. clxv. nu. 19. 79
- 2 Proprie sunt intelligenda uerba in statutis, in consil. 145. nu. 5. 74
- 2 Proprie non dicitur uenire id, quod uenit præsumptiue, & per consil. duras, in consil. xviii. nu. 16. 74
- 1 PROPRIVM non potest dici simpliciter, & proprie loquendo id, quod est commune, in consil. clxi. nu. 17. 74
- 1 Proprium nomen, uideas in uerb. nomen. 74
- 1 PROPRIA auctoritate, uideas in uerb. auctoritas. 74
- 1 PROPRIETATIS causa probata ante discussionem causæ possessorie absorbet causam possessionis, in consil. 6. nu. 24. 74
- 1 Proprietatis causa quando uel ante, uel simul cum causa retentionis spoliari cognosci debet, in consil. 57. nu. 24. & 25. 74
- 1 De proprietate quare contra agentem mero possessorem non opponatur nisi in continenti probetur, in consil. 43. nu. 51. 74
- 1 Proprietatis defectus notorii exceptio in prophanis non excludit retentionem spoliarii agentem interdicto unde ui, secus est in spiritualibus, & beneficiis, in consil. lviii. nu. 22. 74
- 1 Proprietatis, & domini exceptio non admittitur in remedio c. remota granda 3. q. 1. in consil. 64. nu. 25. 74
- 1 Proprietatis exceptio non admittitur in interdicto ut possidetis, in consil. lviii. nu. 4. 74
- 1 Reliqua de his uideas in uerb. exceptio. 74
- 1 Proprietatis iuris alicuius ex quasi possessione longissimi temporis requiritur, & quomodo, in consil. lv. nu. 12. 74
- 1 Proprietatis, seu dominium iurisdictionis, uel alterius similis iurisdictionis, sicut quasi possessio, ibid. nu. 14. 74
- 1 PROPRIETATIS, & uerus patronus est potior illo, qui est in possessione, uel quasi, quando ante discussionem causæ possessionis proprietate illius constiterit, in consil. vi. nu. 14. 74
- 2 Proprietarius non potest molestare usurarium in sua naturali possessione, in consil. 48. nu. 7. 74
- 2 Et non potest in præiudicium usurarii mutare rem etiam in mutuum statum, ibid. nu. 9. 74
- 2 Proprietarius an, & quando retineat quasi possessionem iurisdictionis, uel alterius similis iuris, ponendo alium in loco, qui ueritatem nem, & ius illud exerceat, & si ille uti, ac exercere ab aliquo prebeatur, seu impediatur, an, & quando domino, qui illum possidet, se interdictum uti possidetis contra turbantem, & impediētem opponat, & quando non, in consil. lv. nu. 18. 74
- 2 Proprietario quando comparatur utile interdictum uti possidetis contra turbantem, & impediētem usufructuarii uti iure suo, & quando non, in consil. lv. nu. 19. 74
- 2 Proprietarii, & domini possessio, uel quasi quando amittatur possessionem coloni, seu conductoris, uel alterius nomine dominidentis, & quando non, & an, & quando hoc in casu dominus optat interdictum uti possidetis, in consil. lv. nu. 21. 74
- 2 Proprietarius an, quando rem propria auctoritate ingredi, & possidere naturaliter expellere, seu turbare possit, in consil. lviii. nu. 22. 74
- 2 Vide reliqua in uerb. dominus. 74
- 2 PROROGARI dicitur iurisdictionis iudicis non sui per terminum ad processum causam partibus præsentibus, & acceptantibus allegatum, in consil. 4. nu. 10. 74
- 2 Sed illo clauso iurisdictionis prorogata dicitur extincta, ibid. nu. 11. 74
- 2 Prorogatur facilius irrevocabili iurisdictioni sui, quam iurisdictioni sui, in consil. 9. nu. 33. 74
- 1 Prorogatur id, quod ad huc durat, renouatur uero, quod finitum est, in consil. cxix. nu. 2. 74
- 1 Prorogatur quid facilius, quam de nono detur, & prorogatur cum primo esse censetur, in consil. clvi. nu. 1. 74
- 1 Prorogare terminum ad soluendum, uideas in uerb. terminus, & solutio. 74
- 1 PROROGATIO iudicis incompetentiis ut irrevocabili sit, approprietat scientia prorogantis, quod is esset iudex incompetens, in consil. 9. nu. 28. 74
- 1 Et in dubio ignorantia, & error præsumitur, non autem scientia, in consil. 29. 74
- 1 Maxime in forensi, ibid. nu. 30. 74
- 1 Quid, si fuerit adiecta clausula scienter, sponte, & ex certa scientia, non per errorem, ibid. nu. 31. 74
- 1 Prorogatio iurisdictionis iudicis sui non impedit propter errorem commissum in non opponendo contra illum exceptionem declinatoriam, in consil. 9. nu. 32. 74
- 2 Prorogatio cum iisdem qualitatibus, eademq. forma, & natura fieri debet, in consil. cxii. nu. 22. 74
- 1 Prorogatio dici non potest, quæ post lapsum termini est facta, in consil. xlii. nu. 36. 74
- 1 Ad prorogationis tempus fideiussio trahi non potest, in consil. cxviii. nu. 1. 74
- 1 De prorogatione instantiæ, & compromissi, uideas in uerb. instantia, & in uerb. compromissum. 74
- 1 PROSCRIPTIO publice palam, & clariis literis propolita efficitur notoria, & manifestam, in consil. 171. nu. 3. 74
- 1 Sed non incitat, nec requirit, ibid. nu. 11. 74
- 1 Proscriptio, & propositio publicè, & palam facta quando idem tenetur, quod intimatio personaliter, uel ad domū facta, ibid. nu. 11. 74
- 1 PROSPICIUTVS seruus, uideas in uerb. seruus. 74

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

Sub protectione sua, aliquem accipere nihil aliud est, quam accipere sub iurisdictione, & imperio suo, in consilio lxx. nu. 245
 1. **PROTESTATIO** preambula mentem, qualis fuerit, declarat, & quando in contractu repetita censetur, in consil. 3. numero 6. & 7. nu. 109.
 2. **PROTESTATIO** a parte acceptata in dependentibus à voluntate duorum non impedit actum contrarium postea ex intervallo factum, in consil. 108.
 3. **PROTESTATIONIS** verba tractum de futuro haberent, & generalia, ac protulit, ibid. nu. 1. & 29.
 4. **PROTESTATIO** facta in dependentibus à voluntate duorum per actum contrarium subsequenter tollitur, nisi protestans non sibi simpliciter, sed alteri, cuius intererat, iurasset, in consil. 35. nu. 17.
 5. **PROTESTATIO** in dependentibus à voluntate duorum non tollit actum contrarium postea factum, neque alteri praeiudicat, quando ab uno tantum facta fuit, & ad alterius notitiam non pervenit, & ab altero facta non animo decipiendi alium facta fuit, in consil. 35. nu. 30.
 6. **PROTESTATIO** secreta facta non prodest protestanti in iis, quae dependent à voluntate partium, nisi ante actum celebratum ad notitiam alterius pervenit, in consil. lxxviii. nu. 9.
 7. **PROTESTATIO** ab utraque parte acceptata cessare facit actum contrarium ex intervallo factum, quando ea futurum respicit, etiam si per verba generalia, & ampla facta non esset, in consil. 35. nu. 29.
 8. **PROTESTATIO** tangens ius protestationis, & alterius facta ex iusta causa prodest protestanti, & adversario docet, in consil. 44. nu. 53.
 9. **PROTESTATIO** generalis futurum respiciens, & derogatoria matrimonii fecerit, etiam iusta causa matrimonium postea publice contrahendum impedit, si solum verba apta ad matrimonium sunt sequuta, nec si ultra verba etiam carnalis copula sequuta fuerit, in consil. 35. numero 7.
 10. **PROTESTATIO** ante omnem protestationem, & omnem alium actum ex causa amoris, & libidinis partes se carnaliter cognoscere consueverunt, & continentes in huiusmodi coitu fornicatio ad hanc protestationem deveniunt, & postea matrimonium de facto contractum cum copula sequitur, ibi. nu. 24.
 11. **PROTESTATIO** non tollit sponsalia contracta sequuta esset protestatio, & copula, ibid. nu. 27.
 12. **PROTESTATIO** matrimonii adversaria ab utraque parte recepta, & mutuo consensu facta per verba generalia, & futurum respicientia, omnem actum matrimonii, seu sponsalium precedens consensum in futurum ita excludit, ut matrimonium postea de facto publice, & solenne contrahendum non valeat, & penitus nullum dicatur, nec à copula sequuta consuevit, aut presumatur, in consil. 35. numero 12.
 13. **PROTESTATIO** magis si protestatio, fuerit cum iuramento facta, ibid. nu. 16.
 14. **PROTESTATIO** derogatoria matrimonii, & ad matrimonium, & copulam futuram relativa iusta causa merus impedit sequens matrimonium, in consil. lxxv. nu. 19.
 15. **PROTESTATIO** iusta causa merus probari debeat, necne, ibid. nu. 20.
 16. **PROTESTATIO** mutua contraria matrimonium contrahendo, quado verum est, quod sequuta copula non impedit ius consequitum, in consil. 35. nu. 3.
 17. **PROTESTATIO** derogatoria matrimonii, an & quando etiam in foro contentione per copulam sequentem sit recedendum, in consil. lxxv. nu. 11. nu. 11.
 18. **PROTESTATIO** facta à matre filii heredis negotia gerente matri prodest quo ad iura sua, maxime si filius protestationem approbet, in consil. 130. nu. 10.
 19. **PROTESTATIO** quadruplex, in consil. 171. nu. 9.
 20. **PROTESTATIO** demonstrat animam protestantis, & actum dubium declarat, in consil. 51. nu. 18.
 21. **PROTESTATIO** precedens facit intelligi actum dubium sequentem, in consil. 171. nu. 3.
 22. **PROTESTATIO** contraria facto, & statuto non releuat protestantem, neque prohibent, in consil. 105. nu. 10. pag. 315. & in consil. 173. nu. 14. 492.
 23. **PROTESTATIO** in consil. 97. nu. 53. uol. 1. pag. 397.
 24. **PROTESTATIO** incitatoria cui, & ad quid fiat, in consil. 171. numero 9. & 21. 417. & 638.
 25. **PROTESTATIO** est abique denunciazione, ibid. nu. 11.
 26. **PROTESTATIO**, seu denunciazione incitatoria ad faciendum id, ad quod quis est factus alieno tenetur, quomodo fieri debeat, in consil. xli. nu. 2. 127.
 27. **PROTESTATIO** ad faciendum ea, ad quae quis est ex facto, & contractu suo obligatus, ibid. nu. 1.
 28. **PROTESTATIO** declaratoria si interveniat in ipso actu, parte praesente, & acceptante, cessante eo, quod in protestatione continetur, actus non valet, in consil. 37. nu. 3.
 29. **PROTESTATIO** bona etiam minus legitima, quamlibet de per se considerata, habet ius legitimae protestationis, in consil. ci. nu. 5.
 30. **PROTESTATIO** in libro rogationum, in consil. 1. nu. 5.
 31. **PROTESTATIO**, & prima originalis scriptura propria, & verè quae sint, ibi. dem. nu. 64.
 32. **PROTESTATIO** manu notarii rogati, & non alterius omnino scribendum est, ibid. nu. 29. & 34.
 33. **PROTESTATIO**, & originale penes notarium debet remanere, & id, quod est generis ipsius, originale esse praesumitur, in consil. nu. 22. pag. 707. & nu. 64.
 34. **PROTESTATIO**, & originalia prima notarii impune lacerare non possunt, ibid. nu. 67.

Sed debent ea penes se retinere, ibid. nu. 68.
 Et si laceraverint, quandoque possunt ob hoc torqueri, ibid. nume. 69.
 2. **PROTOCOLLO** potius, quam exemplo standum est, in consil. iii. nu. 17. 27.
 3. **PROTOCOLLO**, hinc matrici scripturae magis statuitur, quam scripturae ex eo assumptae, & instrumento in publicam formam redactio, ubique inter haec aliqua extet differentia, in consil. i. nu. 6.
 4. **PROTOCOLLO**, & libro notarii inter se differentibus, statuitur protocollo, & originali scripturae etiam cancellatae, in consil. i. nu. 9. cad.
 5. **PROTOCOLLO**, & cancellata, ut legi non possit, tunc libro standum est, ibid. nu. 10.
 6. **PROTOCOLLO** non vitiantur propter defectum signi, subscriptionis, ac nominis notarii, si aliter de rogatu notarii constet, in consilio xcii. numero 18. 289.
 7. **PROTOCOLLO** notarii mortui possunt extendi, & authenticari à notario substituto, & cui scriptura illius mortui sunt commissa, etiam si in eis non sit appositum nomen, signum, & subscriptio ipsius notarii, ibid. nu. 16. cad.
 8. Et quando secus sit ibi. nu. 21. & 29. ead. cum seq.
 9. **PROTOCOLLO**, & abbeccatura quoad effectum authenticandi non requirunt omnia, quae in instrumento publico, & authentico requiruntur, in consil. xcii. nu. 19. & 27. 289. cum seq.
 10. Et quid quoad effectum probandi, ibid. nu. 20. & 27.
 11. **PROTOCOLLO**, aut instrumenti alterius notarii publicatio, & authenticatio quando partis citationem requirat, & quando non, ibidem numero 26. 290.
 12. **PROTOCOLLO** unius notarii possunt ab alio notario authenticari, & in publicam formam redigi cum suppletionem deficientium in protocollo quae substantiam veritatis non concernant, in consil. xcii. nume. 28. cad.
 13. **PROTOCOLLO**, seu scheda notarii quando debeat habere omnia, quae instrumentum publicum habere debet, & quando non, in consil. xcii. numero 27. cad.
 14. **PROTOCOLLO**, & actio est ad instar actionis tutelae, videas in verbo actio.
 15. **PROTOCOLLO**, & tutor eodem iure censentur, & parificantur, in consil. 116. nu. 2. 358.
 16. **PROTOCOLLO** quando, & quomodo de non gestis conveniri possit, in consil. cxxvi. nu. 8. 359.
 17. **PROTOCOLLO** rationem reddere tenetur, in consil. cxxviii. nu. 7. 362.
 18. **PROTOCOLLO** rationem, qui rationem reddere nolit, deferat iuramentum in litem minori, vel eius heredi, in consil. cxxvi. nu. 3. 358.
 19. **PROTOCOLLO**, & redditus, & obventiones continentur appellatione reddituum, in consil. i. nu. 5. 100.
 20. **PROTOCOLLO**, & uel territoria diuidere princeps secularis non potest, in consil. 74. nu. 2. 312.
 21. Et an id sit verum, ibid. nu. 27. & 28. 313.
 22. **PROTOCOLLO**, & uicarius generalis fratrum minorum, & regularium dicitur esse prelati, in consil. xci. nu. 9. 381.
 23. **PROTOCOLLO**, & hominis expressa tacitam etiam legis tollit, in consil. 11. nume. 21. 50.
 24. **PROTOCOLLO** hominis tollit provisionem legis extraordinariam, & non ordinariam, in consil. cxi. nu. 1. 622.
 25. **PROTOCOLLO** hominis tollit provisionem legis ordinariam in casu omisso, concurrente favore dotis, & filiae, in consil. cxi. nu. 30. 627.
 26. **PROTOCOLLO** hominis sibi homini praeiudicat etiam quoad sibi regulariter de iure concessa, in causa saltem ex mente non omisso, ibid. numero 31. cad.
 27. **PROTOCOLLO** hominis tollit provisionem legis, in consil. lvii. nu. 6. 190.
 28. Et maxime quando provisionis legis esset generalis, & hominis specialis, ibidem nu. 7. cad.
 29. **PROTOCOLLO** hominis, & provisionem legis procedit regula generali per speciem, ibid. nu. 10. cad.
 30. **PROTOCOLLO** iuris communis cessat per provisionem statuti, in consil. clxiii. nume. 17. 471.
 31. **PROTOCOLLO** generalis non trahitur ad casum, in quo fuit specialiter, & particulariter provisum, in consil. lvii. nu. 11. 190.
 32. **PROTOCOLLO** tollens ius alterius iam perfecte acquisitum non potest à consilio civitatis vigore arbitrii generalis sibi concessi fieri, in consil. cxlvi. nume. 18. 422.
 33. **PROTOCOLLO**, uel lex, cuius contrarium fuit observatum, non obest, in consil. 180. nu. 24. 684.
 34. **PROTOCOLLO** facta alicui de canonicatu supernumerario non extenditur, nec ius aliquod tribuit ad canonicatum numerarium postea vacantem, in consil. xi. nu. 5. 41.
 35. **PROTOCOLLO** facta alicui de canonicatu supernumerario, nec non de prebenda uacatura, is non potest ad prebendas canonicatus numerarii annexas regressum habere, in consil. xi. nu. 17. 43.
 36. Et quae prebenda sit illi debita, ibid. nu. 18. cad.
 37. **PROTOCOLLO** facta iam recepto in canonicum de prebenda uacatura dicitur extincta per reuocationem omnium gratiarum expectatarum, in consil. ii. nu. 19. 43.
 38. **PROTOCOLLO**, & aggressorem quando, & cui liceat offendere etiam usque ad actum occisionis, in consilio cxciii. numero 18. 550.
 39. **PROTOCOLLO** quem quis potest offendere etiam modum excedendo in se defendendo, illico, eodemque contextu, in consil. clxiii. nu. 2. 491.
 40. Et an prouocatus denuo esset uerberandus, ut posset prouocantem offendere, ibi. nu. 3. cad.
 41. **PROTOCOLLO** si potuisset fugere, an occidendo dicatur ad sui defensionem occidisse, in consil. cxciii. nu. 7. 549.
 42. **PRO-**

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Prouocatus, & insultatus presumitur ad sui defensionem fecisse. ibid. nume. 11. cad.
- 2 Prouocatus iuste quis dicitur ex facto offensionis propinquo, ut ex insultu, in consil. clxxii. nu. 4. 491
- 3 Prouocatus etiam ab armigero non tenetur fugere, quando attemptata qualitate prouocari hoc illi dedecus esset, ibi. nu. 27. 494
- 4 Prouocatus grauiter percussus si percutientem aufugientem insequutus illum uulnerauit, & occidit, est a pona homicidii excusandus, ibid. nu. 29. cad.
- 5 Prouocatio ex offensa pugno illata quandoque licet prouocantem illi co uulnerare, & occidere, ibi. nu. 31.
- 6 Prouocatio percussio gladio licita est incontinenti impune uulnerare atque occidere offendentem, ibid. nu. 33.
- 7 Prouocatio, & defensio ex coniecturis probatur, in consil. cxliiii. nume. 8. 549
- 8 Prouocatio, seu insultus alicuius contra aliquem pro excusatione rei accusati, uel inquisiti ex probationibus etiam leuioribus probatur ibid. nu. 10.
- 9 Procuratio iusta, & legitima quae dicatur, ut quis se contra prouocantem defendere, arma exercere, uulnerare, & quandoque etiam occidere impune possit, in consilio clxxiii. nu. 1. 491
- 10 De prouocatione quando constat etiam simpliciter, alio non probato, censetur quis ad sui necessariam defensionem fecisse, praecipue quando fuit prouocatus a solito rixari, & ab armigero, ibi. nu. 25. 494
- 11 Ad prouocationem probandam fauore prouocati admittuntur testes doctissimi, inhabiles, & singulares, ibid. nu. 26.
- 12 Prouocatio est uerbum limitatiuum, & restrictiuum, in consilio 185. nu. metro 8. 693
- 13 Et in iure uariis modis sumitur, in consilio cx. nu. 59. 478
- 14 Et denotat omnimodam similitudinem, & quando stat limitatiue, & restrictiue, quis sit illius sensus, in consil. i. nu. 21. 5
- 15 Prouocatio dispositio demonstratur, & comprehenditur per hanc uerbam, & hanc dispositionem, in consil. 57. nu. 59. 199
- 16 Proxima potius, quam remota referuntur per clausulam in fine positam uideas in uerb. clausula.
- 17 Proxima causa, & ratio, uideas in uerb. causa, & in uerb. ratio.
- 18 De proximo bannitendus, rebannitendus, & matriculandus, uideas in uerb. bannitus, rebannitendus, & matriculandus.
- 19 Ad proxima semper uerba sunt referenda, maxime quando referendo ad remota resultaret delictum, & absurdum, in consil. 177. nu. 13. 509
- 20 Proximi ultimi decedentis, & non primi antecessoris sunt alii praefertendi in successione, ad quas plures ordine successiuo sunt uocari per nomen collectivum plurium graduum, & personarum, in consil. lxxv. nu. 92. 241
- 21 Etiam in successione feudi, ibid. nu. 94. 242
- 22 Et si descendentes haereditas, & successores uocati sunt, non potest quis admitti, nisi etiam sit haeres, in consil. lxxv. nu. 93. & 97. cad.
- 23 Proximior uocato ad succedendum in haereditate, seu in feudo secundum ordinem successione iuris communis, & regularis feudorum, quomodo proximior consideretur, in consil. 71. nu. 51. 297
- 24 Proximior inter uocatos nomine collectivum quis admittatur, testatoris ne, an grauati, in consil. 83. nu. 12. 355
- 25 Proximior testatoris, non autem grauati est in fideicommissis admittendus, ibid. nu. 13.
- 26 Proximiores in gradu consanguinitatis secundum iuris dispositionem si sint a testatore uocati, de qua iuris dispositione intelligatur, in consil. lxxv. nu. 2. 411
- 27 Proximiores grauato, & non testatori praefertendi sunt, quando uocati sunt plures ad substitutionem fideicommissariam ordine successiuo, in consil. cxvii. nu. 3. & 15. 420. & 421
- 28 Et quis dicatur proximior, ibid. nu. 4. & 15.
- 29 Proximiores si a statuto in succedendo praefertantur, frater utrunque coniunctus praefertur consanguineo tantum, in consil. cxvi. nu. 4. 416
- 30 Et quomodo hoc intelligatur, ibid. nu. 15. 418
- 31 Proximiores si a statuto praefertantur in succedendo, statutum debet intelligi in terminis iuris communis, in consil. cxvi. nu. 15. 418
- 32 Proximior excludo, alii quoque descendentes ab eo remotiores exclusi censentur, in consil. cxv. nu. 45. 541
- 33 Proximiores magis dilecti, magisque inuitati dicuntur, ibidem numero 46. cad.
- 34 Proximiores consanguinei ex latere patris si ad successionem per statutum generaliter uocentur, exclusi agnatis, utrinque coniunctus praefertur consanguineo, in consilio cxlviii. nu. 2. 651
- 35 Proximiores in gradu regulariter in successione intestata inter collaterales praefertuntur remotioribus, praeterquam in casu, in quo filius fratris cum fratre defuncti concurreret ad successionem patris, in consil. cli. nu. 7. 666
- 36 Proximior, & potentior causa, atque interpretatio semper attendenda, in consil. cxli. nu. 21. 460
- 37 Proximitas unde sumatur, in consil. cxvi. nu. 1. 416
- 38 Proximitas quae denotetur per dictionem iuxta, in consilio 144. numero 16. 409
- 39 Proximitas non respectu primi, sed ultimi emphyteotae decedentis consideratur, in consil. xciii. nu. 37. 394
- 40 Proximitas an respectu testatoris, an uero haereditas sit consideranda, in consil. 82. nu. 12. 339
- 41 Proximitas in succedendo quomodo consideretur, in consilio cxv. nume. 56. 543

- 2 Proximitas eius, qui ultimo loco decessit, & de cuius haereditate agitur, attenditur in successione ab intestato, in consil. cxii. nu. 6. 487
- 3 Proximitas in successione tam feudi, & emphyteosis ecclesiae, quam aliarum rerum inter plures uocatos successiuo per nomen collectivum plurium personarum, & graduum respectu cuius attendatur, in consil. cxv. nu. 3. 495
- 4 Proximitatem respectu successione considerari in nepote ex fratre, cum patruo admittatur, est speciale, at in aliis personis proximorum respectu gradus consideratur, in consil. 144. nu. xi. 404
- 5 Proximitas respectu cuius sit attendenda, quando plures uocati intestati fideicommissum sub nomine collectivum familiarum, uel posterorum, in consil. 176. nu. 67. 474
- 6 Proximitas respectu cuius sit attendenda, an primi uocati, & consanguinei uero ultimi decedentis, quando sumus in dispositione, alii proximiores sunt admittendi, in consil. cxii. nu. 12. 487
- 7 Publicani, & datarii de iure facere possunt compositionem, & remissionem, seu remissionem super uectigali exigendo, in consil. 117. Et quibus hae compositio, uel remissio nocere debeat, ibi. nu. 4.
- 8 Publicani quomodo possint ciuitati preiudicare in uectigali exigendo in consil. 136. nu. 7. 474
- 9 Publicani eo culpam, & causam communitatis graue damnum patitur remissio mercedis, uel pensionis facienda, immo communitatis, si ad damnum, & interesse lucris cessantis tenetur, in consil. cxlii. nu. 7. 484
- 10 Publicanus deputatus ad recipiendum solutionem pecuniarum, & uigilis dicitur habere a communi generalem administrationem liberam, & terminum ad soluendum prorogare potest, in consil. lxxv. nume. 7. 494
- 11 Quod declaratur, ibid. nu. 15. 494
- 12 Publicani de facto, & delicto suorum ministrorum tenentur, & agunt, in consil. cxv. nu. 9. 484
- 13 Contra publicanos ad fraudem agentes est interpretatio facienda, in consil. 164. nu. xi. 474
- 14 Publicanorum uitium non est in damnum mercatorum conuenientia, & eorum temeritas, ac audacia est compescenda, ibid. nu. 1. 474
- 15 Publicani tenentur ad obseruantiam pactorum, & legum, quumque digitalia conduxerunt, ibid. nu. 2.
- 16 Reliqua uideas in uerb. uectigal, datarii, & gabella, & in uerb. damnum.
- 17 Publici non possunt bona subiecta fideicommissis, in consil. lxxv. nume. 93. 494
- 18 Publicari ratione criminis non possunt bona pueri, qui pona pueri delicti puniri non possunt, in consil. lxxv. nu. 139. 494
- 19 Publicanda non sunt bona ob crimen homicidii, uel simile, nisi delictibus ascendentibus, descendentibus, uel collateralibus usque ad quartum gradum, in consil. lxxi. nu. 4. 474
- 20 Quod declaratur, & limitatur, ibid. nu. 17. 474
- 21 Publicanda sunt bona damnati per sententiam diffinitiuam, & contra notoriam secundum iuris ordinem in pona capitali ex formalitate, in consil. 8. nu. 4. 474
- 22 Publicari bona mobilia illius, qui interfecit hominem sub animo patris, immobilia uero, & iura filiis conferuantur, in consil. lxxv. nume. 33. 494
- 23 Publicata ipso iure, & domino fisci acquisita dicuntur statim a decedente criminis bona rei criminis laesae maiestatis, nec a reo aliena, aut ad haereditatem transmissi possunt, quomodo non possint apprehendi, nec in eis fisci executionem faciat, nisi sequuta sententia definitiva, in consil. 61. nu. 9. 474
- 24 Et an, & quomodo sufficiens ad hoc declaratio facta dicatur, ibid. nu. 10.
- 25 Publicata bona ipso iure ratione criminis statim, commissio criminis, sunt fisco irrevocabiliter acquisita, licet apprehendi non possint, nisi sequuta sententia declaratoria etiam simpliciter super crimine absque alia declaratione facta super bonorum publicatione, & fisco sunt irrevocabiliter acquisita, in consil. 61. nu. 12. & 14. 474
- 26 De publicatis bonis ipso iure ob crimina laesae maiestatis, & similia, ut de bonis propriis etiam ante sententiam declaratoriam ualere debet, & ea donat, in consil. 61. nu. 13. 474
- 27 Publicata bona applicantur fisco, in cuius territorio sunt posita, in consil. 66. nu. 19. 474
- 28 Publicatis bonis alicuius propter crimen, feuda, & emphyteosia applicantur fisco, sed ad suos dominos reuertuntur, in consil. lxxv. nu. 1. 474
- 29 Publicata non censentur bona banniti ob contumaciam etiam propter criminis capitalis ex forma statutorum, in consil. 8. nu. 2. 474
- 30 Publicatis propter delictum bonis alicuius habentibus bona in dicto territorio existentes agere potest, in consil. 155. nu. 31. 474
- 31 Publicatis bonis emphyteotae, seu uasalli ob eius delictum, quando emphyteosis, & feudum ecclesiae reuertuntur ad ecclesiam, & non transiunt ad fiscum, neque ad filios, & haereditas, & quid in emphyteosis, & feudo priuati, in consil. 114. nu. 54. 474
- 32 Publicatis bonis emphyteotae ob crimen haeresis, emphyteosis ecclesiae applicantur ecclesiae, a quibus sunt acquisita, non autem publicantur, in consil. cxliii. nu. 56. 474
- 33 Publicata effectualiter non censentur bona ratione banni, nisi sententia declaratoria fuerit sequuta, in consil. 176. nu. 90. 474
- 34 Quod limitatur, ibid. nu. 94. usque ad nu. 97. 474
- 35 Et ad hanc declarationem faciendam partis citatio requiritur, ibid. me. 91. 474
- 36 Nec ea post mortem delinquentis fieri potest, ibid. nu. 92. 474
- 37 Quod limitatur, ibid. nu. 104. 474
- 38 Publicatio de bonis delinquentis post illius mortem facta non valet, in consil. lxxi. nu. 5. 474

Index Confiliorum

[illegible]

Augustini Beroij.

bus, & aliis emere ad effectum postea illa minutim uendendi, in con-
fili. clxxi. num. 7. 488

Ob publicam utilitatē fit etiam restrictio, sicut extensio, ibid. nu. 8. cad. 489

Contra publicam utilitatem proclama est nullum, ibid. num. 14. 489

Publica utilitatis causa potest omitti solemnitas alias requisita, in con-
fili. i. num. 7. 6

Pro publica utilitate iudex, & superior potest officium suum non imple-
ratum impartiri, in confili. 23. num. 41. 104

Propter publicam utilitatem etiam de consuetudine scenerari non li-
cet, in confili. 167. num. 4. 623

Reliquia uideas in uerb. ut litas.

Publico fauore impedita non possunt iuramento sumari, in confili. 48.
num. 11. 165

In publicis iudex, & superior potest officium suum etiam non implora-
tum interpretari, in confili. 145. num. 3. & 11. 418 & 419

De concessione, gratia, & privilegio propter publicam utilitatem, ui-
deas in utroque uerbo.

Publicæ pensionatus sunt collectæ, & tributa, quæ ordinariæ, & perpetu-
æ principibus rei publicæ pro rebus solantur, in confili. 150. nu. 21. 439

Reliquia uideas in uerb. pensionatus.

Publicum onus, uideas in uerb. onus.

Publicum bonum, uideas in uerb. bonum.

Publica uox, & fama, uideas in uerb. uox, & fama.

Publicatio, uide in uerb. uia.

PUBLICI & interfecti ecclesiæ iura defendere, in confili. 8. num. 16. 21

Publice promulgatum non est necesse singulorum auriibus intimari, in
confili. 171. num. 1. 617

Publicè, & palam prescriptio facta rem ad notitiam, & scientiam simpli-
citer deducit, & illam efficit notoriam, & man. festam, non autem in-
citat, nec requirit, in confili. 17. num. 3. & 12. cad.

Et quando idem operetur, quod iniuriatio personaliter, uel ad domum
facta ibid. num. 25. 639

PVERA non agens 17 annum, uel illum non excedens, etiam si puber-
tatem sit proximus, non censetur doli capax ad effectum illum corpo-
raliter puniri, in confili. 67. num. 137. 247

Pueri, qui pœna publicè delicti puniri non possunt, bona ratione crimi-
natis non publicantur, in confili. 67. num. 139. cad.

Pueri expositi ab hospitale misericordiz vulgari ter nuncupatum ba-
llardiorum proprie ipsi dicuntur, & vulgo concepti, in confili. 20.
num. 1. & 15. 79

Etiā si hospitale in sui erectione nominetur hospitale misericordiz,
ibid. num. 8. & 10. cad.

Ac etiam si alias dicentur esse liberi, & ingenui, posteaque succedere
contrahere, & acquirere, ibid. num. 11. 79

Et illis succedit hospitale, ibid. num. 1. 79

Nec possunt etiam per sublequeus matrimonium legitimari, ibid. nu. 3.
Pueri ad hospitale expositi, aut iude succipi vulgo, & communiter ab
omnibus ballardi, & ipsi appellentur, in confili. 20. num. 15. 80

Pueri ex qua causa debent censeri expositi ad hospitale, in confili. 20.
num. 20. 80

PVGNVS, & maxillata quandoque maiorem faciunt offensam, quam
gladius arma, & vulnera, in confili. clxxiii. num. 6. & 11. 491 & 494

Fugno offensus quandoque facite illico ab offenso vulneratur, & occidi-
tur, in confili. 173. nu. 31. 494

PVNCTVS habetur loco copulz, in confili. 151. num. 14. 663

PVNITVS quid non est abique proposito, & uoluntate delinquen-
ditiā, qui in defectum cadere uideretur, in confili. clxxvi. nu. 79. 325

Puniri grauius, fœ corporaliter quis non potest ex vehemēti suspitio-
ne, & inditis indubitat, in confili. cxi. num. 41. 571

Puniantur acerbius grauiora crimina committentes, in confili. clxxiii.
num. 16. 741

Punienti, quomodo sint prauariatores, & contemptores ordinis alicui-
us religionis, in confili. 30. num. 4. 97

Punienti quis non est propter tenuitatem aliquantulū excusable, in
confili. 4. num. 11. 11

PVPILVS, & ecclesia in alienatione rerum differunt, & quomodo,
in confili. 89. num. 13. 373

Pupilli bona propter maiorem utilitatem alienari non possunt, in con-
fili. 32. num. 2. 103

Pupilli bona creditori obligata potest creditor absque legis solemnita-
te vendere, in confili. xli. nu. 27. 145

Pupillus etiam obligatur ex mandato superioris directo, & inuncto
administratori illegitimo tanquam tutori, qui secundum legem non
est tutor, in confili. lxi. nu. 19. 217

Pupilli bona tutor absque solemnitate potest ad modicum tempus pro-
puita, & conuenient pensionē locare, in confili. 135. nu. 6. 529

Pupilli bona tutor specialiter pignorare, & hypothecare prohibetur,
nisi ex causa iusta, & cum decreto, ibid. nu. 10. 51

Quod declaratur, & limitatur in contractu ualido quoad effectum ex-
cipiendi, ibid. num. 11. 51

Pupillorum fauor an sit iusta causa emulandi possessorum cum peti-
torio etiam post conclusam in causa, & post sententiam litem, in con-
fili. 74. num. 18. 242

Pupilli quando dicantur personæ miserabiles, & illis ut miserabilibus
subueniatur, ibid. num. 10. 308

Pupilli, & alius humilibus non est ita sciendum, ut aliis iusticia fiat,
iad. num. 11. 347

Pupillo seculari clericus à quo iudice tutor dari possit, in confili. 103.
num. 13. 308

Pupillo scientia tutoris nocet in querendis, in confili. cxxi. num. 19. 347

Index Consiliorum

- Et quomodo tunc pupillo aduersus tutorem sic succursum, ibid. nu. 20.
- 3 Pupillo nocet scientia tutoris etiam quoad cursum temporis petendi re
stitutionem ex capite ignorantie, in cons. cxxi. nume. 12. & 15. pag.
34. & 350.
- 3 Pupillo in quo nocet mora tutoris, & in quo non, in cons. ciii. nume.
8. & 13.
- 3 Pupillus ex mora, & dolo tutoris non debet teneri ultra id, ad quod
principaliter tenebatur, quando ex ea mora, & dolo nihil ad ipsum
pupillum peruenit, in cons. ciii. nu. 9.
- Contra, ibid. nu. 14. pag. 312. ubi quomodo in hoc casu sit pupillo suc-
cursum.
- 3 Pupillus conueniri potest ex mora tutoris, ut teneatur ultra principalē
obligationem ad illud augmentum obligationis, quod ratione mo-
re in quantitatibus debitis crescit, in cons. ciii. nu. 11.
- 3 Aduersus pupillos, & ignorantes tempus non currit, in cons. 15. nu. 25. 40.
- 3 Pupillis nullum tempus, durante pupillari etate, currit, in cons. 15. nu. 28. 113.
- 3 Contra pupillos, durante pupillari etate, nulla alicuius temporis pra-
scriptio currit, in cons. 129. nu. 4.
- 2 Pupillus apud quem sit educandus, iudex decernit, & quandoq; a uolun-
tate patris discedit, in cons. 180. nu. 1. & 6. pag. 790. & 791.
- 2 Pupillus etiam contra uoluntatem testatoris non debet educari apud il-
lum tutorem, qui post mortem pupilli aliquid ex dispositione testa-
toris habere debet, in cons. 180. nu. 2.
- 1 In pupillo dolo in dubio non praesumitur, in cons. clviii. nu. 47.
- 2 Cum pupillo transactio facta, in qua praesentia tutorum, & amicorum,
& decretum senatus interuenit, iusta, spontanea, & absque dolo facta
censetur, ideoq; non reuocanda, in cons. 3. nu. 39.
- 3 Fallit ibid. nu. 40. cum seq.
- 2 Pupillo ignoranter promittenti indebitum etiam cum solennitate quod
remedium ante solutionem datur, in cons. 3. nu. 43.
- 3 Pupillus factus pubes quando de gestis, & administratis tempore suae pu-
pillaris etatis iurare possit, & quando non, in cons. 128. nu. 21.
- 3 Pupillus factus pubes potest de iis, quae uidit, & cognouit in pupillari
etate, iurare, & testificari, ibid. nu. 22.
- 3 Pupillo quare in pupillari etate iuramentum in litem non deferatur,
in cons. 128. nu. 24.
- 3 In pupillorum causis instantie etiam de iure communi sunt perpetuae,
& non limitatae ad triennium, in cons. 3. nu. 3.
- 3 Contra pupillum, cuiusq; tutorem si lata sit sententia condemnatoria, ex-
ceptio est contra Pupillum, & in eius bonis facienda, in cons. ciii.
nume. 4.
- Etiam si culpa, & ex mora tutoris pupillus, seu tutor fuisset condemna-
tus, ibid. nu. 5.
- Et quomodo tunc, & si tutor male egerit, sit pupillo succursum, ibid.
nu. 4. & 14.
- Et an exequutio in bonis pupilli etiam ratione expensarum, & damni
fieri possit, ibi nu. 5. & 6.
- 1 Contra pupillum de crimine laesae maiestatis procedi non potest, in con-
s. lxv. nume. 136.
- 2 Pupillus potest etiam liberos legitimos habere, in cons. 128. nu. 7.
- 2 In pupillo decedente in pupillari etate an uerificetur conditio a testa-
tore apposta, si ab intestato decesserit, in cons. xviii. nume. 10. & 14.
pag. 71. & 72.
- 2 In eo uerificatur conditio, si intestatus decesserit, adiecta substitutioni
fideicommissariae, in cons. 18. nu. 8.
- Contra ibid. nu. 11.
- 2 In pupillo decedente an uerificentur illa uerba intestatus, & ab intesta-
to, in cons. 18. nu. 9. & 11. usque ad nu. 14.
- 2 Pupillum decedere intestatum, & ab intestato si dicatur, quomodo inter-
ligatur, in cons. 18. nu. 18.
- 2 Pupillus quod in pupillari etate decedendo dicatur intestato decedere
secundum l. qui duos, & l. uel singulis. ff. de uulg. & pupil. declaratur,
in cons. 18. nu. 20.
- 2 Pupillus in pupillari etate decedens proprie sine testamento dicitur de-
cedere, in cons. 18. nu. 12.
- 2 Pupillus hereditatem non dum aditam ad suum heredem transmittit,
etiam si illam fuisse delatam ignorauerit, in cons. 14. nu. 22.
- 2 De pupilli hereditate dicitur id, quod ex pupillari substitutione capi-
tur, in cons. 79. nu. 20.
- 2 Pupillo, & non testatori dicitur succedere ille, qui per fideicommissum suc-
cedit ei, qui filio impuberi substitutus est, in cons. 79. nu. 22.
- 2 Pupillus si uiuo testatore decedat, substitutus illi pupillariter ex tacita
uulgari admittitur, in cons. lxviii. nu. 18.
- Reliqua de hoc uideas in uerbo substituitur, substitutus, & substitutio.
Videas etiam de concernentibus pupillum in uerb. impubes, & in uerb.
minor.
- Pupillus haeres, uideas in uerb. haeres.
- PUPILLARIS substitutio, uideas in uerbo substitutio:
- 2 In pupillari etate decedens dicitur ab intestato decedere, in cons. xviii.
nume. 3.
- 2 Et proprie, ac uere intestatus non decedit, in cons. 18. nu. 11.
- 2 Et proprie sine testamento decedit, ex quo etiam cum testamento de-
cedere potest, in cons. 18. nu. 13. & 21.
- 2 Et uere, ac proprie intestabilis decedit, ibid. nu. 14. reliqua uideas supra
in uerb. pupillus.
- PURGARE moram, uideas in uerb. mora:
- 3 Purgare se quis non tenetur de infamia, & imputatione criminis, de qua
per prouidos, & honestos uiros non conflet, in cons. 161. nu. 7.
- 3 Purganda non est infamia a uiris in dignitate positis, & honore prae-
dictis, quam constat non habuisse ortum ab honestis, prouidis, & fide

Augustini Beroij.

- dignis personis, in cons. clxi. nu. 30.
- 3 PURGATIO est indicenda, & facienda ex uerisimilibus suspitionibus
non autem ex temerariis, in cons. clxi. nu. 30.
- Purgatio morae, uideas in uerb. mora.
- 2 PURVS remanet actus, ubicunque conditio prius apposta non re-
tur in cons. 64. nu. 34.
- 3 PUTARE: uerbum puto, & similia sunt ambigua, & nihil certi pon-
tia, in cons. 126. nu. 12.
- Q**
- Q**UADRIENNIVM, infra quod restitutio peti, & dari debet
quando, & quomodo incipit currere, maxime in restitu-
ne aduersus praescriptionem, in cons. 16. nu. 49.
- Et quod ignorant non currat, & quid de illo deduci debeat
ibid. nu. 50.
- Reliqua plenius uideas in uerb. restitutio.
- 1 Qualitas in dispositione praesupposita, uel super qua dispositio efflu-
data, debet illi inesse, ut dispositio locum habeat, in cons. 24. nu. 1.
- 1 Qualitatem, seu causam, ob quam gratia data est, uel privilegium, de-
bet probare ille, qui se in gratia, & privilegio fundat, ibid. nu. 2.
- 1 Qualitas probari, & concurrere debet, quando statum dispositio, prius
ponendo certam qualitatem, alias locum non habet, in cons. 19. nu. 1.
- 2 Qualitas in actu requisita debet cum ipso actu probari, neque aliter
sufficit, in cons. 129. nu. 29.
- 2 Qualitas certa, quae a principio, & sic certo tempore debet adesse, non
sufficit, quod quouomodo ex post facto superueniat, in cons. 129.
nu. 6.
- 1 Qualitas a statuto, uel lege praesupposita debet concurrere ad
statutum locum habeat, in cons. 133. nu. 1. pag. 117. & in cons.
nu. 2. pag. 640. & in cons. 142. num. 11. uol. 3. pag. 404. & in cons.
nu. 14. eod. uol. pag. 555. & in cons. 181. nu. 2. uol. 3. pag. 518. & in
cons. 170. nu. 9. uol. 3.
- 3 Qualitas, quae est fundamentum iurisdictionis alicuius, debet probari
probando actum sine illa qualitate succedit, in cons. 31. nu. 14.
- 3 Qualitas in libello, seu in inquisitione intentata, & praesupposita
probanda, aliquid reus absoluitur, in cons. 164. nu. 10.
- 3 Qualitatem in inquisitione praesuppositam non probatis, inquisitio
absoluitur, in cons. 169. nu. 23. pag. 484. & in cons. clxv. nu. 1.
- 3 Qualitas, super qua iudicium fundatur, debet probari, aliter reuoca-
bitur, in cons. clvii. nu. 38.
- 3 Qualitas dicitur, quae resultat ex re, loco, tempore, & personis, in
cons. clxi. nu. 12.
- 3 Qualitas sine subiecto stare non potest, in cons. cxvii. nu. 9.
- 3 Qualitas actus demonstrat animum agentis, in cons. cxviii. nu. 14.
- 3 Qualitas praecedens uitae facit inditum contra aliquem, in cons.
nume. 7.
- 2 Qualitas generis adiecta quamlibet eius speciem qualificat, in
cons. cxviii. nu. 12.
- 3 Qualitas considerata restringit subiectum, cui adicitur, & ex diuer-
sitate qualitatium diuersificantur actus, & dispositiones, in cons. clxxi.
pag. 404. & in cons. 29. nu. 30. uol. 2.
- 3 Qualitates diuersitas diuersificat factum, in cons. dispositionem, in
cons. 12. nu. 12.
- 3 Qualitas intrinseca non excluditur per clausulam motus proprii,
in cons. clxvi. nu. 39.
- 3 Qualitas adiecta uerbo, uel participio debet intelligi secundum
usum uerbi, uel participii, in cons. 181. nu. 1.
- 1 Et in cons. clxxii. nu. 49. pag. 648. & in cons. clxi. nu. 5. pag. 468. & in
cons. 33. nu. 1. pag. 517. & in cons. 23. nu. 11. uol. 2.
- 1 Qualitates, & conditiones a testatore in beneficio pro ipso instituto
appositae, & annexae non possunt ab heredibus etiam de consensu
mutari, sed omnino debent obseruari, in cons. lxxv. nu. 8. & in
pag. 24. & 35.
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 33. & 34.
- Qualitates beneficii, uideas in uerb. beneficium.
- 1 Qualitas posita post omnes personas positas in una, eademq; causa
per copulam & debet ad omnes referri, ueluti quando in articulo
illas posita esset, in cons. lxxv. nu. 72.
- 2 Qualitas personae in fideicommissio conditionali apposta tempore
conditionis est attendenda, in cons. ciii. nu. 12.
- 1 Qualitas haec, ab eis legitime descendentibus, in concessione fidei-
commissi pro se, & heredibus ab eis legitime descendentibus, & successo-
ribus quibuscunque non potest dici repetita in illis uerbis, & successo-
ribus quibuscunque, in cons. lxxv. nu. 68.
- Et postea illam repeti, quomodo intelligatur, ibid. nu. 71.
- 1 Qualitatis praecedens repetitio non fit in sequentibus, quando qua-
litas non potest in sequentibus copulatiue uocari uniformiter tem-
pori, in cons. lxxv. nu. 70.
- 2 Qualitatis repetitio fit ex multiplicatione, in cons. 32. nu. 4.
- 2 Qualitatis repetitio quando fiat, & facta censetur, in cons. clxxiii.
3. & 19. pag. 503. & 505.
- 2 Qualitas personae semper censetur repetita in alia dispositione, cum
persona simpliciter repetitur in cons. clxxiii. nu. 4. pag. 503. & in
ibid. nu. 12. 17. pag. 504. & 505.
- 2 Qualitas adiecta personae in una oratione non censetur repetita in
oratione, in qua de eadem persona mentio fieret, & minus, si
in cons. clxxiii. nu. 14.
- 2 Qualitas adiecta personae expressae in sequenti oratione non dicitur